

296 වන කාණ්ඩය - 12 වන කලාපය
தொகுதி 296 - இல. 12
Volume 296 - No. 12

2022 ඔක්තෝබර් 20 වන මුහුණපතින්දා
2022 ஒக்டோபர் 20, வியாழக்கிழமை
Thursday, 20th October, 2022

පාර්ලිමේන්තු විවාද
(හැන්සාඩ්)

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்
(ஹன்சாட்)

PARLIAMENTARY DEBATES
(HANSARD)

නිල වාර්තාව
அதிகார அறிக்கை
OFFICIAL REPORT

பார்லிமென்තුව
பாராளுமன்றம்
PARLIAMENT

2022 ஓக்டோபர் 20 வன குறசீபனினீடா
2022 ஓக்டோபர் 20, வியாழக்கிழமை
Thursday, 20th October, 2022

பூ.ஓ. 9.30வ பார்லிமென்තுவ டீஸீ வீச.
கடாநாசககககக [ஓரூ ஓகினீடீ யாபா ஐலெலர்ஓன ஓகனா]
பூலாசனாரூடீ வீச.
பாராளுமன்றம் மு.ப. 9.30 மணிக்ருக கூடியது.
சபாநாயகர் அவர்கள் [மாண்புமிகு மஹிந்த யாப்பா அபேவர்தன]
தலைமை வகித்தார்கள்.
The Parliament met at 9.30 a.m.,
MR. SPEAKER [THE HON. MAHINDA YAPA
ABEYWARDANA] in the Chair.

நிவீடன
அறிவிப்புக்கள்
ANNOUNCEMENTS

பூநரூநீடாபன காரீடாஓச பனநீ கெடுமீபன:
ஓரூதீடாடிகரகூடீ தீரகூட
புனர்வாழ்வுப் பணியகம் சட்டமூலம்: உயர்
நீதிமன்றத் தீர்ப்பு
BUREAU OF REHABILITATION BILL: DETERMINATION OF
THE SUPREME COURT

ஓரூ கடாநாசகககக
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

I wish to announce to Parliament that I have received the Determination of the Supreme Court in respect of the Bill titled "Bureau of Rehabilitation", which was challenged in the Supreme Court in terms of Article 121 (1) of the Constitution.

On an overall consideration of the provisions of the Bill, the Supreme Court has made the following Determination:

- A. The Bill, as a whole, is inconsistent with Article 12(1) of the Constitution and as such, may be enacted only by the special majority required by Article 84(2) of the Constitution. However, this inconsistency shall cease if:
- (i) All references to "ex-combatants", "violent extremist groups" and "any other group of persons" are deleted from the Bill; and
 - (ii) The Bill is limited to the rehabilitation of drug dependent persons and such other persons as may be identified by law.

- B. Clauses 3, 4(a), 4(b), 6(b), 23, 24, 25(2), 27, 28(1), 34, 35 and 37 [the definition of "rehabilitation"] of the Bill are inconsistent with Article 12(1) of the Constitution and as such, may be enacted only by the special majority required by Article 84(2) of the Constitution.

However, the said inconsistencies shall cease if the said Clauses are amended as follows:

Clause 3 - "The objective of the Bureau shall be to rehabilitate drug dependant persons or any other person as may be identified by law as a person who requires rehabilitation and which may include treatment and adoption of various therapies in order to ensure effective reintegration and reconciliation, through developing socio-economic standards."

Clause 4(a) - "Provide treatment and rehabilitation to drug dependent persons who in terms of the Drug Dependent Persons (Treatment and Rehabilitation) Act, No. 54 of 2007 request treatment and rehabilitation or are required by such law to be provided with treatment and rehabilitation."

Clause 4(b) - "provide rehabilitation to any person who in terms of a relevant law, requests rehabilitation or is required by such law to be provided with rehabilitation;"

Clause 4 - by the insertion of the following new paragraph (e) - "advise the Minister with regard to programmes for rehabilitation, treatment and aftercare having regard to the basic norms of Human Rights."

Clause 6(b) - "the following five members (hereinafter referred to as "appointed members") be appointed by the Minister:-

- (i) two persons who shall possess academic and professional qualifications and have experience in the field of rehabilitation;
- (ii) two persons who shall possess academic and professional qualifications and have experience in the field of social integration; and
- (iii) one person who shall possess academic and professional qualifications and have experience in the field of law and order."

Clause 23 - by the deletion of the words "ex-combatants, members of violent extremist groups, violent extremist person and any other person or group of persons" and this Clause being suitably amended to reflect the position that only the rehabilitation of drug dependant persons and such persons who are identified by law and whose rehabilitation is provided for by law will take place at a centre managed by the Bureau.

Clause 23 - by the insertion of new sub-clauses numbered as Clauses 23(2) to 23(7) as proposed by the Attorney-General and referred to at pages 36 and 37 of the Determination, subject to the following:

- (i) Clause 23(3)(a) - by the insertion of the words "*and may examine the records and log books maintained at the Centre*" at the end of this paragraph.
- (ii) Clause 23(5) - by the addition of the words "*including an order that such person be immediately admitted to a Government Hospital for medical treatment and that the Officer-in-Charge of such Centre immediately inform the Court that made the order for the rehabilitation of such person of the findings of the Government Medical Officer*" at the end of this Clause.

Clause 24 - by the insertion of the words "*as may be prescribed*" after the words "*or any unauthorised article*."

Clause 25(2) - by the insertion of Clause 25(2) as proposed by the Attorney-General and referred to at page 40 of the Determination and subject to the following:

- (i) the addition of the words "*or an Attorney-at-Law representing such person*" at the end of Clause 25(2)(a), and in the proviso to Clause 25(2) after the words in parentheses;
- (ii) the deletion of the words "*within a Centre for Rehabilitation*" at the end of Clause 25(2)(b).

Clause 27 - by the insertion of the words "*unlawfully*" and "*lawful*" as proposed by the Attorney-General and referred to at page 44 of the Determination.

Clause 28(1) - by the deletion of the words "*any authorised member of the Forces*," and the insertion of the word "*immediately*" as proposed by the Attorney-General and referred to at page 45 of the Determination.

Clause 28 - by the insertion of the following new paragraph proposed by the Attorney-General - "*It shall be the duty of the Commissioner General of Rehabilitation, or a person duly authorised by him to immediately inform the Magistrate within the Judicial Division in which such Centre is located of any exercise of powers under Section 28(1) and (2).*"

Clause 34 - by the insertion of the following proviso at the end of Clause 34(1) -

"Provided that the Council shall not have the power to make rules in respect of any matter in which regulations are required to be made in terms of this Act."

Clause 35 - should be amended in the manner referred to at pages 29 and 30 of the Determination.

Clause 37 - " 'rehabilitation' means the procedures and programmes for rehabilitation, treatment, aftercare and support that shall be prescribed by regulations made under this Act."

C. Clause 17 of the Bill is inconsistent with Article 12(1) of the Constitution and as such, may be enacted only by the special majority required by Article 84(2) of the Constitution.

D. Clause 25(1) of the Bill is inconsistent with Article 14(A) of the Constitution and as such, may be enacted only by the special majority required by Article 84(2) of the Constitution. However, the said inconsistency shall cease if Clause 25(1) is amended by the addition of the words "*or the provisions of the Right to Information Act*" at the end of the said Clause.

E. Clause 26 and 28(2) of the Bill are inconsistent with Article 11 of the Constitution and as such, may be enacted only by the special majority required by Article 84(2) of the Constitution and upon being approved by the people at a Referendum as stipulated by Article 83 of the Constitution.

The said inconsistencies shall cease if:

- (i) the words "*without reasonable cause*" in Clause 26 are deleted; and
- (ii) the words "*all such means including*" in Clause 28(2) are deleted.

F. Clause 29 of the Bill is inconsistent with Article 76 read together with Articles 3 and 4 of the Constitution and as such, may be enacted only by the special majority required by Article 84(2) of the Constitution and upon being approved by the people at a Referendum as stipulated by Article 83 of the Constitution.

The said inconsistency shall cease if Clause 29 is amended by the deletion of the words "*or any rule*".

I order that the Determination of the Supreme Court be printed in the Official Report of today's Proceedings of the House.

ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තීරණය :
உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பு:
Determination of the Supreme Court:

IN THE SUPREME COURT OF THE DEMOCRATIC SOCIALIST REPUBLIC OF SRI LANKA

"BUREAU OF REHABILITATION BILL"

SC (SD) No. 54/2022	Petitioner:	Deshabandu Suresh Rupasinghe Gunewardena, 28/3A, 4 th Lane, Epitamulla Road, Pitakotte.
	Counsel:	Nuwan Peiris
SC (SD) No. 55/2022	Petitioner:	(1) Revd. Amila Jeewantha Peiris, Doloswela, Niwithigala
		(2) Wekandawela Rahula Thero, Sri Bodhirukkaramaya, Kudabubula, Julampitiya
		(3) Buwaneka Perera, 507/B, Anagarika Dharmapala Mawatha, Thalawathugoda.
		(4) Gunatillekage Melani Rasanga, 33/26, Galawila Road, Homagama
	Counsel:	Nuwan Bopage with Chathura Nettasinghe and Hansaka Chandrasinghe
SC (SD) No. 56/2022	Petitioner:	Don Amila Suyama Egodamahawatte, 100/4, Balagala Road, Hendala, Wattala.
	Counsel:	Shantha Jayawardena with Thanuka Nandasiri, Manoj Nanayakkara, Thilini Vidanagamage, L. Dharmapala and T. Jayasundera
SC (SD) No. 57/2022	Petitioner:	(1) Centre for Policy Alternatives (Guarantee) Limited, 6/5, Layards Mawatha, Colombo 5.
		(2) Dr Paikiasothy Saravanamuttu, 3, Ascot Avenue, Colombo 5.
	Counsel:	Suren Fernando with Luwie Ganesathasa and Khyati Wikramanayake
SC (SD) No. 58/2022	Petitioner:	Ambika Sathkunanathan, 27, Rudra Mawatha, Colombo 6.
	Counsel:	Pulasthi Hewamanna with Harin Jayawardhana, Fadhila Fairoze and Githm Wijayarayana
SC (SD) No. 59/2022	Petitioner:	S.M. Marikkar, 22/2, Walawatta Place, Nawala, Rajagiriya.
	Counsel:	Tharaka Nanayakkara with Budwin Siriwardhena
SC (SD) No. 60/2022	Petitioner:	Mohammed Aslam Othman, 149, Kew Road, Colombo 2.
	Counsel:	Hejaaz Hizbullah with Shifan Maharooof
SC (SD) No. 61/2022	Petitioner:	Tharindu Iranga Jayawardena, 176/3, Oruthota, Gampaha.
	Counsel:	Swasthika Arulingam with Jayantha Dehiattage
Respondent:	Attorney General	
Counsel:	Kanishka De Silva Balapatabendi, Deputy Solicitor General with Indumin Randeny, State Counsel and Sajith Bandara, State Counsel	

BEFORE: E.A.G.R. Amarasekara Judge of the Supreme Court
Mahinda Samayawardhena Judge of the Supreme Court
Arjuna Obeyesekere Judge of the Supreme Court

The Court assembled for hearings at 10.00 a.m. on 3rd October 2022 and at 10.30 a.m. on 4th October 2022.

A Bill titled, "Bureau of Rehabilitation" [the Bill] was published as a Supplement to Part II of the Gazette of 9th September 2022. It was presented in Parliament by the Minister of Justice, Prison Affairs and Constitutional Reforms and was placed on the Order paper of Parliament on 23rd September 2022.

Articles 120, 121 and 123 of the Constitution

In terms of Article 120 of the Constitution, "The Supreme Court shall have sole and exclusive jurisdiction to determine any question as to whether any Bill or any provision thereof is inconsistent with the Constitution."

Article 121(1) goes on to stipulate that:

"The jurisdiction of the Supreme Court to ordinarily determine any such question as aforesaid may be invoked by the President by a written reference addressed to the Chief Justice, or by any citizen by a petition in writing addressed to the Supreme Court. Such reference shall be made, or such petition shall be filed, within one week of the Bill being placed on the Order Paper of the Parliament and a copy thereof shall at the same time be delivered to the Speaker ..."

Article 123(1) provides that, "The determination of the Supreme Court shall be accompanied by the reasons therefor and shall state whether the Bill or any provision thereof is inconsistent with the Constitution and if so, which provision or provisions of the Constitution."

Where a primary determination is made as provided in Article 123(1) as to any inconsistency with the Constitution, the consequential determinations the Court is required to make are specified in Article 123(2), which reads as follows:

"Where the Supreme Court determines that the Bill or any provision thereof is inconsistent with the Constitution, it shall also state –

(a) whether such Bill is required to comply with the provisions of paragraphs (1) and (2) of Article 82; or

(b) whether such Bill or any provision thereof may only be passed by the special majority required under the provisions of paragraph (2) of Article 84; or

(c) whether such Bill or any provision thereof requires to be passed by the special majority required under the provisions of paragraph (2) of Article 84 and approved by the People at a Referendum by virtue of the provisions of Article 83,

and may specify the nature of the amendments which would make the Bill or such provision cease to be inconsistent."

Twelve Petitioners have accordingly invoked the jurisdiction of this Court in terms of Article 121(1) by filing the above numbered eight petitions in the Registry of the Supreme Court on 29th and 30th September 2022. A majority of the learned Counsel for the Petitioners, while submitting that the Bill taken as a whole is inconsistent with the provisions of the Constitution and therefore needs to be approved by the special majority of Parliament and by the People at a Referendum, submitted that in any event, Clauses 3, 4, 6, 17, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 34, 35 and the definition of "rehabilitation" in Clause 37 of the Bill, taken individually, are inconsistent with Articles 3, 4, 10, 11, 12(1), 12(2), 13(2), 13(4) and 14A of the Constitution, and hence needs to be approved by the special majority of Parliament and by the People at a Referendum.

Upon receipt of the said petitions, the Registrar of this Court issued notice on the Hon. Attorney General as required by Article 134(1) of the Constitution.

This Court heard all the learned Counsel for the Petitioners and the learned Deputy Solicitor General. In the course of her submissions, the learned Deputy Solicitor General informed this Court that amendments will be moved at the Committee Stage of Parliament to several Clauses of the Bill, including the Preamble and Clauses 3, 4, 23, 25, 26, 27, 28, 29 and 35. The said amendments will be referred to, when we discuss the said Clauses.

Reference of the Bill to Provincial Councils

Mr. Nuwan Peiris, the learned Counsel for the Petitioner in SC (SD) Application No. 54/2022, submitted that rehabilitation is a subject that appears in Item 7 of List 1 of the Ninth Schedule to the Constitution [Provincial Council List], and this Bill therefore attracts the provisions of Article 154G(3) of the Constitution, which reads as follows:

"No Bill in respect of any matter set out in the Provincial Council List shall become law unless such Bill has been referred by the President, after its publication in the Gazette and before it is placed on the Order Paper of Parliament, to every Provincial Council for the expression of its views thereon, within such period as may be specified in the reference, and –

(a) where every such Council agrees to the passing of the Bill, such Bill is passed by a majority of the Members of Parliament present and voting; or

(b) where one or more Councils do not agree to the passing of the Bill, such Bill is passed by the special majority required by Article 82:

Provided that where on such reference, some but not all the Provincial Councils agree to the passing of a Bill, such Bill shall become law applicable only to the Provinces for which the Provincial Councils agreeing to the Bill have been established, upon such Bill being passed by a majority of the Members of Parliament present and voting."

Item 7 that was referred to by Mr. Peiris is titled, "Social Services and Rehabilitation" and covers the subjects of probation and child care services, the rehabilitation of destitute persons and families, the rehabilitation and welfare of physically, mentally and socially handicapped persons and the provision of relief to the disabled and unemployable. One may argue that the objective of this Bill does not fall within Item 7 and the necessity to refer this Bill to the Provincial Councils does not arise.

In any event, it is admitted that there has not been compliance with the above requirement in Article 154G(3) for the reason that duly constituted Provincial Councils do not exist at this point in time. In the Colombo Port City Economic Commission Bill [SC (SD) Application Nos. 04-23/2021, at page 23], this Court, having considered the applicability of Article 154G(3) determined as follows:

"It is the view of the Court that the requirement to refer a Bill to every Provincial Council is a procedural step in the legislative process. However, in interpreting this provision (in a situation where a Bill has not been referred to a Provincial Council) it is necessary to consider the application of the maxim 'lex non cogit ad impossibilia' – law does not compel a man to do that which he cannot possibly perform.

Court has previously held in Ananda Dharmadasa and Others v. Ariyaratne Hewage and Others [(2008) 2 SLR 19], that the principle 'lex non cogit ad impossibilia' is applicable in interpreting procedural requirements in the Constitution.

The existence of a Provincial Council constituted in accordance with the law is a pre-requisite to decide whether there is non-compliance with this procedural step in a given situation. It is pertinent to note that at present, none of the Provincial Councils have been constituted in accordance with the law. Therefore, referring a Bill to Provincial Councils at this point of time, for the expression of its views is an act which cannot possibly be performed. Thus, non-compliance with this procedural step which cannot be performed, in the present circumstances, should not adversely impact on the legislative power of Parliament, which is a part of inalienable sovereignty of the People."

This position was re-iterated in the Twenty First Amendment to the Constitution Bill [SC (SD) Application Nos. 31, 32, 34, 36 and 37/2022, at page 8] where Article 154G(2) applied, and in the Petroleum Products (Special Provisions) (Amendment) Bill [SC (SD) Application Nos. 50-52/2022, at page 20].

In the above circumstances, we see no merit in the said submission.

Vague and overbroad provisions of a Bill and their nexus to Article 12(1)

The most fundamental point of dispute between the learned Counsel for the Petitioners and the learned Deputy Solicitor General was on the nature of the Bill and its scope. The learned Deputy Solicitor General, while emphasising that the Bill only seeks to create a framework within which rehabilitation centres can operate, submitted that the function of this Court is to consider the provisions of the Bill as it stands and not speculate whether there can be an arbitrary exercise of power in implementing the provisions of the Bill.

In support of her submission, the learned Deputy Solicitor General drew the attention of this Court to the determination in the Third Amendment to the Constitution Bill [Decisions of the Supreme Court on Parliamentary Bills (1978-1983), Vol. I, 139 at page 147] where it was held that:

"A clear distinction must be borne in mind between the law and the administration of the law. A law cannot be struck down as discriminatory because of the fear that it may be administered in a discriminatory manner. Mere possibility of abuse of power is not sufficient ground to hold that a law offends the fundamental right of equality."

In 2002, this Court considered the Welfare Relief Benefits Bill [Decisions of the Supreme Court on Parliamentary Bills (1991-2003), Vol. VII, 279] which was intended to provide the necessary legal framework for the payment of all welfare relief benefits. Having considered *inter alia* the provisions of the bill including those relating to the selection process for the recipients of such benefits, the criteria for eligibility to receive assistance in terms of a scheme formulated under the bill, the date of commencement and the duration of the payments under a scheme and the fact that all schemes shall be published

in the Gazette and placed before Parliament prior to the commencement of such schemes, this Court concluded that the said provisions offer **adequate safeguards** to ensure that the selection of the recipients under each scheme will be made in a non-discriminatory manner thereby ensuring compliance with Article 12 of the Constitution.

Responding to an argument that there would be favouritism in the selection process, this Court in its Determination stated as follows:

"It is not within the jurisdiction of the Court to speculate as to what would happen in the implementation of the scheme. The provisions of the Bill should be examined objectively to ascertain whether there are sufficient safeguards to prevent discrimination on any of the grounds referred to in Article 12 (2) of the Constitution and to prevent arbitrariness in the decision making process. The provisions referred to above are in our view adequate safeguards in this regard" [emphasis added] [at page 282].

The above test has been cited with approval thereafter in several determinations of this Court including in the Twentieth Amendment to the Constitution Bill [Decisions of the Supreme Court on Parliamentary Bills (2019-2020), Vol. XV, 87 at pages 133-134], the Colombo Port City Economic Commission Bill [supra, at page 26] and the Petroleum Products (Special Provisions) (Amendment) Bill [supra, at pages 9-10].

The thrust of the submissions of the learned Counsel for the Petitioners was twofold. The first was that the provisions of the Bill are vague, lack clarity and are overbroad, and that as such the Bill is arbitrary and therefore inconsistent with the provisions of Article 12(1) of the Constitution. The second was that such a law can lead to the arbitrary implementation of its provisions and therefore violate Article 12(1). The Petitioners claimed that the assertion that the Bill was only a framework law only served to exacerbate the vagueness and potential for arbitrary implementation.

Vague provisions prevent persons from understanding the ambit of the law. Citizens will not have the knowledge of what is permissible and what is not. Governmental authorities cloaked with powers under vague provisions will not know the ambit of their powers and as such the implementation of such powers would become necessarily arbitrary. As was held by this Court in the **Prevention of Terrorism (Temporary Provisions) Amendment Bill** [SC (SD) Application Nos. 13-18/2022]:

"When a provision of law is vague, it would only benefit the wrongdoer. Such a provision would not uphold the Rule of Law" [at page 22].

"This Court has stated time and again that vagueness must be avoided in the bills in order to make such provisions consistent with Article 12(1) of the Constitution" [at page 23].

In assessing whether the provisions of a bill are vague or lack clarity, the question before this Court would be whether the bill has been drawn up with the amount of clarity and precision as would enable a reasonable person to discern which actions are forbidden, or which actions are required. If the operation and boundaries of the bill in question cannot be identified without resorting to guesswork, then the provisions of the bill would be vague, and therefore arbitrary. Even if the provisions of the impugned Bill are unambiguous, if it fails to provide adequate safeguards in the exercise of such power, that too will be arbitrary. Thus, provisions that are vague and those that do not have adequate safeguards violate Article 12(1) of the Constitution.

In considering the application of a bill or its provisions, it is only plausible and real-world possibilities that would be entertained by this Court. The threat of potential abuse should not be based on fanciful hypotheses, and should always be guided by the perspective of the proverbial reasonable person. There should be a realistic possibility that the provisions of the Constitution would be abused through the provisions of the law. In such a situation, this Court undoubtedly possesses the jurisdiction to consider such possibilities, and would not have to wait for any actual or imminent infringement. The need for this Court to be proactive and vigilant is underscored by the absence of post-enactment review.

In assessing the provisions of this Bill, we shall carefully consider *inter alia* if the provisions of the Bill are clear in the manner in which it shall be enforced, and whether the Bill has in place adequate criteria and sufficient safeguards:

- (a) for the achievement of the objective of the Bill;
- (b) in the exercise by the Bureau of its powers, functions and duties,

in order to prevent arbitrariness in the decision-making process. It is only if the said matters are answered in the affirmative that a conclusion can be reached that the provisions of the Bill are consistent with the provisions of the Constitution.

Overview of the Bill

The Bill contains thirty-eight Clauses. According to its long title, the Bill seeks to provide for the establishment of a bureau to be called and known as the Bureau of Rehabilitation [the Bureau] and to regulate its powers, duties and functions. The Preamble to the Bill refers to the importance of regulating the rehabilitation of *"misguided combatants, individuals engaged in extreme or destructive acts of sabotage and those who have become drug dependent persons."*

Clause 3 of the Bill sets out the objective of the Bureau and reads as follows:

"The objective of the Bureau shall be to rehabilitate drug dependant persons, ex-combatants, members of violent extremist groups and any other group of persons who require treatments and rehabilitation by adopting various therapies in order to ensure effective reintegration and reconciliation, through developing socio-economic standards."

The powers, duties and functions of the Bureau are set out in Clause 4. Part II of the Bill is titled, *'Administration and Management of affairs of the Bureau'* and consists of Clauses 5 – 14. Provisions with regard to the appointment of the Chief Executive Officer of the Bureau [who shall be known as the Commissioner-General of Rehabilitation], the Staff of

the Bureau, designation of members of the Armed Forces to exercise and discharge the powers, duties and functions under the Act and the use of the services of Officers of the Department of Health are contained in Clauses 15 – 18, respectively. Clauses 19 and 20 deal with the finances of the Bureau. Part V is titled *'General'* and contains Clauses 21 – 38.

It was submitted by the learned Deputy Solicitor General that as of now, the rehabilitation of *"drug dependent persons and ex-combatants"* are managed by the Office of the Commissioner-General of Rehabilitation created under the provisions of the Public Security Ordinance. The Bill seeks to confer this power on the Bureau, and as submitted by the learned Deputy Solicitor General, create an overarching framework for the establishment of specific rehabilitation and treatment centres under the auspices of the Bureau and for the Bureau to carry out rehabilitation and treatment programmes. In order to accommodate such transition, Clause 36 of the Bill provides *inter alia* for the transfer of all movable and immovable property of the Commissioner-General of Rehabilitation to the Bureau and for all officers and employees of the Commissioner-General of Rehabilitation to continue to hold office under the Bureau.

The learned Deputy Solicitor General submitted that the objective of the Bill is to introduce an institutional framework to facilitate in terms of an existing law or a future law (a) the voluntary rehabilitation of persons and (b) the rehabilitation of persons. It was the position of the learned Deputy Solicitor General that in terms of the present Bill, the Bureau will not have the power to rehabilitate any person on its own initiative, even if such person voluntarily seeks such rehabilitation, and that provisions with regard to the rehabilitation of any person at a centre operated by the Bureau would have to be in terms of a specific Act of Parliament which shall identify the specific category of persons who should be subjected to such rehabilitation.

The learned Deputy Solicitor General's submissions can be summarised as follows:

- (a) the Bill only seeks to create a framework for rehabilitation of persons and therefore at this juncture, what is required is only a broad categorisation of the persons who could be admitted for rehabilitation;
- (b) the Bill does not empower the Bureau to conduct rehabilitation and/or treatment of any person without enabling legislation, or in other words, the Bureau cannot, in terms of the Bill, provide rehabilitation to any person, unless a specific law mandates or enables the Bureau to do so;
- (c) in view of the fact that the only law that is currently in force with regard to rehabilitation is the Drug Dependant Persons (Treatment and Rehabilitation) Act, No. 54 of 2007, the role of the Bureau shall be limited to the rehabilitation of drug dependent persons, until and unless specific laws are enacted in respect of the other classes of persons referred to in the Bill;
- (d) the admission of any other person for treatment and rehabilitation at a rehabilitation centre operated by the Bureau would take place only in terms of specific laws that are to be enacted in the future, specifically identifying the categories of persons to whom such laws shall apply.

It is in this context that the learned Deputy Solicitor General submitted that an exhaustive definition of the categories of persons referred to in Clause 3 – i.e., *"ex-combatants," "members of violent extremist groups"* and *"any other group of persons"* – cannot be provided in this Bill and that for the purposes of this Bill, what is required is a broad indication of the classes of persons who may, by prospective legislation, be directed for rehabilitation or request rehabilitation.

The learned Deputy Solicitor General further submitted that the intention of the legislature in introducing this Bill is to depart from the punitive approach that is currently in force in respect of those found guilty of committing certain categories of offences and move towards a curative or reformatory approach to law enforcement in respect of those classes of persons that are identified in the Bill.

None of the Petitioners disputed the importance of integrating a process of rehabilitation into the criminal justice system, and providing a legal framework within which the institutions tasked with the responsibility of rehabilitation of offenders could operate.

The position of the Petitioners, however, was that any such legal framework must be carried out under strict judicial scrutiny and crafted with utmost care in order to ensure adherence to, and respect for, the rights and liberties guaranteed by the Constitution of those undergoing rehabilitation.

Constitutionality of the Bill as a whole

In examining the constitutionality of the Bill as a whole, we shall first consider the policy and the rationale for the Bill in the context of the said submissions of the learned Deputy Solicitor General.

Policy and Rationale

The Bill was submitted by the Minister of Justice for the approval of the Cabinet of Ministers by Cabinet Memorandum dated 16th March 2021, and was approved by the Cabinet of Ministers by its decisions dated 19th April 2021 and 22nd August 2022.

The justifications provided in the Cabinet Memorandum for the Bill are:

- (a) Offering a fair opportunity to drug dependent persons for rehabilitation instead of imprisonment;
- (b) Establishment of a systematic rehabilitation mechanism to address the issue of overcrowding of prisons;
- (c) In view of past incidents of breach of harmony, ex-combatants and members of violent extremist groups to be subject to rehabilitation to ensure effective reintegration and reconciliation through developing socio-economic standards.

Accordingly, the Cabinet Memorandum has proposed the creation of a Bureau of Rehabilitation to deal with drug dependant persons, ex-combatants, members of violent extremist groups and any other groups of persons that require rehabilitation. The Cabinet Memorandum has thus specifically identified certain groups of persons and sought to create an institution to rehabilitate those groups of persons.

The Preamble of the Bill in its present form identifies “*misguided combatants*,” “*individuals engaged in extreme or destructive acts of sabotage*” and “*those who have become drug dependent persons*.” Paragraphs 1 and 2 of the Preamble are sought to be amended at the Committee Stage of Parliament by deleting the reference to the above persons and substituting them with, “*ex-combatants*,” “*members of violent extremist groups*,” “*those who have become drug dependent persons*” and “*any other person who requires treatment and rehabilitation*.”

The third paragraph of the Preamble, which has not been sought to be amended at the Committee Stage of Parliament, specifically states that “*it has become a matter of national importance to establish a Bureau for the purpose of rehabilitating the above said persons*” [emphasis added]. These groups have been referred to again in Clause 3 of the Bill which sets out the objective of the Bureau. The amendment that is sought to be moved at the Committee Stage of Parliament to Clause 3 continues to refer to the rehabilitation of “*drug dependent persons*,” “*ex-combatants*,” “*members of violent extremist groups*,” and “*any other group of persons*” with the only addition being that the rehabilitation of such persons “*may be provided for by law*.”

Thus, the form, structure and language of the Bill, and its underlying Cabinet Memorandum are at odds with the submission of the learned Deputy Solicitor General that the Bill is only a framework law for future enactments to specify the categories of persons who will come within its ambit. As we have observed, the Cabinet Memorandum and the Bill have already identified the groups of persons and, moreover, have stated that the rehabilitation of such persons constitutes an issue of national importance.

The submission of the learned Deputy Solicitor General is not reflected either in the Cabinet Memorandum or in the wording of Clause 3, as it presently stands. The resultant position is that the Bill seeks to be the law that enables the rehabilitation of an extremely wide category of persons, without any criteria being laid down by the Bill in determining who is an “*ex-combatant*,” “*a member of a violent extremist group* or “*any other person who*

requires treatment and rehabilitation.” To that extent, we are of the view that Clause 3 is arbitrary and is violative of Article 12(1).

The Bill also goes far beyond the policy rationale of shifting from a punitive approach to a reformative approach as described by the learned Deputy Solicitor General. At present, for instance, there are three categories of persons who are liable to be sent for rehabilitation under the Drug Dependant Persons (Treatment and Rehabilitation) Act – i.e., persons who volunteer [Section 9], persons who are identified by the Police as drug dependant persons [Section 10(1) – (3)] and persons convicted under the Poisons, Opium and Dangerous Drugs Ordinance and who are drug dependant persons [Section 10(4)]. Of these three categories, the first two categories of persons are not subject to punitive sanctions. It is only the last category of persons who are convicted of a crime and would thus be the subject of punitive sanctions, who would be the beneficiaries of the intended shift from a punitive approach to a reformative approach.

Furthermore, having specifically identified the groups of persons that the Bill seeks to encompass, and having proclaimed that rehabilitating those groups of persons is a matter of national importance, the Bill does not seek to define “*ex-combatants*” or “*members of violent extremist groups*.” More importantly, the lack of a definition of these categories of persons raises the possibility that these categories too may not necessarily be subjected to a judicial process and could potentially be categorised as such by way of executive action. In fact, Annex I to the Cabinet Memorandum seeks to include “*suspects arrested during the course of investigations*” as falling within the scope of referrals to centres run by the Bureau. In the absence of a Court of competent jurisdiction pronouncing the guilt of any person, there is no scope for a shift from a punitive approach to a curative one, as no person can be subject to punitive sanctions in respect of a criminal offence without a judicial order. In the aforesaid circumstances, there is a fundamental mismatch between the language of the Bill read with the Cabinet Memorandum and the purpose of the Bill as articulated by the learned Deputy Solicitor General.

Vagueness and lack of clarity in core provisions

The absence of definitions of the categories of persons targeted by the Bill not only renders the Bill vague and violative of Article 12(1) of the Constitution, but has far reaching consequences. As pointed out by several of the learned Counsel for the Petitioners, the answer that subsequent specific laws will deal with or define the persons who require rehabilitation is a dangerous route for this Court to adopt in the specific context of this case.

It would be wholly inappropriate for this Court to permit the creation of concepts without legal definitions and undefined, vague clauses to exist in this Bill. This Court cannot evade its constitutional duty conferred by Article 123 in examining this Bill on the basis that a future law will fill in all the blanks of this Bill. Furthermore, in a constitutional framework that does not provide for post-enactment judicial review and only a limited time period for the challenge of a Bill, there is no guarantee that this Court will definitely get the opportunity to consider the constitutionality of such subsequent Bills.

The learned Deputy Solicitor General submitted that an amendment will be moved to Clause 3 of the Bill at the Committee Stage of Parliament, by inserting the words “*as may be provided for by law*” to reflect the position of the Attorney General that this Bill is only a framework law and that specific laws enabling the reference of persons to centres for rehabilitation managed by the Bureau will be enacted.

Clause 3 was therefore proposed to be amended by the learned Deputy Solicitor General as follows:

“The objective of the Bureau shall be to rehabilitate drug dependant persons, ex-combatants, members of violent extremist groups and any other group of persons as may be provided for by law who require treatments and rehabilitation by adopting various therapies in order to ensure effective reintegration and reconciliation, through developing socio-economic standards.”

It was submitted that the above amendment would now make it clear that a specific law enabling the reference of persons for rehabilitation by the Bureau must be enacted by Parliament prior to the Bureau carrying out any rehabilitation. The proposed language, however, is ambiguous with regard to whether the phrase “as may be provided by law” applies only to “other groups of persons” or whether, as submitted by the learned Deputy Solicitor General, it applies to all the categories. It also does not take away in its entirety the lack of clarity that currently exists in Clause 3, for the reason that “ex-combatants” and “members of violent extremist groups” continue to remain undefined.

For the aforesaid reasons, we are of the following opinion:

- (a) The Bill as a whole is inconsistent with Article 12(1) of the Constitution and therefore needs to be approved by the special majority of Parliament;
- (b) However, the said inconsistency shall cease if:
 - (i) all references to “ex-combatants,” “violent extreme groups” and “any other group of persons” are deleted from the Bill;
 - (ii) the Bill is limited to the rehabilitation of drug dependent persons and such other persons as may be identified by law;

and subject to the further observations that would be made by this Court in connection with individual Clauses below.

Clause by clause analysis

As the Bill contains provisions with regard to drug dependant persons and general provisions relating to the manner in which centres for rehabilitation shall operate, we shall now consider the arguments of the learned Counsel for the Petitioners with regard to the specific Clauses of the Bill.

Clause 3 (objective of the Bureau) and Clause 4 (powers, duties and functions of the Bureau)

Clause 3 of the Bill reads as follows:

“The objective of the Bureau shall be to rehabilitate drug dependant persons, ex-combatants, members of violent extremist groups and any other group of persons who require treatments and rehabilitation by adopting various therapies in order to ensure effective reintegration and reconciliation, through developing socio-economic standards.”

Paragraphs (a) to (c) of Clause 4 of the Bill contains the powers, duties and functions of the Bureau. A majority of the learned Counsel for the Petitioners submitted that paragraphs (a) and (b) thereof are vague, lack clarity and are therefore inconsistent with Article 12(1) of the Constitution, and hence need to be approved by the special majority of Parliament.

Paragraphs (a) and (b) of Clause 4 read as follows:

“The powers, duties and functions of the Bureau shall be to –

- (a) *provide treatment and rehabilitation to drug dependant persons who requests treatment and rehabilitation or is required by law to be provided with treatment and rehabilitation;*
- (b) *rehabilitate ex-combatants, members of violent extremist groups and any other group of persons who requests treatment and rehabilitation or is required by law to be provided with treatment and rehabilitation;”*

The first submission of the learned Counsel for the Petitioners was that Clause 4(b) is vague due to the words and phrases, “ex-combatants, members of violent extremist groups and any other group of persons.” We have already opined that the references to “ex-combatants, members of violent extremist groups and any other group of persons” render this Bill inconsistent with the provisions of Article 12(1) of the Constitution. Hence,

the necessity for this Court to consider the arguments of the learned Counsel for the Petitioners relating to the said phrases vis-à-vis Clause 3 and Clause 4(b) does not arise.

The second submission of the learned Counsel for the Petitioners was with regard to the words, “who requests treatment” and “is required by law” that appear in both paragraphs (a) and (b) of Clause 4. Mr. Suren Fernando, the learned Counsel for the Petitioners in SC (SD) Application No. 57/2022, submitted that Clause 4(b) is capable of being interpreted in many different ways and will end with the same result – i.e., the Bureau will have the power to provide rehabilitation on its own initiative.

The learned Deputy Solicitor General, reiterating her submission with regard to the overall objective of the Bill, submitted that:

- (a) drug dependant persons, ex-combatants, members of violent extremist group and any other group of persons could be subjected to a process of rehabilitation only if a particular law provides for the rehabilitation of such category of persons, regardless of whether it is voluntary admission to a centre or mandated admission; and
- (b) it was never the intention of the legislature to circumvent judicial oversight with regard to the personal liberties of people.

A plain reading of the above two Clauses makes it clear that entry to a rehabilitation centre maintained by the Bureau can occur in two different ways. The first is where a person seeks rehabilitation of his own volition or in other words volunteers to undergo a process of rehabilitation without reference to any particular law. The second category is where persons are referred for rehabilitation in terms of the provisions of any law.

While rehabilitation of certain classes of offenders may be more suitable than imposing punitive punishments on them:

- (a) any reference for rehabilitation of a person who volunteers to undergo such rehabilitation must be done only where such person has offered his or her informed or genuine consent to undergo such a process with the details thereof being known beforehand, as opposed to consent being obtained through coercion, duress or undue influence or as an alternative to protracted remand, and therefore it is prudent that such consent is obtained through a mechanism that ensures judicial scrutiny;
- (b) any other reference for rehabilitation must be through an order made by a Court of competent jurisdiction,

with clear definitions of such persons, detailed provisions with regard to (a) and (b) and adequate safeguards to ensure due compliance with the fundamental rights of such persons, being laid down in the enabling law. In the absence of the criteria or procedures with regard to (a) and (b) in the Bill and adequate safeguards, we are of the view that Clause 3 and Clauses 4(a) and (b) of the Bill are overbroad and arbitrary.

Having carefully examined the provisions of Clauses 3, 4(a) and (b), we are in agreement with the learned Counsel for the Petitioners that the said provisions lack clarity as the Bureau could provide rehabilitation to any person who requests treatment, which is contrary to the submissions of the learned Deputy Solicitor General. In these circumstances, we are of the view that Clauses 4(a) and (b) are arbitrary and are inconsistent with the provisions of Article 12(1). Furthermore, we drew the attention of the learned Deputy Solicitor General to the Sinhala text of Clauses 4(a) and (b) of the Bill which may give a meaning contrary to what has been expressed in the English text and the Tamil text.

The learned Deputy Solicitor General submitted that the following amendments will be moved at the Committee Stage of Parliament to Clauses 4(a) and (b) with a view to making the said provisions clear and remove the ambiguity that presently exists.

Clause 4(a) is proposed to be amended as follows:

“Provide treatment and rehabilitation to drug dependent persons who in terms of the Drug Dependent Persons (Treatment and Rehabilitation) Act, No. 54 of 2007

request treatment and rehabilitation or are required by such law to be provided with treatment and rehabilitation."

While in terms of Article 80(3), this Court cannot pronounce upon or in any manner call in question, the validity of the provisions of the Drug Dependent Persons (Treatment and Rehabilitation) Act, we are of the view that if Clause 4(a) is amended as proposed by the learned Deputy Solicitor General, the inconsistency shall cease and the said Clause can be passed by a simple majority of Parliament.

Clause 4(b) is proposed to be amended as follows:

"rehabilitate ex-combatants, members of violent extremist groups and any other group of persons who, in terms of a relevant law which provides for such treatment and rehabilitation, request treatment and rehabilitation or are required by such law to be provided with treatment and rehabilitation;"

The amendment proposed by the learned Deputy Solicitor General does not take away in its entirety the inconsistency Clause 4(b) has with Article 12(1) for the reason that the reference to "ex-combatants, members of violent extremist groups and any other group of persons" still remain. However, we are of the view that if the words, "ex-combatants, members of violent extremist groups and any other group of persons" are deleted, and if Clause 4(b) is amended as follows, the inconsistency shall cease and the said Clause can be passed by a simple majority of Parliament:

"provide rehabilitation to any person who in terms of a relevant law, requests rehabilitation or is required by such law to be provided with rehabilitation;"

We shall now consider the submission of Mr. Fernando that Clause 3 is vague with regard to the "adoption of various therapies," and the submission of Mr. Pulasthi Hewamanna, the learned Counsel for the Petitioner in SC (SD) Application No. 58/2022 that the words, "in order to ensure effective reintegration and reconciliation, through developing socio-economic standards" are vague and not capable of any meaning. These two submissions

have a nexus to Clauses 6, 35 and 37, and therefore we would discuss these three Clauses to the extent that it impacts upon Clause 3.

It would perhaps be appropriate to commence with the following definition of "rehabilitation" found in Clause 37 of the Bill, as the word, "therapy" has a nexus to such definition:

"rehabilitation means treatment and rehabilitation, aftercare and support services which includes a set of interventions designed to optimize functioning and reduce disability in individuals with health and mental conditions when interacting with their environment, to be as independent as possible in everyday activities and enables participation in education, work, recreation and a meaningful life."

Thus, the Bill treats all persons undergoing rehabilitation as individuals with disabilities in health and mental conditions. Rehabilitation is the core of this Bill, and the definition of the said term may be inappropriate to two categories of persons that the Bill seeks to bring within its ambit.

The learned Deputy Solicitor General did submit that even though the above definition is cast in broad terms to accommodate the various forms of rehabilitation that may be provided for by regulations once the enabling laws envisaged are enacted, the said definition contains three important components of the programme – i.e., treatment, rehabilitation and aftercare. It was her position that any exhaustive definition is not possible due to the fact that the kind of rehabilitation would depend from category to category and from person to person and to insert a more specific definition at this point would only frustrate and stifle the policy framework that is sought to be enacted under the present Bill. We must state that the necessity to keep the definition broad does not take away the requirement for the Bill as a whole to have sufficient safeguards that will thereby ensure the rights of a person undergoing rehabilitation.

This brings to the fore, two important issues raised by the learned Counsel for the Petitioners.

The first is, whatever the rehabilitation mechanisms that are adopted must ensure compliance with the full gamut of the fundamental rights enshrined in the Constitution.

The second is that detailed provisions relating to the treatment, rehabilitation and aftercare that any category of persons would undergo must be stipulated, thereby ensuring that the person undergoing rehabilitation has full knowledge thereof. This, according to the learned Deputy Solicitor General, is sought to be done by way of regulations made by the Minister under Clause 35 of the Bill.

Clause 35 reads as follows:

"(1) The Minister may make regulations for the purpose of carrying out and giving effect to the principles and provisions of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the powers conferred on subsection (1), the Minister may make regulations for –

(a) the maintenance of Centres for Rehabilitation; and

(b) the procedure for the rehabilitation, treatment and aftercare:

Provided that, the Minister shall obtain the concurrence of the National Dangerous Drugs Control Board, when any regulation in relation to the Centres for Rehabilitation for the treatment and rehabilitation of drug dependant persons is made.

(3) Every regulation made by the Minister within three months after its publication in the Gazette be brought before Parliament for approval. Any regulation which is not so approved shall be deemed to be rescinded as from the date of such disapproval but without prejudice to anything previously done thereunder.

(4) Notification of the date on which any regulation is so disapproved shall be published in the Gazette."

The learned Deputy Solicitor General submitted that an amendment will be moved at the Committee Stage of Parliament to Clause 35(1) by deleting the words "principles and."

There are several issues that arise with regard to Clause 35(2). The first is that in addition to making regulations relating to the maintenance of the centres, the Minister is required to make regulations only with regard to "the procedure for the rehabilitation, treatment and aftercare." We are of the view that the failure to specify by way of regulations the treatment, rehabilitation and aftercare that any category of persons would undergo leaves the definition of "rehabilitation" overbroad and is therefore arbitrary. The learned Deputy Solicitor General submitted that this issue will be addressed during the Committee Stage of Parliament by deleting the word, "procedure" and substituting with the word, "programme". The insertion of the word, "programme," resolves the concern that we have expressed.

The second is that in any event, the Minister, similar to this Court, may not have the expertise to decide on the kind of treatment, rehabilitation and aftercare that should be provided. This issue was sought to be addressed by the learned Deputy Solicitor General by informing this Court that an amendment will be moved during the Committee Stage of Parliament by adding the following proviso to Clause 35(2) of the Bill:

"Provided further that the Minister shall obtain the concurrence of the Council under this Act in making regulations in relation section 35(2)(a) and 35(2)(b) of this Act."

The learned Deputy Solicitor General also submitted that an amendment will be moved to Clause 4 during the Committee Stage of Parliament by the insertion of the following new paragraph, numbered as Clause 4(e):

"advise the Minister with regard to programmes for the rehabilitation, treatment and aftercare having regard to the basic norms of Human Rights."

The said amendments recognise and correctly so, that the Minister does not have the expertise in the relevant area and must therefore rely on the Council in making the

regulations. However, this gives rise to another issue, which is whether the Council has the expertise to advise the Minister in this regard.

The answer to this is found in Clauses 5 and 6 of the Bill, which are re-produced below:

Clause 5

- "(1) *The administration, management and control of the affairs of the Bureau shall be vested in a Governing Council (in this Act referred to as the "Council").*
- (2) *The Council shall, for the purpose of administering the affairs of the Bureau, exercise, perform and discharge the powers, duties and functions conferred on, assigned to or imposed on the Bureau by this Act."*

Clause 6

"The Council shall consist of –

(a) *the following ex-officio members, namely –*

- (i) *a representative of the National Dangerous Drugs Control Board;*
- (ii) *the Secretary to the Ministry of the Minister assigned the subject of Defence or his representative not below the rank of an Additional Secretary of that Ministry;*
- (iii) *the Secretary to the Ministry of the Minister to whom the Bureau of Rehabilitation is assigned under Article 44 or 45 of the Constitution or his representative not below the rank of an Additional Secretary of that Ministry;*
- (iv) *the Secretary to the Ministry of the Minister assigned the subject of Health or his representative not below the rank of an Additional Secretary of that Ministry;*
- (v) *the Secretary to the Ministry of the Minister assigned the subject of Education or his representative not below the rank of an Additional Secretary of that Ministry; and*
- (vi) *the Inspector General of Police or his representative not below the rank of a Deputy Inspector General of Police; and*

(b) *three members appointed by the Minister who shall possess academic and professional qualifications and has experience in the fields of rehabilitation, social integration and law and order (hereinafter referred to as "appointed members")."*

While this Court certainly does not underestimate the competency and expertise of the above persons referred to in Clause 6(a) in their respective fields, there is no assurance that such persons will have any experience or expertise with regard to rehabilitation. Even assuming that all three persons appointed under Clause 6(b) possess academic and professional qualifications and have experience in the fields of rehabilitation and social integration, a majority of the members of the Council still would not possess the expertise in the field of rehabilitation. As pointed out by Mr. Hewamanna, this leaves a huge vacuum in the expertise that is required to undertake the objective set out in Clause 3. The absence of expertise will prevent the Council from providing any meaningful advice to the Minister thereby making the regulations worthless and leaving the definition of "rehabilitation" vague and overbroad.

The result is that the definition of "rehabilitation" in Clause 37, the regulation making power of the Minister in Clause 35(2), and the composition of the Council in Clause 6, taken cumulatively, are vague and are violative of Article 12.

The learned Deputy Solicitor General submitted that the composition of the Council is a matter of policy and drew our attention to the determination of this Court in the **Seventeenth Amendment to the Constitution Bill** [Decisions of the Supreme Court on Parliamentary Bills (1991-2003), Vol. VII, 249], where it was held that the process of nomination and allocation of representation do not involve questions of constitutionality

and are matters of legislative policy that falls within the purview of Parliament. The matters addressed in the said Determination did not relate to areas where specialist knowledge was required and as such is wholly inappropriate to a Bill such as this, where the body sought to be vested with power requires competence over a specialised area.

In the **Petroleum Products (Special Provisions) (Amendment) Bill** [supra], an argument was presented that even though the Energy Supply Committee established under the Energy Supply Act and tasked with the responsibility of recommending and advising the Minister with regard to the issuance of licenses comprised of representatives of the relevant stakeholders, so that necessary recommendations and advice could be tendered to the Minister taking into consideration the criteria as spelt out in the Petroleum Products (Special Provisions) Act, the Committee proposed under the Amendment Bill lacked such representation and that the change of composition of the Committee will result in the Minister exercising his powers arbitrarily without proper consultation with other stakeholders in violation of Article 12(1) of the Constitution.

This Court agreed with the said submission and held as follows [at page 17]:

"The composition of the Committee must be such that all relevant criteria in the Petroleum Products Act will be considered in making recommendations or giving advice to the Minister. The composition of the Committee as presently envisaged in the Bill does not do so. Hence Clause 3(2) of the Bill is inconsistent with Article 12(1) of the Constitution and may only be passed by the special majority required under the provisions of paragraph (2) of Article 84."

This Court thereafter went on to hold that the inconsistency will cease if the composition of the Committee is changed to include the Secretary to the Ministry in charge of the subject of Economic Policy Development and the Secretary to the Ministry in charge of the subject of Investment Promotion.

In the **Engineering Council, Sri Lanka Bill** [Decisions of the Supreme Court on Parliamentary Bills (2016-2017), Vol. XIII, 69 at page 70] this Court held that the failure to include Engineering Technicians and a fair representation of all the categories of "Engineering Practitioner" on the Council results in a violation of Article 12(1) of the Constitution.

It would therefore be seen that this Court has time and again held that the ultimate decision maker under a particular law – in this case the Council – must have the necessary expertise and experience to carry out its core functions. Putting together a few officials of the State who may not have experience or expertise in the core functions of the Bureau, mixed with a few industry representatives, does not enable the Council to discharge its statutory duties and functions. We are of the view that the inconsistency in Clause 6 shall cease if the number of the appointed members are increased to five, and of whom two persons shall possess academic and professional qualifications and experience in rehabilitation, two persons shall possess academic and professional qualifications and experience in social integration, and for the other member to possess academic and professional qualifications and experience in law and order.

Having addressed the second issue arising from Clause 35(2), we shall now advert to the third issue, which is that in terms of Clause 35(3), regulations shall be placed before Parliament for its approval within three months after its publication, and that in the event of the regulations not being approved, then, such regulations shall stand rescinded from that date but without prejudice to what has been done in terms of the said regulations during that period. Taking into consideration (a) the fact that detailed provisions relating to rehabilitation would be set out only in the regulations, (b) the importance of having such provisions in place in order for the proper implementation of the Bill, (c) the fact that what is sought to be done by way of regulations is not time-sensitive unlike for example in fiscal legislation, and (d) the fact that a contravention of the Regulations attracts penal sanctions, we are of the view that regulations made under the Bill should become effective only once they are approved by Parliament. To do otherwise would place at peril the rights and liberties of the people undergoing rehabilitation. Hence, we are of the view that Clause 35(3) is arbitrary and is inconsistent with the provisions of Article 12(1) of the Constitution. However, such inconsistency would cease if Clause 35(3) is amended to reflect the above position.

In the above circumstances, we are of the view that the inconsistencies in Clauses 6, 35 and 37 [definition of "rehabilitation"] shall cease if the said provisions are amended cumulatively as follows:

Clause 6(b)

"the following five members appointed by the Minister:

- (i) two persons who shall possess academic and professional qualifications and have experience in the field of rehabilitation;
- (ii) two persons who shall possess academic and professional qualifications and have experience in the field of social integration; and
- (iii) one person who shall possess academic and professional qualifications and have experience in the field of law and order

(hereinafter referred to as "appointed members")."

Clause 11(1) relating to the quorum of the Council may be amended accordingly.

Clause 35

- "(1) The Minister may make regulations for the purpose of carrying out and giving effect to the provisions of this Act.
- (2) In particular and without prejudice to the generality of the powers conferred by subsection (1), the Minister shall make regulations in respect of the following –
 - (a) the maintenance of Centres for Rehabilitation;
 - (b) the programmes for rehabilitation, treatment, aftercare and support services in respect of each category of persons who will be rehabilitated by the Bureau;
 - (c) the terms and conditions relating to the release of persons admitted to a Centre for Rehabilitation; and
 - (d) the maintenance of a database, records and log books at Centres for Rehabilitation,

Provided that, the Minister shall obtain the concurrence of the National Dangerous Drugs Control Board, when any regulation in relation to the Centres for Rehabilitation for the treatment and rehabilitation of drug dependant persons is made.

Provided further that the Minister shall obtain the concurrence of the Council appointed under this Act in making regulations under this Act.

- (3) Every regulation made by the Minister shall be published in the Gazette and shall be brought before Parliament for approval as soon as may be convenient. Such regulations shall come into force upon its approval by Parliament or any subsequent date as may be stipulated by Parliament."

Clause 37

"rehabilitation' means the procedures and programmes for rehabilitation, treatment, aftercare and support services that shall be prescribed by regulations made under this Act."

We are also of the view that the ambiguity in the words, "by adopting various therapies in order to ensure effective reintegration and reconciliation, through developing socio-economic standards" in Clause 3 shall cease if Clauses 6, 35 and 37 [definition of "rehabilitation"] are amended as aforesaid.

Hence, Clause 3 shall be amended to read as follows:

"The objective of the Bureau shall be to rehabilitate drug dependant persons or any other person as may be identified by law as a person who requires rehabilitation and which may include treatment and adoption of various therapies in order to ensure effective reintegration and reconciliation, through developing socio-economic standards."

Clause 17 – Authorised members

In order to place in its proper perspective the submissions that were made with regard to Clause 17, it is important to refer to two matters at the outset. The first is that in terms of Clause 2(2), the Bureau shall be a body corporate. The second is to the three Clauses of the Bill that relate to those who shall discharge the powers, duties and functions under the Bill – i.e., Clauses 5, 15 and 16.

The starting point is Clause 5, which reads as follows:

- "(1) The administration, management and control of the affairs of the Bureau shall be vested in a Governing Council (in this Act referred to as the "Council").
- (2) The Council shall, for the purpose of administering the affairs of the Bureau, exercise, perform and discharge the powers, duties and functions conferred on, assigned to or imposed on the Bureau by this Act."

The next is Clause 15, the relevant parts of which are re-produced below:

- "(1) There shall be a Chief Executive Officer of the Bureau who shall be called and known as the Commissioner-General of Rehabilitation (hereinafter referred to as the "Commissioner-General"), appointed by the Council in consultation with the Minister and on the recommendation of the Minister assigned the subject of Defence. ...
- (2) The Commissioner General shall subject to the general directions and supervision of the Council –
 - (a) be charged with the administration of the affairs of the Bureau and all the Centres established under it including the administration and control of the staff;
 - (b) be responsible for the execution of all decisions of the Council; and
 - (c) carry out all such functions as may be assigned to him by the Council.
- (4) The Commissioner-General may, with the approval of the Council, wherever he considers it necessary to do so, delegate in writing to any officer or employee of the Bureau, any of his powers, duties or functions conferred or imposed on, or assigned to him by this Act and the officer or employee to whom any such power, duty or function is delegated shall exercise, perform or discharge them subject to the directions of the Commissioner-General" [emphasis added].

The final clause is Clause 16. While Clause 16(1) of the Bill provides that, "Subject to the provisions of this Act, the Bureau may employ or appoint such officers and employees as may be necessary for the efficient exercise, performance and discharge of its powers, duties and functions.", Clause 16(2) confers on the Council the power to determine the terms and conditions of service of officers and employees and exercise disciplinary control over such employees and officers.

The cumulative effect of the above three Clauses is that:

- (a) The administration, management and control of the affairs of the Bureau shall be vested in the Council;
- (b) The Council shall, for the purpose of administering the affairs of the Bureau, exercise, perform and discharge the powers, duties and functions conferred on, assigned to or imposed on the Bureau;
- (c) The Commissioner-General shall be charged with the administration of the affairs of the Bureau, subject to the general directions and supervision of the Bureau;

- (d) The Commissioner-General may delegate in writing his powers, duties or functions to any officer or employee of the Bureau;
- (e) Officers and employees of the Bureau shall exercise, perform and discharge the powers, duties and functions of the Bureau;
- (f) The Council shall have full control over the officers and employees of the Bureau.

Clause 17 of the Bill reads as follows:

"(1) The President may, upon the request of the Minister, for the purposes of this Act, by Order published in the Gazette, designate all or any of-

- (a) the members of the Sri Lanka Army raised and maintained in accordance with the provisions of the Army Act (Chapter 357);*
- (b) the members of the Sri Lanka Navy raised and maintained in accordance with the provisions of the Navy Act (Chapter 358); and*
- (c) the members of the Sri Lanka Air Force raised and maintained in accordance with the provisions of the Air Force Act (Chapter 359),*

as authorised members of the forces who may exercise, perform and discharge the powers, duties and functions under this Act subject to the provisions of subsection (2). [emphasis added].

(2) The Minister may, by Order published in the Gazette, specify the areas which the powers, duties and functions under this Act may be exercised, performed and discharged by the authorised members of the Forces.

(3) The powers, duties and functions conferred or imposed upon authorised members of the Forces by this section shall be exercised, performed and discharged notwithstanding that such powers, duties and functions are not

conferred or imposed upon them by the provisions of the Army Act (Chapter 357), the Navy Act (Chapter 358) or the Air Force Act (Chapter 359)."

When one considers Clause 17 in the light of the aforementioned provisions of Clauses 5, 15 and 16, it is clear that the administration and management of not only the Council but even the entire Bureau could be entrusted to the members of the Armed Forces by the President upon the request of the Minister. It is in this background that Mr. Hewamanna submitted that there is no rational and proximate nexus between the objective of the Bill and the use of members of the Forces in the rehabilitation of persons and that in the absence of a nexus, the said Clause is inconsistent with Article 12(1).

The learned Deputy Solicitor General submitted that the decision to obtain the assistance of Armed Forces to discharge the functions and duties under the Act is a matter of policy, and is an issue that goes to the desirability of which entity is more appropriate to assist in the discharge of functions under the present Bill as opposed to constitutionality. It is our view that the course of action provided in Clause 17 is not contemplated by the Cabinet Memorandum and therefore, such an action is contrary to the policy objective set out in the Cabinet Memorandum and the rationale.

Furthermore, there is lack of clarity with regard to the status of the members of the Forces within the Bureau – i.e., are they officers or employees of the Bureau and if so, whether the provisions of the Bill that applies to officers and employees shall apply to the designated members of the Forces. As the powers, duties and functions exercised by the said members of the Armed Forces are not powers, duties and functions conferred on them under the respective Acts [Army Act, Air Force Act or the Navy Act], it is not clear if such members would be subject to the disciplinary procedures contained in such Acts, thus leaving Clause 17 vague. It is also noted that the provisions of Clause 26 in terms of which an employee of the Bureau who strikes, wounds, ill-treats or neglects a person undergoing rehabilitation shall be guilty of an offence may not apply to the members of the Armed Forces in view of the above lack of clarity.

In these circumstances, we are of the view that Clause 17 lacks clarity and is overbroad in its application and is therefore arbitrary, with the result that the said Clause is inconsistent with Article 12(1) of the Constitution. Clause 17 shall therefore have to be approved with the special majority of Parliament.

Clause 23 – Centers for Rehabilitation

Clause 23 of the Bill reads as follows:

"For the purposes of this Act, the Minister may, by Order published in the Gazette, establish Centres for Rehabilitation for the treatment and rehabilitation of ex-combatants, members of violent extremist groups, violent extremist person and any other person or group of persons:

Provided, the Treatment Centres established under this Act to provide treatment and rehabilitation to drug dependant persons shall be published in the Gazette under the provisions of section 2 of the Drug Dependant Persons (Treatment and Rehabilitation) Act, No. 54 of 2007 and shall be subjected to the provisions of that Act."

We are of the view that the findings of this Court that the application of the provisions of the Bill to "ex-combatants, members of violent extremist groups, and any other person or group of persons" is inconsistent with Article 12(1), would apply to this Clause, too. Our findings would extend to a further category, namely "violent extremist person" that is referred to only in this Clause. However, we are of the view that the said inconsistency would cease if reference to all other persons other than drug dependant persons is deleted and this Clause is suitably amended to reflect the position that only the rehabilitation of drug dependant persons and such persons who are identified by law and whose rehabilitation is provided for by law will take place at a centre managed by the Bureau.

The learned Deputy Solicitor General submitted that Clause 23 as it presently stands shall be re-numbered as Clause 23(1) and an amendment will be moved at the Committee Stage of Parliament by inserting the following provisions numbered as Clauses 23(2) to (7):

"(2) It shall be the duty of every Magistrate to visit every Centre for Rehabilitation situated within the Judicial Division in respect of which he is appointed, at least once in every month to ensure that the persons undergoing rehabilitation at the Centre are protected to the extent provided for in the Convention Against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment Act No. 22 of 1994.

(3) For the purpose of subsection (2), the Magistrate who visits the Centre for Rehabilitation, shall –

(a) personally see the person undergoing rehabilitation, and look into his well-being, welfare and conditions under which he is kept at such Centre; and

(b) record his observations and any complaint the persons undergoing rehabilitation may make.

(4) Where the Magistrate is of the opinion, that the persons undergoing rehabilitation may have been subjected to torture, the Magistrate may direct that the person undergoing rehabilitation be produced before a judicial medical officer or a government medical officer for medical examination, and a report be submitted by such medical officer to the Magistrate.

(5) Where the report of such medical officer reveals that the person undergoing rehabilitation has been subjected to torture, the Magistrate shall make an appropriate order.

(6) The Magistrate shall also direct the Inspector General of Police to commence an investigation into the alleged torture in order to enable the Attorney-

General to institute criminal proceedings against the person who is alleged to have committed the torture.

- (7) *The Human Rights Commission of Sri Lanka may on its own volition or on a complaint received, visit every Centre to ensure that the rights of the persons undergoing rehabilitation at the Centre are protected to the extent provided by law, and make appropriate recommendations in terms of the Human rights Commission of Sri Lanka, Act No. 21 of 1996.*

While we appreciate the initiative on the part of the learned Deputy Solicitor General to introduce the above safeguards, we are of the following view:

- (a) An Officer-in-Charge of every centre must maintain records and log books pertaining to the rehabilitees in a manner prescribed by regulations. Hence, the words, "and may examine the records and log books maintained at the Centre" shall be inserted at the end of Clause 23(3)(a), thereby enabling the Magistrate who visits the centre to examine such records and log books.
- (b) The words, "including an order that such person be immediately admitted to a Government Hospital for medical treatment and that the Officer-in-Charge of such Centre immediately inform the Court that made the order for the rehabilitation of such person of the findings of the Government Medical Officer" must be inserted at the end of Clause 23(5).

Clause 24 – supply of drugs to a person within a centre

Clause 24 of the Bill reads as follows:

"Any person without authority introduces or attempts to introduce into any Centre for Rehabilitation, or supplies or attempts to supply any person in such Centre with a dangerous drug, narcotic drug or psychotropic substance or any unauthorised article commits an offence under this Act and shall be liable on conviction after summary trial by a Magistrate to a fine not exceeding five hundred thousand rupees or to imprisonment of either description for a period not exceeding two years or to both such fine and imprisonment."

The learned Deputy Solicitor General submitted that Clause 24 has been introduced to ensure that no person brings or supplies any dangerous drug, narcotic drug or psychotropic substance or any unauthorised article to a rehabilitation centre without lawful authority. It was therefore her position that this Clause only intends to make it an offence to introduce or supply any such substance to a rehabilitation centre without lawful authority.

The learned Counsel for the Petitioners sought to argue that this Clause would provide for persons employed in the Bureau to administer any dangerous drug, narcotic drug or a psychotropic substance [defined in Clause 37] to a person undergoing treatment or rehabilitation without the consent of such person. The learned Deputy Solicitor General submitted that in certain instances prescribing of these substances may be required as part of the rehabilitation of a drug dependant person, and it is for that reason the Clause contemplates a person bringing in or supplying any drug that is required by the rehabilitation centre but with authority of the centre.

We are in agreement with the submission of the learned Deputy Solicitor General that this provision is required in order to prevent persons other than employees and officers entering a centre carrying such substances for the use of the persons undergoing rehabilitation. However, the words, "or any unauthorised article" have not been defined and to permit such a provision which is vague and unclear especially when a violation attracts penal sanctions, is in our view, arbitrary and inconsistent with Article 12(1). Hence, Clause 24 requires to be approved by the special majority of Parliament. The said inconsistency shall however cease and Clause 24 can be passed by the simple majority of Parliament if the words, "as may be prescribed" are inserted after the words, "or any unauthorised article."

Clause 25 – duty to maintain secrecy

Clause 25 of the Bill reads as follows:

- "(1) Every member of the Council, the Commissioner-General and every officer or employee of the Bureau shall, before entering into the duties of his office sign a declaration that he will not disclose any information received by him or coming to his knowledge in the exercise, performance and discharge of his powers, duties and functions under this Act, except for the purpose of giving effect to the provisions of this Act.*
- (2) All records pertaining to a person in the custody of a Centre for Rehabilitation shall be confidential and shall not be released except on an order of court or in connection with an investigation in respect of the commission of a serious offence within a Centre for Rehabilitation.*
- (3) Any person who contravenes the provisions of subsection (2) commits an offence under this Act, and shall be liable on conviction after summary trial by a Magistrate to a fine not exceeding one hundred thousand rupees or to imprisonment of either description for a term not exceeding twelve months or to both such fine and imprisonment."*

Mr. Fernando submitted that Clause 25 is overbroad, and acts as a complete prohibition in obtaining any information relating to the functioning of a centre for rehabilitation. He submitted further that to impose such restrictions is contrary to Article 14A of the Constitution and the provisions of the Right to Information Act No. 12 of 2016.

The learned Deputy Solicitor General submitted that the purpose of Clause 25 was to preserve the dignity of persons in the custody of a centre for rehabilitation, by ensuring that information relating to them is kept confidential. She drew our attention to Clause 25(1) that permits the disclosure of information "for the purpose of giving effect to the provisions of this Act," and submitted that Clause 25(2) expressly provides that records

could be released by way of an "order of court or in connection with an investigation in respect of the commission of a serious offence within a Centre for Rehabilitation."

Mr. Fernando submitted that even though right to information can be restricted as provided by Article 14A itself or in terms of the Right to Information Act, Clause 25 seeks to take away the carefully calibrated safeguards by imposing an almost blanket prohibition on providing information and imposing penal sanctions for a violation thereof.

The learned Deputy Solicitor informed Court that the following amendments would be moved at the Committee Stage of Parliament to Clause 25 of the Bill to address the concerns raised by the learned Counsel for the Petitioners:

Clause 25(1)

By the addition of the words, "or the provisions of the Right to Information Act" at the end of Clause 25(1).

Clause 25(2)

By deleting the existing Clause 25(2) and substituting with the following:

"(2) All records pertaining to such person in the custody of a Centre for Rehabilitation shall be confidential and shall not be released except:

- (a) upon request by such person or the next of kin of such person; or*
- (b) on an order of court or in connection with an investigation in respect of the commission of an offence within a Centre for Rehabilitation.*

provided that such person or the next of kin of such person (unless such person has instructed not to share the information) shall be entitled to receive information pertaining to the person in the custody of the rehabilitation, including information relating to the treatment or rehabilitation of such person."

We are of the opinion that Clause 25 limits the applicability of Article 14A thereby making Clause 25 inconsistent with Article 14A of the Constitution, and hence, Clause 25 requires to be approved by the special majority of Parliament. The said inconsistency would however cease:

- (a) if Clause 25(1) is amended as proposed by the learned Deputy Solicitor General; and
- (b) by the insertion of Clause 25(2) as proposed by the learned Deputy Solicitor General, subject to the following:
 - (i) the insertion of the words, "*or an Attorney-at-Law representing such person*" at the end of Clause 25(2)(a) and in the proviso to Clause 25(2) after the words in parentheses;
 - (ii) the deletion of the words, "*within a Centre for Rehabilitation*" at the end of Clause 25(2)(b).

Clause 26 – striking of persons undergoing rehabilitation

Clause 26 of the Bill reads as follows:

"Any person employed in a Centre for Rehabilitation who without reasonable cause strikes, wounds, ill-treats or willfully neglects any person under rehabilitation commits an offence under this Act and shall be liable on conviction after summary trial by a Magistrate to a fine not exceeding two hundred thousand rupees or imprisonment of either description for a period not exceeding eighteen months or to both such fine and imprisonment."

The principal argument of the learned Counsel for the Petitioners was that:

- (a) Clause 26 recognises that where there is reasonable cause, it is permissible for an employee of the Bureau to strike, wound, ill treat or willfully neglect any person under rehabilitation and who are therefore under the care, watch, control and custody of the Bureau and its officers and employees;
- (b) Regardless of the reasonableness of such action, no person undergoing rehabilitation should be subjected to such action, or be willfully neglected;
- (c) To recognise that such a course of action is permissible is contrary to Article 11 of the Constitution, in terms of which "*No person shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.*"

Article 11 is entrenched by Article 83 and the Constitution does not provide for the derogation from the provisions of Article 11 for whatever reason. Thus, any finding that Clause 26 is inconsistent with Article 11 would require this Clause to be approved by the special majority in Parliament and by the People at a Referendum.

The learned Deputy Solicitor General submitted that a similar provision is found in the Drug Dependancy Persons (Treatment and Rehabilitation) Act, and to deem Clause 26 unconstitutional would be to call into question the validity of existing law. In the Petroleum Products (Special Provisions) (Amendment) Bill [supra; at page 14], this Court, having referred to the determination of this Court in the Special Goods and Services Tax Bill [SC (SD) Application Nos. 01-09/2022; at page 20] held that, "*Article 80(3) of the Constitution will not prevent the examination of the constitutionality of a similar provision in a bill before Court merely due to the same provision being part of another Act.*"

The learned Deputy Solicitor General submitted further that the intention of Clause 26 is to ensure that persons exercising powers and functions under the Act, only use reasonable and proportionate force when they are confronted with a situation which requires the use of force.

This Court has however held over the years that:

- (a) Even hardcore criminals are entitled to the full protection of Article 11 – *Amal Sudath Silva v Kodituwakku, Inspector of Police and Others* [(1987) 2 Sri LR 119];

- (b) The protection offered by Article 11 is not restricted to the physical harm caused to the body, but would certainly extend beyond physical violence to a situation where a person has suffered psychologically or emotionally due to such action – *Adhikary v Amarasinghe* [(2003) 1 Sri LR 270] and *Amarasinghe v Seneviratne* [(2010) 2 Sri LR 205].

Although Clause 22 provides that any act done in good faith will not give rise to any civil or criminal liability, we are of the view that the words, "*without reasonable cause*" recognise that an employee of a centre can violate Article 11. We are therefore of the view that Clause 26 as it presently reads is inconsistent with Article 11 and shall be approved by the special majority of Parliament and by the people at a Referendum. The inconsistency shall however cease and the said provision may be passed by a simple majority if the words, "*without reasonable cause*" are deleted.

Clause 27 – obstruction of an employee to be an offence

Clause 27 of the Bill reads as follows:

"Any person who obstructs or attempts to obstruct any person employed in any Centre for Rehabilitation in the performance of his duties under this Act, commits an offence under this Act and shall be liable on conviction after summary trial by a Magistrate to a fine not exceeding fifty thousand rupees or to imprisonment of either description for a period not exceeding six months or to both such fine and imprisonment."

The primary contention of the learned Counsel for the Petitioners was that Clause 27 does not impose any requirement that the obstruction be unlawful for it to be an offence, resulting in even lawful obstruction being caught in the wide net cast by the wording of the Clause. It was submitted further that the Penal Code as it presently stands already offers sufficient protection to any person employed in any centre for rehabilitation.

This Clause lacks clarity and gives rise to questions such as what does "*obstruct*" mean, what is an "*attempt to obstruct*," and at what point should such obstruction occur.

Accordingly, we hold that this Clause suffers from the malady of its overbroad nature. The learned Deputy Solicitor General submitted that in order to provide much needed clarity, an amendment will be moved at the Committee Stage of Parliament to Clause 27, which shall then read as follows:

"Any person who unlawfully obstructs or attempts to unlawfully obstruct any person employed in any Centre for Rehabilitation in the performance of his lawful duties under this Act, commits an offence under this Act and shall be liable on conviction after summary trial by a Magistrate to a fine not exceeding fifty thousand rupees or to imprisonment of either description for a period not exceeding six months or to both such fine and imprisonment."

While we are of the view that Clause 27 as it stands now is inconsistent with Article 12(1) of the Constitution and requires to be passed by the special majority of Parliament, the said inconsistency shall cease if Clause 27 is amended as proposed by the learned Deputy Solicitor General.

Clause 28 – apprehension of persons escaping from a centre

Clause 28 reads as follows:

"(1) Where any person undergoing rehabilitation in a Centre for Rehabilitation established under the provisions of this Act, escapes from such Centre, he may be apprehended by any police officer, any authorised member of the Forces or any officer appointed under this Act and returned to the Centre for Rehabilitation.

(2) It shall be the duty of any person employed in a Centre for Rehabilitation to preserve order and discipline among the persons undergoing rehabilitation in the Centre and for such purpose it shall be lawful for such person to use all such means including minimum force, as may reasonably be necessary to compel obedience to any lawful directions given by him."

The learned Counsel for the Petitioners submitted that Clause 28(1) is vague in that it fails to provide for the following:

- (a) that a person who volunteers for rehabilitation must have a right to leave the centre if such person no longer wishes to undergo rehabilitation;
- (b) a person apprehended must be returned to the centre without delay.

The learned Deputy Solicitor General informed this Court that the following amendments shall be moved to Clause 28 at the Committee Stage of Parliament:

- (a) insertion of the word, "immediately" prior to the word, "returned" in Clause 28(1);
- (b) insertion of the following Clause as Clause 28(3) – "It shall be the duty of the Commissioner-General of Rehabilitation, or a person duly authorised by him to immediately inform the Magistrate within the Judicial Division in which such Centre is located of any exercise powers under section 28(1) and (2)."

The officers and employees of the Bureau are responsible for each and every person who is admitted to a centre for rehabilitation, and therefore steps have to be taken to apprehend such persons who leave the centre without authorisation. The submission of the Petitioners that a person who volunteers for rehabilitation must have the liberty to walk away at any time is a matter that must be addressed by regulations and has been referred to in the amendments proposed by this Court to Clause 35.

We are also of the view that:

- (a) the words, "any authorised members of the Forces" in Clause 28(1) must be deleted in view of the findings reached in relation to Clause 17;
- (b) as submitted by Mr. Shantha Jayawardena, the learned Counsel for the Petitioner in SC (SD) Application No. 56/2022, the words, "all such means including" in Clause 28(2) as it presently reads are inconsistent with Article 11, thereby requiring that it be approved by the special majority of Parliament and by the People at a Referendum. The inconsistency shall however cease and the said provision can be passed by a simple majority if the words, "all such means including" are deleted.

Clause 29 – penalties

Clause 29 of the Bill reads as follows:

"Where any person contravenes any provision of this Act or any rule or regulation made thereunder and no penalty has been specified under this Act in respect of such contravention, such person shall, on conviction after summary trial by a Magistrate, be liable to a fine not exceeding fifty thousand rupees or to imprisonment of either description for a term not exceeding six months or to both such fine and imprisonment."

It was submitted by the learned Counsel for the Petitioners that the creation of offences by way of rules, without the need for such rules to be approved by Parliament, is illegal. It was further submitted that this Clause provides for the imposition of a penalty for the contravention of rules or regulations which are as yet unmade and undefined, and that it would have a compounding effect in view of the vagueness attached to the regulation making power of the Minister.

The Colombo Port City Economic Commission Bill [supra] contained a similar clause where a contravention of rules, codes, directions or guidelines issued by the Commission was to be met with penal sanctions. This Court, having considered the said clause agreed with the submission that to impose penal sanctions without Parliamentary control is a contravention of the provisions of Article 76 read with Articles 3 and 4 of the Constitution. We are therefore of the view that Clause 29 is inconsistent with Articles 3 and 4.

The learned Deputy Solicitor General however submitted that an amendment would be moved at the Committee Stage of Parliament, to delete the words "or any rule" from Clause 29. Clause 29 may therefore be passed by a simple majority if it is amended as proposed by the learned Deputy Solicitor General.

Clause 30 – maintenance of a database

Clause 30 of the Bill reads as follows:

- (1) *The Bureau shall create, manage and maintain a database which will include all particulars of the rehabilitees. Such database shall also include details of previous rehabilitation assistance that each rehabilitee may have received from any other State authority or agency*
- (2) *The Bureau shall take all necessary steps including technical safeguards to ensure the security of all its databases and data."*

Mr. Hewamanna had two complaints with Clause 30. The first is that the phrase "all particulars" is overbroad and that the Bureau must only collect such particulars as are necessary for the proper and effective rehabilitation of such person. The second was that a person undergoing rehabilitation faces the risk of being branded and thereby stigmatized for the rest of his life and therefore, it is important that the Bill contains provisions for the deletion of such data within a given number of years. The learned Deputy Solicitor General submitted that collection and preservation of such data is required for the proper discharge of the functions of the Bureau.

While we are in agreement with the learned Deputy Solicitor General that the collection of particulars in respect of each person is required for the proper functioning of the Bureau, we are of the view that this should extend to recording details relating to the rehabilitation that a person has undergone as part of the rehabilitation process and are matters that must be prescribed by regulations. We are however not inclined to take the view that the provisions of Clause 30 are overbroad.

Clause 34 – Rules

Clause 34 of the Bill reads as follows:

- (1) *Subject to the provisions of this Act, the Council may make rules in respect of all or any of the following matters:*
 - (a) *all matters for which rules are authorised or required to be made under this Act;*
 - (b) *the meetings of the Council and the procedure to be followed at such meeting;*
 - (c) *the appointment, promotion, remuneration and disciplinary control of officers and employees and the grant of leave and other emoluments to officers and employees; and*
 - (d) *any matter connected with the affairs of the Bureau."*
- (2) *Every rule made by the Bureau shall be approved by the Minister and published in the Gazette and shall come into operation on the date of its publication or on such later date as may be specified therein."*

The only instance identified in the Bill where the Council has been authorised to make rules is found in Clause 4(l) of the Bill, in terms of which the Council has the power to "make rules in respect of the administration of the affairs of the Bureau." The learned Counsel for the Petitioners submitted that conferring the Council with the power to make rules in respect of "any matter connected with the affairs of the Bureau" as provided by Clause 34(1)(d) confers unrestricted power to the Bureau and is therefore arbitrary. The learned Deputy Solicitor General however submitted that a degree of flexibility must be given to the Council in its rule making power in order to ensure optimum functionality of the Bureau.

We have carefully considered the submissions of the learned Counsel for the Petitioner and the learned Deputy Solicitor General and it is our view that given the specific role that is expected of the Bureau to which we have already adverted to, Clause 34(1)(d) is overbroad and is arbitrary and is inconsistent with Article 12(1) of the Constitution. Clause 34 must therefore be approved by the special majority of Parliament. The said

inconsistency shall however cease if the following proviso is added at the end of Clause 34(1):

"Provided that the Council shall not have the power to make rules in respect of any matter in which regulations are required to be made in terms of this Act."

Summary of the Determination

A. The Bill as a whole is inconsistent with Article 12(1) of the Constitution and as such may be enacted only by the special majority required by Article 84(2). However, this inconsistency shall cease if:

- (i) all references to "ex-combatants," "violent extreme groups" and "any other group of persons" are deleted from the Bill;
- (ii) the Bill is limited to the rehabilitation of drug dependent persons and such other persons as may be identified by law.

B. Clauses 3, 4(a), 4(b), 6(b), 23, 24, 25(2), 27, 28(1), 34, 35 and 37 [the definition of "rehabilitation"] of the Bill are inconsistent with Article 12(1) of the Constitution and as such may be enacted only by the special majority required by Article 84(2). However, the said inconsistencies shall cease if the said clauses are amended as follows:

Clause 3 – *"The objective of the Bureau shall be to rehabilitate drug dependant persons or any other person as may be identified by law as a person who requires rehabilitation and which may include treatment and adoption of various therapies in order to ensure effective reintegration and reconciliation, through developing socio-economic standards."*

Clause 4(a) – *"Provide treatment and rehabilitation to drug dependent persons who in terms of the Drug Dependent Persons (Treatment and Rehabilitation) Act, No. 54 of 2007 request treatment and rehabilitation or are required by such law to be provided with treatment and rehabilitation."*

Clause 4(b) – *"provide rehabilitation to any person who in terms of a relevant law, requests rehabilitation or is required by such law to be provided with rehabilitation,"*

Clause 4 – by the insertion of the following new paragraph (e) – *"advise the Minister with regard to programmes for rehabilitation, treatment and aftercare having regard to the basic norms of Human Rights."*

Clause 6(b) – *"the following five members appointed by the Minister:*

- (i) *two persons who shall possess academic and professional qualifications and have experience in the field of rehabilitation;*
- (ii) *two persons who shall possess academic and professional qualifications and have experience in the field of social integration; and*
- (iii) *one person who shall possess academic and professional qualifications and have experience in the field of law and order.*

(hereinafter referred to as "appointed members")."

Clause 23 – by the deletion of the words, *"ex-combatants, members of violent extremist groups, violent extremist person and any other person or group of persons"* and this Clause being suitably amended to reflect the position that only the rehabilitation of drug dependant persons and such persons who are identified by law and whose rehabilitation is provided for by law will take place at a centre managed by the Bureau.

Clause 23 – by the insertion of new sub-clauses numbered as Clauses 23(2) to 23(7) as proposed by the Attorney General and referred to at pages 36 and 37 above, subject to the following:

- (i) Clause 23(3)(a) – by the insertion of the words, *"and may examine the records and log books maintained at the Centre"* at the end of this paragraph.
- (ii) Clause 23(5) – by the addition of the words, *"including an order that such person be immediately admitted to a Government Hospital for medical treatment and that the Officer-in-Charge of such Centre immediately inform the Court that made the order for the rehabilitation of such person of the findings of the Government Medical Officer"* at the end of this Clause.

Clause 24 – by the insertion of the words, *"as may be prescribed"* after the words, *"or any unauthorised article."*

Clause 25(2) – by the insertion of Clause 25(2) as proposed by the Attorney General and referred to at page 40 above, and subject to the following:

- (i) the addition of the words, *"or an Attorney-at-Law representing such person"* at the end of Clause 25(2)(a), and in the proviso to Clause 25(2) after the words in parentheses;
- (ii) the deletion of the words, *"within a Centre for Rehabilitation"* at the end of Clause 25(2)(b).

Clause 27 – by the insertion of the words, *"unlawfully"* and *"lawful"* as proposed by the Attorney General and referred to at page 44 above.

Clause 28(1) – by the deletion of the words, *"any authorised member of the Forces,"* and the insertion of the word, *"immediately"* as proposed by the Attorney General and referred to at page 45 above.

Clause 28 – by the insertion of the following new paragraph proposed by the Attorney General – *"It shall be the duty of the Commissioner-General of Rehabilitation, or a person duly authorised by him to immediately inform the Magistrate within the Judicial Division in which such Centre is located of any exercise of powers under section 28(1) and (2)."*

Clause 34 – by the insertion of the following proviso at the end of Clause 34(1) –

"Provided that the Council shall not have the power to make rules in respect of any matter in which regulations are required to be made in terms of this Act."

Clause 35 – in the manner referred to at pages 29 and 30 above.

Clause 37 – *"rehabilitation" means the procedures and programmes for rehabilitation, treatment, aftercare and support services that shall be prescribed by regulations made under this Act."*

- C. Clause 17 of the Bill is inconsistent with Article 12(1) of the Constitution and as such may be enacted only by the special majority required by Article 84(2).
- D. Clause 25(1) of the Bill is inconsistent with Article 14A of the Constitution and as such may be enacted only by the special majority required by Article 84(2). However, the said inconsistency shall cease if Clause 25(1) is amended by the addition of the words, *"or the provisions of the Right to Information Act"* at the end of the said Clause.
- E. Clauses 26 and 28(2) of the Bill are inconsistent with Article 11 of the Constitution and as such may be enacted only by the special majority required by Article 84(2) and upon being approved by the People at a Referendum as stipulated by Article 83. The said inconsistencies shall cease if:
 - (i) the words, *"without reasonable cause"* in Clause 26 are deleted;
 - (ii) the words, *"all such means including"* in Clause 28(2) are deleted.
- F. Clause 29 of the Bill is inconsistent with Article 76 read together with Articles 3 and 4 of the Constitution and as such may be enacted only by the special majority required by Article 84(2) and upon being approved by the People at a Referendum as stipulated by Article 83. The said inconsistency shall cease if Clause 29 is amended by the deletion of the words, *"or any rule."*

We place on record our deep appreciation of the assistance given by the learned Deputy Solicitor General and all learned Counsel for the Petitioners.

F A G R AMARASEKERA, J
JUDGE OF THE SUPREME COURT

MAHINDA SAMAYAWARDHENA, J
JUDGE OF THE SUPREME COURT

ARJUNA OBEYSEKERE, J
JUDGE OF THE SUPREME COURT

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

ගරු කථානායකතුමනි, කලින් රජයේ ගිණුම් පිළිබඳ කාරක සභාවේ සභාපතිකම දැරුවේ ආණ්ඩුවේ මන්ත්‍රීවරයෙක්. එතුමා දැන ගන්න ඕනෑ, ඒ වාර්තා ටික ගෙන්වා ගන්න.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ පරණ ඒවා නේ කථා කරන්නේ. ගරු මන්ත්‍රීතුමා, මම කියන දේ ඔබතුමා අවබෝධ කර ගන්න. අපි දෙගොල්ලන්ම එක කාරණාවක් තමයි කිව්වේ. ඒ නිසා කවුරුත් සභාපතිකම දැරුවත් අදාළ කාරක සභාවේ සභාපතිවරයාට නියෝගයක් නිකුත් කරන්න ගරු කථානායකතුමාට යම් කිසි බලයක් තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

බොහොම ස්තූතියි, ගරු අගමැතිතුමනි. මම ඒ අය කරුවන්නම්.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

පසු ගිය අවුරුදු තුනේදී ඒ කාරක සභාවේ සභාපති ධුරයේ හිටියේ ආණ්ඩුවේ මන්ත්‍රීවරයෙක්. ඒ ගොල්ලන් තමයි ඒවා ගෙන්වා ගන්න ඕනෑ.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු
வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்
ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 1 -2000/2022- (1), ගරු ජේ.සී. අලවතුචල මහතා - [සභා ගර්භය තුළ නැත.]

ප්‍රශ්න අංක 2 -2024/2022-(1), ගරු චේලු කුමාර් මහතා - [සභා ගර්භය තුළ නැත.]

ප්‍රශ්න අංක 3 -2060/2022- (1), ගරු නලින් බණ්ඩාර ජයමහ මහතා - [සභා ගර්භය තුළ නැත.]

ගලෙන්බිඳුණුවැව ලුහු අස්වැන්න: නිසි මිල නොලැබීම

கலென்பிந்துணுவெவவில் வெங்காய அறுவடை: உரிய விலை கிடைக்காமை
ONION HARVEST IN GALENBINDUNUWEWA: LACK OF PROPER PRICE

2170/2022

4. ගරු රෝහණ බණ්ඩාර මහතා
(மாண்புமிகு ரோஹண பண்டார)
(The Hon. Rohana Bandara)

කෘෂිකර්ම අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

(අ) (i) ගලෙන්බිඳුණුවැව ප්‍රදේශයේ ගැටලාව, දුටු වැව, නිසා වැව සහ මයිල්ගස් වැව යන ප්‍රදේශවල විශාල වශයෙන් ලුහු වගා කරන ලද බවත්;

(ii) ලුහු සඳහා නිසි මිලක් නොලැබීම හේතුවෙන් ලුහු නොග විශාල ප්‍රමාණයක් මේ වනවිට ගොවීන්ගේ නිවෙස්වල ගබඩා කර ඇති බවත්;

එතුමා දන්නේද?

(ආ) ඉහත සඳහන් ගම්වල ගොවීන් විසින් ගබඩා කර ඇති ලුහු අලෙවිකර ගැනීම සඳහා ගනු ලබන පියවර කවරේද යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්නේද?

(ඇ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

கமத்தொழில் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

(அ) (i) கலென்பிந்துணுவெவ பிரதேசத்தின் கெட்டலாவ, துட்டுவெவ, திசாவெவ மற்றும் மயில்கஸ்வெவ ஆகிய பிரதேசங்களில் பாரியளவில் வெங்காயம் பயிரிடப்பட்டது என்பதையும்;

(ii) வெங்காயத்திற்கு உரிய விலை கிடைக்காத காரணத்தினால் வெங்காயம் அதிகளவில் தற்போது விவசாயிகளின் வீடுகளில் களஞ்சியப் படுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும்;

அவர் அறிவாரா?

(ஆ) மேற்படி கிராமங்களைச் சேர்ந்த விவசாயிகளால் களஞ்சியப்படுத்தப்பட்ட வெங்காயத்தை விற்பனை செய்து கொள்வதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகள் யாவை என்பதை அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(இ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Agriculture:

(a) Is he aware that -

(i) onion has been cultivated in large scale in the areas of Getalawa, Dutuwewa, Tisawewa and Mailagaswewa in Galenbindunuwewa; and

(ii) a large volume of stocks of onion is stored in the houses of the farmers as there is no proper price for onion?

(b) Will he inform this House of the steps to be taken to enable the farmers of the above-mentioned villages to sell the onion they have stored?

(c) If not, why?

ගරු මොහාන් ප්‍රියදර්ශන ද සිල්වා මහතා (කෘෂිකර්ම රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு மொஹான் பிரியதர்ஷன த சில்வா - கமத்தொழில் இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. Mohan Priyadarshana De Silva - State Minister of Agriculture)

ගරු කථානායකතුමනි, කෘෂිකර්ම අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර ලබා දෙනවා.

(අ) (i) ඔව්.

ගලෙන්බිඳුණුවැව ගොවිජන සේවා බල ප්‍රදේශයේ 2022 යල කන්නයේ හෙක්ටෙයාර 297ක් ලොකු ලුහු වගා කර ඇති අතර මේ වනවිට අස්වනු නෙළා අවසන් කර ඇත.

[ගරු මොහන් ප්‍රියදර්ශන ද සිල්වා මහතා]

(ii) ලොකු ලුහු නොග විශාල ප්‍රමාණයක් නිවෙස්වල ගබඩා කර නොමැත. නමුත් ඉදිරියේදී මිල ඉහළ යනැයි අපේක්ෂාවෙන් ගොවීන් සුළු සංඛ්‍යාවක් ලොකු ලුහු නිවෙස්වල ගබඩා කර තබාගෙන ඇත.

(ආ) මෙම ප්‍රදේශයේ ලොකු ලුහු අස්වැන්න සෘජුවම දඹුල්ල විශේෂිත ආර්ථික මධ්‍යස්ථානය වෙත සහ ලොකු ලුහු නොග රැස් කරන්නන් වෙත අලෙවි කරනු ලබයි. ලොකු ලුහු අස්වනු නෙළන අවස්ථාවේදී ගොවීන් විසින් ම දඹුල්ල විශේෂිත ආර්ථික මධ්‍යස්ථානය හා සම්බන්ධීකරණය කර මිල පිළිබඳව තොරතුරු ලබා ගනී. එමෙන්ම ගොවීන් විසින් ගබඩා කර තබා ගන්නා ලද ලොකු ලුහු, මිල ඉහළ ගිය විටදී අලෙවි කරනු ලබයි. එම නිසා ලොකු ලුහු අස්වැන්න අලෙවි කර ගැනීමේ ගැටලුවක් වාර්තා වී නොමැත.

(ඇ) අදාළ නැත.

ගරු රෝහණ බණ්ඩාර මහතා
(மாண்புமிகு ரோஹண பண்டார)
(The Hon. Rohana Bandara)

ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමනි, දැන් නම් මේ ගැන කථා කරලා වැඩකුත් නැහැ. මොකද, ලුහු ටික අලෙවි කරලාත් ඉවරයි. ප්‍රධාන වශයෙන්ම ගලෙන්බිඳුණුවැව සහ අනෙකුත් ප්‍රදේශවලට මේ වසරේ අගෝස්තු මාසයේත් වැස්ස ආවා. ඒ නිසා අස්වැන්න විශාල වශයෙන් අඩුවීමක් සිද්ධ වුණා. ඒ වාගේම ඔවුන්ගේ අස්වැන්න අලෙවි කරන්න යනකොට ඔබතුමන්ලා සාධාරණ මිලක් ලබාදීමට කටයුතු කළේත් නැහැ. ලුහු අලෙවි කරලා ඉවර වුණාට පස්සේ බද්දක් පනවන්න කටයුතු කළා. මේක අපේ රටේ හැම දාම තිබෙන ප්‍රශ්නයක්. අස්වනු නෙළන කාලයට ඔබතුමන්ලා ප්‍රායෝගිකව කල්වෙලා ඇතිව ලැහැස්ති වෙන්න. මේ ප්‍රශ්නය මාධ්‍යවලින් දැනගෙන ඒකට විසඳුම් දෙනකොට ගොවියා ඒ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දීලා ඉවරයි.

මගේ පළමුවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමනි, අද වෙනකොට විශාල ප්‍රශ්නයක් ඇති වෙලා තිබෙනවා පොහොර සම්බන්ධයෙන්. දැන් මහ කන්නයේ වගා කටයුතු ආරම්භ කරන්න ලැහැස්තියි. නමුත්, ඔබතුමන්ලා නිසි ක්‍රමවේදයක් ඇතිව ගොවීන්ට පොහොර ලබා දෙන්න සුදානම්ද? පොහොර ලැබෙයි කියන විශ්වාසයක්, ඒ සම්බන්ධ සුරක්ෂිතතාවක් ගොවීන්ට තිබෙනවාද? මොකද, කවදාද පොහොර ලබා දෙන්නේ, කොච්චර ප්‍රමාණයකින්ද ලබා දෙන්නේ කියන කාරණා සම්බන්ධව නිශ්චිත සැලැස්මක් තිබෙන බවක් තවම අපට පෙනෙන්න නැහැ. ඒ නිසා මම ඔබතුමාගෙන් අහන්න කැමැතියි, මේ කන්නයේදී අක්කරයකට යූරියා පොහොර කිලෝ කීයක් දෙනවාද, MOP කොපමණ දෙනවාද, TSP කොපමණ ලබා දෙනවාද, ඒවා ලබා දෙන දිනයත් කවදාද කියලා. ඒවා බණ්ඩාරය කර - කොටස් වශයෙන් - දෙනවා කියායි අපට ආරංචි වෙලා තිබෙන්නේ. කුමන දිනවලදී ඒවා ලබා දෙනවාද, ඒවාට දැන් වනවිට ගබඩා පහසුකම් තිබෙනවාද කියා මා දැනගන්න කැමැතියි.

ඉන්ධන ප්‍රශ්නය තිබෙන නිසා සීසෑමේ කටයුතුවලදීත් ගොවීන් විශාල වශයෙන් ගැටලුවලට මුහුණ පා සිටිනවා. ඉන්ධන ලබා දීමට ඔබතුමන්ලා පෙට්‍රල් ෂෙඩ්වලින් tokens දෙනවා, අරවා-මේවා කියන්න එපා. බිම් මට්ටමට ගිහින් ගොවීන් මේ ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙන ආකාරය පිළිබඳව සඳහා වශයෙන් සොයා බලලා මේවාට ප්‍රායෝගික විසඳුමක් ලබා දීමට ඔබතුමාට කටයුතු කළ හැකිද?

ගරු මොහන් ප්‍රියදර්ශන ද සිල්වා මහතා
(மாண்புமிகு மொஹான் பிரியதர்ஷன த சில்வா)
(The Hon. Mohan Priyadarshana De Silva)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ වනවිට කෘෂිකර්ම අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්වරයාගේ නිර්දේශ මත වාරික තුනකින් පොහොර ලබා දීමට අවශ්‍ය කටයුතු කර තිබෙනවා. පළමුවැනි වාරිකයට අවශ්‍ය යූරියා ප්‍රමාණය මේ වනවිට සම්පූර්ණයෙන් බෙදා හැර අවසන්. ඒ වාගේම, ඉන්ධන ප්‍රශ්නයත් තිබෙනවා. මේ කාරණය අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ අවධානයටත් යොමු කර, අවශ්‍ය ඉන්ධන ප්‍රමාණය ලබා දීමට ගරු බනිජ් තෙල් විෂයය භාර ඇමතිතුමා පොරොන්දු වෙලා තිබෙනවා.

ගරු රෝහණ බණ්ඩාර මහතා
(மாண்புமிகு ரோஹண பண்டார)
(The Hon. Rohana Bandara)

ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමනි, ඔය කථා අපි ඕනෑ තරම් අසා තිබෙනවා. ඔබතුමා ඔය කියන කාරණා නම් ප්‍රායෝගිකව බිම් මට්ටමින් සිදු වෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඒ සම්බන්ධව ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු කර කටයුතු කරන්න.

මගේ දෙවන අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි. මේ කන්නයෙන් පසුව ඊළඟට මුහුණ දෙන ප්‍රශ්නය තමයි වි අලෙවි කර ගැනීමේ ප්‍රශ්නය. මේ වි මිලදී ගැනීම, විවලට සාධාරණ මිලක් ගොවියාට ලබා දීම කියන කාරණා හැම දාම මේ රටේ රජයට විශාල බරක් වශයෙන් තිබෙන ගැටලු. හැම දාම රජයේ භාණ්ඩාගාරයෙන් මේ කටයුත්තට මුදල් පවා වෙන් කරනවා.

2015දී ගබඩා කර තිබුණු වි ටික සත්ව ආහාරවලට දෙන්න සිදුවීම නිසා භාණ්ඩාගාරයට සිද්ධ වුණු අලාභය මිසක්, අනෙකුත් සෑම මොහොතකම ලාභ ලබා තිබෙනවා. ලංකාවේ වි ගබඩා කරන වි මෝල් හිමියෝ වැඩිපුරම ලාභ ලබන්නේ වි stock කිරීම තුළින්. මොකද, වි සහල් කරලා විකුණනවාට වඩා ඔවුන්ට විශාල ලාභයක් තිබෙන්නේ වි stock කරලා පසුව ඒවා කොටන්න ගන්න එකෙනුයි. ඒ නිසා වි අලෙවි මණ්ඩලය විසින් මිලදී ගන්නා වි අලාභයට විකුණා නැහැ. හැමදාම වි විකුණුවාම ඒ මුදල් නිසියාකාරයෙන් භාණ්ඩාගාරයට ඇවිල්ලා තිබෙනවා ද කියලා අපි සොයා බලන්න ඕනෑ. ඒ මුදල් නැවත ලබා ගත හැකි ක්‍රමවේදයක් නැහැ. අපට හැමදාම මේ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දෙන්න වෙනවා නේ. ඒ නිසා ගොවි සංවිධානත්, වි අලෙවි මණ්ඩලයත්, පාරිභෝගික කටයුතු පිළිබඳ අධිකාරියත් කියන පාර්ශ්ව තුනම එකතු කරලා මේකට කුමක් හෝ fund එකක් - අරමුදලක් - සකස් කර තිබෙනවා නම්, ඒ මුදල් හැමදාම ආපහු භාණ්ඩාගාරයට ගන්න අවශ්‍ය නැහැ. ලාභයක් එක්ක තමයි මේ වි ටික අලෙවි කරන්නේ. ඒ නිසා මිලදී ගැනීම සම්බන්ධව ගොවියාටත් මැදිහත් වෙන්න පුළුවන්. පාරිභෝගිකයා ආරක්ෂා කරන්න පාරිභෝගික කටයුතු පිළිබඳ අධිකාරියත් ඉන්නවා. අපේ රටේ වි ගබඩාත් තිබෙනවා. ඒ වෙනුවෙන්ම නිර්මාණය කරපු ආයතනය තමයි වි අලෙවි මණ්ඩලය. මම හොඳාකාරවම දන්නා දෙයක් තිබෙනවා. ඒ තමයි, වි අලෙවි මණ්ඩලයේ නිලධාරී මහත්වරු හිතාගෙන ඉන්නේ මේ මුදල් ටික ගොවියාට දෙන සහනාධාරයක් කියලායි. ආපහු භාණ්ඩාගාරයට මේ මුදල් එන්න ඕනෑ කියන හැඟීමෙන් බොහෝ නිලධාරීන් කටයුතු කරන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මෙතැන දූෂණයක් සිද්ධ වෙනවා; විශාල අලාභයක් සිද්ධ වෙනවා. මේකට ස්ථීරසාර විසඳුමක් විධියට වි අලෙවි මණ්ඩලයත්, පාරිභෝගික කටයුතු පිළිබඳ අධිකාරියත්, ගොවි සංවිධානත් ඒකාබද්ධ කරලා අරමුදලක් නිර්මාණය කරලා, ඒ මුදල් ටික ස්ථීර වශයෙන් එහි තැන්පත් කරලා, මේ ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් ලබා දෙන්න වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්න ඔබතුමාට පුළුවන් ද ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමනි? ඒක තමයි, මගේ දෙවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය.

ගරු මොහාන් ප්‍රියදර්ශන ද සිල්වා මහතා
(மாண்புமிகு மொஹான் பிரியதர்ஷன த சில்வா)
(The Hon. Mohan Priyadarshana De Silva)

ගරු කථානායකතුමනි, එම අදහස් ඉදිරිපත් කිරීම සම්බන්ධයෙන් මුලින්ම මම ගරු රෝහණ බණ්ඩාර මන්ත්‍රීතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ගරු කථානායකතුමනි, එතුමා කියනවා වාගේම, වී මිලදී ගැනීමේ ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඇත්තටම වී අලෙවි මණ්ඩලය මේ වන විටත් රාජ්‍ය බැංකු දෙකකින් ණය මුදල් ඉල්ලා තිබෙනවා. ගරු අගමැතිතුමාත් ඒ සියලු ආයතනවල නිලධාරීන් පාර්ලිමේන්තුවට ගෙන්වා කථා කළා. නමුත්, රාජ්‍ය ආයතන දෙකින් ලැබිය යුතු ණය මුදල් අපට ලැබුණේ නැහැ. ඒක ගැන ගැටලුවක් තිබෙනවා, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. කොහොම වුණත් ඔබතුමා ඉදිරිපත් කරපු අදහස අපි අමාත්‍යාංශයට ඉදිරිපත් කරලා යම් ක්‍රමවේදයක් සකස් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු ඉෂාක් රහුමාන් මහතා
(மாண்புமிகு இஷாக் ரஹுமான்)
(The Hon. Ishak Rahuman)

ගරු කථානායකතුමනි, මට පොඩි පැහැදිලි කර ගැනීමකට අවස්ථාව දෙනවාද?

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා, 4 වන ප්‍රශ්නයට අදාළව ඇසූ අතුරු ප්‍රශ්න දෙකටම ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා පිළිතුරු ලබා දුන්නා. [බාධා කිරීමක්] ඔබතුමා වෙතත් දිනයක ඔය කාරණය අහන්න. දැන් අවස්ථාව දෙන්න බැහැ.

කථිකාචාර්යවරුන් සඳහා පශ්චාත් උපාධි පාඨමාලා:
වෙන් කළ මුදල

විශ්වවිද්‍යාලාඥවරුන්ගේ පාඨමාලා පිළිබඳව පවත්වාගෙන යාමේදී පාලන ක්‍රම: ඉතුරුකළ මුදල
POSTGRADUATE PROGRAMMES FOR LECTURERS: AMOUNT ALLOCATED
2517/2022

5. ගරු තුෂාර ඉදුනිල් අමරසේන මහතා
(மாண்புமிகு துஷார இந்துனில் அமரசேன)
(The Hon. Thushara Indunil Amarasena)

අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (2):

- (අ) (i) වර්ෂ 2010 සිට මේ දක්වා පශ්චාත් උපාධි පාඨමාලා හැදෑරීම සඳහා තෝරා ගන්නා ලද විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන් සංඛ්‍යාව කොපමණද;
- (ii) ඔවුන්ගේ නම් කවරේද;
- (iii) ඒ සඳහා වෙන් කර ඇති ප්‍රතිපාදන කොපමණද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නේද?

- (ආ) (i) මේ වනවිට ඉහත සඳහන් ආචාර්යවරුන් අතරින් සිය පශ්චාත් උපාධි පාඨමාලා හැදෑරීම අතරමඟ නවතා දමා ඇති ආචාර්යවරුන් සංඛ්‍යාව කොපමණද;
- (ii) ඔවුන්ගේ නම් කවරේද;
- (iii) ඒ හේතුවෙන් අපතේ ගොස් ඇති මුදල කොපමණද;
- (iv) මෙම තත්ත්වය පාලනය කිරීම සඳහා අමාත්‍යාංශය විසින් ගනු ලබන ක්‍රියා මාර්ග කවරේද;

යන්නත් එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නේද?

- (ඇ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

කල්වි අමාත්‍යාංශයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ නිලධාරී:

- (අ) (i) 2010 ආරම්භ වූ පසු, පාඨමාලා පිළිබඳව විවිධ වශයෙන් විකල්පයක් සලකා බැලීමක් සිදු කළේද;
- (ii) ආචාර්යවරුන්ගේ නම් කවරේද;
- (iii) පාඨමාලා පිළිබඳව විවිධ වශයෙන් විකල්පයක් සලකා බැලීමක් සිදු කළේද;

ආචාර්යවරුන්ගේ නම් කවරේද?

- (ආ) (i) විවිධ වශයෙන් විකල්පයක් සලකා බැලීමක් සිදු කළේද;
- (ii) ආචාර්යවරුන්ගේ නම් කවරේද;
- (iii) පාඨමාලා පිළිබඳව විවිධ වශයෙන් විකල්පයක් සලකා බැලීමක් සිදු කළේද;
- (iv) පාඨමාලා පිළිබඳව විවිධ වශයෙන් විකල්පයක් සලකා බැලීමක් සිදු කළේද;

ආචාර්යවරුන්ගේ නම් කවරේද?

- (ඊ) ඉන්ද්‍රේල්, ඉන්ද්‍රේල්?

asked the Minister of Education:

- (a) Will he inform this House -
 - (i) the number of university lecturers selected to follow postgraduate programmes from the year 2010 up to now;
 - (ii) their names; and
 - (iii) the amount of allocations provided for that?
- (b) Will he also inform this House-
 - (i) the lecturers who have dropped out from the postgraduate programmes by now;
 - (ii) their names;
 - (iii) the amount of money wasted, as a result; and
 - (iv) the measures that will be taken by the Ministry to control this situation?
- (c) If not, why?

ගරු (ආචාර්ය) සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) சசில் பிரேமஜயந்த)

(The Hon. (Dr.) Susil Premajayantha)

ගරු කථානායකතුමනි, එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර මෙසේයි.

- (අ) (i) 2010 වර්ෂයේ සිට පශ්චාත් උපාධි පාඨමාලා හැදෑරීම සඳහා තෝරා ගන්නා ලද විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරු සංඛ්‍යාව පහත පරිදි වේ.

ආයතනය	තෝරා ගන්නා ලද ආචාර්යවරු සංඛ්‍යාව
විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව මගින්	2,423
ශ්‍රී ලංකා භික්ෂු විශ්වවිද්‍යාලය මගින්	15
ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධ හා පාලි විශ්වවිද්‍යාලය මගින්	19
එකතුව	2,457

[ගරු (ආචාර්ය) සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා]

(ii) විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව මගින් තෝරා ගන්නා ලද ආචාර්යවරු ලැයිස්තුව ඇමුණුම 01 යටතේ දක්වා ඇත.

ශ්‍රී ලංකා භික්ෂු විශ්වවිද්‍යාලය මගින් තෝරා ගන්නා ලද ආචාර්යවරු ලැයිස්තුව ඇමුණුම 02 යටතේ දක්වා ඇත.

ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධ හා පාලි විශ්වවිද්‍යාලය මගින් තෝරා ගන්නා ලද ආචාර්යවරු ලැයිස්තුව ඇමුණුම 03 යටතේ දක්වා ඇත.

ඇමුණුම 01, 02 සහ 03 සභාගත* කරමි.

(iii)

ආයතනය	වෙන් කර ඇති ප්‍රතිපාදන ප්‍රමාණය රු.
විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව මගින් (අධ්‍යයන කටයුතු සම්පූර්ණ කර ඇති එහෙත් ඔවුන් විසින්ම සපයාගත් අරමුදල් භාවිත කර පශ්චාත් උපාධි හැදෑරූ අය සඳහා වෙන් කරන ලද ප්‍රතිපාදන නොමැත.)	11,878,184,216.40
ශ්‍රී ලංකා භික්ෂු විශ්වවිද්‍යාලය මගින්	498,589.94
ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධ හා පාලි විශ්වවිද්‍යාලය මගින්	4,245,000.00
එකතුව	11,882,927,806.34

(ආ) (i)

ආයතනය	පශ්චාත් උපාධි හැදෑරීම අතරමඟ නවතා ඇති ආචාර්යවරුන් සංඛ්‍යාව
විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවට අයත්	188
ශ්‍රී ලංකා භික්ෂු විශ්වවිද්‍යාලයට අයත්	01
ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධ හා පාලි විශ්වවිද්‍යාලයට අයත්	--
එකතුව	189

(ii) විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවට අයත් ආචාර්යවරුන් ලැයිස්තුව - ඇමුණුම 01 (8 නිරුවෙහි දක්වා ඇත.)

මේ සියලු තොරතුරු මා ළඟ තිබෙනවා, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. දීර්ඝ ලේඛනයක් තිබෙන්නේ.

ශ්‍රී ලංකා භික්ෂු විශ්වවිද්‍යාලයට අයත් ආචාර්යවරුන් ලැයිස්තුව - ඇමුණුම 02

* පුස්තකාලයේ තබා ඇත.
 * நூலகலயத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.
 * Placed in the Library.

(iii)

ආයතනය	වටිනාකම රුපියල්
විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව	927,250,146.95
ශ්‍රී ලංකා භික්ෂු විශ්වවිද්‍යාලය	*--
ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධ හා පාලි විශ්වවිද්‍යාලය	--
එකතුව	927,250,146.95

* ශ්‍රී ලංකා භික්ෂු විශ්වවිද්‍යාලයට අයත් ආචාර්යවරයා ගිවිසුම කඩකර ඇති හෙයින් ඇප බැඳුම්කරයේ වටිනාකම වන රුපියල් 5,134,624.00ක මුදල විශ්වවිද්‍යාලය විසින් අය කරගෙන ඇති අතර, අපතේ ගොස් ඇති මුදලක් නැත. සියලු මුදල් අය කරගෙන තිබෙනවා.

(iv)

- මෙම ක්‍රියාමාර්ග මූලික වශයෙන් ගනු ලබන්නේ අදාළ විශ්වවිද්‍යාලය වන අතර, විශ්වවිද්‍යාලය විසින් ප්‍රථමයෙන් එම සේවකයාගේ විශ්වවිද්‍යාල සේවක අර්ථසාධක අරමුදලින් අය කරනු ලබයි. ඉතිරිය එකවර හෝ කොටස් වශයෙන් ගෙවීමට පවතින නීති රීති අනුව අනුමැතිය ලබා දේ. එයින් පසුව අධිකරණ ක්‍රියාමාර්ගයට එළැඹෙන අතර, සේවකයාට සහ අදාළ ඇපකරුවන්ට නඩු පවරනු ලබයි. තවද, විශ්වවිද්‍යාලවල ගිවිසුම්ගත මුදල් අයකරගැනීමේ කමිටුවල - Bond Recovery Review Committeesවල- අයකරගැනීමේ කටයුතු සාකච්ඡා කර අදාළ තීරණ ගනු ලබයි. එසේම, සේවයේ සිටින නියමිත කාල පරිච්ඡේදය තුළ අධ්‍යයන කටයුතු සම්පූර්ණ නොකළ අයගේ වැටුපෙන් අදාළ මුදල අයකරගැනීම සඳහා මුදල් රෙගුලාසි 119 අනුව කටයුතු කරනු ලබයි.
- විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව විසින් අවශ්‍ය නීති ගිවිසුම් කටයුතු යාවත්කාලීන කර වනුලේඛ උපදෙස් මගින් සියලු විශ්වවිද්‍යාල වෙත දන්වන අතර, නිරන්තර අධීක්ෂණය ද කරනු ලබයි.
- එසේම, ලේකම්, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය මුලසුන දරන විගණන හා කළමනාකරණ කමිටු රැස්වීමේදී නීති රීති යාවත්කාලීන කිරීම සහ ගිවිසුම් කඩකරන ලද අයගෙන් මුදල් අයකරගැනීම පිළිබඳ නිරන්තරයෙන් සාකච්ඡා කරනු ලබන අතර, අවශ්‍ය උපදෙස් විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව හරහා විශ්වවිද්‍යාල වෙත නිකුත් කරයි.
- එසේම, විශ්වවිද්‍යාල හා උසස් අධ්‍යාපන ආයතන සඳහා වූ ආයතන සංග්‍රහයේ V පරිච්ඡේදයේ 7.8 අනුව පහත සඳහන් ආයතනය වෙත ගිවිසුම් කඩකරන ලද පාර්ශ්වයන් පිළිබඳව ලිඛිතව දැන්වීමට කටයුතු කරනු ලැබේ.
 - අ) ශිෂ්‍යත්වය ප්‍රදානය කළ ආයතනය - (අදාළ තැනැත්තා කොමිෂන් සභාව / උසස් අධ්‍යාපන ආයතනය සමඟ බැඳුම්කරයකට අත්සන් කර ඇති බව දන්වමින්)
 - ආ) පහත සඳහන් නිලධාරීන් - (අදාළ තැනැත්තාගේ ගමන් බලපත්‍රයේ වලංගුභාවය සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කළ යුතු බව)

- තනතුර අත්හැර ගිය තැනැත්තා සිටි බවට / සිටින බවට වාර්තා වී ඇති රටේ ශ්‍රී ලංකා මහ කොමසාරිස් භෝ තානාපතිවරයා
 - අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේ ලේකම්
 - විදේශ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශ ලේකම්
 - ආගමන විගමන පාලකවරයා
 - විනිමය පාලකවරයා
- ඇ) පහත සඳහන් නිලධාරීන් - (අදාළ තැනැත්තාගේ රජයේ, රාජ්‍ය සංස්ථාවල හෝ සංස්ථාපිත මණ්ඩලවල රැකියා ලබා ගැනීම වැළැක්වීම කළ යුතු බව)
- රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්
 - මහා භාණ්ඩාගාරයේ රාජ්‍ය ව්‍යාපාර අංශයේ අධ්‍යක්ෂ

(ඇ) අදාළ නොවේ.

ගරු තුෂාර ඉදුනිල් අමරසේන මහතා
 (மாண்புமிகு துணை இந்துனிஸ் அமரசேன)
 (The Hon. Thushara Indunil Amarasena)

පිළිතුර ලබා දුන්නට බොහොම ස්තූතියි, ගරු ඇමතිතුමනි. ඔබතුමාගේ පිළිතුරෙහි සඳහන් වූණා, විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන් දෙදහස් පන්සියයකට ආසන්න පිරිසක් පශ්චාත් උපාධි හැදෑරීමට ගිහින්, එකසිය අසූ ගණනක පිරිසක් භාගෙට මුදල් වියදම් කරලා, පාඩු සහිතව ඒ අධ්‍යාපන කටයුතු අතරමග නවතා දමා තිබෙනවා කියලා. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමනි, මා දන්නා හැටියට, විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යයන් 18දෙනෙකුට එක ආචාර්යවරයෙකු වාගේ තමයි සිටිය යුතු වන්නේ. හැබැයි, අපේ විශ්වවිද්‍යාලවල ශිෂ්‍යයන් හතළිස්දෙනෙකුට එක ආචාර්යවරයෙකු වාගේ තමයි මේ වනකොට ඉන්නේ. ගරු ඇමතිතුමනි, උදාහරණයක් වශයෙන් අපි ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය ගනිමු. එහි එක බස් රථයකින් පඩි ගන්නා සේවකයන් 8දෙනෙක් ඉන්නවා. ලංකා බනිජ් තෙල් නීතිගත සංස්ථාව ගන්නාම, එහි අතිසේවක ධාරිතාවක් තිබෙනවා. SriLankan Airlines ගන්නත්, Ceylon Electricity Board ගන්නත්, අතිසේවක ධාරිතාවක් තිබෙන්නේ. සෙනහ අදින SLTB එකේ එක බස් රථයකින් වැටුප් ගන්නා සේවකයන් 8දෙනෙක් ඉන්නවා. අපේ රටේ උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ ශිෂ්‍යයන් 18දෙනෙකුට එක ආචාර්යවරයෙකු සිටිය යුතු වුවත්, ශිෂ්‍යයන් හතළිස්දෙනෙකුට එක ගුරුවරයෙකු සිටීම අසාධාරණයි නේද? ඒ ප්‍රශ්නය අහන ගමන් මම ඔබතුමාට යෝජනාවකුත් ඉදිරිපත් කරනවා, ගරු ඇමතිතුමනි. රැකියාලාභී උපාධිධාරීන් අතර, ප්‍රථම පන්ති - First Class - සාමර්ථය ලබා ගත්, දෙවන පෙළ (ඉහළ) පන්ති - Upper Second-Class - සාමර්ථය ලබා ගත් උගතුන් රාශියක් ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලවල ගාල් වෙලා ඉන්නවා.

ඒ අය විවිධ ආයතනවල, සමහරවිට උපාධියක් නැති කළමනාකාර සහකාරවරුන් යටතේ හරියට මේසයක්, ඉදගන්න පුටුවක්වත් නැතිව, ඒ අයගේ කාලය, ශ්‍රමය, දැනුම දෙන්න තැනක් නැතිව ඉන්නවා. ශිෂ්‍යයන් 18දෙනෙකුට එක විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරයෙක් ඉන්න ඕනෑ පසුබිමක් තුළ සිටින්නේ ශිෂ්‍යයන් හතළිස්දෙනෙකුට එක විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරයෙක් නම්, උපාධිධාරීන් හැටියට බඳවා ගත් පිරිස තුළ සිටින First Class සහ Upper Second-Class සාමර්ථ තිබෙන ඒ බුද්ධිමතුන්ගේ සේවය අරගෙන ඒ පුරප්පාඩු පුරවන්න බැරිදි කියලා මම ඔබතුමාගෙන් අහනවා, ගරු ඇමතිතුමනි.

ගරු (ආචාර්ය) සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
 (மாண்புமிகு (கலாநிதி) சசில் பிரேமஜயந்த)
 (The Hon. (Dr.) Susil Premajayantha)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මම උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය භාර අරගෙන තවම ගතවෙලා තිබෙන්නේ මාස තුනහමාරක විතර කාලයක්. හැබැයි මේ කාල සීමාව තුළ විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන

කොමිෂන් සභාවක්, රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාල 17හිම කුලපතිවරු සහ උප කුලපතිවරු සමඟත් මම අවස්ථා දෙකකදී සාකච්ඡා කරලා තිබෙනවා. කොළඹ සිටින අය කැඳවා සාකච්ඡා කර තිබෙනවා. පවතින වාතාවරණය අනුව පිට පළාත්වල සිටින අය සමඟ Zoom තාක්ෂණය ඔස්සේ සාකච්ඡා පවත්වා තිබෙනවා. මේ වන විට එක් එක් විශ්වවිද්‍යාලයේ පීඨ අනුව පුරප්පාඩුව තිබෙන කමිකාවාර්යවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව විසින් ගණනය කරලා තිබෙනවා. ඒ අනුව මම නුදුරේදීම මේ සම්බන්ධව අමාත්‍ය මණ්ඩල සන්දේශයක් ඉදිරිපත් කරනවා. එවිට ඔබතුමා ඔය කියපු අනුපාතය; 42:1 කියන අනුපාතය ඊට වඩා අඩු වෙයි. විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවට අනුව සහකාර කමිකාවාර්ය ධුරයට බඳවා ගැනීම කරන්නේ Upper Second-Class එකකින් උඩ සාමර්ථය තිබෙන අය. ඔබතුමා ඒක දන්නවා. ඔබතුමා කිව්වා වාගේ Upper Second-Class එකකින් ඉහළ සාමර්ථය සහිත අය ඔය උපාධිධාරී වැඩසටහන යටතේ බඳවා ගත් 53,000 තුළ විවිධ කාර්යාලවල ඉන්නවා. Upper Second-Class එකකට ඉහළින් සාමර්ථයක් තිබෙන ඔක්කෝටම මේ අවස්ථාව ලැබෙයි.

මොකද, පසුගිය අවුරුද්දේ නොවෙයි ඊට පෙර අවුරුද්දේ ඉඳලා වැඩිපුර ශිෂ්‍යයන් 10,000ක් විශ්වවිද්‍යාලවලට ගන්නා. එසේ ශිෂ්‍යයන් 10,000ක් ගන්නට ඒ හා සමාන ප්‍රමාණයකින් කමිකාවාර්යවරුන් සංඛ්‍යාව වැඩි වෙලා නැහැ, සම්පත් ප්‍රමාණය වැඩි වෙලා නැහැ. ඊට අමතරව බුද්ධි ගලනයත් එක්ක පළපුරුදු මහාචාර්යවරු එක්කෝ sabbatical leave අරගෙන විදේශ රටවලට යනවා. එහෙම නැත්නම් දැන් තිබෙන රජයේ වැඩසටහන යටතේ leave අරගෙන විදේශ රටවලට යනවා. එවැනි ප්‍රවණතාවකුත් තිබෙනවා. මේ සියල්ල සැලකිල්ලට අරගෙන මේ වන විට විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව විසින් සංඛ්‍යාලේඛන ටික සකස් කරගෙන යනවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා සඳහන් කළ ආකාරයට, පන්ති සාමර්ථ තිබෙන අයව විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවේ සුදුසුකම් මත ඒ ඒ විෂයන් අනුව පීඨවලට බඳවා ගැනීම සඳහා නුදුරේදීම අමාත්‍ය මණ්ඩල අනුමැතිය ලබාගෙන අපි අවශ්‍ය කටයුතු කරනවා. එනකොට 42:1 කියන අනුපාතය වෙනස් වෙනවා.

දෙවැනි කාරණය මෙයයි. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා කිව්වා, 2018, 2019, 2020 වර්ෂවල බඳවා ගත් උපාධිධාරීන් 53,000ක් විවිධ කාර්යාලවල ඉන්නවා කියලා. මටත් ඒ බව වාර්තා වෙලා තිබෙනවා. ඒ ගොල්ලන්ටත් තව අවස්ථාවක් ලැබෙනවා, විශ්වවිද්‍යාල කමිකාවාර්යවරුන්ට විතරක් නොවෙයි. අපි ලබන සතියේ තීන්දුවක් ගන්නාම, ගුරු සේවයට බඳවා ගැනීමට සහිතවන විභාගයට ඒ සියලුදෙනාටම පෙනී ඉන්න පුළුවන්. එනකොට, ගුරු වෘත්තීයට එන්න දෙවැනි අවස්ථාවකුත් ලැබෙනවා.

ගරු තුෂාර ඉදුනිල් අමරසේන මහතා
 (மாண்புமிகு துணை இந்துனிஸ் அமரசேன)
 (The Hon. Thushara Indunil Amarasena)

ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා කියන ලස්සන වචනයක් තමයි, "බුද්ධි ගලනය" කියන එක. ඒ එක්කම ඔබතුමා තවත් කාරණාවක් කිව්වා. ඒක තමයි විශ්වවිද්‍යාලවලට බඳවා ගැනීමේ ප්‍රමාණය වැඩි කරනවා කියන එක. රජයන් හැම තිස්සේම කයිවාරුවක් ගහනවා, "විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යයන් මේ වසරේ සිටියේ මෙවිවරයි. මෙන්න! තව 5,000කින්, 10,000කින් ඒ ප්‍රමාණය වැඩි කලා" කියලා. ගරු ඇමතිතුමනි, බුද්ධි ගලනය කියන කාරණයත් එක්ක ගන්නාම, මේ වෙනකොට අපේ රටේ උද්ධමනය සියයට 100කට කිට්ටු වෙලා තිබෙනවා. එනකොට මහාචාර්යවරයකුගේ- [බාධා කිරීමක්] ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන ඇමතිතුමනි, මම

[ගරු කුෂාර ඉදුනිල් අමරසේන මහතා]

ඔබතුමාගෙන් නොවෙයි නේ අහන්නේ. ඔබතුමා කට පියාගෙන ඉන්නකෝ. මේ වැදගත් දෙයක් අහන්නේ. ඔබතුමා පනින්නේ නැතුව ඉන්නකෝ. මම සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත ඇමතිතුමාගෙන් නේ අහන්නේ.

ගරු (ආචාර්ය) බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා (ප්‍රවාහන හා මහාමාර්ග අමාත්‍ය සහ ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) பந்துல குணவர்தன - போக்குவரத்து மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சரும் வெகுசன ஊடக அமைச்சரும்)
(The Hon. (Dr.) Bandula Gunawardana - Minister of Transport and Highways and Minister of Mass Media)
ප්‍රශ්නයක් අහනකොට -

ගරු කුෂාර ඉදුනිල් අමරසේන මහතා
(மாண்புமிகு துணை இந்துனில் அமரசேன)
(The Hon. Thushara Indunil Amarasena)
මොනවාද මෙතුමා කියන්නේ, ගරු කථානායකතුමනි?

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීතුමා, එක එක කථාවලට පැටලෙන්නේ නැතුව ඔබතුමා අතුරු ප්‍රශ්නය අහන්න.

ගරු කුෂාර ඉදුනිල් අමරසේන මහතා
(மாண்புமிகு துணை இந்துனில் அமரசேன)
(The Hon. Thushara Indunil Amarasena)
සිදු දුනු කාලා ඇවිල්ලා. මොනවාද මේ කියන්නේ? මේ සභාවේ විනයක් ඇතිව කටයුතු කරන්නකෝ. මම මේ වැදගත් කාරණයක් නේ අහන්නේ.

ගරු මොහාන් ප්‍රියදර්ශන ද සිල්වා මහතා
(மாண்புமிகு மொஹான் பிரியதர்ஷன த சில்வா)
(The Hon. Mohan Priyadarshana De Silva)
ගරු කථානායකතුමනි,-

ගරු කුෂාර ඉදුනිල් අමරසේන මහතා
(மாண்புமிகு துணை இந்துனில் அமரசேன)
(The Hon. Thushara Indunil Amarasena)
ගරු රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමනි, තමුන්නාන්සේගේ අමාත්‍යාංශයක් ගැන මම ඇහුවේ නැහැ නේ.

ගරු මොහාන් ප්‍රියදර්ශන ද සිල්වා මහතා
(மாண்புமிகு மொஹான் பிரியதர்ஷன த சில்வா)
(The Hon. Mohan Priyadarshana De Silva)
ගරු කථානායකතුමනි, කරුණාකරලා මේ සභාව පාලනය කරන්න කියලා මම ඔබතුමාගෙන් බොහොම ගෞරවයෙන් ඉල්ලනවා.

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීතුමා, ඔබතුමා කොහේවත් කථාවලට පැටලෙන්නේ නැතිව කරුණාකර අතුරු ප්‍රශ්නය අහන්න. [බාධා කිරීමක්] ඔබතුමා කොහොමද දන්නේ, ඒ දෙදෙනා මොනවා කථා කළාද කියලා? [බාධා කිරීම]

ගරු කුෂාර ඉදුනිල් අමරසේන මහතා
(மாண்புமிகு துணை இந்துனில் அமரசேன)
(The Hon. Thushara Indunil Amarasena)
ගරු ඇමතිතුමනි, අප දෙදෙනා අතර වැදගත් සංවාදයක් මේ පැවැත්වුණේ. ඒ අතරේ මේ

[මූලාසනයේ අණ පරිදි ඉවත් කරන ලදී.]
[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டுள்ளது]
[Expunged on the order of the Chair.]

බුද්ධි ගලනය කියන කාරණයක් එක්ක මම ඔබතුමාගෙන් ප්‍රශ්නයක් අහන්නයි හදුවේ, ගරු ඇමතිතුමනි. අපේ රටේ මහාචාර්යවරයකු සාමාන්‍යයෙන් සියලු දීමනා සහිතව මාසයකට ලක්ෂ 5කට ආසන්න වැටුපක් ලබනවා. හැබැයි දැන් මේ සියයට 5ක බද්දක් එක්ක මේ මහාචාර්යවරයකුගේ වැටුපෙන් රුපියල් 180,000ක විතර මුදලක් කැපෙනවා. ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා දන්නවා අද උද්ධමනය සියයට 100කින් වැඩි බව. මහාචාර්යවරයකුගේ වැටුපෙන් ඒ විධියට මුදලක් කැපෙනකොට, ලැබෙන මුදලින් ඔහුට ජීවත් වෙන්න බැහැ. අපි දන්න දවසේ ඉදලා මහපොළ ශිෂ්‍යත්වය හැටියට රුපියල් 5,000ක දීමනාවක් තමයි ලැබුණේ. හැබැයි දැන් උද්ධමනය සියයට 100ක් වාගේ ප්‍රමාණයකට ඉහළ ගිහිල්ලා තිබෙන නිසා රුපියල් 5,000කින් ශිෂ්‍යයකුට ජීවත් වෙන්නත් බැහැ. ඒ බදු කප්පාදුවෙන් පසුව ලැබෙන මුදලින් ආචාර්යවරයකුට ජීවත් වෙන්නත් බැහැ. ගරු ඇමතිතුමනි, අනෙක් කාරණය මේකයි. ඒ ආචාර්යවරුන්ට researchesවලින් එන මුදල්වලින්, විදේශ රටවලින් එන මුදල්වලින් සියයට 5ක බද්දක් අය කරගන්න දැන් යෝජනා වෙලා තිබෙනවා. Researchesවලින් සියයට 5ක බද්දක් අය කරගන්න යෝජනා වෙලා තිබෙනවා. එතකොට ඔබතුමා කියන බුද්ධි ගලනය ස්වභාවිකවම සිද්ධ වෙනවා. විශ්වවිද්‍යාලවලට වැඩිපුර 5,000ක් නොවෙයි, 10,000ක් නොවෙයි, 15,000ක් බඳවා ගන්නත්, ඒ අයට රුපියල් 5,000කින් කරන්න පුළුවන් දෙයක් නැහැ. අඩුව තරමින්, තිබුණු ගණනට දැන් A4 කොළයක් ගන්නවත් විධියක් නැහැ. රුපියල් 2ට තිබිව්ව A4 කොළයක් අද රුපියල් 10යි, 12යි. ඒ අයගේ දෛනික බස් ගාස්තුවත් දරාගන්න බැහැ. විශ්වවිද්‍යාල canteen එකේ ආහාර වේලක මිල අද දැවැන්ත විධියට ඉහළ ගිහිල්ලා තිබෙනවා. මේ පිළිබඳව ඔබතුමාගේ මැදිහත්වීම කොහොමද කියන එක බුද්ධිමත් ඔබතුමාගෙන් මම දැනගන්න කැමැතියි.

ගරු (ආචාර්ය) සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) சுசில் பிரேமஜயந்த)
(The Hon. (Dr.) Susil Premajayantha)
ගරු කථානායකතුමනි, බුද්ධි ගලනය කියන එක දැන් විතරක් නොවෙයි, ඉතිහාසයේ ඉදලාම සිදු වෙව්ව දෙයක්. ඒ විධියට බුද්ධි ගලනය සිදු වෙව්ව නිසා තමයි මහාචාර්ය සිරිල් පොන්නම්පෙරුම වාගේ අය, ආචාර්ය සරත් ගුණපාල වාගේ අපේ රටේ විද්‍යාඥයෝ 200ක් විතර මේ වෙනකොට නාසා ආයතනයේ වැඩ කරන්නේ.

මොකද, බුද්ධි ගලනය සිද්ධ වෙන්නේ ආර්ථික ප්‍රශ්න නිසාම නොවෙයි. විද්‍යාත්මක පරීක්ෂණ කිරීමට අපේ රටේ තිබෙන්නා වූ පර්යේෂණ පහසුකම් ප්‍රමාණවත් නැහැ. ආචාර්ය සරත් ගුණපාල මැතිතුමා වාගේ කෙනකු ලංකාවේ හිටියා නම්, NASA ආයතනයේ පරීක්ෂණවලට ගිහිල්ලා, ලෝක ප්‍රකට විද්‍යාඥයකු වෙන්න එතුමාට පුළුවන්කමක් ලැබෙන්නේ නැහැ. උදාහරණයක් වශයෙන් ශ්‍රී ලංකා නැනෝ තාක්ෂණ ආයතනය ගන්න. එය පිහිටෙව්වේ කවදාද, ගරු කුෂාර ඉදුනිල් අමරසේන මන්ත්‍රීතුමා? මා දන්නවා, ඔබතුමා දයාසිරි ජයසේකර මන්ත්‍රීතුමා වාගේ නොවෙයි කියලා. 2014 අවුරුද්දේ තමයි ශ්‍රී ලංකා නැනෝ තාක්ෂණ ආයතනය පිහිටෙව්වේ. මහාචාර්ය තීක්ෂ විතාරණ මැතිතුමා 2010

අවුරුද්දේ ඉඳලා අවුරුදු හතරක් උත්සාහ කරලා, එදා තිබුණු රජයෙන් ප්‍රතිපාදන වෙන් කර ගෙන තමයි මේ ආයතනය පිහිටුවුවේ. ඒ වනතුරු අපේ රටේ ජනතාවට නැතෝ තාක්ෂණය පිළිබඳව දැනුමක් තිබුණේ නැහැ. ඒකේ පර්යේෂකයන් විසිදාදෙනෙකු හිටියා. ඒ, මම විද්‍යා, තාක්ෂණ හා පර්යේෂණ ඇමති වෙලා හිටපු කාලයේ. අද ඒකේ ඉන්නේ පර්යේෂකයන් දහතුන්දෙනයි. මොකද, ඊට පස්සේ ඒ ආයතනයේ කටයුතු අඩපණ වුණා. දැන් මම ඒ ආයතනය නැවත පණ ගන්වන්න අවශ්‍ය කටයුතු කරගෙන යනවා. ඒ ආයතනය වෙනුවෙන් විශාල මුදලක් රජය වැය කරලා තිබෙනවා. ඒ ආයතනය, public-private partnership එකකට උදාහරණයක්. බුද්ධි ගලනය වෙන්වෙන්නේ අන්න එවැනි තැන්වලයි. ආචාර්ය උපාධි අරගෙන අපේ රටට ආ අවුරුදු 30, 32 නරුණයන්ට පර්යේෂණ පහසුකම් විකලාබෙන්තේ නැත්නම් ඔවුන් මෙහේ ඉන්නේ නැතිව පර්යේෂණ පහසුකම් තිබෙන තැනකට යනවා. ඒ නිසා අපේ මූලික යුතුකමක් වන්නේ එවැනි පර්යේෂණ ආයතන පිහිටුවීමයි. ඒ කාලයේදී අපේ විපක්ෂ නායකතුමාත් හිටපු කැබිනට් මණ්ඩලයේ තමයි මාත් හිටියේ. අපි ඔක්කෝම එකතු වෙලා ඒ කාලයේදී biotechnology සම්බන්ධ ආයතනය - SLIBTEC එක - පටන් ගත්තා. ඒ ආයතනයේ උපකරණ නැති නිසා අපි දැන් බොහොම අමාරුවෙන් සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාත් සම්බන්ධ කර ගෙන පසුගිය කාලයේ ලැබුණු උපකරණ විකන් දීලා, තවත් ආයතනවලින් උපකරණ අරගෙන ඒ කටයුත්ත කරනවා. ඔන්න ඔය හේතුව නිසා තමයි බුද්ධි ගලනය වෙන්වෙන්නේ. විශේෂයෙන් විද්‍යා හා තාක්ෂණ ක්ෂේත්‍රය තුළ පර්යේෂණ කිරීම සඳහා අවශ්‍ය වන්නා වූ විද්‍යාගාර සහ උපකරණ නැති වීමේ ප්‍රශ්නය බුද්ධි ගලනය වීමට බලපාන එක කාරණයක්.

ඊළඟට, ආර්ථික වශයෙන් ඒ පැත්තට යොමුවන පිරිසක් ඉන්න පුළුවන්. බටහිර රටකට කෙනෙකු ගියා කියලා අපි හිතමු. අනිවාර්යයෙන්ම ලංකාවේ අය කරනවාට වඩා tax එකක් ඒ ගොල්ලන්ගෙන් ඒ රටවලින් අය කරනවා. ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ විද්‍යාඥයකු වුණත්, කුමන පුද්ගලයකු වුණත් අංක එක හැටියට tax ගෙවන්න ඕනෑ. ඒ රටවල අපරාධ නීතියට වඩා දැඩි දඩුවම් ලැබෙනවා, tax නොගෙව්වොත්. ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේදී tax evade කළොත් ඒ අයට දැඩි දඩුවම් ලැබෙනවා. ඒ රටේ ආර්ථිකය ඉස්සර ඉඳලා සම්පූර්ණයෙන්ම හැදිලා තිබෙන්නේ බදු මත. හැබැයි, අපේ රටේ එහෙම නොවෙයි. අපි වරින් වර බදු ඉහළ දැමීම; අඩු කළා. ඒ නිසා ඒවායෙන් පාඩුත් සිදු වුණා. ඒවායේ ප්‍රතිඵල අද අපි ඔක්කෝටම විදින්න වෙලා තිබෙනවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විශේෂයෙන්ම ඔබතුමා කියපු විධියට පර්යේෂණවලින් බදු අය කිරීමට දරන ප්‍රයත්නය සම්බන්ධ කාරණයට මා මැදිහත් වෙන්නම්. මොකද, පර්යේෂණ වැඩි වුණොත් තමයි අපට අලුත් දේවල් බිහි කරන්න පුළුවන් වන්නේ.

ඔබතුමා මහපොළ ශිෂ්‍යත්ව දීමනාව ගැනත් ඇහුවා, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. දැන් bursary එකයි, මහපොළ දීමනාවයි කියන දෙකම ලබන දරුවන් 110,000ක් ඉන්නවා. රුපියල් 4,500ක්, 5,000ක් තමයි ඒ විධියට ඔවුන්ට ලැබෙන්නේ. නමුත්, ඒ මුදල ඒ දරුවන්ට ප්‍රමාණවත් නැහැ. මා ඒ කාරණය පිළිබඳව සාකච්ඡා කරලා තිබෙනවා. මහපොළ උසස් අධ්‍යාපන ශිෂ්‍යත්ව භාර අරමුදලින් ලැබෙන මුදල් වික තමයි ඒ දරුවන්ට ලැබෙන්නේ. ඒ දරුවන්ට ලබා දෙන මුදල් ප්‍රමාණය යම් ප්‍රමාණයකින් හෝ වැඩි කරන්නේ කොහොමද කියන එක ගැන අප සාකච්ඡා කරලා තිබෙනවා.

මේ වනකොට විශ්වවිද්‍යාල කැන්ටින්වල තිබෙන කුමවල මිලක් වැඩි වෙලා තිබෙනවා. ඒක විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යයන්ට දරා ගන්න බැහැ. ඒ සඳහාත් අප subsidize කරනවා කියා මා කීවා. විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යයන්ට ආහාර සැපයීමේ මූලික කටයුතු සඳහා අප

යම් මුදලක් දුන්නොත් ඒ කුම එකක මිල වැඩි නොකර ඉන්න පුළුවන්. ඒ කාරණා දෙකම සම්බන්ධයෙන් දැනට විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව කටයුතු කරගෙන යනවා. මා කොහොමත් පිළිගන්නවා, මහපොළ ශිෂ්‍යත්වය හැටියට ලබා දෙන ඔය මුදල මේ වෙලාවේ ප්‍රමාණවත් නැහැ කියලා. අඩු තරමින් ඔය මුදල තව තුන් ගුණයක්වත් වෙන්න ඕනෑ බව මා පිළිගන්නවා. ඔබතුමා කියපු ඒ කාරණයට මා එකඟයි, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. අප දෙගොල්ලන්ම එකතු වෙලා ඒ වෙනුවෙන් කටයුතු කරන්න උත්සාහ කරමු.

කප්‍රුක අරමුදල: අක්‍රමිකතා
කප්‍රුක நிதியம்: முறைகேடுகள்
KAPRUKA FUND: IRREGULARITIES

2538/2022

6. ගරු මධුර විකානගේ මහතා

(மாண்புமிகு மதுர விதானகே)
(The Hon. Madhura Withanage)

වැලිලි කර්මාන්ත අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

- (අ) (i) වර්ෂ 2015 සිට 2019 දක්වා කප්‍රුක අරමුදලේ යම් අක්‍රමිකතාවක්, අයදා පත්වීමක්, දූෂණ ක්‍රියාවක් හෝ නීති විරෝධී ක්‍රියාවක් සිදු වී තිබේද;
- (ii) එසේ නම්, ඒවා වෙන් වෙන් වශයෙන් කවරේද;
- (iii) ඉහත සඳහන් එක් එක් කරුණ හේතුවෙන් රජයට අහිමි වී ඇති මුදල, දේපළ හා මානව සම්පත්වල විනාශය වෙන් වෙන් වශයෙන් කොපමණද;

යන්න එතුමා සඳහන් කරන්නේද?

- (ආ) (i) ඉහත (අ) (i) හි සඳහන් ක්‍රියා සඳහා වග කිව යුතු නිලධාරීන් හඳුනා ගැනීමට විමර්ශන සිදු කර තිබේද;
- (ii) වග කිව යුතු නිලධාරීන් හඳුනා ගෙන ඇත්නම්, ඔවුන්ට එරෙහිව ගෙන ඇති ක්‍රියාමාර්ග කවරේද;
- (iii) ඔවුන්ට එරෙහිව ක්‍රියාමාර්ග ගෙන නොමැති නම්, ඊට හේතු කවරේද;
- (iv) ඉදිරියේදී ඔවුන්ට එරෙහිව ක්‍රියාමාර්ග ගනු ලබන්නේද;
- (v) ඉදිරියේදී සිදු විය හැකි මෙවැනි ක්‍රියා වැළැක්වීම සඳහා ගනු ලබන ක්‍රියාමාර්ග කවරේද;

යන්නත් එතුමා සඳහන් කරන්නේද?

(ඇ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

- (அ) (i) 2015ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 2019ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலப்பகுதியில் 'கப்ரூக' நிதியத்தில் ஏதேனும் முறைகேடு, முறையற்ற நியமனம், ஊழல் செயற்பாடு அல்லது சட்டவிரோத செயற்பாடு இடம்பெற்றுள்ளதா என்பதையும்;
- (ii) ஆமெனில், அவை வெவ்வேறாக யாவையென்பதையும்;
- (iii) மேற்குறிப்பிடப்பட்ட ஒவ்வொரு செயற்பாட்டின் விளைவாகவும் அரசாங்கம் இழந்துள்ள நிதி, சொத்து மற்றும் மனித வளங்களின் பெறுமதி வெவ்வேறாக எவ்வளவு என்பதையும்;

அவர் குறிப்பிடுவாரா?

(v)

- ඉදිරියේදී කප්පල අරමුදල විසින් විවිධ සංවර්ධන වැඩසටහන් සඳහා රජයේ බැංකු හරහා ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ණය යෝජනා ක්‍රමයක් ක්‍රියාත්මක කිරීමට යෝජනා කර ඇත.
- ණය ගෙවීම පැහැර හැර ඇති කප්පල සමිති හා සමිති සාමාජිකයන් සමඟ අරමුදලේ ණය මුදල ගෙවීම සම්බන්ධයෙන් පවතින අපහසුතා පිළිබඳ සාකච්ඡා කර ඇත.
- ඒ අනුව, ලොරි රථවල කල් බදු වාරික නැවත ප්‍රතිව්‍යුහගත කර හිඟ ණය මුදල එකවර කප්පල අරමුදල වෙත ලබා දීමට කප්පල සමිති සාමාජිකයන් විසින් එකඟතාව පළ කර ඇත.
- එම ණය මුදල ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමේ ක්‍රමවේදයක් සඳහා හැකියාවක් පවතීද යන්න සම්පත් බැංකුවෙන් ලිඛිතව විමසා ඇත. ලොරි රථ සඳහා සම්පත් බැංකුව වෙත සමිති සාමාජිකයන් විසින් ගෙවිය යුතු කල්බදු වාරිකය ගෙවා අවසන් වුවද, කප්පල අරමුදල කළමනාකරණ මණ්ඩලයේ අනුදැනුමකින් තොරව අදාළ ලොරි රථ කප්පල සමිති වෙත නිදහස් නොකරන ලෙස ලිඛිතව සම්පත් බැංකුව වෙත දන්වා ඇත.
- පොල් වගාකිරීමේ මණ්ඩලයට අනුයුක්ත සංවර්ධන නිලධාරීන් මෙම ණය වැඩසටහන ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා ක්‍රමානුකූලව යොදා ගැනීමට සැලසුම් කර ඇත.

(අ) අදාළ නොවේ.

ගරු මධුර විනානගේ මහතා
 (மாண்புமிகு மதுர விநானகே)
 (The Hon. Madhura Withanage)

ගරු ඇමතිතුමනි, පසුගිය වසරේ පොල් එලදාව විශාල වශයෙන් වැඩි වෙලා තිබෙන බව අපට දැනගන්න ලැබුණා. කුඩා පොල්වතු හිමියන්, විශේෂයෙන්ම පොල් වගාකරුවන් විශාල ප්‍රමාණයක් ඒ සඳහා දායක වුණා. එමෙන්ම, ඔවුන් කප්පල අරමුදලින් සුළු ණය මුදල් අරගෙන තිබුණු බවත් අපට දැනගන්න ලැබුණා. පසුගිය කාලයේ පැවැති තත්ත්වයන් එක්ක ඒ අයට ඒ ණය ගෙවා ගන්න බැරි වෙලා තිබෙනවා. ආර්ථිකයට විශාල දායකත්වයක් දක්වපු ඒ කුඩා පොල්වතු හිමියන්, ඒ වාගේම පොල් වගාකරුවන් මෙතෙක් ලබා ගෙන ඇති ණය මුදල කපා හැරීමක් හෝ ඔවුන්ට යම්කිසි සහනයක් ලබා දෙන්න පුළුවන්ද කියලා ඔබතුමාගෙන් දැනගන්න කැමැතියි. ඒක කරන්න පුළුවන් නම් ඔබතුමා මේ විෂය භාර අමාත්‍යවරයා විධියට ඉතිහාසගත වෙනවා. එම නිසා මේ වෙලාවේ ජාතික ආර්ථිකයට විශාල දායකත්වයක් දක්වන පොල් වගාකරුවන් කප්පල අරමුදලින් ලබාගෙන ඇති ණය මුදල කපා හරින්න පුළුවන්ද කියලා මම ඔබතුමාගෙන් දැනගන්න කැමැතියි.

ගරු (වෛද්‍ය) රමේෂ් පතිරණ මහතා
 (மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ரமேஷ் பதிரண)
 (The Hon. (Dr.) Ramesh Pathirana)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා සඳහන් කළා වාගේම ඒ මුදල කුඩා ව්‍යවසායකයන්ට තමයි ලබා දීලා තිබෙන්නේ. සමස්තයක් හැටියට නැවත අය විය යුතු මුදල වන්නේ රුපියල් මිලියන 30කට ආසන්න මුදලක්. අපි ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීම යටතේ සහන කාල ලබා දීලා තිබෙනවා. ඔබතුමා කරපු යෝජනාව පිළිබඳත් අපි අදහස් විමසීමක් කරලා පුළුවන් නම් සහනයක් ලබා දෙන්න කටයුතු කරන්නම්.

ගරු කථානායකතුමා
 (மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
 (The Hon. Speaker)
 ප්‍රශ්න අංක 7 -2554/2022- (1), ගරු කුමාරසිරි රත්නායක මහතා.

ගරු කුමාරසිරි රත්නායක මහතා
 (மாண்புமிகு குமாரசிரி ரத்நாயக்க)
 (The Hon. Kumarasiri Rathnayaka)
 ගරු කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු (ආචාර්ය) සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
 (மாண்புமிகு (கலாநிதி) சுசில் பிரேமஜயந்த)
 (The Hon. (Dr.) Susil Premajayantha)
 ගරු කථානායකතුමනි, ආරක්ෂක අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර ලබා දීම සඳහා සති දෙකක කාලයක් ඉල්ලා සිටිනවා.

*ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
 வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
 Question ordered to stand down.*

ගරු කථානායකතුමා
 (மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
 (The Hon. Speaker)
 ප්‍රශ්න අංක 8 -2566/2022- (1), ගරු සංජීව එදිරිමාන්න මහතා
 - [සහා ගර්භය තුළ නැත.]

"ජය ඉසුරු" සහන ණය යෝජනා ක්‍රමය: විස්තර
"ஜய இசுரு" நிவாரணக் கடன் திட்டம்: விபரம்
"JAYA ISURU" CONCESSIONARY LOAN SCHEME: DETAILS

2585/2022

9. ගරු ලලිත් වර්ණ කුමාර මහතා
 (மாண்புமிகு லலித் வர்ண குமார்)
 (The Hon. Lalith Varna Kumara)

මුදල්, ආර්ථික ස්ථායීකරණ සහ ජාතික ප්‍රතිපත්ති අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

- (අ) (i) කුඩා පරිමාණ ව්‍යවසායකයන් සඳහා "ජය ඉසුරු" සහන ණය යෝජනා ක්‍රමය මේ වනවිට ක්‍රියාත්මක කරන්නේද;
- (ii) එම ණය යෝජනා ක්‍රමය මඟින් ණය ලබා ගෙන ඇති ව්‍යවසායකයන් සංඛ්‍යාව කොපමණද;
- (iii) ලබා ගත් ණය අදාළ ව්‍යවසාය සඳහා යොදා ගෙන තිබේද යන්න පිළිබඳව අධීක්ෂණය කර තිබේද;
- (iv) ඉහත ණය යෝජනා ක්‍රමයේ අපේක්ෂිත ප්‍රතිලාභ මේ වනවිට ලැබී තිබේද;
- (v) එම ණය යෝජනා ක්‍රමය යටතේ ඉදිරියේදී ණය ලබා දීමට අපේක්ෂිත ව්‍යවසායකයන් සංඛ්‍යාව කොපමණද;

යන්න එතුමා මෙම සහාවට දන්වන්නේද?

(ආ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

நிதி, பொருளாதார உறுதிப்பாடு மற்றும் தேசியக் கொள்கைகள் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

- (அ) (i) சிறியளவிலான தொழில்முயற்சியாளர்களுக்காக "ஜய இசுரு" நிவாரணக் கடன் திட்டம் இன்றளவில் செயற்படுத்தப்படுகின்றதா என்பதையும்;
- (ii) மேற்படி கடன் திட்டத்தின்மூலம் கடன் பெற்றுள்ள தொழில்முயற்சியாளர்களின் எண்ணிக்கை எத்தனையென்பதையும்;

GSMBහි ප්‍රාදේශීය කාර්යාල: කුලියට ගත් ගොඩනැගිලි

GSMBஇன் பிராந்திய அலுவலகங்கள்: வாடகைக்குப் பெற்ற கட்டிடங்கள்
REGIONAL OFFICES OF GSMB: BUILDINGS ACQUIRED ON RENT

2886/2022

10. ගරු චින්තක අමල් මායාදත්ත මහතා

(மாண்புமிகு சிந்தக அமல் மாயாதுன்ன)

(The Hon. Chinthaka Amal Mayadunna)

පරිසර අමාත්‍යවරයාගේ ඇසු ප්‍රශ්නය - (1):

- (අ) (i) භූවිද්‍යා සමීක්ෂණ හා පතල් කාර්යාලයේ ප්‍රාදේශීය කාර්යාල සංඛ්‍යාව කොපමණද;
- (ii) එම ප්‍රාදේශීය කාර්යාල ස්ථාපිත කර ඇති ප්‍රදේශ කවරේද;
- (iii) එම කාර්යාල පවත්වාගෙන යෑම සඳහා කුලී පදනම මත ගොඩනැගිලි ලබා ගෙන තිබේද;
- (iv) එසේ නම්, එම ගොඩනැගිලි සංඛ්‍යාව කොපමණද;
- (v) කුලී පදනම මත ලබාගත් ගොඩනැගිලිවල කාර්යාල ස්ථාපිත කර ඇති ප්‍රදේශ කවරේද;
- (vi) එම ප්‍රාදේශීය කාර්යාල සඳහා ගෙවනු ලබන වාර්ෂික කුලී මුදල කොපමණද;

යන්න එකම මෙම සභාවට දන්වන්නේද?

(ආ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

சுற்றாடல் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

- (அ) (i) புவிச்சரிதவியல் அளவை மற்றும் சுரங்கப் பணியகத்தின் பிராந்திய அலுவலகங்களின் எண்ணிக்கை எத்தனை என்பதையும்;
- (ii) மேற்படி பிராந்திய அலுவலகங்கள் தாபிக்கப் பட்டுள்ள பிரதேசங்கள் யாவை என்பதையும்;
- (iii) குறித்த அலுவலகங்களை நடாத்திச் செல்வதற்கு வாடகை அடிப்படையில் கட்டிடங்கள் பெறப்பட்டுள்ளனவா என்பதையும்;
- (iv) ஆமெனில், மேற்படி கட்டிடங்களின் எண்ணிக்கை எத்தனை என்பதையும்;
- (v) வாடகை அடிப்படையில் பெறப்பட்டுள்ள கட்டிடங்களில் அலுவலகங்கள் தாபிக்கப் பட்டுள்ள பிரதேசங்கள் யாவை என்பதையும்;
- (vi) மேற்படி பிராந்திய அலுவலகங்களுக்கெனச் செலுத்தப்படும் வருடாந்த வாடகைத் தொகை எவ்வளவு என்பதையும்;

அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(ஆ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Environment:

- (a) Will he inform this House -
- (i) the number of Regional Offices of the Geological Survey and Mines Bureau;
- (ii) the areas in which the aforesaid offices have been established;
- (iii) whether buildings have been acquired on rent basis to maintain the said offices;
- (iv) if so, the number of buildings obtained thus;
- (v) the areas in which offices have been established in buildings which have been acquired on rent; and

(vi) the annual rent paid for the aforesaid Regional Offices?

(b) If not, why?

ගරු නසීර් අහමඩ් මහතා (පරිසර අමාත්‍යවරයා)

(மாண்புமிகு நஸீர் அஹமட் - சுற்றாடல் அமைச்சர்)

(The Hon. Naseer Ahamed - Minister of Environment)

Hon. Speaker, the Answer is as follows:

- (a) (i) The Geological Survey and Mines Bureau has reported that it has 24 Regional Offices at present and two of them are functioning as suboffices.
- (ii) The areas in which such offices have been established, as reported by the Geological Survey and Mines Bureau, are as follows:

Serial No.	Name of the Regional Office	Location
1.	Colombo	Pitakotte
2.	Gampaha	Yakkala
3.	Ratnapura	Ratnapura
4.	Kandy	Pallekele
5.	Kurunegala	Kurunegala
6.	Kalutara	Kalutara
7.	Jaffna	Chundikuli
8.	Badulla	Badulla
9.	Matara	Matara
10.	Anuradhapura	Anuradhapura
11.	Monaragala	Monaragala
12.	Hambantota	Ambalantota
13.	Kantale (Suboffice)	Kantale
14.	Trincomalee	Trincomalee
15.	Ampara	Ampara
16.	Batticaloa	Batticaloa
17.	Polonnaruwa	Polonnaruwa
18.	Hasalaka (Suboffice)	Hasalaka
19.	Vavuniya	Vavuniya
20.	Kegalle	Kegalle
21.	Matale	Matale
22.	Mannar	Mannar
23.	Puttalam	Chilaw
24.	Mullaitivu	Mullaitivu

(iii) Yes.

[ගරු නසීර් අහමඩ් මහතා]

- (iv) The Geological Survey and Mines Bureau has reported that 18 buildings have been obtained on rent basis.
- (v) The areas in which the offices obtained on rent basis have been established, as reported by the Geological Survey and Mines Bureau, are as follows:

Serial No.	Name of the Regional Office	Location
1.	Ratnapura	Ratnapura
2.	Kalutara	Kalutara
3.	Jaffna	Chundikuli
4.	Badulla	Badulla
5.	Matara	Matara
6.	Monaragala	Monaragala
7.	Hambantota	Ambalantota
8.	Kantale (Suboffice)	Kantale
9.	Trincomalee	Trincomalee
10.	Ampara	Ampara
11.	Batticaloa	Batticaloa
12.	Polonnaruwa	Polonnaruwa
13.	Hasalaka (Suboffice)	Hasalaka
14.	Vavuniya	Vavuniya
15.	Kegalle	Kegalle
16.	Matale	Matale
17.	Mannar	Mannar
18.	Puttalam	Chilaw

- (vi) The annual rents paid for Regional Offices obtained on rent basis, as reported by the Geological Survey and Mines Bureau, are as follows:

Serial No.	Name of the Regional Office	Annual Rent (Rs.)
1.	Ratnapura	720,000.00
2.	Kalutara	672,000.00
3.	Jaffna	780,000.00
4.	Badulla	1,320,000.00
5.	Matara	840,000.00
6.	Monaragala	840,000.00
7.	Hambantota	900,000.00

Serial No.	Name of the Regional Office	Annual Rent (Rs.)
8.	Kantale (Suboffice)	420,000.00
9.	Trincomalee	1,020,000.00
10.	Ampara	858,000.00
11.	Batticaloa	1,020,000.00
12.	Polonnaruwa	900,000.00
13.	Hasalaka (Suboffice)	480,000.00
14.	Vavuniya	480,000.00
15.	Kegalle	720,000.00
16.	Matale	960,000.00
17.	Mannar	360,000.00
18.	Puttalam	600,000.00

(b) Does not arise.

ගරු චින්තක අමල් මායාදුන්න මහතා

(மாண்புமிகு சிந்தக அமல் மாயாதுன்ன)

(The Hon. Chinthaka Amal Mayadunna)

ගරු කථනායකතුමනි, මගේ පළමුවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි.

ගරු ඇමතිතුමනි, භූ විද්‍යා සමීක්ෂණ හා පතල් කාර්යාංශයේ විවිධ සාකච්ඡාවලට වාගේම අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ රැස්වීම්වලට තරු පන්තියේ හෝටල්වලින් කැම ගෙනෙනවා. මේ කාල වකවානුවේ රාජ්‍ය ආයතනවල තිබෙන මූල්‍ය අර්බුදය පිළිබඳව අපි දන්නවා. විගණකාධිපතිතුමාගේ වාර්තා අනුව මේ වනකොට COPE එකේදීත් මේ ආයතනය පිළිබඳව වෝදනා රැසක් අනාවරණය වෙලා තිබෙනවා. එවැනි තත්ත්වයක් යටතේ මේ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය වාගේම අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්වරයා ඇතුළු කණ්ඩායම තරු පන්තියේ විවිධ හෝටල්වලින් කැම ගෙනැල්ලා අනවශ්‍ය විධියට කටයුතු කරනවා. ඒ අවස්ථාවලදී මූල්‍යමය වශයෙන් විශාල පාඩුවක් වෙනවා. මේ ආයතනය ගොඩක් දුරට නඩත්තු වෙන්වේ මහජනතාවගෙන්. මහජනතාව විසින් ලබා ගන්නා බලපත්‍ර ගාස්තු ආදියෙන් තමයි මේ ආයතනය නඩත්තු වෙන්නේ. මේ ආයතනයට මහජනතාවගෙන් එන මුදල් රජයට බැර වනවා හැර, එක එකකෙනාගේ සාක්කුවලට බැර වෙන්න බැහැ. එම නිසා මේ සම්බන්ධයෙන් ගන්නා පියවර මොකක්ද?

ගරු නසීර් අහමඩ් මහතා

(மாண்புமிகு நசீர் அஹமட்)

(The Hon. Naseer Ahamed)

Hon. Member, unfortunately, that had been the case earlier, but all that has been stopped now and we do not allow that type of activities to occur anymore. - [Interruption.] දැන් නැහැ, ගරු මන්ත්‍රීතුමා.

ගරු චින්තක අමල් මායාදුන්න මහතා

(மாண்புமிகு சிந்தக அமல் மாயாதுன்ன)

(The Hon. Chinthaka Amal Mayadunna)

ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා මේ ගැන සොයා බලන්න. මොකද, මේ යන ක්‍රමය හොඳ ක්‍රමයක් නොවෙයි. ඒ නිසා කරුණාකර ඒ ගැන සොයා බලන්න.

COPE Report එක අරගෙන ඔබතුමා කරුණාකර බලන්න, විගණකාධිපතිතුමාගේ Report එකේ සඳහන් වන්නේ මොකක්ද කියලා. ඇමතිතුමා හැටියට ඒක බලලා, ඒ අනුව ක්‍රියා කරන්න.

මගේ දෙවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි. හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ භූ විද්‍යා සමීක්ෂණ හා පතල් කාර්යාංශයේ දිස්ත්‍රික් කාර්යාලය දැනට තංගල්ල නගරයේ තමයි තිබෙන්නේ. අනෙකුත් පරිපාලන ආයතන සියල්ලම හම්බන්තොට නගරයේ තිබෙන්නේ. හැබැයි, මේ කාර්යාලයට අමතර මුදල් ගෙවලා තංගල්ලේ පවත්වාගෙන යනවා. ඒක ලොකු ගැටලුවක්. ඒ වාගේම මේ ගොල්ලන් අනෙකුත් තැන්වලත් කුලී පදනම මත වැඩි මුදලකට ගොඩනැගිලි අරගෙන තිබෙනවා. මේ අය බලපත්‍ර නිකුත් කරනකොට අත යට ගනුදෙනුත් සිදු වෙනවා. ඒ වාගේම, මෙම ආයතනයට මහජනතාව ගියාම ඒ අයට සලකන ක්‍රමවේදය හොඳ නැහැ. කොටින්ම කියනවා නම්, ඒ අයට හරියට සැලකීමක් කරන්නේ නැහැ. මේ අය යැපෙන්නේ, වැටුප් ලැබෙන්නේ, එහෙම නැත්නම් රජයට යම් කිසි මුදලක් ලබා ගන්නේ මහජනතාවගේ මුදල්වලින්. ඒ කියන්නේ, ඛනිජ ද්‍රව්‍යවලින් හෝ මහජනතාව බලපත්‍ර ලබා ගන්න ගෙවන මුදල්වලින්. මේ ගොල්ලන් හිතු මනාපයට, කිසි කෙනෙකුට දැනුම් දෙන්නේ නැතිව මුදල් අය කිරීම වැඩි කරනවා. ඒ නිසා අහිංසක මනුෂ්‍යයෙක් ගෙයක් හදාගන්න වැලි ටිකක් ගන්න ගියාම ලොකු මුදලක්, ලොකු පිරිවැයක් දරන්න වෙනවා. පාරක් හදන්න, ගෙදර වැඩ කටයුත්තක් කරන්න, එහෙම නැත්නම් ගොඩනැගිල්ලක් හදාගන්න අවශ්‍ය කරන කළු ගල් ගන්න ගියාම මෙන්ම මේ වැඩ පිළිවෙළ නිසා ලොකු මුදලක් දරන්න වෙනවා. එතැන අත යට ගනුදෙනු සිදු වෙනවා. මේ සම්බන්ධව ගන්නා පියවර මොකක්ද කියලා මම දැනගන්න කැමැතියි.

ගරු නසීර් අහමඩ් මහතා

(மாண்புமிகு நளீர் அஹமட்)
(The Hon. Naseer Ahamed)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, හම්බන්තොට office එක වහන්සේ ඕනෑ කියලා අපි මාස දෙකකට ඉස්සෙල්ලා තීරණයක් අරගෙන තිබෙනවා. කොවිඩ් වසංගතය නිසා employeesලා ඇවිත් අපට කරා කළාට පස්සේ එතැන ප්‍රශ්න දෙකක් තිබෙන බව අපට පෙනුණා. එක ප්‍රශ්නයක් employeesලා ඇවිත් අපට කිව්වා, "මේ වෙලාවේ අපට යන්න බැහැ, transport ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා" කියලා. ඇත්තටම අපි ආර්ථික කරලා බැලුවා. ඒක ඇත්ත. අපි තීරණයක් ගන්නා, අනිවාර්යයෙන් මේ situation එක යහපත් වුණාම යන්න ඕනෑ කියලා. ඒ සඳහා committee එකක් පත් කරලා තිබෙනවා.

දෙවැනි කරුණ, අපට හම්බන්තොට GA office එකේ office එකක් තිබෙනවා. එතැන අඩු පාඩු ගොඩක් තිබෙනවා. ඒවා සකස් කරන්න කියලා උපදෙස් දීලා තිබෙනවා. නමුත් ඒකට සල්ලි අඩු පාඩුවක් තිබෙනවා. ඒ අඩුපාඩු මාස දෙකක් තුළ සකස් කරලා, hopefully, we will shift the office. The second issue is regarding the illegal charges. Of course, it is not acceptable if they charge unnecessarily, privately or illegally. Definitely, that will be attended to and anybody who is responsible for that will be taken into custody, if it is proved. If it is only the royalty that has been charged by them, yes, it has to be charged in order for the Government to earn revenue.

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
දෙවන වටය.

වාහන අමතර කොටස් සහ ටයර්: හිඟය
வாகன உதிரிப்பாகங்கள் மற்றும் 'டயர்'கள்:
தட்டுப்பாடு
VEHICLE SPARE PARTS AND TYRES: SHORTAGE

2000/2022

1. ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා (ගරු ජේ.සී. අලවතුචල මහතා වෙනුවට)

(மாண்புமிகு புத்திக பத்திரண - மாண்புமிகு ஜே.சீ. அலவத்துவல சார்பாக)
(The Hon. Buddhika Pathirana on behalf of the Hon. J. C. Alawathuwala)

මුදල්, ආර්ථික ස්ථායීකරණ සහ ජාතික ප්‍රතිපත්ති අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

- (අ) (i) ශ්‍රී ලංකාවේ මේ වනවිට වාහන අමතර කොටස්වල සහ ටයර්වල හිඟයක් පවතින බවත්;
- (ii) ඒ හේතුවෙන් වාහන හිමිකරුවන් දුෂ්කරතාවයට පත් වී ඇති බවත්;

එතුමා දන්නේද?

- (ආ) (i) වාහන අමතර කොටස් සහ ටයර් ආනයනය සීමා කිරීම, ඉහත හිඟයට හේතු වී තිබේද;
- (ii) එසේ නම්, වාහන අමතර කොටස් සහ ටයර් ආනයනය කිරීමට පියවර ගන්නේද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්නේද?

- (ඇ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

நிதி, பொருளாதார உறுதிப்பாடு மற்றும் தேசியக் கொள்கைகள் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

- (அ) (i) இலங்கையில் தற்போது பயன்படுத்தப்படும் வாகனங்களுக்குத் தேவையான உதிரிப்பாகங்கள் மற்றும் 'டயர்' களுக்கான தட்டுப்பாடு நிலவுகின்றது என்பதையும்;

- (ii) அதன் காரணமாக வாகன உரிமையாளர்கள் அசௌகரியங்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளனர் என்பதையும்;

அவர் அறிவாரா?

- (ஆ) (i) வாகன உதிரிப்பாகங்கள் மற்றும் 'டயர்' களுக்கான இறக்குமதி வரையறுக்கப்பட்டுள்ளமை மேற்குறித்த தட்டுப்பாட்டிற்குக் காரணமாகியுள்ளதா என்பதையும்;

- (ii) ஆமெனில், வாகன உதிரிப்பாகங்கள் மற்றும் 'டயர்' களை இறக்குமதி செய்வதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுமா என்பதையும்;

அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

- (இ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Finance, Economic Stabilization and National Policies:

- (a) Is he aware that -
 - (i) by now, there is a shortage of spare parts and tyres required for vehicles used in Sri Lanka; and
 - (ii) the vehicle owners are in difficulty owing to that?

(iii) several companies among the aforesaid companies have transferred their leases to other institutions by now?

(b) Will he inform this House -

- (i) the Regional Plantations Companies which took on lease State plantations in 1992; and
- (ii) the companies which manage the aforesaid plantations now on the basis of the initial lease agreements?

(c) If not, why?

ගරු (වෛද්‍ය) රමේෂ් පතිරණ මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ரமேஷ் பதிரணா)
(The Hon. (Dr.) Ramesh Pathirana)

ගරු කථානායකතුමනි, එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර මා සභාගත* කරනවා.

* සභාමේසය මත තබන ලද පිළිතුර:
* சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை:
* Answer tabled:

(අ) (i) ඔව්.

(ii) ප්‍රාදේශීය වැවිලි සමාගම් 22ක් නොව තෝරාගත් ප්‍රාදේශීය වැවිලි සමාගම් 23ක් වෙත, මෙම වතු බදු දී ඇත.

(iii) 1992 වර්ෂයේ සිට බලපැවැත්වෙන පරිදි 1995/1996 වර්ෂවලදී අත්සන් කරන ලද බදු ගිවිසුම්වල 4 (a) වගන්තිය ප්‍රකාරව බදු දීමනාකරු ලෙස ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාව හා ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලය විසින් බදුකරු ලෙස ප්‍රාදේශීය වැවිලි සමාගම් වෙත උප බදු ලබාදීම සඳහා ප්‍රතිපාදන සපයා ඇත. ඒ අනුව තෙවන පාර්ශ්වයකට උප බදු දීමේ හැකියාව පවතී.

එසේම, 2009 වර්ෂයේ දී මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යාංශය විසින් උප බදු දීම සම්බන්ධයෙන් ලබා ගත් අමාත්‍ය මණ්ඩල තීරණ අනුමැතිය ලත් මාර්ගෝපදේශයට අනුව උප බදු දීම සඳහා මෙම වතුවල ස්වර්ණමය කොටස් හිමිකරු වන මහා භාණ්ඩාගාර ලේකම්ගේ පූර්ව ලිඛිත අනුමැතිය ලබාගැනීමෙන් අනතුරුව වැවිලි සමාගම්වලට මේ සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කළ හැක.

- (ආ) (i) 1. අගලවත්ත වැවිලි සමාගම
- 2. ආගරපතන වැවිලි සමාගම
- 3. බලංගොඩ වැවිලි සමාගම
- 4. බෝගවත්තලාව වැවිලි සමාගම
- 5. ඇල්පිටිය වැවිලි සමාගම
- 6. හපුගස්තැන්න වැවිලි සමාගම
- 7. හොරණ වැවිලි සමාගම
- 8. කහවත්ත වැවිලි සමාගම
- 9. කැගල්ල වැවිලි සමාගම
- 10. කැලණිවැලි වැවිලි සමාගම
- 11. කොටගල වැවිලි සමාගම
- 12. මඩුල්ල වැවිලි සමාගම
- 13. මල්වත්ත වැවිලි සමාගම
- 14. මස්කෙලිය වැවිලි සමාගම
- 15. මතුරට වැවිලි සමාගම
- 16. නමුණුකුල වැවිලි සමාගම
- 17. පුස්සැල්ලාව වැවිලි සමාගම
- 18. තලවකැල්ල වැවිලි සමාගම
- 19. උඩපුස්සැල්ලාව වැවිලි සමාගම

- 20. වටවල වැවිලි සමාගම
- 21. ඇල්කඩුව වැවිලි සමාගම
- 22. කුරුණෑගල වැවිලි සමාගම
- 23. හලාවත වැවිලි සමාගම

(ii) 1992 වර්ෂයේ පැවති ප්‍රාදේශීය වැවිලි සමාගම් විසින් වර්තමානයේදී ද එලෙසම එම වතු පාලනය කරනු ලබන අතර, වටවල වැවිලි සමාගම යටතේ පැවති වතු 23න් වතු 17ක් අලුතින් බිහි වූ 24 වන පෞද්ගලික වැවිලි සමාගම වන හැටන් වැවිලි සමාගම වෙත කළමනාකරණය හුවමාරු වී ඇත.

(ඇ) අදාළ නොවේ.

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 03 -2060/2022- (1), ගරු නලින් බණ්ඩාර ජයමහ මහතා

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා
(மாண்புமிகு புத்திக பத்திரணா)
(The Hon. Buddhika Pathirana)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු නලින් බණ්ඩාර ජයමහ මන්ත්‍රීතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු (ආචාර්ය) සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) சுசில் பிரேமஜயந்த)
(The Hon. (Dr.) Susil Premajayantha)

ගරු කථානායකතුමනි, ආයෝජන ප්‍රවර්ධන අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු ලබා දීම සඳහා සනී දෙකක කාලයක් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
வினாக்கள் மூன்றொரு தினத்திற்கு சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Question ordered to stand down.

ශ්‍රී ලංකා දුම්රිය සේවය: භාණ්ඩ ප්‍රවාහනය
இலங்கைப் புகையிரதம்: சரக்குப் போக்குவரத்து
SRI LANKA RAILWAYS: TRANSPORTATION OF GOODS

2566/2022

8. ගරු ජයන්ත කැටගොඩ මහතා (ගරු සංචිත එදිරිමාන්ත මහතා වෙනුවට)

(மாண்புமிகு ஜயந்த கெட்டகொட - மாண்புமிகு சஞ்ஜீவ எதிரிமான்ன சார்பாக)
(The Hon. Jayantha Ketagoda on behalf of the Hon. Sanjeeva Edirimanna)

ප්‍රවාහන හා මහාමාර්ග අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

- (අ) (i) මගී ප්‍රවාහනයට අමතරව ශ්‍රී ලංකාවේ දුම්රිය සේවය මගින් භාණ්ඩ ප්‍රවාහනය කරන්නේද;
- (ii) එසේ නම්, එසේ ප්‍රවාහනය කරනු ලබන භාණ්ඩ වර්ග කවරේද;
- (iii) එම භාණ්ඩ ප්‍රවාහනය කරනු ලබන ප්‍රදේශ කවරේද;
- (iv) භාණ්ඩ ප්‍රවාහනය මගින් ශ්‍රී ලංකා දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුව උපයනු ලබන වාර්ෂික ආදායම කොපමණද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නේද?

[ගරු ජයන්ත කැටගොඩ මහතා]

- (ආ) (i) භාණ්ඩ ප්‍රවාහනය කිරීම සඳහා ශ්‍රී ලංකා දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුව පෞද්ගලික ආයතන සමඟ ගිවිසුම් ගත වී තිබේද;
 - (ii) එසේ නම්, එම පෞද්ගලික ආයතනවල නම් කවරේද;
 - (iii) එම ආයතන සමඟ ගිවිසුම් ගත වීම විනිවිදභාවයකින් යුතුව සිදු කර තිබේද;
- යන්නන් එකම මෙම සභාවට දන්වන්නේද?
- (ඇ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

போக்குவரத்து மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

- (அ) (i) பயணிகள் போக்குவரத்துக்கு மேலதிகமாக இலங்கைப் புகையிரதச் சேவைமூலம் சரக்குப் போக்குவரத்து மேற்கொள்ளப்படுகின்றதா என்பதையும்;
 - (ii) ஆமெனில், அவ்வாறு போக்குவரத்துச் செய்யப் படுகின்ற சரக்குகளின் வகைகள் யாவை என்பதையும்;
 - (iii) மேற்படி சரக்குப் போக்குவரத்து மேற்கொள்ளப் படுகின்ற பிரதேசங்கள் யாவை என்பதையும்;
 - (iv) சரக்குப் போக்குவரத்துமூலம் இலங்கைப் புகையிரதத் திணைக்களம் ஈட்டுகின்ற வருடாந்த வருமானம் எவ்வளவென்பதையும்;
- அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?
- (ஆ) (i) சரக்குப் போக்குவரத்து நடவடிக்கைகளுக்கு இலங்கைப் புகையிரதத் திணைக்களம் தனியார் நிறுவனங்களுடன் உடன்படிக்கைகளில் கைச் சாத்திட்டுள்ளதா என்பதையும்;
 - (ii) ஆமெனில், மேற்படி தனியார் நிறுவனங்களின் பெயர்கள் யாவை என்பதையும்;
 - (iii) மேற்படி நிறுவனங்களுடன் உடன்படிக்கைகளை எட்டும் நடவடிக்கை வெளிப்படாததன்மையுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதா என்பதையும்;
- அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(இ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Transport and Highways:

- (a) Will he inform this House -
 - (i) whether goods are transported by the Sri Lanka Railways in addition to passenger transportation;
 - (ii) if so, the types of goods that are so transported;
 - (iii) the names of the areas to which those goods are transported; and
 - (iv) the amount of annual income earned by the Sri Lanka Railways through transportation of such goods?
- (b) Will he also inform this House -
 - (i) whether Sri Lanka Railways has entered into agreements with private entities for transportation of goods;

- (ii) if so, the names of those private entities; and
 - (iii) whether entering into agreements with those entities has been done in a transparent manner?
- (c) If not, why?

ගරු (ආචාර්ය) සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
(மாண்புமிகு கலாநிதி) சசில் பிரேமஜயந்த
(The Hon. (Dr.) Susil Premajayantha)
ගරු කපානායකතුමා, ප්‍රවාහන හා මහාමාර්ග අමාත්‍යතුමා
වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර සභාගත* කරනවා.

* සභාමේසය මත තබන ලද පිළිතුර:
* சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை:
* Answer tabled:

- (අ) (i) ඔව්.
- (ii) ඉන්ධන, තිරිඟු පිටි, සිමෙන්ති, ඖෂධ, ත්‍රිපේෂ, වැලි, හුණුගල්
- (iii)
 - ඉන්ධන - කොලොන්නාව සිට වවුනියාව, අනුරාධපුරය, කුරුණෑගල, පේරාදෙණිය, කොටගල, හපුතලේ, ගාල්ල, මාතර, කටුනායක දක්වා
 - තිරිඟු පිටි - විනවරය සිට සීදුව, කොළඹ, වැලිගම දක්වා
 - සිමෙන්ති - (i) බුස්ස සිට ප්‍රධාන වශයෙන් කොළඹ, නානුසිය දක්වා
 - (ii) විනවරය සිට ප්‍රධාන වශයෙන් පොළොන්නරුව හා ගල්මිය දක්වා
 - ඖෂධ - කොළඹ බඩු ගබඩාව සිට ප්‍රධාන වශයෙන් ශ්‍රාවස්තිපුර දක්වා
 - ත්‍රිපේෂ - ජා ඇල සිට ප්‍රධාන වශයෙන් ගාල්ල හා මාතර දක්වා
 - වැලි - මනම්පිටිය සිට කොළඹ කොටුව දක්වා
 - හුණුගල් - පුත්තලම, පාලවිය සිට අරුවක්කලු දක්වා
- (iv) ඔව්.

වර්ෂය	ආදායම
2017	රුපියල් 429,111,893.20
2018	රුපියල් 418,221,297.74
2019	රුපියල් 435,021,224.65
2020	රුපියල් 364,773,040.14
2021	රුපියල් 431,778,246.86
2022.01.01 සිට 2022.08.31 දක්වා	රුපියල් 481,403,494.17

- (ආ) (i) ඔව්.
 - (ii) (i) ප්‍රිමා සිලෝන් ප්‍රයිවට් ලිමිටඩ්
 - (ii) සියම් සිට් සිමෙන්ට් ලංකා
 - (iii) ඔව්. ආයතන සමඟ ගිවිසුමගත වීම විනිවිදභාවයකින් යුතුව සිදු කර තිබේ.
- (ඇ) අදාළ නොවේ.

ගරු කපානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
ස්ථාවර නියෝග 27(2) යටතේ ප්‍රශ්නය, විපක්ෂ නායක ගරු සජීන් ප්‍රේමදාස මැතිතුමා.

පෞද්ගලිකව දැනුම් දීමෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය
தனி அறிவித்தல் மூல வினா
QUESTION BY PRIVATE NOTICE

පොල් කර්මාන්තය මුහුණ දෙන ගැටලු
தெங்குக் கைத்தொழில் எதிர்கொள்ளும்
பிரச்சினைகள்
ISSUES FACED BY COCONUT INDUSTRY

ගරු සජීත් ප්‍රේමදාස මහතා (විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකයා)

(மாண்புமிகு சஜித் பிரேமதாஸ் - எதிர்க்கட்சி முதல்வர்)
(The Hon. Sajith Premadasa - Leader of the Opposition)

ගරු කපානායකතුමනි, ස්ථාවර නියෝග 27(2) යටතේ මෙම ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාව ලබා දීම පිළිබඳව ඔබතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

ඒ වගාවට පසු වැඩිම බිම් ප්‍රමාණයක සිදු කර ඇති වගාව ලෙසත්, දේශීය ආහාර වේලේ වැදගත්ම අංගයක් ලෙසත්, අපනයන ආදායම් ලබා දෙන ප්‍රධානතම වැවිලි හෝගයක් ලෙසත් පොල් වගාව මෙරට ආර්ථික සහ සමාජයීය වශයෙන් වැදගත් කාර්ය භාරයක් ඉටු කරනු ලබයි.

විවිධ රජයන් යටතේ පොල් වගාව සහ නිෂ්පාදන කර්මාන්තයේ ගැටලු විසඳීම වෙනුවෙන් වෙනම ම අමාත්‍යාංශ, පොල් සංවර්ධන අධිකාරිය, පොල් වගා කිරීමේ මණ්ඩලය සහ පොල් පර්යේෂණ ආයතනය පිහිටුවා තිබුණ ද, පොල් කර්මාන්තය ආශ්‍රිත ගැටලු සඳහා සාර්ථක විසඳුම් ලබාදීමට මෙතෙක් සමත් වී නොමැත. මීට අමතරව, මෙම රජයේ පොහොර ප්‍රතිපත්තිය සහ ඇති වී තිබෙන ආර්ථික අර්බුදය හමුවේ පොල් කර්මාන්තය දැවැන්ත පරිහානියකට පත්ව ඇත.

විදේශ විනිමය හිඟයක් පවතින මොහොතක ඉතා ඉහළ අපනයන ආදායම් විභවයක් සහිත මෙවන් කර්මාන්ත සඳහා ප්‍රමුඛස්ථානයක් ලබා දිය යුතු බැවින්, පොල් නිෂ්පාදන කර්මාන්තයේ ගැටලු ජාතික වැදගත්කමකින් යුතු නිසා පහත සඳහන් ප්‍රශ්නවලට නිශ්චිත පිළිතුරු හා පැහැදිලි කිරීම් රජයෙන් බලාපොරොත්තු වෙමි.

1. ඉන්ධන හිඟය නිසා පොල් වගාව ආශ්‍රිත නිෂ්පාදන කර්මාන්තශාලා සම්පූර්ණ ධාරිතාවෙන් ක්‍රියාත්මක වීමට නොහැකි වී තිබේ. අමු ද්‍රව්‍ය ප්‍රවාහනය කිරීමටත්, විදුලි ජනක යන්ත්‍ර සඳහාත් ඩීසල් අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට ලබා දීමට රජය කටයුතු කරන්නේ ද?
2. අධික විදුලි බිල හේතුවෙන් පොල් වගාව ආශ්‍රිත නිෂ්පාදන ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳ පොළේ අනෙකුත් රටවල් සමඟ තරගකාරී මිලකට ලබාදීමට නොහැකි වී ඇත. මේ සඳහා විකල්ප ලෙස රජය යෝජනා කරන්නේ කුමක්ද? කර්මාන්තශාලා සඳහා සූර්ය බලශක්ති කට්ටල නිරුද්ධ රහිතව ආනයනය කිරීමට සහ ඒ සඳහා සුදුසු ණය ක්‍රමයක් ඇති කිරීමට කටයුතු කළ නොහැකි ද?
3. පොහොර හිඟය පොල් අස්වැන්නට ඉදිරි වසර තුළ බලපානු ඇති අතර, පොල් හිඟයක් සහ මිල ඉහළ යාමක් බලාපොරොත්තු විය හැකිය. පොල් වගාව සඳහා පොහොර සහනාධාරය ලබාදීමට රජය කටයුතු කරන්නේද? එසේ නැති නම්, පොල් වගාවට පොහොර සාධාරණ මිලකට ලබාදීම සඳහා රජයේ වැඩ පිළිවෙළක් තිබේද? තිබේ නම් එය කුමක්ද?

4. පොල් නිෂ්පාදන වෙළෙඳ පොළ සම්බන්ධව ද ගැටලු විශාල සංඛ්‍යාවක් පවතින අතර, වියා වැනි විශාල වෙළෙඳ පොළවල් වෙත පිවිසීමේ නිරුද්ධ බාධක, ඉන්දියාව, පාකිස්තානය, ඉරානය සහ ඊජිප්තුව වැනි රටවල් විසින් පනවා ඇති ආනයන තහනම් නිසා වෙළෙඳ පොළ සීමාවීම මෙන්ම මිල පහළ යාම ද සිදු වේ. රජය විසින් නව වෙළෙඳ පොළ විවෘත කර ගැනීමට මෙන්ම අපනයන බාධා ඉවත් කර ගැනීම වෙනුවෙන් ගෙන ඇති ක්‍රියාමාර්ග මොනවාද? එම රටවල් සමඟ සාකච්ඡා කිරීමට රජය කටයුතු කරන්නේද?

ගරු අමාත්‍යතුමා, රජයේ ප්‍රතිපත්තිය, ද්විපාර්ශ්වීය සහ බහුපාර්ශ්වීය වෙළෙඳ ගිවිසුම්වලට ප්‍රවේශ වෙලා අපේ අපනයනවලට හොඳ වෙළෙඳ පොළක් ලබා ගැනීමයි. ඒ ප්‍රතිපත්තිය යටතේ ඔබතුමන්ලා ගන්නා ක්‍රියාමාර්ගය කවරේද යන්න පැහැදිලි කරන්න.

5. පොල් කර්මාන්තය ස්ථාවර ලෙස පරිහානියට පත්වන පොල් ඉඩම් කැබලි කිරීම මේ වන විට සැලකිය යුතු ලෙස ඉහළ ගොස් ඇත. පොල් ඉඩම් කැබලි කර විකිණීම වැළැක්වීමට රජය විසින් කලින් ක්‍රියාමාර්ග ගෙන තිබුණ ද මේ වන විට ඒවා නිසි පරිදි ක්‍රියාත්මක නොවන බව වාර්තා වේ. මෙම තත්ත්වය නැවත පාලනයට රජය කඩිනම් ක්‍රියාමාර්ග ගන්නේ ද? ඒ මොනවාද?

6. රජය විසින් මෑතකදී පැනවූ සියයට 2.5ක සමාජ ආරක්ෂණ බද්දෙන් කුරුළු, රබර් වැනි හෝග නිදහස් කිරීමට කටයුතු කර තිබෙනවා. පොල් වගාව ආශ්‍රිත නිෂ්පාදන ද මෙම බද්දෙන් නිදහස් කර, විශේෂයෙන්ම පොල් ආශ්‍රිත කර්මාන්තවල අපනයන කේන්ද්‍රීය නිෂ්පාදන දිරිගැන්වීම සඳහා ඔබතුමන්ලා විශේෂිත වූ වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරන්නේද?

ගරු (වෛද්‍ය) රමේෂ් පතිරණ මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ரமேஷ் பதிரணா)
(The Hon. (Dr.) Ramesh Pathirana)

ගරු කපානායකතුමනි, විපක්ෂ නායකතුමා විසින් අසන ලද ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු මෙසේයි.

1. පොල් වගාව ආශ්‍රිත කර්මාන්තශාලා සම්පූර්ණ ධාරිතාවෙන් ක්‍රියාත්මක කිරීමට ඉන්ධන හිඟයෙන් යම් බලපෑමක් ඇති වූවත්, එම කර්මාන්තශාලා සම්පූර්ණ ධාරිතාවෙන් ක්‍රියාත්මක නොකිරීමට බලපා ඇති එකම හේතුව ඉන්ධන හිඟය නොවේ. කෙසේ වුවත්, වැවිලි කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය හා බනිජ් තෙල් අමාත්‍යාංශය මගින් පොල් කර්මාන්තකරුවන් සඳහා අවශ්‍ය තෙල් මිලදී ගැනීමේ ක්‍රමවේදයක් සකස් කර ඇත. කෙසේ නමුත්, කුඩා පරිමාණ නිෂ්පාදකයන්ට හා අමුද්‍රව්‍ය ප්‍රවාහනය සඳහා දැනට ක්‍රියාත්මක තෙල් කෝටා ක්‍රමය නැවත සමාලෝචනය කිරීම අවශ්‍ය වේ.

ගරු කපානායකතුමනි, මේ සම්බන්ධයෙන් අපි විදුලිබල හා බලශක්ති අමාත්‍යතුමා එක්ක සාකච්ඡා කරලා, ශ්‍රී ලංකාවේ සෑම කර්මාන්තයකටම අවශ්‍ය ඉන්ධන ලබා දීම සඳහා පසුගිය කාලයේ කටයුතු කළා. යම් යම් බාධා තිබුණත්, අඩු වැඩිවීම් තිබුණත්, අපි සෑම කර්මාන්තයක්ම අඛණ්ඩව පවත්වාගෙන යාම සඳහා අවශ්‍ය කටයුතු සම්පාදනය කර තිබෙනවා.

2. පොල් ආශ්‍රිත නිෂ්පාදන ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳ පොළේ අනෙකුත් රටවල් සමඟ තරගකාරී මිලකට ලබා දීමට නොහැකි වීම සඳහා බලපාන සාධක අතුරින්, විදුලි බිල ඉහළ යාම එක් සාධකයක් පමණි. අනෙකුත් යෙදවුම් හා නැව් ගාස්තුවල මිල ඉහළ යාමද මෙම අර්බුදයට බලපා ඇත. මේ සඳහා විකල්පයක් ලෙස සූර්ය බලශක්ති කට්ටල හඳුන්වා දීමේ යෝග්‍යතාව හා ක්‍රමවේදය අධ්‍යයනය කළ යුතුව ඇත.

[ගරු (වෛද්‍ය) රමේෂ් පතිරණ මහතා]

මේ සම්බන්ධයෙන් පසුගිය සතියේ අපි ඒ කර්මාන්තකරුවන් සහ විදුලිබල හා බලශක්ති අමාත්‍යතුමා සමඟ සාකච්ඡා කරලා, පුනර්ජනනීය බලශක්ති ක්‍රමවේද හරහා අදාළ සහන ණය ක්‍රමවේද යටතේ කර්මාන්තශාලාවල පිරිවැය අඩු කර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් අවශ්‍ය මූලික සාකච්ඡා පවත්වා තිබෙනවා. ඒ කටයුතු ඉදිරියට කරගෙන යනවා.

3. පොල් වගාවේ අස්වැන්න පොහොර හා වෙනත් සාධක ගණනාවක් මත තීරණය වේ. අස්වැන්න මත පොහොරවල බලපෑම සියයට 30ක් පමණ වේ. එසේ වුවද, පසුගිය වසර දෙකක කාලය තුළ පොල් වගා කරන ප්‍රදේශවලට හොඳින් පැතිරුණු වර්ෂාපතනයක් ලැබුණු බැවින් හා වගාකරුවන් විසින් කාබනික පොහොර යෙදීම යම්තාක් දුරකට සිදු කළ බැවින්, රසායනික පොහොර නොයෙදීමෙන් ඇති වන බලපෑම අවම වී ඇත.

පවත්නා ආර්ථික අර්බුදය හමුවේ පොල් වගාව සඳහා පොහොර සහනාධාර ලබා දීමට කටයුතු කිරීම අපහසු වී ඇති අතර, ලෝක වෙළෙඳ පොළ තුළ පෙර වසරවලට වඩා දෙනුත් ගුණයකින් පොහොර මිල වැඩි වීමද මේ සම්බන්ධයෙන් බලපෑමක් සිදු කර ඇත. කෙසේ වුවත්, වෙළෙඳ පොළ තුළ පොල් වගාව සඳහා සකසා අලෙවි කරන මිශ්‍ර පොහොරවල මිල පාලනයක් සිදු කිරීම ප්‍රායෝගික නොවන බව අප වටහා ගෙන ඇත.

පොල් නිෂ්පාදනය හා අපනයන කර්මාන්තයේ යෙදෙන, පොල් වගාවට අවශ්‍ය පොහොර ආනයනය කර බෙදා හැරීම සඳහා උනන්දුවක් දක්වන ආයතන වෙත පොහොර ආනයනය කිරීම සඳහා අවශ්‍ය කටයුතු සම්බන්ධයෙන් උපදෙස් ලබා දී ඇත. ඔවුන් සඳහා අවශ්‍ය පහසුකම් සැපයීම හා සම්බන්ධීකරණ කටයුතු වැඩිලී කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය මගින් සිදු කරනු ලැබේ.

ගරු කථානායකතුමනි, දැන් ලෝක වෙළෙඳ පොළේ පොහොර මිල අඩු වෙමින් පවතිනවා. එම නිසා වර්තමානය වන විට මේ අමාත්‍යාංශය මගින් තේ, පොල්, රබර් සඳහා අවශ්‍ය පොහොර ගෙන්වා ගැනීමට අවශ්‍ය බලපත්‍ර කැබිනට් තීන්දුවක් පරිදි පෞද්ගලික ආයතනවලට ලබා දීලා තිබෙනවා. දැන් රටට පොහොර ලැබෙමින් තිබෙනවා. මිලත් යම් පමණකට අඩු වෙමින් තිබෙන නිසා ඉදිරි කාලය තුළ වගාවන්ට අවශ්‍ය පොහොර අපට ලබා දෙන්න පුළුවන් වෙයි. හැබැයි, අපි වටහා ගෙන තිබෙනවා පසුගිය වසර දෙකක කාලය තුළ පොහොර හා සමානවම ජල සම්පාදනය සහ වර්ෂාව වැදගත් බව. පසුගිය අවුරුද්දේ වර්ෂාව හොඳට තිබුණු නිසා ලංකා ඉතිහාසයේ වැඩිම පොල් අස්වැන්න ලැබුණා. යම් පමණකට පොහොර අඩු වෙලා තිබුණත්, පොල් ගෙඩි බිලියන 3.3ක ප්‍රමාණයක් ලැබුණු බවට වාර්තා වෙලා තිබුණා.

4. විදේශ වෙළෙඳ පොළ සමඟ පවතින ගැටලු විසඳීම සඳහා රජය විසින් පියවර කිහිපයක් ගනිමින් සිටියි. මෑතකදී පාකිස්තානය විසින් ශ්‍රී ලංකාවෙන් මාළු, පොල් ආනයනය තහනම් කළ අතර, අමාත්‍යාංශය මැදිහත් වී මෙම ගැටලුව විසඳන ලදී. චීනය සමඟ පවතින නිදහස් වෙළෙඳ ගිවිසුම යටතට පොල් ආශ්‍රිත නිෂ්පාදන ඇතුළත් කිරීමට අවශ්‍ය කටයුතු කරමින් සිටියි.

5. හෙක්ටයාර 4ට වැඩි සියලු පොල් ඉඩම් කැබලි කිරීම සඳහා වැඩිලී කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති තේ, පොල්, රබර් ඉඩම් කැබලි කිරීමේ පාලන මණ්ඩලය මගින් නිසි ක්‍රමවේදයක් යටතේ අනුමැතිය ලබා ගත යුතුය. පසුගිය වසර කිහිපය තුළ මේ සඳහා දැඩි සීමා පනවා ඇත. ඔප්පු ලියාපදිංචි කිරීමේදී අදාළ ඉඩම් රෙජිස්ට්‍රාර් කාර්යාලය විසින් නියමිත ඉඩම් පරීක්ෂා කරනු ලැබේ. ඒ

අනුව, පොල් ඉඩම් කැබලි කිරීම ඉතා අවම මට්ටමකට සිදු වනු ඇත. මෙයට අමතරව, ගස් හෙළීම සීමා කිරීම සඳහා, ගස් හෙළීම් සීමා කිරීම සම්බන්ධ පනත යටතට 2020 වසරේ පොල් ගස ද ඇතුළත් කර ඇති අතර, ඒ අනුව අවශ්‍ය විධිවිධාන මේ වන විට ක්‍රියාත්මක කරමින් පවතී.

ගරු කථානායකතුමනි, මම ඇමතිවරයා වශයෙන් පත්වීමෙන් පසුව පසුගිය වසර දෙකක කාලය තුළ ඉඩම් කැබලි කිරීමේ මණ්ඩලය මගින් ඉතා සීමිත අවස්ථා ගණනාවකදී පමණයි, ඉතා වැදගත් මානුෂීය කරුණු වෙනුවෙන් පමණයි ඉඩම් කොටස් කරන්න අවස්ථාව ලබා දීලා තිබෙන්නේ. එය ඉතා දැඩි පාලනයකට යටත් කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම, අපි මෙතෙක් කල් ගස් හෙළීම් සීමා කිරීම සම්බන්ධයෙන් වූ පනතට ඇතුළත් කර තිබුණේ කොස්, දෙල් සහ ගැහැනු තල් ගස කියන ගස් තුන විතරයි. අපි ගස් හෙළීම් සීමා කිරීම සම්බන්ධයෙන් වූ පනතට ඉතිහාසයේ ප්‍රථම වතාවට පොල් ගස ඇතුළත් කර අවශ්‍ය රෙගුලාසි නිකුත් කර තිබෙනවා. මින්පසු පොල් ගස් දෙකකට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක් බිම හෙළනවා නම්, ග්‍රාම නිලධාරිතුමාගෙන්ද, ඊටත් වැඩි ප්‍රමාණයක් ගස් බිම හෙළනවා නම් ප්‍රාදේශීය ලේකම්තුමාගෙන්ද අවසර ගන්නන් අවශ්‍ය නීතිමය ප්‍රතිපාදන සකස් කර තිබෙනවා.

6. මේ පිළිබඳව කර්මාන්තයේ අවශ්‍යතාව සලකා බලා අදාළ පරිදි ඉදිරි කටයුතු සිදු කළ හැකියි.

ගරු කථානායකතුමනි, මම තවත් කාරණයක් සඳහන් කරන්න අවශ්‍යයි. ශ්‍රී ලංකාවේ වැඩිම පොල් අස්වැන්න ලැබුණේ ගිය අවුරුද්දේ. ගිය අවුරුද්දේ පොල් ගෙඩි බිලියන 3.3ක ප්‍රමාණයක් ලැබුණා. මේ අවුරුද්දේත් පොල් ගෙඩි බිලියන 3 ඉක්ම වූ පොල් අස්වැන්නක් ලැබෙනවා. ශ්‍රී ලංකා ඉතිහාසයේ පොල් කර්මාන්තයේ වැඩිම අපනයන ආදායම ඉපයුවේ පසුගිය වසරේ. අපි ඩොලර් මිලියන 836ක් උපයා තිබෙනවා. මේ අවුරුද්දේත් සැප්තැම්බර් මාසය අවසන් වනවිට ඩොලර් මිලියන 639ක ප්‍රමාණයක් අපට ලැබීලා තිබෙනවා.

ගරු විපක්ෂ නායකතුමනි, අපි බලාපොරොත්තු වුණේ පොල් කර්මාන්තයෙන් ඩොලර් බිලියනයක ආදායමක් ලබා ගන්නයි. හැබැයි, මේ තිබෙන economic recession එකත් එකක අවසන් කර්තවේදී අපේ අපනයනය පොඩ්ඩක් අඩු වන බවක් පෙනෙන්න තිබෙනවා. ඒ හැරෙන්න විශාල ප්‍රගතියක්; වාර්ෂිකව අපනයන ආදායමේ සියයට 20ක වර්ධනයක් ලබාගෙන තිබෙනවා. අපි විශ්වාස කරනවා, මේ අවුරුද්දේත්, ලබන අවුරුද්දේත් ඉතා හොඳ වර්ධනයක් වාර්තා කරන්න පුළුවන් වෙයි කියලා. ශ්‍රී ලංකාවේ වැඩිලී කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රය තුළත් වැඩිම අපනයන ආදායම ලැබුණේ ගිය අවුරුද්දේ. ඒ, ඩොලර් බිලියන 3.8ක මුදලක්. අපි විශ්වාස කරනවා පොල්වලට තිබෙන විභවය එක්ක, වෙළෙඳ පොළේ ඇතිවන ඉල්ලීමත් එක්ක තේවලටත්, රබර්වලටත් වඩා වැඩි අපනයන ආදායමක් ඉදිරි වසර පහක කාලය තුළ පොල් නිෂ්පාදනවලින් ලබාගන්න පුළුවන් වෙයි කියලා. ඒකට අවශ්‍ය සහයෝගය අමාත්‍යාංශයෙන්, අදාළ ආයතන මගින් ලබා දෙනවා.

ගරු ආර්.එම්. රංජිත් මද්දුම බණ්ඩාර මහතා
(மாண்புமிகு ஆர்.எம். ரஞ்சித் மத்தியம பண்டாரர்)
(The Hon. R.M. Ranjith Madduma Bandara)
ගරු කථානායකතුමනි, මට පොඩි පැහැදිලි කිරීමක් කර ගන්න අවශ්‍යයි.

ගරු ඇමතිතුමනි, දැන් රබර් මිල බැහැලා තිබෙනවා වාගේම, රබර් ගොවීන්ට කිරි ටික කියකටවත් විකුණා ගන්න බැරිවෙලා තිබෙනවා. අපට ආරංචි විධියට පිට රටින් රබර් කිරි ආනයනය කර

තිබෙනවා. ප්‍රචාරය වෙන්වේ රජයට අදාළ දේශපාලනඥයකු මේක කරලා තිබෙනවා කියලා. මම ඒ ගැන දන්නේ නැහැ. ඔබතුමා ඒ ගොවීන් වෙනුවෙන් ක්‍රියාත්මක කරන්න බලාපොරොත්තු වන වැඩ පිළිවෙළ මොකක්ද?

ගරු (වෛද්‍ය) රමේෂ් පතිරණ මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ரமேஷ் பதிரணா)
(The Hon. (Dr.) Ramesh Pathirana)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට මතකද දන්නේ නැහැ, අපේ රජය 2019 දී බලයට පත් වෙනකොට RSS 1 වර්ගයේ රබර් ක්ලෝග්‍රෑම් එකක මිල තිබුණේ රුපියල් 250ට බව. ලංකාවේ රබර් කැපුටු වෙලා නැහැ; කිරි කපන්නේ නැති තත්ත්වයක් තිබුණේ. ඇත්තටම ඉතිහාසය පුරාම මේ රටට රබර් කිරි ගෙන්වා තිබෙනවා. ඒ වාගේම, මීට රබර් ද ගෙන්වා තිබෙනවා. අපි බලයට පත් වීමෙන් පසු පිට රටින් ඒවා ගෙන්වන එක නතර කළා. ගැටලුව වෙලා තිබෙන්නේ, නිෂ්පාදනය මදි නිසා කොටසකට - BOI සාගමම්වලට - පිට රටින් රබර් ගෙනෙන්න අවසර දීලා තිබෙනවා. BOI Act එක ගැන ඔබතුමාත් දන්නවා නේ. ඒ තුළින් ආනයන හා අපනයන පාලකගේ බලය පවා ඉක්මවා යනවා. එතුමා දන්නේත් නැහැ, රටට රබර් ගෙන්වනවා. හැබැයි, පසුගිය වසර දෙකක කාලය තුළ අපි ප්‍රබල ලෙස සටන් කරලා මේක යම් පාලනයකට යටත් කළා. ඒ නිසා තමයි රුපියල් 250ට තිබුණු රබර් ක්ලෝග්‍රෑම් එක අපේ රජය යටතේ රුපියල් 700 දක්වා වැඩි වුණේ.

දැන් ගැටලු දෙකක් තිබෙනවා. එකක් තමයි, ලෝක ආර්ථික අවපාතය එක්ක ලෝක වෙළෙඳ පොළේ නිෂ්පාදනවල මිල අඩු වෙලා තිබෙන එක. ගිය අවුරුද්දේ ගොඩක් වැඩි වුණා. කොරෝනා වසංගතය එක්ක rubber gloves, industrial gloves වාගේ ඒවා නිෂ්පාදනය ගොඩක් වැඩි වුණා. ඒකත් එක්ක ඉල්ලුමත් වැඩි වුණා. ඒ නිසා මිලත් ගොඩක් වැඩි වුණා. දැන් ඇමෙරිකාවෙහුත්, යුරෝපා රටවලින් තිබෙන ඉල්ලීම් ගොඩක් අඩුවෙලා තිබෙන නිසා අවසන් කාර්තුවේ නිෂ්පාදන ධාරිතාවේ අඩුවීමක් සිදු වෙමින් තිබෙනවා, වෙළෙඳ පොළ අඩුවීම නිසා. ඒ හරහා මිල අඩුවීමක් සිදු වෙනවා.

අනෙක් කාරණය තමයි, ලෝක වෙළෙඳ පොළේ රබර් මිල විශාල ලෙස අඩු වෙමින් තිබීම. අපි ඔබතුමාට කිව්වා වාගේ, නිෂ්පාදනයට අවශ්‍ය සම්පූර්ණ රබර් අපේ රටේ නිෂ්පාදනය වන්නේ නැහැ. මෙට්‍රික් ටොන් 75,000යි වසරකට නිෂ්පාදනය වෙන්නේ. හැබැයි, කර්මාන්ත සඳහා මෙට්‍රික් ටොන් 125,000ක් අවශ්‍යයි. එතැන මෙට්‍රික් ටොන් 50,000ක පරතරයක් තිබෙනවා. ඒ අඩු ප්‍රමාණය ඉතිහාසය පුරාම අපි පිට රටින් ගෙන්වා තිබෙනවා, ගරු කථානායකතුමනි.

අපි ගරු මුදල් රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් මීට සති දෙකකට කලින් ඒ කර්මාන්තකරුවන් සමඟ කමිටු රැස්වීමක් පැවැත්වුවා. අපි BOI එකට පැහැදිලිව දන්වා තිබෙනවා, රටට ගෙනෙන රබර් ප්‍රමාණය නියාමනය කරන්න, අනවශ්‍ය ලෙස රබර් ගෙන්වන්න ඉඩ දෙන්න එපා කියලා. හැබැයි, සමහර වෙලාවට BOI Act එකේ ගැටලු එක්ක -අපි ඒ පනත යාවත්කාලීන කරන්න අවශ්‍යයි- ඒ සාගමම් විසින් යම් ප්‍රමාණයක් රටට ගෙනෙනවා. ඒක දේශපාලනඥයකු විසින් කරන කාර්යයක් නොවෙයි. අපට ගිය අවුරුද්දේ රබර් නිෂ්පාදන අපනයනයෙන් ඩොලර් බිලියනයක ආදායමක් ලැබුණා. ඒක මෑත ඉතිහාසයේ ලැබුණු වැඩිම ආදායම. රබර්වලින් වැඩිම ආදායම ලැබුණේ ගිය අවුරුද්දේ. අපි ටයර් නිෂ්පාදනයෙන් ලෝකයේ කේන්ද්‍රස්ථානයක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. අපේ අපනයන ඉතාම හොඳින් ලෝක වෙළෙඳ පොළ තුළ තරග කරනවා. එම නිෂ්පාදකයන්ගේ අපනයන භාණ්ඩවලට ලෝක වෙළෙඳ පොළ තුළ තරග කිරීමට අවශ්‍ය පසුතලය අපි හැම විටම සකස් කරන්න ඕනෑ. අමුද්‍රව්‍ය - raw materials - මිල

ගොඩක් ඉහළ ගියොත් ඔවුන්ට ලෝක වෙළෙඳ පොළේ තරග කරන්න බැරි වෙනවා. ඉතින් ඒ කාරණා දෙකම ගැන සලකා බලා තමයි අපි කටයුතු කරන්නේ. හැබැයි, අපි රජය හැටියට රබර් වගාකරුවන් ආරක්ෂා කිරීමට අවශ්‍ය කටයුතු කරනවා.

ගරු ආර්.එම්. රංජිත් මද්දුම බණ්ඩාර මහතා
(மாண்புமிகு ஆர்.எம். ரஞ்சித் மத்தும் பண்டார)
(The Hon. R.M. Ranjith Madduma Bandara)

ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාගේ කථාවේදී කියැවුණා, පාලනයකින් තොරව රබර් කිරි හා මීට ආනයනය කර තිබෙනවා කියලා. ඒ නිසා අද වනවිට දේශීය නිෂ්පාදකයාට රබර් කිරි ටික කියකටවත් විකුණා ගන්න බැරි තත්ත්වයක් තිබෙන්නේ. අපි ඉල්ලා සිටිනවා, ගොවීන්ට අසාධාරණයක් නොවෙන්න -පොඩි පොඩි ගොවීන් ඉන්නේ- ඒ රබර් කිරි ටික විකුණා ගන්න ක්‍රමයක් හදන්න, ඒවා ගෙන්වීමේදී පාලනයක් ඇති කරන්න කියලා.

ගරු (වෛද්‍ය) රමේෂ් පතිරණ මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ரமேஷ் பதிரணா)
(The Hon. (Dr.) Ramesh Pathirana)

ඒක තමයි මම ඔබතුමාට කිව්වේ, මේ සම්බන්ධයෙන් ගැටලුවක් තිබෙනවා කියලා, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. අපි ඒ කාරණය බැහැර කරන්නේ නැහැ. BOI Act එකේම ගැටලුවක් තිබෙනවා. අවුරුදු 30කට කලින් ගත්ත ඒ තීන්දු අපි යාවත්කාලීන කරන්න අවශ්‍යයි. ඒකට අවශ්‍ය සහයෝගය මුදල් රාජ්‍ය ඇමතිතුමා හරහා ලබා ගෙන ඒ කටයුතු පාලනය කරන්න අනිවාර්යයෙන්ම කටයුතු කරනවා.

ගරු තුෂාර ඉදුනිල් අමරසේන මහතා
(மாண்புமிகு துஷார இந்துனிள் அமரசேன)
(The Hon. Thushara Indunil Amarasena)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු ඇමතිතුමාට කාරණා දෙකක් විතරක් කියන්න මට අවස්ථාව දෙන්න.

ගරු ඇමතිතුමනි, මේ වෙලාව අපට වැඩියෙන් ඩොලර් අවශ්‍ය වන වෙලාවක්. අපි දකිනවා, අද වෙනකොට පොල් හා පොල් ලෙලි ආශ්‍රිත -විශේෂයෙන් කොහුවත්වලින් ගඩොල් - bricks - වාගේ සාදා යවන- නිෂ්පාදන අපනයනය සම්පූර්ණයෙන් නැවතී තිබෙන බව. ඇහුවාම කියනවා, containers තැහැ කියලා. ඒ supply එක අපි එහාට නොදන්නාම ඒ orders ටික සම්පූර්ණයෙන් ඉන්දියාව වාගේ වෙනත් ආසියාතික රටවලට යෑමේ විශාල අවදානමක් තිබෙනවා. ඒ, පළමුවැනි කාරණය.

ඊළඟට, පොල් වගාවට දැන් වසංගතයක් බෝ වෙලා තිබෙනවා. පොල් අතු වසා ගෙන ඉතා සියුම් කෘමීන් රාශියක් බෝ වෙලා තිබෙනවා. ඒක මර්දනය කරන්න කඩිනම් වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක නොකළොත්, අපේ සමස්ත පොල් කර්මාන්තයම අනතුරේ. ඒ නිසා ඒ පිළිබඳව ගන්නා ක්‍රියාමාර්ගයක් ගැන අපට අදහසක් ඕනෑ.

ගරු (වෛද්‍ය) රමේෂ් පතිරණ මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ரமேஷ் பதிரணா)
(The Hon. (Dr.) Ramesh Pathirana)

ගරු කථානායකතුමනි, සුදු මැස්සා රෝගය වාර්ෂිකව අපේ රටේ ඇති වන රෝගයක්. හැබැයි, මේ අවස්ථාවේදී එහි තීව්‍රතාව - intensity එක - වැඩියි. දැනටමත් පොල් පර්යේෂණ ආයතනයත්, පොල් වගා කිරීමේ මණ්ඩලයත් හරහා ඊට අවශ්‍ය යෙදවුම් නිර්දේශ කර තිබෙනවා. ඒ තත්ත්වය විශේෂයෙන්ම වර්ෂා කාලයත් එක්ක ටිකක් අඩු වෙනවා, ස්වාභාවිකවම. ඊට අමතරව අවශ්‍ය ප්‍රතිකර්ම කරන්න කටයුතු කරනවා. මේ රෝගය විශාල ලෙස පැතිරුණු ප්‍රදේශ ගණනාවක් තිබෙනවා. කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ තමයි මේ රෝගය වැඩිපුරම පැතිරී තිබෙන්නේ. අපි ඒ සඳහා අවශ්‍ය ප්‍රතිකර්ම යොදා ගෙන යනවා.

[ගරු (වෛද්‍ය) රමේෂ් පතිරණ මහතා]

ඊට අමතරව මම තවත් කාරණයක් සඳහන් කරන්න ඕනෑ. අපනයන ආදායම පැත්තෙන් ගත් විට, world economic recession එකක් තිබෙන නිසා තමයි පොල්වලත්, රබර්වලත් අපනයන ආදායම අවසන් කාර්තුවේ අඩු වන්නේ. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, හැබැයි මම ඔබතුමාට මතක් කරනවා, මේ හෝගවලින් ඉතිහාසයේ වැඩිම අපනයන ආදායමක් ලැබුණේ ගිය අවුරුද්දේදී බව. ඒ මුදල ඩොලර් බිලියන 3.8ක්. අපට ඊට වඩා අපනයන ආදායමක් ලැබෙන එක ක්ෂේත්‍රයයි තිබෙන්නේ. ඒක තමයි ඇඟලුම් ක්ෂේත්‍රය. ඒ ක්ෂේත්‍රයෙන් ඩොලර් බිලියන 6ක් ලැබුණාට, ආනයන යෙදවුම්වලට අවශ්‍ය මුදල ගියාට පස්සේ ශුද්ධ ලාභය - net gain - විධියට රටට ලැබෙන අපනයන ආදායම ඩොලර් බිලියන 3.5ක් වාගේ ප්‍රමාණයක්. එම නිසා ශ්‍රී ලංකාවට තවමත් වැඩිම විදේශ විනිමයක් ලැබෙන්නේ තේ, පොල්, රබර්, කුරුඳු ආශ්‍රිත නිෂ්පාදන අපනයනයෙන්. අපි ඒ බව ඉතාම සන්තෝෂයෙන් සිහිපත් කරනවා. ඒ හෝග නිෂ්පාදන ප්‍රවර්ධනය වෙනුවෙන් අපි කටයුතු කරනවා.

ගරු කුමාර වෙල්ගම මහතා
(மாண்புமிகு குமார வெல்கம)
(The Hon. Kumara Welgama)
ගරු කථානායකතුමනි,-

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා කියන්නේ මේ කාරණය ගැනද?

ගරු කුමාර වෙල්ගම මහතා
(மாண்புமிகு குமார வெல்கம)
(The Hon. Kumara Welgama)

ගරු කථානායකතුමනි, මම රබර් ගැනයි කථා කරන්න යන්නේ. මේ ගැන අපේ ගරු මන්ත්‍රීවරයෙකුත් කථා කළා. ගරු ඇමතිතුමනි, දැන් අපේ රටේ රබර් මිල ශීඝ්‍රයෙන් පහත බැසගෙන යනවා. ඒකට හේතුව, රබර් පිට රටින් ගෙන්වන එක. හැබැයි, අපේ රටේ රබර් නිෂ්පාදනය මදි. මම ඒක කියන්න ඕනෑ. අපි පිළිගන්නවා, අපේ රටේ රබර් නිෂ්පාදනය මදි බව. මොකද, හුඟක් අය තමන්ගේ ඉඩම්වල රබර් ගස් ගලවා තේ පැළ දැමීමා. ඒ හින්දා දැන් අපේ රටේ රබර් නිෂ්පාදනය අඩුයි. ඒ හේතුවෙන් දැන් රබර් පිට රටින් ගේනවා. රබර් පිට රටින් ගෙනාවාට කමක් නැහැ. නමුත් අපේ rubber industry එකට ප්‍රශ්නයක් ඇති නොවන විධියට, අපට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට පමණක් එය සීමා විය යුතු බවයි මා කියන්නේ. මොකද, දැන් අපේ රටේ රබර් මිල ශීඝ්‍රයෙන් පහළ බැහැලා තිබෙන්නේ. කලින් අපේ රබර් කිලෝග්‍රෑම් එකකට රුපියල් 700ක් හම්බ වුණත් ගිය මාසයේ ලැබුණේ රුපියල් 500යි. අන්න ඒ ගැටලුවට පිළියමක් යොදන්න කියලා මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු (වෛද්‍ය) රමේෂ් පතිරණ මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ரமேஷ் பதிர்ண)
(The Hon. (Dr.) Ramesh Pathirana)

ගරු හිටපු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාගේ කථනර දිස්ත්‍රික්කයටම ගිහිල්ලා අපි මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව සාකච්ඡා කළා. මා මීට පෙරත් මතක් කළ පරිදි, 2020 වර්ෂයේදී අපේ ආණ්ඩුව පත් වනකොට RSS 1 කිලෝග්‍රෑම් 1ක් රුපියල් 250යි. ඒ මුදල රුපියල් 700 දක්වා වැඩි වුණා. ඒකට හේතුව, අප අදාළ කර්මාන්තකරුවන්ට බොහෝම පැහැදිලිව කරුණු කියලා රබර් ආනයනය සීමා කර ගැනීමයි. හැබැයි, දැන් ගැටලුව වෙලා තිබෙන්නේ පසුගිය කාලයේ රබර් සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක් ගෙන්වා තිබීමයි. එහෙම කළේ, දැන් අපේ රටේ රබර් නිෂ්පාදනය අඩුවෙන් කරන නිසා. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාත් දන්නා පරිදි, ලංකාව තමයි rigid tyres

නිෂ්පාදනය අතින් ලෝකයේ ප්‍රමුඛයා; ලෝකයේ කේන්ද්‍රස්ථානය. ඒ අනුව මේ කාරණයෙහි දෙපැත්තක් තිබෙනවා. අපට ඩොලර් අවශ්‍යයි. ඒ නිසා අපි අපනයන කර්මාන්ත ගැනත් බලන්න ඕනෑ. ඔවුන් අපේ රටට ඩොලර් බිලියනයක් ගේනවා. ඔවුන් කියනවා, ඔවුන්ට නිෂ්පාදනය මදි කියලා. ඒ වාගේම, ලංකාවේ නිෂ්පාදනය ලෝක වෙළෙඳ පොළේ තරගකාරී - globally competitive - වෙන්නත් ඕනෑ. මේ කාරණා දෙකම නිසා අපට මෙහි යම් තුල්‍යතාවක් ඇති කරන්න සිදු වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා අපි බොහෝම පැහැදිලිව BOI එකට කරුණු කියා තිබෙනවා. BOI Law එක අනුව කටයුතු කරන ඔවුන් මේ රටට රබර් ගෙන්වන්නේ මුදල් අමාත්‍යාංශයෙන්, වැටිලි කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශයෙන් දැනුවත් කරලා නොවෙයි. අන්න එතැන අඩු පාඩුවක් තිබෙනවා. අපි ඒ ගැන පසු විපරම් කරලා, මුදල් රාජ්‍ය ඇමතිතුමා එක්ක සාකච්ඡා කරලා ඒ ගැටලුව විසඳාගෙන අපේ රටට රබර් ගෙන්වන එක සීමා කරන්නම්. රබර් ගෙන්වන එක නවත්වන්න අපට බැහැ. මොකද, අවුරුදු 40ක් තිස්සේ අපේ රටට රබර් ගෙන්වනවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා කිව්වා වාගේ, රබර් ආනයනය පාලනය කරලා, ගොවියාට අවශ්‍ය පසුතලය සකස් කරලා, රබර් වගාව ප්‍රවර්ධනයට අවශ්‍ය සහයෝගය අපි ලබා දෙනවා.

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
අමාත්‍යාංශ නිවේදන, වෙළෙඳ, වාණිජ හා ආහාර සුරක්ෂිතතා අමාත්‍ය ගරු නලින් ප්‍රනාන්දු මැතිතුමා.

**රුසියානු නිල සංචාරයෙන් ලැබුණු ප්‍රතිලාභ:
වෙළඳ, වාණිජ හා ආහාර සුරක්ෂිතතා
අමාත්‍යතුමාගේ ප්‍රකාශය
ரஷ்யாவுக்கான உத்தியோகபூர்வ
விஜயத்தின்புலம் பெற்ற நன்மைகள்:
வர்த்தக, வாணிப மற்றும் உணவுப்
பாதுகாப்பு அமைச்சரினது கூற்று
BENEFITS ACCRUED FROM OFFICIAL VISIT TO
RUSSIA: STATEMENT BY MINISTER OF TRADE,
COMMERCE AND FOOD SECURITY**

ගරු නලින් ප්‍රනාන්දු මහතා (වෙළෙඳ, වාණිජ හා ආහාර සුරක්ෂිතතා අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு நலின் பர்னாந்து - வர்த்தக, வாணிப மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பு அமைச்சர்)
(The Hon. Nalin Fernando - Minister of Trade, Commerce and Food Security)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු ජනාධිපතිතුමා විසින් රුසියානු සමූහාණ්ඩුවේ ජනාධිපතිතුමා වෙත 2022 අගෝස්තු 24 දිනැතිව ලිපියක් යොමු කරමින් එතුමාගේ විශේෂ නියෝජිතයෙකු වශයෙන් අධ්‍යාපන අමාත්‍ය සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායක ගරු (ආචාර්ය) සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මැතිතුමා පත් කරමින් නම් කළ ශ්‍රී ලංකා දූත පිරිස 2022 ඔක්තෝබර් මස 09වන දා සිට 15වන දා දක්වා රුසියාවේ නිල සංචාරයක නිරත වුණා. එම දූත පිරිසට වෙළෙඳ, වාණිජ හා ආහාර සුරක්ෂිතතා අමාත්‍යවරයා වශයෙන් මා ද, මාගේ අමාත්‍යාංශයේ අතිරේක ලේකම් ඩී. ජීවනාදන් මහතා ද, රුසියානු සමූහාණ්ඩුවේ හිටපු තානාපති වෛද්‍ය සමන් වීරසිංහ මහතා ද සහභාගි වුණා.

රුසියානු සමූහාණ්ඩුව හා ශ්‍රී ලංකාව අතර වසර 65ක ජාත්‍යන්තර සබඳතාවක් පවතිනවා. ශ්‍රී ලංකාවේ යුදමය ව්‍යාධිවරණයක් පැවැති වකවානුවේ සහ ගෝලීය කොවිඩ්

වසංගතය පාලනය කිරීමට රුසියානු සමූහාණ්ඩුව ලබා දුන් සහයෝගය ගරු ජනාධිපතිතුමා විසින් විශේෂයෙන් සිහිපත් කරනු ලැබුවා. විශේෂයෙන්ම මාගේ අමාත්‍යාංශයට සෘජුව සම්බන්ධ වන ශ්‍රී ලංකා-රුසියා අන්තර් රාජ්‍ය වෙළඳ, ආර්ථික, විද්‍යාත්මක හා තාක්ෂණික සහයෝගීතාව පිළිබඳ ඒකාබද්ධ කොමිෂන් සභාව 2015 වසරේ දෙරට අතර ගිවිසුම අත්සන් කර ඇති අතර, මේ වන විට එහි සැසිවාර දෙකක් සාර්ථකව පවත්වා ඇත. මිලහ සැසිවාරය නොවැම්බර් මාසයේ කොළඹ නගරයේදී පැවැත්වීම සඳහා දින නියම කරගැනීමට මෙම දූත සංචාරයේදී හැකි වූ බව මම මේ ගරු සභාවට දැනුම් දීමට කැමැතියි. මිලහ සැසිවාරය සඳහා ශ්‍රී ලංකාව පාර්ශ්වයෙන් ඉදිරිපත් කිරීමට නියමිත යෝජනා වන්නේ,

- වෙළෙඳ පොළ ප්‍රවේශ ගැටලු
- ද්විපාර්ශ්වික වෙළඳ සබඳතා වැඩිදියුණු කිරීම
- ද්විපාර්ශ්වික ආයෝජන සහයෝගීතාව
- ද්විපාර්ශ්වික ගුවන් සේවා සහයෝගීතාව සහ ආහාර සුරක්ෂිතතා කළමනාකරණ පහසුකරණය පිළිබඳ සවිබලගැන්වීම
- ලංකාවේ ධීවර නිෂ්පාදන සඳහා අලෙවි අවස්ථාව ලබා ගැනීම
- පරීක්ෂණ හා සංවර්ධනය සඳහා තාක්ෂණ ආධාර ලබා ගැනීම ආදියයි.

මෙකී තුන්වන සැසිවාරය කොළඹදී පැවැත්වීම සඳහා ශ්‍රී ලංකාව පාර්ශ්වයෙන් සියලු කටයුතු මේ වනවිට අවසන් කර ඇති බව මම වැඩිදුරටත් සඳහන් කරනවා.

දැනට රුසියානු සමූහාණ්ඩුවේ පුරප්පාඩුව පවතින වාණිජ නිලධාරී තනතුර සඳහා කඩිනමින් නිලධාරියකු පත් කිරීමටද කටයුතු කරනවා. රුසියාවේ වාණිජ මණ්ඩලය සමඟ සිදු කරන ලද සාකච්ඡාවේදී රුසියානු සමූහාණ්ඩුව හා ශ්‍රී ලංකාව අතර නුදුරු අනාගතයේ වෙළෙඳ හා වාණිජ ක්‍රියාකාරකම් ප්‍රවර්ධනය පිණිස සහයෝගීතා ක්ෂේත්‍ර හඳුනාගැනීම උදෙසා සමීපව කටයුතු කරමින් සම්බන්ධීකරණය පවත්වා ගන්නා ලෙස රුසියානු වාණිජ මණ්ඩලයෙන් මා ඉල්ලා සිටියා. එසේම එම සාකච්ඡාවේදී දෙරටෙහිම වෙළෙඳ පොළ තුළ මෙතෙක් ප්‍රයෝජනයට නොගත් අවස්ථා පිළිබඳව අවධානය යොමු කරනු ලැබුවා. දෙරටෙහි ඉහළ මට්ටමේ නිලධාරීන්ගේ සහ ව්‍යාපාරිකයන්ගේ අන්‍යෝන්‍ය උපකාරක සංචාර හරහා ද්විපාර්ශ්වික වෙළෙඳාමෙන් උපරිම වාසි සලසා ගැනීමේ අවස්ථා ප්‍රවර්ධනය කිරීමටත්, එමඟින් රටවල් දෙකෙහිම ජනතාවට අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රතිලාභ රැසක් හිමි වීමටත් අවස්ථා පවතින බව හඳුනාගනු ලැබුවා.

ඉන්දියාව තිරිඟු පිටි අපනයනය තහනම් කිරීම හේතුවෙන් තිරිඟු පිටි ආනයනය සීමා වී අපේ දේශීය අවශ්‍යතාව සම්පූර්ණ කිරීමට අවශ්‍ය තිරිඟු පිටි ආනයනය කිරීමට නොහැකි වීම තුළ වෙළෙඳ පොළේ තිරිඟු පිටි මිල ශීඝ්‍රයෙන් ඉහළ යෑමේ ප්‍රවණතාවක් දකින්න ලැබුණා.

මෙම තත්ත්වය පාලනය කර තිරිඟු පිටි මිල ස්ථාවර කිරීම සඳහා අවශ්‍ය තිරිඟු පිටි තුර්කිය හා ඩුබායි යන රාජ්‍යවලින් ආනයනය කිරීමට පියවර ගන්නා. වෙළෙඳ පොළේ තිරිඟු පිටි මිල ඉහළ යෑම බේකරි කර්මාන්තයට සෘජුව බලපාන අතර, ඒ අනුව සමස්ත බේකරි නිෂ්පාදනවල මිල ඉහළ යෑමේ අවදානමක් පැවතුණා. විශේෂයෙන් පාන්, බනිස් වැනි බේකරි නිෂ්පාදන පරිභෝජනය කරන නාගරික පාරිභෝගික ජනතාව බේකරි නිෂ්පාදන මිල ඉහළ යෑම තුළ දැඩි ආර්ථික අපහසුතාවකට මුහුණ දෙනු ලැබුවා. එසේම තිරිඟු පිටි බහුලව පරිභෝජනය කරන

වතුකරයේ ජනතාවද තිරිඟු පිටි මිල ඉහළ යෑම තුළ පීඩාවට පත්ව සිටියා. මීට අමතරව, වෙළෙඳ පොළේ සහල් මිල ඉහළ අගයක පවතින බැවින් සහල්වලට ආදේශකයක්ව පවතින තිරිඟු පිටි දැරිය හැකි මිලකට පාරිභෝගිකයන් වෙත ලබා දීම තුළින් පවතින ආර්ථික අර්බුදය හමුවේ පාරිභෝගික ජනතාවට යම් සහනයක් ලබා දීමේ අරමුණින් මා විසින් විවෘත ගිණුම් යටතේ තිරිඟු පිටි ආනයනය සඳහා තවදුරටත් අවසර ලබා දීමටත්, එසේ ආනයනය කරනු ලබන තිරිඟු පිටි වරායට පැමිණීමේ දිනය 2022.12.31 දක්වා දීර්ඝ කිරීමටත් අමාත්‍ය මණ්ඩල සංදේශයක් ඉදිරිපත් කර ඒ සඳහා අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ අනුමැතිය ලබාගන්නා.

තිරිඟු පිටි සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්න රාශියක් පවතින අවස්ථාවක රුසියානු සංචාරයේදී මා රුසියාවේ තිරිඟු පිටි නිෂ්පාදකයන් කිහිපදෙනෙකු සමඟ සාකච්ඡා කළා. එහිදී ශ්‍රී ලංකාවට තිරිඟු පිටි අපනයනය කිරීමට එකඟතාව පළ කරනු ලැබුවා. එසේ වුවද, තිරිඟු පිටි ආනයනය සඳහා කලින් මුදල් ගෙවීමට අවශ්‍යව ඇති බැවින් සහ මගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ පවතින රාජ්‍ය ආයතනය හරහා මුදල් ගෙවීමට අපහසුතාවක් පවතින බැවින් දේශීය ආනයනකරුවන්ගේ හා රුසියානු තිරිඟු පිටි නිෂ්පාදකයන්ගේ සෘජු සම්බන්ධතාව මත තිරිඟු පිටි ආනයනය කිරීම සුදුසු බව නිරීක්ෂණය වනවා.

මීට අමතරව, මා මෙම අමාත්‍ය ධුරය භාර ගැනීමෙන් පසු අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ අනුමැතියට යටත්ව විවෘත ගිණුම් - open accounts - මඟින් අත්‍යවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය වන සහල්, සීනි, රතු පරිප්පු, තිරිඟු පිටි, හාල්මැස්සන්, වියළි මිරිස් සහ කඩල නොග ආනයනය කිරීම හේතුවෙන් එම ආහාර ද්‍රව්‍යවල නොග සහ සිල්ලර මිල ස්ථායීකරණය කිරීමට කටයුතු කර ඇති අතර, ඉන්දීය ණය යෝජනා ක්‍රමය යටතේ ආනයනකරුවන්ට අත්‍යවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය ආනයනය කිරීම සඳහා පහසුකම් ද සලසා දී තිබෙනවා. මා ඉන්දීය මහ කොමසාරිස්තුමා හමු වී මේ සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කළ අතර, එමඟින් අත්‍යවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍යවල මිල -විශේෂයෙන් නොග මිල- අඩු කිරීමට හැකියාව ලැබුණා. ඒ ප්‍රතිලාභය පාරිභෝගිකයා වෙත ලබා දීමට හැකියාව ලැබුණා.

ගරු කථානායකතුමනි, ඔබතුමා දන්නවා, පසුගිය ජූලි මාසය වෙද්දී භාණ්ඩ මිල ශීඝ්‍රයෙන් ඉහළ ගිය බව. ජූලි 19වන දා වන විට පැවැති මිලත් ඔක්තෝබර් 19වන දා වන විට පවතින මිලත් සංසන්දනය කළොත් ඒ බව වැටහේවි. උදාහරණයක් වශයෙන්, එදා රුපියල් 550ට තිබුණු පරිප්පු කිලෝව අද රුපියල් 395යි. ඒ අනුව අද රුපියල් 155කින් පරිප්පු කිලෝවක මිල අඩු වී තිබෙනවා.

ඒ වාගේම රුපියල් 210ට තිබුණු සහල් කිලෝව අද රුපියල් 200කටත්, රුපියල් 200ට තිබුණු කැකුළු සහල් කිලෝවක මිල රුපියල් 25ක් අඩුකර රුපියල් 175කටත් ලබා දෙනවා. ඒ වාගේම අල කිලෝවක මිල රුපියල් 100කින් අඩු කර තිබෙනවා. වියළි මිරිස් කිලෝවක මිල රුපියල් 350කින් අඩු කර තිබෙනවා. ඒ අනුව අත්‍යවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය සඳහා පෙර තිබුණු අධික මිලට සාපේක්ෂව විශාල මිල අඩු වීමක් අද වෙද්දී පවත්වාගන්න අපට හැකියාව ලැබී තිබෙනවා.

බිත්තර සඳහා රජය විසින් සහතික මිලක් නියම කර ඇති අතර, එමඟින් බිත්තර මිල ස්ථාවර කර ගැනීමට හැකියාව ලැබී තිබෙනවා. හැබැයි, අපි දේශීය ගොවියා ගැනත් කල්පනා කරන්න ඕනෑ. ඒ අයගේත් ඉල්ලීම් තිබෙනවා. ඒ කෙසේ වෙතත්, ජූලි මාසයේ පළමු සති දෙකේදී බිත්තරයක මිල රුපියල් 60ත්, 62ත් අතර මිලකට ගියා. අද එය රුපියල් 50ත්, 51ත් අතර මිලකට පාලනය කර ගන්න අපට හැකියාව ලැබී තිබෙනවා.

[ගරු නලින් ප්‍රනාන්දු මහතා]

දේශීය නිෂ්පාදනය කරන මුංඇට, කවුළු, කඩල, ලොකු ලුනු, එළවළු සහ පලතුරු වැනි ආහාර ද්‍රව්‍ය අමාත්‍යාංශය යටතේ පවතින ආහාර කොමසාරිස් දෙපාර්තමේන්තුව සහ සමුපකාර තොග වෙළෙඳ සංස්ථාව සතු ගබඩාවල ආරක්ෂිත තොග වශයෙන් ගබඩා කර දැරිය හැකි මිලකට පාරිභෝගික ජනතාව වෙත ලංකා සනාථ අලෙවි ශාඛා මගින් ලබා දීමට සැලසුම් කර තිබෙන බවත් විශේෂයෙන්ම මම කියන්නට ඕනෑ. ඊට අමතරව, භාණ්ඩවල මිල අසාමාන්‍ය ලෙස ඉහළ යෑම වළක්වා ගැනීම සඳහා පාරිභෝගික කටයුතු පිළිබඳ අධිකාරිය මගින් සක්‍රීයව, අඛණ්ඩව වැටලීම් සිදු කරමින් පවතිනවා.

මෙම අමාත්‍යාංශ නිවේදනය ඉදිරිපත් කිරීමට කාලය ලබා දුන්නාට ඔබතුමාට ස්තූතියි, ගරු කථානායකතුමනි.

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
වරප්‍රසාද ප්‍රශ්නය, ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මන්ත්‍රීතුමා.

වරප්‍රසාද: පාර්ලිමේන්තුවේ ප්‍රකාශ කළ අදහස්වලට එරෙහිව කරන ලද පැමිණිල්ල
சிறப்புரிமை: நாடாளுமன்றத்தில் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துகளுக்கு எதிரான முறைப்பாடு
PRIVILEGE: COMPLAINT AGAINST VIEWS EXPRESSED IN PARLIAMENT

ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මහතා
(மாண்புமிகு மஹிந்தானந்த அலுத்தகமகே)
(The Hon. Mahindananda Aluthgamage)

ගරු කථානායකතුමනි, මා විසින් 9වැනි මාසයේ 21වැනිදාත්, 10වැනි මාසයේ 4වැනිදාත්, 10වැනි මාසයේ 7වැනිදාත් රාජ්‍ය බදු ආදායම වැඩි කර ගැනීමේ ක්‍රමවේදය පිළිබඳවත්, එහි තිබෙන අඩු පාඩුකම් පිළිබඳවත් පාර්ලිමේන්තුවේදී ප්‍රකාශ කිහිපයක් කළා. රටක් හැටියට අපි බරපතළ ආර්ථික අර්බුදයකට මුහුණ දී තිබෙන වෙලාවේ අපේ රාජ්‍ය බදු ආදායම හරියට කළමනාකරණය කර ගන්නොත් අපට මේකෙන් යම්තාක් දුරට ගොඩ එන්න පුළුවන් කියන අදහසින් තමයි මම ඒ කරුණු පිළිබඳව අවධානය යොමු කළේ. ගරු කථානායකතුමනි, ඒ වාගේම අපි ඒ පිළිබඳව සංඛ්‍යාලේඛනත් ගෙනැවිත් පෙන්නුවා. උදාහරණයක් විධියට ගත්තොත්, 2021දී අපේ දළ දේශීය නිෂ්පාදනය රුපියල් බිලියන 16,809යි, රාජ්‍ය ආදායම රුපියල් බිලියන 1,463යි. ප්‍රතිශතයක් හැටියට ගත්තොත් සියයට 8.71යි.

ගරු කථානායකතුමනි, මිලියන 22ක් වන මේ රටේ ජනතාවගෙන් සතියක් හරි බදු ගෙවන්නේ 11,000ක පිරිසක් විතරයි. සමාගම් 105,000කින් සමාගම් 4,000යි බදු ගෙවන්නේ. ඒකෙහුත් සියයට 82ක් ගෙවන්නේ සමාගම් 342ක් විසින්. එම නිසා මේ තත්ත්වය වෙනස් කිරීම සඳහා රජයට යෝජනා ඉදිරිපත් කරමින් මා විසින් පාර්ලිමේන්තුවේදී පැහැදිලි කිරීමක් කළා.

මොකද, පාර්ලිමේන්තුව තමයි මුදල්වලට වග කියන්නේ. ඒ නිසා පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරු හැටියට අපට ඒ පිළිබඳව අදහස් පළ කිරීමේ අයිතිය තිබෙනවා. ගරු කථානායකතුමනි, මා විසින් මේ

පිළිබඳ ප්‍රකාශ කළාට පසුව 2022.10.17වන දින දේශීය ආදායම් කොමසාරිස්වරුන්ගේ සංගමය සහ දේශීය ආදායම් සේවා සංගමයේ නිලධාරීන් විසින් මට විරුද්ධව අපරාධ පරීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුවේ පැමිණිලි කර තිබෙනවා. ඒ හේතුවෙන් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් මාහට භාෂණයට ඇති අයිතිය අවහිර කර තිබෙනවා මෙන්ම, වරප්‍රසාද උල්ලංඝනය වීමක් ද සිද්ධ කර තිබෙනවා. "අරුණ" පුවත්පතේ මේ පිළිබඳව ලිපියක් පළ වී තිබෙනවා. එම ලිපියත් මගේ වරප්‍රසාද කඩවීම පිළිබඳ මේ ප්‍රශ්නයටම අමුණා තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ විධියට ගියොත් පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින කිසිම මන්ත්‍රීවරයෙකුට කථා කරන්න බැහැ. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකු කථා කළොත්, CID එකට ගිහිල්ලා පැමිණිල්ලක් දමනවා; අල්ලස් හෝ දූෂණ චෝදනා විමර්ශන කොමිෂන් සභාවට ගිහිල්ලා පැමිණිල්ලක් දමනවා. රටේ මුදල්වලට වග කියන ආයතනය හැටියට රාජ්‍ය ආදායම් එකතු කිරීම පිළිබඳව අපි යෝජනා ඉදිරිපත් කළාම, එම මන්ත්‍රීවරයාට එරෙහිව දේශීය ආදායම් කොමසාරිස්වරුන්ගේ සංගමයේ නිලධාරීන් ගිහිල්ලා CID එකේ පැමිණිල්ලක් දමනවා නම්, අල්ලස් හෝ දූෂණ චෝදනා විමර්ශන කොමිෂන් සභාවේ පැමිණිල්ලක් දමනවා නම්, ඒ මන්ත්‍රීවරයා තොරතුරු ලබා ගන්නේ කොහෙන්ද කියලා කියන්න එම මන්ත්‍රීවරයාට අයිතියක් නැහැ නේ. ඒක ඉතාම තරක දෙයක්. ගරු කථානායකතුමනි, මේ තුළින් මගේ වරප්‍රසාද උල්ලංඝනය වීමක් සිදු වෙලා තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු කරවනවා.

මේ තොරතුරු ලබා දීම හේතුවෙන් ආදායම් බදු නිලධාරීන් දැන් බරපතළ අර්බුදයකට මුහුණ දී සිටිනවා. මම ඒක පැහැදිලි කළා. බිලියන ගණන් බැංකු ගිණුම්වල තබා ගෙන බදු නොගෙවන පුද්ගලයන් ඉන්නවා. ඒ අයගෙන් බදු අය නොකිරීම පිළිබඳව රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ආදායම් බදු නිලධාරීන්ගෙන් නිදහසට කරුණු අසා තිබෙනවා. එම නිසා අපි ඒවා ගැන කථා කරන එක නවත්වන්න, අපේ කටවල් වහන්ත තමයි ඒ පුද්ගලයන් විසින් මේ කටයුත්ත කර තිබෙන්නේ. මන්ත්‍රීවරයකු පාර්ලිමේන්තුවේ කළ කථාවක් පිළිබඳව ඔහුට එරෙහිව පළමුවෙනි වතාවට තමයි CID එකට, අල්ලස් හෝ දූෂණ චෝදනා විමර්ශන කොමිෂන් සභාවට මේ විධියට පැමිණිලි කර තිබෙන්නේ. මේක ඉතාම තරක පූර්වාදර්ශයක්. මම මේ පිළිබඳව පාර්ලිමේන්තුවේ කථා කළේ නැහැ. සමාගමක නමක්, එහෙම හැත්තම් පුද්ගලයෙකුගේ නමක් මම කිසිම අවස්ථාවක කිව්වේ නැහැ. හැබැයි, ඒ සමාගම්වල සහ පුද්ගලයන්ගේ නම් මට ඕනෑ තරම් කියන්න තිබුණා. ඒ විතරක් නොවෙයි, දේශීය ආදායම් පනතට අනුව, මේ ඕනෑම කාරණයක් පිළිබඳව විමසන්න මුදල් ඇමතිවරයාට බලය තිබෙනවා, ගරු කථානායකතුමනි. ඒ වාගේම තොරතුරු ලබා ගැනීමේ අයිතිය තිබෙනවා. මේ භෞරකම් ටික එළියට ඒවි කියලා තමයි අපේ කටවහල් වහන්ත බලන්නේ. භෞරාට කලින් කෙහෙල් කැන වැට පැන්නා වාගේ, තොරතුරු එන්න කලින් දේශීය ආදායම් කොමසාරිස්වරුන්ගේ සංගමයේ සභාපතිවරයා ඇතුළු කණ්ඩායම ඒ කටයුත්ත කර තිබෙනවා. මේ තුළින් මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට මගේ වරප්‍රසාද කඩවීමක් සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා ගරු කථානායකතුමනි, මෙම කරුණ ආචාර ධර්ම සහ වරප්‍රසාද පිළිබඳ කමිටුව වෙත යොමු කරන මෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)
ඔබතුමාගේ ප්‍රශ්නය ආචාර ධර්ම සහ වරප්‍රසාද පිළිබඳ කමිටුවට යොමු කරනවා.

ප්‍රධාන වැඩකටයුතු ආරම්භයේදී යෝජනා.

වරප්‍රසාද යෝජනා
ඒකාබද්ධ පාර්ලිමේන්තුවේ
PRIVILEGE MOTIONS

“මහජන සභාවක්” පිහිටුවීමට උත්සාහ කිරීම
"මජ්ඣිමනිකාය" ඉන්ග්‍රේ නිර්මාණයක් (ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී)
ATTEMPT TO CREATE A "PEOPLE'S COUNCIL"

ගරු (ආචාර්ය) සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
(**ආණ්ඩුක්‍රමලේඛන කමිටු**)
(**The Hon. (Dr.) Susil Premajayantha**)

ගරු කථානායකතුමනි, මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

"පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු (ආචාර්ය) සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා විසින් පාර්ලිමේන්තුවේ වරප්‍රසාද කඩ වී ඇති බවට 2022 ඔක්තෝබර් 19 දින පාර්ලිමේන්තුවේ දී මතු කරන ලද කරුණු, පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග 118 හි විධිවිධාන ප්‍රකාරව ආචාර ධර්ම සහ වරප්‍රසාද පිළිබඳ කාරක සභාවට යොමු කළ යුතු ය."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදී, සහාය සම්මත විය.
චාලිසා විමසුමට ඉඩ හැරීමට තීරණය විය.
Question put, and agreed to.

ගරු සජීත් ප්‍රේමදාස මහතා
(**ආණ්ඩුක්‍රමලේඛන කමිටු**)
(**The Hon. Sajith Premadasa**)

ගරු කථානායකතුමනි, විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සභාවට ඉදිරිපත් කිරීමට නියමිත මේ මොහොතේ විශේෂයෙන්ම සමගි ජන බලවේගය, සමගි ජන සන්ධානය සහ විපක්ෂයේ බහුතර කණ්ඩායම වෙනුවෙන් අදහස් කිහිපයක් ඉදිරිපත් කරන්න මම කැමැතියි. ගරු කථානායකතුමනි, ආණ්ඩුවට සම්බන්ධ වෙලා රට ගොඩ නගන ක්‍රියාදාමයට සහභාගි වෙන්න කියලා විවිධ අවස්ථාවලදී අපට ආරාධනා ලැබුණා. ආණ්ඩුවේ තනතුරු ලබා ගැනීම අපි ප්‍රතික්ෂේප කළා. අපි ඒ තනතුරු ප්‍රතික්ෂේප කළත්, විපක්ෂයේ ඉදහිත රටට හිතකර යෝජනාවලට, වැඩ පිළිවෙලට අපේ සක්‍රීය දායකත්වය, සහයෝගය ලබා දුන්නා.

ගරු කථානායකතුමනි, අපි ඊයේ දිනයේ "හුස්ම" වැඩසටහන තුළින් රටේ සෞඛ්‍ය ක්ෂේත්‍රයට ශක්තියක් එකතු කළා. මේ වන විට රුපියල් ලක්ෂ 1,600ක, එනම් රුපියල් මිලියන 160ක ආධාර උපකාර අපි සෞඛ්‍ය ක්ෂේත්‍රයට ලබා දීලා තිබෙනවා. ඒ, මැති ඇමතිකම, අගමැතිකම, ජනාධිපතිකම අරගෙන නොවෙයි. අපේ ස්වයංක්‍රීයයන්, ස්වේච්ඡාසාහයෙන් සහ විවිධ දානපතියන්ගේ ආධාර උපකාර අරගෙන. ඒ වගේම රටේ නිදහස් අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන්, සී.ඩබ්ලිව්.ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර මැතිතුමාගේ උතුම් සංකල්පයේ දෙවැනි සංකල්පය වශයෙන් නිදහස් අධ්‍යාපන විප්ලවය ක්‍රියාත්මක කරන්න රුපියල් මිලියන 170කට වැඩි ප්‍රමාණයක, එනම් රුපියල් ලක්ෂ 1,700කට වැඩි ප්‍රමාණයක බස් රථ අපි පරිත්‍යාග කරලා තිබෙනවා. "සක්වල" වැඩසටහන තුළින් අපි තොරතුරු තාක්ෂණ උපකරණ ලබා දීමේ වැඩසටහන ක්‍රියාත්මක කළා, ගරු කථානායකතුමනි. ඒක මග ඇණ හිටලා තිබෙනවා. ඒ මුදල් ප්‍රශ්නයක් නිසා නොවෙයි, පරිගණක සහ සුහුරු පුවරු ආනයනය කිරීමේදී ඇති වී තිබෙන බාධා නිසා.

විශේෂයෙන්ම මම මේ කාරණයන් මතක් කරන්න කැමැතියි. අපේ ගරු රංජිත් මද්දුම බණ්ඩාර මැතිතුමා පෞද්ගලික යෝජනාවක් හැටියට විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළා.

ඒක තමයි අපේ ප්‍රතිපත්තිය, ඒක තමයි අපේ වැඩ පිළිවෙල. ජනාධිපතිවරයාගේ, විධායක සතු බලය සාධනීය ලෙස අඩු කිරීමක් සිදු විය යුතුයි කියලා අපි විශ්වාස කරනවා.

විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කෙරෙහි අපේ අවධානය යොමු කළාම පෙනී යනවා, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට වඩා විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළ හොඳ පැත්තට පොඩි වෙනසක් තිබෙන බව. අපේ අවසාන ඉලක්කය විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ අන්තර්ගත වූ ප්‍රතිපත්ති වුවත්, ඒ සඳහා ක්‍රමානුකූලව අපි ඉදිරියට යන්න ඕනෑ. අධිකරණ අමාත්‍ය ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමාට මම කියන්න කැමැතියි, විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සඳහා වෛරයක් ක්‍රියාත්මක වෙනවා නම්, කරුණු කිහිපයක් පදනම් කරගෙන අපි ඒ සඳහා කැමැත්ත දක්වන්න සූදානම් බව. Committee Stage එකේදී උප්පරවැට්ටි, ජල්තර නොදා එය ක්‍රියාත්මක වෙන්න ඕනෑ. ඒ අවස්ථාවේදී එක එක කුටුම්භ වලට භාවිත කරන්න ආවොත් අපි විරුද්ධ වෙනවා. බොහෝම පැහැදිලිව අපි ඒක කියනවා. හැබැයි, අපි හැම දේටම විරුද්ධ වෙත විපක්ෂයක් නම් නොවෙයි.

ගරු ඇමතිතුමනි, මම ඔබතුමාට මේ කාරණයක් කියන්න කැමැතියි. ඔබතුමාට යම් සංශෝධනයකට එකඟ වෙලා තිබෙනවා. ඒ තමයි, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට සිවිල් සමාජයේ සාමාජිකයන් පත් කිරීමේදී අග්‍රාමාත්‍යවරයාත්, විපක්ෂ නායකවරයාත් එකඟතාවෙන් තෝරා ගන්නා නම් ටික පත් කිරීම සිද්ධ කරනවා කියන කාරණාව. එතැනදී කලින් තිබුණු, කථානායකවරයායි, විපක්ෂ නායකවරයායි, අගමැතිවරයායි, පාර්ලිමේන්තුවේ බහුතරයයි කියන කථාව දැන් ඉවරයි. ඔබතුමා දැන් ඒකට එකඟ වෙලා තිබෙනවා. අපිත් ඒකට එකඟයි. අපි ඒ විධියටම ඒ කර්තව්‍යය කරනවා. ඒ වගේම, විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබෙන ද්විත්ව පුරවැසිභාවය සම්බන්ධයෙන් වූ තභංචියෙහි අංශු මාත්‍රයක වෙනසක් සිදු වෙන්න බැහැ. එක එකකොන දම්මලා, එක එක පෞද්ගලික amendments දාලා සෙල්ලම් දාන්න ආවොත්, අපි ඒකට විරුද්ධ වෙනවා. ඒක අපි බොහෝම පැහැදිලිව කියනවා. ඒක එලෙසම තිබෙනවා නම්, අපේ සහයෝගය ලබා දෙන්න අපි සූදානම්.

ඊළඟට, පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවන්න ජනාධිපතිවරයා සතු බලය වසර දෙකහමාරක් හැටියට තමයි Bill එකේ තිබෙන්නේ. එය එලෙසම ක්‍රියාත්මක වෙනවා නම්, ඒ පිළිබඳවත් අපේ සහයෝගය තිබෙනවා. ඒ අතරට ආපහු අවුරුදු හතරහමාර ගේන්න කියලා කියනවා නම්, අපි එකඟ නැහැ. මොකද, ජනාධිපති තෝරා ගැනීමේ Manifesto එකේ ඒ ගැන තිබුණු බව ගරු ඇමතිතුමාත් හොඳින්ම දන්නවා. ජනාධිපතිතුමාට ඡන්ද 134ක් දුන්නේ ඔය කාලය අවුරුදු හතරහමාර කරගන්න නේ. ඒක භංගන්න දෙයක් නොවෙයි නේ. හැබැයි, ඒක නැවත ගේන්න බැහැ. ඒක අවුරුදු දෙකහමාරම විය යුතුයි. එලෙසම තමයි Bill එකේ තිබෙන්නේ.

ගරු ඇමතිතුමනි, මම ඔබතුමාට තවත් කාරණයක් කියන්න කැමැතියි. අපිත් ජනාධිපති බලතල යම්තාක් දුරකට අඩු කිරීමේ සාධනීය යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරනවා. ඒ යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන්නට අපට තිබෙන අයිතිය ආරක්ෂා කර ගනිමින් මෙන්න මේ කරුණු තුන කේන්ද්‍ර කරගෙන අපි විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට එකඟතාව පළ කරනවා. ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා සඳහා වෛරයක් තමයි මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගේන්නේ කියන එක මම විශ්වාස කරනවා. හැබැයි, මේකට ඔබතුමන්ලාගේ පාර්ශ්වයේ යම්කිසි එකඟතාවක් තිබෙන්න ඕනෑ. මේක ගැන ඔබතුමා එක දෙයක් කියනවා, එක එකකොනා නැහිටලා තව තව දේවල් කියනවා නම්, ඒක

[ගරු සජීන් ප්‍රේමදාස මහතා]

හරියන්තේ නැහැ. එහෙම පරස්පරතා තිබෙනවා නම්, අපට මේ සඳහා සහාය දෙන්න අමාරුවක්, ගැටලුවක් තිබෙනවා. හැබැයි ගරු ඇමතිතුමනි, මේ මොහොතේ ඔබතුමා කියපු කාරණාව මම හොඳට අහගෙන හිටියා. ලෝකයම බලාගෙන ඉන්නවා, මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය දිහා. අපි ඇත්තම කථා කරමුකෝ. මේ රටට ආධාර ලබා දීමේ පුරුකක් වෙනවා, මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කර ගැනීම. හැබැයි, මම කියපු ආකාරයට ඒ කොන්දේසි මත. ඒක විසිඑක්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය නොවුණත්, අපි බලාපොරොත්තු වන උපරිම ඉලක්ක සම්පූර්ණ නොවුණත්, අපි බොහොම පැහැදිලිව කියන්න කැමැතියි, මේ බංකොලොත් රට තවදුරටත් බංකොලොත් කරලා විනාශ වෙන ක්‍රියාදාමයකට අපේ දායකත්වය ලබා දෙන්න අපි සූදානම් නැති බව.

ගරු ඇමතිතුමනි, European community එකේ GSP plus පිළිබඳ ගැටලු තිබෙනවා, IMF එකේ යම් යම් ගැටලු තිබෙනවා කියලා ඔබතුමා කියනවා මම අහගෙන හිටියා. බොහොම සඳහා වශයෙන්, බොහොම විනිවිදභාවයෙන් යුක්තව අපි සූදානම්, රට වෙනුවෙන් මේ සහයෝගය ලබා දෙන්න. හැබැයි ගරු ඇමතිතුමනි, ඒ කොන්දේසි තුන හොඳට ඔප්වේ නියාගන්න. ඒක මම ප්‍රසිද්ධියේම මේ අවස්ථාවේ කියනවා. කරුණාකරලා Committee Stage එකේදී ජල්තර දාන්න එන්න එපා. එක එක කුට ක්‍රම යොදලා, ද්විත්ව පුරවැසිභාවය සම්බන්ධයෙන් මේකේ තිබෙන තහංචි ටික ඉවත් කරගන්න හැදුවොත්, අපට මේ පනත් කෙටුම්පතට සහයෝගය ලබා දෙන්න බැරි වෙයි කියන එක මම එළිපිටම මේ අවස්ථාවේ කියනවා.

මම ඒක බොහොම පැහැදිලිව කියනවා. ඔබතුමන්ලාගේ පොහොට්ටුව ඇතුළේ තිබෙන ප්‍රශ්න මට අදාළත් නැහැ; අපි කිසිවෙකුට අදාළත් නැහැ. ගරු අමාත්‍යතුමනි, ඊයේ group meetings තියලා, ඒවා ඇතුළේ සිදුවුණු දේවල් අපි දන්නවා. ඒවා හංගන්න දේවල් නොවෙයි. තවත් group meetings තියලා හෝ එකඟතාවකට එන්න. මන්ත්‍රීවරු 134දෙනෙකුගේ එකඟතාවක් ආවා නේ, ජනාධිපති පත් කර ගන්න. හැබැයි, ජනාධිපතිවරයා සතුව තිබෙන බලය යටතේ පාර්ලිමේන්තුවේ විසුරුවා හැරීමේ කාලය වන අවුරුදු දෙකහමාර, හතරහමාර කරන්න නම් සූදානම් වෙන්න එපා. ඒවා කරන්න ආවොත් අපට මේකට විරුද්ධ වෙන්න සිදු වෙනවා. මේ කරුණු මත සමගි ජන බලවේගයත්, සමගි ජන සන්ධානයත් ඒ වාගේම විපක්ෂයේ තවත් කණ්ඩායම් සූදානම්, සඳහා වශයෙන් මේ සඳහා සහයෝගය ලබා දෙන්න. මේක අපේ උපරිම කැමැත්ත නොවෙයි. නමුත්, රට වෙනුවෙන් අපි තදබල තැනක ඉන්නේ නැතුව නමාශීලී වෙලා ඒ සහයෝගය ලබා දෙන්න සූදානම්.

ගරු කථානායකතුමනි, තවත් කරුණු දෙකක් කියන්න මට අවස්ථාව ප දෙන්න. අපේ අධිකරණ ඇමතිතුමාටම තමයි මේ කරුණු දෙකක් කියන්න සිදුවන්නේ. පුනරුත්ථාපන කාර්යාංශය පනත් කෙටුම්පත සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ලබා දුන්නු නිරීක්ෂණ, එහෙම නැත්නම් observations, ඒ කීන්ද්‍රව ගරු කථානායකතුමා ප්‍රකාශයට පත් කලා. ඔබතුමාත් එය හොඳින් අහගෙන හිටියා, ගරු ඇමතිතුමනි. පුනරුත්ථාපන කාර්යාංශය පනත් කෙටුම්පත සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය බොහොම පැහැදිලිව කියලා තිබෙනවා, "සටන්කාමීන්, ප්‍රචණ්ඩකාරීන්" කියන වචන ඒ පනත් කෙටුම්පතෙන් ඉවත් වෙන්න ඕනෑය කියලා. ඇත්තම කථා කරනවා නම්, මේක ගෙනාවේ මේ රටේ ජනතා ප්‍රශ්න වෙනුවෙන් නැහී හිටපු ඒ තරුණ නායකයෝ, ඒ සිවිල් ප්‍රජාව සිරගත කරන්න; මර්දනය කරන්න; රාජ්‍ය මිලේච්ඡත්වය, රාජ්‍ය ත්‍රස්තවාදය ක්‍රියාත්මක කරන්න. ගරු

ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාගෙන් මම ඉල්ලීමක් කරනවා. We are working in good spirit; බොහොම සඳහා වශයෙන් නේ, මේවාට අපි එකඟ වෙන්නේ. අපි කිව්වා නේ, අපි ඉදිරිපත් කළ කරුණු මත විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයටත් එකඟ වෙනවා කියලා. මම මේ අවස්ථාවේ ඔබතුමාගෙන් තවත් ඉල්ලීමක් කරනවා, ගරු ඇමතිතුමනි. ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ DO ගහලා සිරගත කරලා තිබෙන අපේ ගෞරවනීය ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේනමක වන ගල්වැව සිරිධම්ම හිමි, ඒ වාගේම අපේ වසන්ත මුදලිගේ සහෝදරයා නිකම් බොරුවට නේ නියාගෙන ඉන්නේ. ඒ අය කරපු ත්‍රස්තවාදයක් නැහැ නේ. ඒ ගොල්ලන් කළේ, මහ පාරට බැහැලා මේ රටේ මිනිස්සු වෙනුවෙන් ලොකු හඩක් නැහීම්. In the spirit of cooperation, ඒ කියන්නේ යම් කිසි සංහිදියාවක් තුළ ඇති වුණු එකඟතාවක් තුළ පොඩි ලිහිල්භාවයක් දෙන්න. DO ගහපු එක නතර කරලා දැන් ඒ මිනිසුන්ව release කරන්න. ඒ නායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ release කරන්න. ඒක හොඳ spirit එකක්. අපිත් රට වෙනුවෙන් මේ විධියට කීන්ද්‍ර ගන්නවා වාගේ ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ සිරගත කරලා ඉන්න වසන්ත මුදලිගේ සහ ඒ ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේවත් release කරන්න. ඒ විතරක් නොවෙයි. ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත හකුළා ගන්න. හැබැයි, ඒක හකුළා ගන්නවා වාගේම වගකීමෙන් යුක්තව කියන්න ඕනෑ, රටේ ජාතික ආරක්ෂාව සුරක්ෂා කිරීම සඳහා යම් කිසි විකල්ප ක්‍රමවේදයක්, වැඩ පිළිවෙළකුත් ක්‍රියාත්මක කරන බව. ඒක බොහොම පැහැදිලියි. ඒ දේත් සිද්ධ වෙන්න ඕනෑ. මේ දරදඬු, ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත හකුළා ගන්න කියලාත් මම ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ වාගේම වසන්ත මුදලිගේ සහ ඒ නායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේවත් මුදා හරින්න කියලා මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අවසාන වශයෙන් මම මේ කාරණයත් කියන්න ඕනෑ. ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා අමනාප වෙන්න එපා, මම මේ කාරණාව කිව්වාට. රත්පත් රාමනායක මැතිතුමාව නිදහස් කලා. නමුත්, එතුමාට දීලා තිබෙන්නේ භාග නිදහසක්. එතුමා නිදහස් කලාට, එතුමාට දේශපාලන අයිතියක් නැහැ, ජන්දය දෙන්න බැහැ, ජන්දයකට ඉදිරිපත් වෙන්න බැහැ. එතුමා අංග සම්පූර්ණ පුරවැසියෙක් විධියට නොවෙයි නිදහස් කර තිබෙන්නේ, භාග පුරවැසියෙක් විධියට. ඇයි, මෙහෙම කරන්නේ? එහෙම කරන්න එපා. මම ස්තූතිවන්ත වෙනවා, එතුමා නිදහස් කර ගන්න ඔබතුමා මැදිහත් වුණු එකට. ඒ සඳහා ඔබතුමාගේ නීති මණ්ඩලයත් මැදිහත් වුණා. එතුමා release කලා. ඒකට ස්තූතියි. හැබැයි, මේක භාග release එකක්; සියයට 50ක නිදහසක්. එහෙම කරන්න එපා. රත්පත් රාමනායක මැතිතුමාට පූර්ණ නිදහස ලබා දෙන්න කටයුතු කරන්න. මම කරුණාවෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා, දින වකවානු දාලා ඉක්මනින්ම එතුමාට පූර්ණ නිදහස ලබා දීමේ කර්තව්‍යයන් ඉෂ්ට කරන්න කියලා.

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ ක්‍රියාදාමය තුළින් අපි කවුද කියන එක පෙන්වලා තිබෙනවා. අපි විරුද්ධ වෙන අවස්ථාත් තිබෙනවා. ඒ වාගේම සඳහා වශයෙන් පක්ෂපාතී වෙන අවස්ථාත් තිබෙනවා. මම කලින් කියපු කොන්දේසි යටතේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අපේ සහයෝගය ලබා දෙන්න සූදානම්. ඒ සඳහා ඔබතුමන්ලාගේ පාර්ශ්වය සූදානම්ද, නැද්ද කියන එක අපි දන්නේ නැහැ. මොකද, අද-හෙට මොනවා වෙයි ද දන්නේ නැහැ.

ගරු කෙහෙළිය රඹුක්වැල්ල මහතා (සෞඛ්‍ය අමාත්‍ය සහ ජල සම්පාදන අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு கெஹெலிய ரம்புகுவெல்ல - சுகாதார அமைச்சரும் நீர் வழங்கல் அமைச்சரும்)
(The Hon. Keheliya Rambukwella - Minister of Health and Minister of Water Supply)
අපි සූදානම්.

ගරු සජීත් ප්‍රේමදාස මහතා
(மாண்புமிகு சஜித் பிரமதாஸ)
(The Hon. Sajith Premadasa)

ඔබතුමා සුදානම්, ඇමති කෙනෙක් හින්දා. මම අහන්නේ ඇමති නොවන මන්ත්‍රීවරු පිළිබඳව.

කමක් නැහැ. අපි සුදානම්. ඔබතුමන්ලාත් සුදානම්ද කියන එක ප්‍රශ්නයක්. ඒකේ ගැටලුවක් නැහැ. අදත් සාකච්ඡා කරලා, හෙටත් සාකච්ඡා කරලා කියයිද දන්නේ නැහැ, අර ශෝක යෝජනාව කල් දැම්මා වාගේ තවත් සතියකට මේකත් කල් දමන්න ඕනෑ කියලා. කෙසේ වුවත් අපි සුදානම්. ඔබතුමන්ලා සුදානම් ද?

බොහොම ස්තුතියි.

ගරු කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Speaker)

නායා පත්‍රයේ විෂය අංක 1, විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත - දෙවන වර කියවීම.

ගරු ආචාර්ය විජයදාස රාජපක්ෂ ඇමතිතුමා.

**විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය
පනත් කෙටුම්පත
அரசியலமைப்புக்கான இருபத்திரண்டாம்
திருத்தச் சட்டமூலம்
TWENTY SECOND AMENDMENT TO THE
CONSTITUTION BILL**

දෙවන වර කියවීමේ නියෝගය කියවන ලදී.
இரண்டாம் மதிப்பிற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது.
Order for Second Reading read.

[ප්‍ර.හා. 11.06]

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා (අධිකරණ, බන්ධනාගාර කටයුතු හා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ - நீதி, சிறைச்சாலைகள் அலுவல்கள் மற்றும் அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்பு அமைச்சர்)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe - Minister of Justice, Prison Affairs and Constitutional Reforms)

ගරු කථානායකතුමනි, "පනත් කෙටුම්පත දැන් දෙවන වර කියවිය යුතුය" යි මම යෝජනා කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අද අපි ඉදිරිපත් කර තිබෙන විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගැනීමට සහයෝගය දෙන බවට බොහෝ පාර්ශ්ව, දේශපාලන පක්ෂ අපට දැනුම් දීලා තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව මුලින්ම මම ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මම ආරම්භයේදීම කියන්න ඕනෑ, විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත අධිකරණ ඇමතිට හෝ ආණ්ඩුවට අවශ්‍ය පරිදි ම සකස් කරපු සංශෝධනයක් නොවන බව. මේ පාර්ලිමේන්තුවේ දේශපාලන පක්ෂ නියෝජනය කරන නායකවරු සියලුදෙනා එක්ක අපි සාකච්ඡා කරලා, එකඟතාවකට එන්න පුළුවන් කරුණු තමයි, මේ පනත් කෙටුම්පතට අපි ඇතුළු කරලා තිබෙන්නේ.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය මම විශ්වාස කරනවා. පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳව අද අපට ඓතිහාසික දිනයක්. පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, නීතියේ ආධිපත්‍යය අලුත් මානයකට ගෙනියන්න අද තබන පියවර හේතු වනවාය කියලා අපට ලොකු විශ්වාසයක් තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අපට සර්ව ජන ඡන්ද බලය ලැබිලා දැනට අවුරුදු 91ක් අවසන්. 1931දී අපට සර්ව ජන ඡන්ද බලය ලැබුණේ, මහ බ්‍රිතාන්‍යයටත් සර්ව ජන ඡන්ද බලය ලැබිලා අවුරුදු තුනක් යන්නට මත්තෙන්. ඒ නිසා ආසියාවේ පැරණිතම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍යය වීඩියට අපට දිගු ඉතිහාසයක් තිබෙනවා. 1947දී අපි බ්‍රිතාන්‍ය පාලනයෙන් නිදහස් වෙනකොට පූර්ණ නිදහසක් අපට නොමැති වුණත්, Dominion තත්ත්වයේ නිදහසක් ඒ විදේශ පාලකයෝ ලබා දුන්නා. ඒ සඳහා ඔවුන් 1947 සෝල්බරි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අපට අනුමත කරලා දුන්නා. හැබැයි, බ්‍රිතාන්‍යයේ කිරීමට යටත්ව, අපේ රටේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ නින්දවලට අවසානාත්මක බලයක් නොමැති සේ, මහ බ්‍රිතාන්‍යයේ Privy Council එකට අභියාචනා කිරීමේ අයිතියත් එක්ක තමයි ඒ බලය ලබා දුන්නේ. පසුගිය කාලයේ අපට තිබුණු දේශපාලන අර්බුද, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අර්බුද 1947 ඉඳලා 1972 වනකල් තිබුණේ නැහැ. හැබැයි, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට අවසානාත්මක බලය නැති නිසා අපේ රටේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ සමහර නඩු පිළිබඳ - 1962 රාජ්‍ය විරෝධී කුමන්ත්‍රණය, ගරු එස්.ඩබ්ලිව්.ආර්.ඩී බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ ඝාතනය - නින්දා ලබා දීමේදී අපේ රටේ ජනතාව, විශේෂයෙන්ම ගරු සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය කල්පනා කළා, අපේම කියලා අපේ පරමාධිපත්‍යය, අපේ ස්වාධිපත්‍යය යටතේ අපි හදා ගන්න ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ඕනෑ කියලා. ඒ නිසා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය, ලංකා සම සමාජ පක්ෂය සහ කොමියුනිස්ට් පක්ෂය යන දේශපාලන තුන් හවුල එකට එකතු වෙලා, - සන්ධ්‍යාගත වෙලා - අපට තුනෙන් දෙකක බලයක් දෙන්න, අපේම කියලා ජනරජ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හදා ගන්න වුවමනායි කියලා එතුමිය 1970 මැයි මාසයේ මැතිවරණයට ඉදිරිපත් වුණා. මේ රටේ ජනතාව ඒ සඳහා අවශ්‍ය බලය ලබා දුන්නා. ඒ බලය පාවිච්චි කරලා එතුමිය මුළු මහත් පාර්ලිමේන්තුවම ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයක් බවට පත් කළා. හිටපු ජනාධිපති ගරු මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා, ගරු වාසුදේවී නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමා වාගේ ඒ සභාවේ හිටපු කිහිප දෙනෙක් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්නවා. එතුමන්ලා එකතු වෙලා 1972 ජනරජ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදනය කරලා, අවුරුදු දෙකක් තිස්සේ ඒ පිළිබඳව කරුණු කාරණා සාකච්ඡා කරලා, ඒ ගැන රටේ ජනතාව දැනුවත් කරලා, 1972 මැයි මාසේ 22වන දා ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්මත කර ගනු ලැබුවා.

1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ජනරජ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් වීඩියට ශ්‍රී ලාංකික අපේ අපේක්ෂා ඉටුකරලීම සඳහා විශාල උපකාරයක් වුණා වාගේම අපට පිළිගන්න සිද්ධ වෙනවා, ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව නිර්මාණය කිරීමේදී වෙච්ච යම් යම් අඩුපාඩු අපේ රටේ පසුකාලීනව විශාල දේශපාලන, ආර්ථික අර්බුද නිර්මාණය කරන්නත් හේතු වුණාය කියන එක. ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්පාදනය කරද්දී ගැටලුවක් මතු වුණා. සෝල්බරි ව්‍යවස්ථාවේ 29(2) ව්‍යවස්ථාවේ තිබුණු සුළු ජාතීන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා වූ ප්‍රතිපාදන, 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කළේ නැහැ. ඒක ඇතුළත් නොකරපු නිසා උතුර, නැගෙනහිර නියෝජනය කරපු ද්‍රවිඩ ජාතික මහජන නියෝජිතවරුන් මෙතැනින් ඉවත් වෙලා යන්න ගියා. හැබැයි, 1972 ව්‍යවස්ථාවට මූලික අයිතිවාසිකම් කියලා ඉතාම වටිනා නීති පද්ධතියක් ඇතුළත් පරිච්ඡේදයක් ඇතුළු කළා. හැබැයි, ඒකෙන් සැහීමට පත් වුණේ නැහැ, විශේෂයෙන්ම සුළු ජන කොටස්. ඒකට හේතුව තමයි, ඒ අයිතිවාසිකම් කඩ වුණොත් ඊට ප්‍රතිකර්ම ලබා

[ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා]

ගැනීම සඳහා අධිකරණයට බලයක් දීලා තිබුණේ නැතිකම. අධිකරණයට ඒ බලය ලබා නොදුන් නිසා ඒ ජන කොටස් 72 ව්‍යවස්ථාවට එකඟ වූණේ නැහැ. ජේ.ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමා විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයත් එක්ක 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හඳුනාගෙන ඒ වැරද්ද නිවැරදි කළා. 1972 ව්‍යවස්ථාවේ වාගේම, ඊටත් වඩා දියුණු කරපු මූලික අයිතිවාසිකම් පරිච්ඡේදයක් 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළු කළා. ඒ වාගේම එතුමා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 17, 126 ව්‍යවස්ථා අනුව යම් අයෙකුගේ මූලික අයිතිවාසිකමක් උල්ලංඝනය වුවහොත්, ඊට ප්‍රතිකර්ම ලබාදීම සඳහා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට මුල් අවස්ථා අධිකරණ බලය ලබා දුන්නා. ඒක 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ අපි දකින හොඳ ලක්ෂණයක්. මේ වෙනකොට ජනතාවගේ මූලික අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීමේ ප්‍රධාන යන්ත්‍රණය බවට පත් වෙලා තිබෙන්නේ ඒ අධිකරණ බලයයි කියන එක දැන් පැහැදිලිව ඔප්පු වෙලා තියෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, දෙවන කාරණය මේකයි. 1947 සෝල්බරි ව්‍යවස්ථාව යටතේ, රාජ්‍ය සේවය ස්වාධීනව පවත්වාගෙන යෑමට රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවක් තිබුණා. 1972 ව්‍යවස්ථාවෙන් එය අහෝසි කරලා ඒ බලය අමාත්‍ය මණ්ඩලයට පවරා ගැනීම නිසා රාජ්‍ය සේවය දේශපාලනිකරණය වීම පිළිබඳව රටේ විශාල විරෝධයක් ඇති වුණා. 1977දී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ පරාජයට මූලික හේතුවක් බවට පත් වුණේත් ඒක. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ඒකත් නිවැරදි කරන්න කටයුතු කළා; රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව හඳුන්වා දුන්නා. ඒ අනුව යම්තාක් මට්ටමකට හරි රාජ්‍ය සේවයේ ස්වාධීනතාව ආරක්ෂා කර ගැනීමට අපට හැකියාව ලැබිලා තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි තුන්වන කාරණය විධියට මම ඉදිරිපත් කරන්නේ මේ කාරණයයි. අපේ රටේ 1947 ව්‍යවස්ථාවත් එක්ක තිබුණා සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයක්, නැත්නම් උත්තර මන්ත්‍රී මණ්ඩලයක්. ලෝකයේ බොහෝ දියුණු රටවල් අද පවත්වාගෙන යන්නේ bicameral system, නැත්නම් ද්විත්ව ව්‍යවස්ථාදායක සභා. අද මහා බ්‍රිතාන්‍යයේ 650ක් විතර වෙන මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ජනතාවගේ popular votesවලින් තුළින් තමයි තේරී පත් වෙන්නේ. ඒ ජනප්‍රියතාව තුළින් තේරී පත්වන මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ජනප්‍රියතාව අභිමත විධියේ තීන්දු තීරණ ගැනීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඒ නිසා ඔවුන්ට රටට ගැලපෙන වඩාත්ම නිවැරදි තීන්දුව ගන්න හැකියාව තියෙනවාද නැද්ද කියන ප්‍රශ්නයක් තියෙනවා. ඒ නිසා ඔවුන් ගන්නා තීන්දු තීරණ පිළිබඳව නැවත වතාවක් නිරීක්ෂණය කරලා බලන්න, ඒවා filter කරන්න උත්තර මන්ත්‍රී මණ්ඩලය, නැත්නම් සාම් මන්ත්‍රී මණ්ඩලය මහා බ්‍රිතාන්‍යයේ අදටත් පවත්වාගෙන යනවා.

ඊළඟට, ඇමෙරිකාවේ තිබෙන්නේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයක්. ඒ රටේ කොංග්‍රසය තිබෙනවා. හැබැයි, සෙනෙට් මණ්ඩලයකුත් තිබෙනවා. කොංග්‍රසය ගන්නා තීන්දු තීරණවල හරි-වැරදිභාවය පිළිබඳව යම් බලයක් පාවිච්චි කිරීමේ හැකියාව, යම් යම් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ හැකියාව, අධීක්ෂණය කිරීමේ හැකියාව සෙනෙට් මණ්ඩලයට තිබෙනවා. ඒක අද ඒ ආකාරයටම පවත්වාගෙන යන්නේ, ඒකෙන් රටට ලොකු සුගතියක් වෙනවාය කියන මතය අදටත් ඔවුන් පිළිගන්නා නිසායි. ඒ වාගේම ලෝකයේ විශාලම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍යය වන, වෙස්ට්මින්ස්ටර් ආකෘතියේ රාජ්‍යයක් විධියට තිබෙන ඉන්දියාවෙන් අද උත්තර මන්ත්‍රී මණ්ඩලයක් -සෙනෙට් සභාවක්- පවත්වාගෙන යනවා.

1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්මත කිරීමේදී අපි උත්තර මන්ත්‍රී මණ්ඩලය අහෝසි කළා. එය අහෝසි කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක්

විධියට සියලු බලතල ජාතික රාජ්‍ය සභාවට පැවරුණා. ජාතික රාජ්‍ය සභාව ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී එහි තිබුණු දේශපාලනිකරණය ඉහළ මට්ටමකට යාම නිසා ජනතාව ඒක ප්‍රතික්ෂේප කරන්න පටන් ගත්තා. ඒ තුළින් තමයි ජේ.ආර්. ජයවර්ධන හිටපු ජනාධිපතිතුමාට භයෙන් පහක බලයක් ලබා ගන්න පුළුවන් වන විධියට මේ රටේ දේශපාලන පරිසරය නිර්මාණය වුණේ. ඒ වුණු වරද නිවැරදි කර ගැනීම සඳහා ජේ.ආර්. ජයවර්ධන හිටපු ජනාධිපතිතුමා 1978දී යම් උත්සාහයක් දැරුවා; පාර්ලිමේන්තුවට මන්ත්‍රීවරු දෙසිය විසිපස්දෙනෙකු තෝරා පත් කරනකොට ජාතික ලැයිස්තුවෙන් මන්ත්‍රීවරු විසිනවදෙනෙකු පත් කරන්න ප්‍රතිපාදන හැදුවා. ඒකේ අරමුණ වුණේ, සෙනෙට් සභාව අභිමත වුණු පාඩුව මකා ගන්න, මැතිවරණවලට ඉදිරිපත් වෙලා තරගකාරී මැතිවරණ ක්‍රියාදාමයට එළැඹෙන්න අකමැති උගතුන්, වියතුන්, විද්වතුන්, වෘත්තීයයන් පාර්ලිමේන්තුවට පත් කරගෙන, ඔවුන්ගේ සේවාව ලබා ගැනීමයි. එවැනි විසිනවදෙනෙකු මේ පාර්ලිමේන්තුවට පත් කර ගැනීම සඳහා 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට එතුමා ප්‍රතිපාදන ඇතුළත් කළා. අපි දන්නවා, ඒ ප්‍රතිපාදන යටතේ වෘත්තීය මට්ටමෙන්, අධ්‍යාපන මට්ටමෙන් ඉහළ, අත්දැකීම් බහුල නියෝජිතයන් මේ සභාවට - පාර්ලිමේන්තුවට- පැමිණි බව. විශේෂයෙන්ම ලක්ෂ්මන් කදිර්ගාමර් මැතිතුමා, මහාචාර්ය ජී.එල්. පීරිස් මැතිතුමා වාගේ විද්වතුන්ට ඒ තුළින් තමයි පාර්ලිමේන්තුවට එන්න අවස්ථාව ලැබුණේ. හැබැයි, ඒ බලාපොරොත්තු වුණු අරමුණු ඒ ආකාරයට නම් ඉටු වුණේ නැහැ. ඒ පිළිබඳව ජනතාව තුළ තිබෙන්නේ දැඩි විවේචනයක්. ගරු කථානායකතුමනි, මම ඒ පිළිබඳව කථා කළේ වෙන කුමන හේතුවක් නිසාවත් නොවෙයි, අපේ රටේ ජාතික ගැටලු ඇති වෙන්න, අපේ රටේ සංහිදියාව නැති වෙන්න සෙනෙට් මණ්ඩලය අහෝසි කිරීම බලපා තිබෙනවා.

සියලු ජාතීන් නියෝජනය වන සෙනෙට් මණ්ඩලය තිබුණු කාලයේ ඒ ඒ ජන කොටස්වල විශාල පිළිගැනීමක් තිබුණා. ගෞරවයට පාත්‍ර වුණු උදවිය තමයි සෙනෙට් මණ්ඩලයේ හිටියේ. සුළු ජන කොටස්වලටත් ලොකු අභිමානයක් තිබුණා. ලොකු රැකවරණයක් තිබෙනවාය කියලා ඔවුන් තුළ විශ්වාසයක් තිබුණා. මේ රටේ ව්‍යවස්ථාදායකය විසින් ගනු ලබන තීන්දුවලින් සුළු ජන කොටස්වලට අගතියක් වෙන්නේ නැහැ කියලා විශ්වාසයක් තිබුණා. හේතුව, ඔවුන් නියෝජනය කරන, ඔවුන් ගරු කරන, ඔවුන්ගේ උගත් නියෝජිතවරු, අත්දැකීම් බහුල නියෝජිතවරු සෙනෙට් සභාවේ හිටපු නිසා. අපි ඒ බව ප්‍රායෝගිකවත් දන්නවා. ඒ බව ගරු ජෝන් සෙනෙට්ටර්න මැතිතුමාත් පිළිගන්නවා ඇකි. එදා සෙනෙට් මණ්ඩලයේ හිටියේ ඒ වාගේ ප්‍රබල කණ්ඩායමක්. අපට ඒ වාගේම ප්‍රබල කණ්ඩායමක් නොහිටි නිසා තමයි ඉන්දියාව අපට බල කළේ, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කරන්න කියලා. සෙනෙට් මණ්ඩලය තිබුණා නම්, කවදාවත් ඒක වෙන්න ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එහෙම නම් ඒ ජන කොටස්වල නියෝජනය පිළිබඳව ගැටලුවක් මතු වෙන්නේ නැහැ. පාර්ලිමේන්තුවට ඉහළින් හිටපු බුද්ධි මණ්ඩලය -සෙනෙට් සභාව- අපි අහෝසි කරලා තිබුණු නිසා පාර්ලිමේන්තුවට යටින් යම් නියෝජනයක් ලබා දෙන, එවැනි බුද්ධි මණ්ඩලයක් නොවන පළාත් සභා ක්‍රමයක් අපේ රටට බලෙන් ඊ-ගුවා. ඒ නිසා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා හඳුනාගෙන, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට සංශෝධන ඉදිරිපත් කරනකොට ඒවායේ වන අඩුපාඩුකම් රටට කොච්චර දුරට බලපානවාද, රටේ ආර්ථිකයට, සංහිදියාවට කොච්චර දුරට බලපානවාද කියලා අපට පෙනෙනවා. එවැනි අනපසුකිරීම් නිසා අපට අපේ ජාතික සමෂීය නැතිව ගියා. අවුරුදු තිහකට ආසන්න කාලයක් මේ රටේ යුද්ධයක් පැවතුණා. ඊට අමතරව වරින් වර ජාතීන් අතර ගැටුම් ඇති වුණා. අපේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදනයේදී සහ සංශෝධනවලදී ගන්න සමහර අනුවණ තීන්දු තීරණ ඒවාට බලපෑවා.

ගරු කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Speaker)

Order, please! මේ අවස්ථාවේදී ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයට පැමිණෙනවා ඇති.

අනතුරුව ගරු කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [ගරු අජිත් රාජපක්ෂ මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.

அதன்பிறகு, மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத் திணின்று அகலவே, பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் [மாண்புமிகு அஜித் ராஜபக்ஷ] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon THE HON. SPEAKER left the Chair, and DEPUTY SPEAKER [THE HON. AJITH RAJAPAKSE] took the Chair.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ)

(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakse)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, 1972 අවුරුද්දෙන් පස්සේ අපේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ඉතිහාසය ගත්තොත්, 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ජේ.ආර්. ජයවර්ධන හිටපු ජනාධිපතිතුමා නිර්මාණය කළේ ප්‍රංශයේ වාල්ස් ඩි ගෝල් ජනාධිපතිතුමා හදපු විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයත්, සමානුපාතික නියෝජන මැතිවරණ ක්‍රමයත් පදනම් කරගෙනයි. ඇමෙරිකාවේ, ප්‍රංශයේ සහ ජර්මනියේ තිබෙනවා වාගේ මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයේ ප්‍රබල ලක්ෂණ තිබෙනවා. ඒ වාගේම වෙස්ට්මිනිස්ටර් ආකෘතියේ -මහා බ්‍රිතාන්‍ය ක්‍රමයේ- වෙස්ට්මිනිස්ටර් ආණ්ඩුක්‍රම ලක්ෂණ මේකේ ඇතුළත් වෙලා තිබෙනවා. මේක මිශ්‍ර ක්‍රමයක්. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව නිර්මාණය කරලා, ජේ.ආර්. ජයවර්ධන හිටපු ජනාධිපතිතුමා වරක් කියපු කථාව අපේ රටේ ජනතාව නිතර සිහිපත් කරනවා. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ජනාධිපතිට ලැබෙන බලය තුළින් ජනාධිපතිට කරන්න බැරි ගැහැනියෙක් මිනිහෙක් කරන එකයි, මිනිහෙක් ගැහැනියෙක් කරන එකයි විතරයි කියලා එතුමාම ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. ඒකෙන් පෙන්වුම් කරනවා, ජනාධිපතිවරයාට මොන තරම් බලයක් මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මඟින් ලැබෙනවාද කියලා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, බලය සම්බන්ධව කථා කරනකොට නූතන නියෝජන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මුල්ගල විධියට අප සලකන්නේ 1215 අවුරුද්දේ ගෙනාපු මැග්නා කාර්ටා ගිවිසුමයි. රජ්ජුරුවෝත්, මහජන නියෝජිතයන් අතර ඇති වුණු ඒ ගැටුම -යුද්ධය, සිවිල් ආරාධුල- නිමාවට පත් කරන්න පුළුවන්කම ලැබුණේ 1215 අවුරුද්දේ -දැනට අවුරුදු 800කට කලින්- ඇති කර ගත් ඒ මැග්නා කාර්ටා ගිවිසුම අනුවයි. ඒක තමයි අප නූතන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මුල්ගල විධියට සලකන්නේ. මහා බ්‍රිතාන්‍යයේ 1215 අවුරුද්දේ පටන් වර්ධනය වුණු මේ වෙස්ට්මිනිස්ටර් ආකෘතියේ ආණ්ඩුක්‍රමවලින් මොකක්ද කරන්න උත්සාහ දරා තිබෙන්නේ? මේ සටන තිබුණේ ජනතාවගේ පරමාධිපත්‍ය බලය රජ්ජුරුවෝ පාවිච්චි කරනවාද, ජනතාවට ඒක පාවිච්චි කරන්න දෙනවාද, නැද්ද කියන එක මතයි. දීර්ඝ කාලීන සටන්වලින් පස්සේ අවසානයේ 1648 අවුරුද්දේදීත් ඒ වාගේම ගැටුමක් ඇති වුණා; සිවිල් ආරාධුල ඇති වුණා. ඉන් පස්සේ ජනතාව ජයග්‍රහණය කළා. තමන්ගේ පරමාධිපත්‍ය බලය ජනතාව අතට ගත්තා. කුමන හෝ බලයක් තිබෙන නිසාවත්, කුමන හෝ හේතුවක් නිසාවත් තවත් මිනිහෙක් යටතේ හෝ තවත් ගැහැනියෙක් යටතේ තමා පාලනය වනවාට මිනිස්සු -ජනතාව- කැමති නැහැ; අපි කැමතිත් නැහැ. ඒක තමයි මානවයාගේ නෛසර්ගිකව ඇති වෙච්ච ගුණාංගය. හැබැයි, අපි කැමතියි, අප යටතේ පාලනය වෙන්න. ඒ කියන්නේ, අපේ පාලන ක්‍රමයකට අප කැමතියි. ඒ නිසා තමයි මේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය වරින් වර දියුණු

වනකොට නීතියේ ආධිපත්‍යය කියන සංකල්පය එන්නේ. මේ නීතියේ ආධිපත්‍යය කියන සංකල්පය අවුරුදු දෙදහනකට විතර කලින් ඉඳලා තිබුණේ. "King is under no man" යනුවෙන් සඳහන් වෙනවා. රජ්ජුරුවෝ නීති හදන්නේ දෙවියන් වහන්සේගේ නාමයෙන්. කිසි පුරවැසියෙකුට ඒකට අභියෝග කරන්න බැහැ. ඒ නිසා රජ්ජුරුවන්ගේ නීතිය දේව නීතියක්. ඒක සමහර රාජ්‍යවල "දේව වරම් වාදය" කියලා ස්ථාපිත වුණා. රටක් පාලනය කරන්න ඒක පහසු ක්‍රමයක්. හැබැයි, ජනතාව දැනුවත් වනකොට, ජනතාව බුද්ධිමත් වනකොට, ජනතාවට දේශපාලන අවබෝධය එන කොට මේ ක්‍රම ජනතාව ප්‍රතික්ෂේප කරන්න ගන්නා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, මේක ආරම්භ වන්නේ කොහොමද? 1210-1268 කාලයේ මහා බ්‍රිතාන්‍යයේ හිටියා නීති විශාරදයෙක්; jurist කෙනෙක්. "King is under no man" කියන එක එතුමා ප්‍රතික්ෂේප කළා. එතුමා තමයි, හෙන්රි ඩි බ්‍රැක්ටන් කියන නීතිවේදියා. එතුමා කිව්වා, "The king must not be under man, but under God and under the law" කියලා; රජ්ජුරුවෝ කිසි මිනිහෙකුට යටත් නැහැ. හැබැයි, රජ්ජුරුවෝ යටත් වෙන්න ඕනෑ, දෙවියන්ටයි, නීතියටයි කියලා. මේ සංකල්පය පිළිබඳ වාද විවාදවලට අවුරුදු තුන්සියයක් ගත වුණා.

මෙය ක්‍රියාත්මක කරගන්න කාටවත් බලයක්, හයියක් තිබුණේ නැහැ. මේ සංකල්පය ක්‍රියාත්මක කර පෙන්වුවේ, ජෝන් බ්‍රැඩ්ෂෝ මහතා විසින්. ඔහු 1649 ජනවාරි මාසයේ 27 වෙනිදා ජූරියේ විනිසුරු-සභාපති- විධියට නඩු තීන්දුවක් දුන්නා. මොකක්ද, එතුමා දිපු තීන්දුව? රාජද්‍රෝහී වීමේ වරදට පළමුවැනි වාල්ස් රජ්ජුරුවෝ එල්ලා මරන්න එතුමා තීන්දුවක් දුන්නා. එතැනින් තමයි නීතියේ ආධිපත්‍යය ශක්තිමත් වෙන්නේ. රජ්ජුරුවෝත් නීතියට යටත්. රජ්ජුරුවෝ වරදක් කළොත් රජ්ජුරුවන්ටත් මරණ දණ්ඩනය දෙන්න නීතියේ ආධිපත්‍යයට බලය තිබෙනවා. ඒ නිසා ජනතාවට ඕනෑ නීතියේ ආධිපත්‍යයයි.

අපේ රටේ පසුගිය කාලයේ පැවැති ගැටුම් හැම එකක්ම අරගෙන බැලුවොත් ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ කොතැනද? නීතියේ ආධිපත්‍යය පිළිබඳ බලයක්, ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. නීතියේ ආධිපත්‍යය හිමි පාලකයන්ටද, ජනතාවටද කියලා ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි ජනතාව වරින් වර පාරට බැස්සේ. ඒ නිසා තමයි වරින් වර මේ රටේ අරගල ඇති වුණේ. ආයුධ සන්නද්ධ අරගල මේ රටේ ඇති වුණා. මේ රටේ විශාල විනාශයන් සිද්ධ වුණා. ඇයි? මේකට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා වග කියන්න ඕනෑ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා හදපු මිනිස්සු, ඒවා සම්මත කරන මහජන නියෝජිතයෝ මේවාට වග කියන්න ඕනෑ. ඒ නිසා තමයි සෑම අවස්ථාවකදීම නීතියේ ආධිපත්‍යය පදනම් කරගෙන නීති හදන්න පාර්ලිමේන්තුව කටයුතු කළ යුත්තේ.

බර්ට්‍රන්ඩ් රසල් මැතිතුමා පඩිවරයෙක් විධියට කියා තිබෙන්නේ, "Government can easily exist without laws, but laws cannot exist without government" කියායි. එතැන තමයි ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා. ආණ්ඩුවකට පවතින්න පුළුවන් නීතියක් නැතිව. ආණ්ඩුවකට පවතින්න නීතියක් අත්‍යවශ්‍ය නැහැ. හැබැයි, නීතියට පවතින්න බැහැ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක්, ආණ්ඩුවක් නැතිව. එහෙම නම් ඒක තීන්දු කරන්නේ කොහෙන්ද? ඒක තීන්දු කරන්නේ මේ පාර්ලිමේන්තුවයි. මේ පාර්ලිමේන්තුව තමයි නීති හදන්නේ. පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය නැති වුණොත් මේ රටේ නීතියක් පවතින්න බැහැ. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ප්‍රතික්ෂේප කරනවා නම් මේ රටේ නීතියක් පවතින්න බැහැ. හැබැයි, ආණ්ඩුවකට පවතින්න පුළුවන්. නමුත්, ඒක සාර්ථක එකක් වෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මූලික පරමාර්ථය තමයි, ලතින් භාෂාවෙන් තිබෙන ප්‍රකට කියමනක් වන *fiat justitia ruat caelum* කියන

[ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා]

එක. ඒකෙන් කියන්නේ, let justice be done though the heavens fall; ආකාශය හෝ දිව්‍ය ලෝකය කඩා වැටුණත් කමක් නැහැ මිනිස්සුන්ට යුක්තිය හා සාධාරණය ඉෂ්ට කරන්න ඕනෑ කියන එකයි. ඒ කටයුත්ත කරනවා නම් තමයි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තිබෙන්නේ. ඒ කටයුත්ත කරනවා නම් තමයි නීතියේ ආධිපත්‍යය තිබෙන්නේ.

1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳ විචේචන තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මේ වන විට විසි වතාවක් සංශෝධනය කර තිබෙනවා. මේ සමහර සංශෝධන ප්‍රගතිශීලීයි, සමහර ඒවා ප්‍රතිශාමීයි. සමහර ඒවා ප්‍රතිශාමීයි කියන්නේ ඇයි? සමහර සංශෝධන එකතු වෙලා තිබෙන්නේ පෞද්ගලික අභිමතාර්ථ ඇතිවයි. එහෙම නැත්නම් පුද්ගලානුබද්ධවයි. රටේ ජනතාවට අවශ්‍ය වන විධියට පොදු සම්මතයකට අනුව නොකරන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් ප්‍රතිශාමීයි. ඒ ප්‍රතිශාමී ලක්ෂණ 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙනවා. ඒ ලක්ෂණ තිබෙනවා කියලා මුලින්ම කිව්වේ මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කෙටුම්පත් කරපු නීති විශාරදයා, දේශපාලන විශාරදයා. කවුද ඒ? හිටපු ජනාධිපති ජේ.ආර්.ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමාට මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කෙටුම්පත් කර දුන්නේ, ජේ.රාජේන්ද්‍ර විශ්වවිද්‍යාලයේ දේශපාලන අංශයේ ප්‍රධානියා වන ඒ. ජයරත්නම් විල්සන් මහාචාර්යතුමා. මා දන්නා විධියට එතුමා එස්.ජේ.වී. වෙල්චනායගම් මැතිතුමාගේ බෑණා. එතුමා 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ජේ.ආර්.ජයවර්ධන හිටපු ජනාධිපතිතුමාට කෙටුම්පත් කර දීලා අවුරුදු දෙකයි ගියේ, 1980දී ග්‍රන්ථයක් රචනා කළා. ඒ ග්‍රන්ථයේ නම තමයි, "The Gaullist System in Asia: The Constitution of Sri Lanka (1978)". එම ග්‍රන්ථයෙන්, ආසියාවේ ගෝලීයව ක්‍රමයට හදපු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා පිළිබඳව විග්‍රහයක් කරනවා, 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පදනම් කරගෙන. එහිදී "The Gaullist System" කියලා හඳුන්වන්නේ කුමක්ද? ප්‍රංශයේ හිටපු ජනාධිපති චාල්ස් ඩී ගෝල් මැතිතුමා තමයි මේ හා සමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හැදූවේ.

ඒ නිසා දේශපාලන ව්‍යවහාරයේදී අපි ඒකට කියනවා, "The Gaullist System" කියලා. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හදලා අවුරුදු දෙකක් යනකොට එතුමා ලියන ලද ඒ ග්‍රන්ථයේ ලංකාවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ගැන කියනවා. මොනවාද ඒකේ කියන්නේ? එතුමා මෙසේ කියා තිබෙනවා, I quote:

"The whole framework hangs on the skill and ability of one person - the elected Executive President. That person, if he wants to, can press the nuclear button which will launch the totalitarian holocaust. He can only be kept on the straight and narrow path by the socio-political forces that are permitted to operate in the oases of freedom."

එතුමා මොනවාද මේකෙන් කියන්නේ? ජේ.ආර්. ජයවර්ධන හිටපු ජනාධිපතිතුමා පරිණත දේශපාලන නායකයෙක්. හැබැයි, ජේ.ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමා මේ ව්‍යවස්ථාවෙන් බලාපොරොත්තු වන දේ සිදු වෙයිද කියන ප්‍රශ්නයට එතුමා උත්තරයක් දෙනවා. ඒ උත්තරයේ එතුමා කියනවා, "මේ ව්‍යවස්ථාව අනුව, මේ රටේ ඉරණම සම්පූර්ණයෙන් තීන්දු වෙන්නේ විධායක ජනාධිපති ධුරයට පත් වන තැනැත්තා මත. ඒ තැනැත්තාගේ හැකියාව සහ නොහැකියාව මත තමයි අපේ රටේ ඉරණම තීරණය වෙන්නේ. කෙනකුට button එකක් ඔබලා, switch එකක් ඔබලා න්‍යෂ්ටික අවියක් - nuclear weapon එකක් - පුපුරවා හැරලා ප්‍රදේශයක්, රටක් විනාශ කරන්න හැකියාව තිබෙනවා වාගේ බලයක් ඒ ජනාධිපතිට තිබෙනවා" කියලා. ඒ කියන්නේ, අපේ ජනාධිපතිට. ඇමෙරිකාවේ ජනාධිපතිට එහෙම

බලයක් නැහැ. ප්‍රංශයේ ජනාධිපතිටත් නැහැ. ජර්මනියේ වාන්සලර්වරයාට එහෙම බලයක් නැහැ. හැබැයි, අපට තිබෙනවා. එතුමා කියනවා, එවැනි ජනාධිපතිවරයෙක් පාලනය කර ගත හැක්කේ -ඒ කියන්නේ, හරි දේ කරනවා නම් නොවෙයි, වැරදි දේ කරනවා නම්- ඉතා සීමිත ව්‍යසරියක් තුළ ක්‍රියා කරන මහජන ක්‍රියාකාරිකයන්ට පමණයි කියලා. අවුරුදු 42කට පස්සේ මේ අවුරුද්දේදී අපි ඒක දැක්කා. ජනතාව පාරට බැහැලා කළේ ඒක තමයි. එතුමා අවුරුදු 40කට කලින් කියපු දේ තමයි වර්තමානයේ මහ පොළොවේ යථාර්ථයක් බවට පත් වුණේ. අපි ඒක තේරුම්ගත යුතුව තිබෙනවා. මේක වෙනවාය කියන කාරණය මීට කලින් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ මහජන නියෝජිතයෝ දැක්කා; අවබෝධ කර ගත්තා. ඒ නිසා 2000 වසරේදී දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනැල්ලා ජනමත විචාරණයකින් තොරව කරන්න පුළුවන් සංශෝධන හරහා ජනාධිපතිවරයා වගවීම දරන තැනැත්තෙක් බවට පත් කරන්න තමුන්නාන්සේලා කටයුතු කළා. හැබැයි, පසුව දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්පූර්ණයෙන් අනෙක් පැත්ත හරවා දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේදී ජනාධිපතිගේ බලය නැවතත් වැඩි කළා; අර තිබුණු වගවීම සහ පාරදායකභාවය නැති කළා.

ඊට පසුව 2015 දී මේ රටේ ජනතාව දුන්න ඒ බලය - mandate එක - පාවිච්චි කරලා කුඩා ආණ්ඩුවක් විධියට අපි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළා. පාර්ලිමේන්තුවේ 215දෙනෙකුගේ ඡන්දය ලබා දීලා ඒ පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගන්න පුළුවන්කම ලැබුණා. ඒ අනුව අපි බලාපොරොත්තු වුණා, මේ රටේ රාජ්‍ය සේවය එලදායීතාවක් ඇති වන ආකාරයට අපක්ෂපාතීව පවත්වාගෙන යන්න, රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳව, පාර්ලිමේන්තුව පිළිබඳව විශ්වාසයක් ජනතාව තුළ ගොඩ නගන්න, අධිකරණය ඇතුළු රාජ්‍ය ආයතනවල, කොමිෂන් සභාවල ස්වාධීනභාවය ආරක්ෂා කරන්න. රාජ්‍ය අංශයේ වැඩියෙන්ම වෝදනා එල්ල වෙන්නේ ප්‍රසම්පාදනයේදී සහ විගණනයේදී. ඒ සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීම සඳහා අලුතින් කොමිෂන් සභා දෙකක් හඳුන්වා දුන්නා. ඒ තමයි, ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාව හා විගණන සේවා කොමිෂන් සභාව. ඒ හරහා එම යන්ත්‍රණය ඉතා ශක්තිමත්ව ක්‍රියාත්මක වෙමින් පවතුණා. එහෙම ක්‍රියාත්මක වෙමින් පැවතියදී තමයි 2019දී නව රජය -අපේ රජය- බලයට පත් වීමත් එක්ක පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණයෙන් පසුව 2020 ඔක්තෝබර් මාසයේ විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත මේ පාර්ලිමේන්තුවෙන් සම්මත කරන්නේ.

අපි ආණ්ඩුවේ මන්ත්‍රීවරු විධියට එදා පක්ෂ නායකයින්ට කිව්වා, "මේ වැඩේ කරන්න එපා. මේක කළොත් අපට අවුරුදු දෙකකට වැඩිය මේ රට පාලනය කරන්න බැහැ. මේ රටේ පාලකයන්ට බලයේ රැඳී සිටින්නත් බැහැ. මේක කළොත් මේ රට අවුල් සහගත තත්ත්වයකට පත් වෙනවා" කියලා. නමුත් එදා ඒ උපදෙස් පිළිනොගත් නිසා අද අපට නැවත වතාවක් ඒ පිළිබඳව නීති හඳුන්න සිද්ධි වෙලා තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා මෙතැනදී සඳහන් කරන්න ඕනෑ මේ වසරේ මැයි මාසය විතර වනකොට, මේ රටේ විශාල අරාජික තත්ත්වයක් ගොඩනැගී තිබුණු බව. මේක තේරුම්ගන්නා, හිටපු ගරු ජනාධිපති ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මැතිතුමා. එතුමාට අලුතින් ආණ්ඩුවක් පත් කරන්න සිද්ධි වුණා. ඒ වෙලාවේ එතුමා මට ආරාධනා කළා, "විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් වෙච්ච වැරද්ද නිවැරදි කරගන්න ඕනෑ" කියලා. වර්තමාන ගරු ජනාධිපති රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා එහිදී අගමැතිවරයා බවට පත් වුණා. ඒ දෙපළ මට සති

කිහිපයක් තිස්සේ ආරාධනා කළා, "අපිට මේ ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ වික කරලා දීම සඳහා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කෙටුම්පත් කළා. හිටපු ගරු ජනාධිපතිතුමා එය අනුමත කළා. ඒකේ යම් යම් අඩු පාඩුකම් තිබිලා අපි ඒවා නිවැරදි කළා. හිටපු ගරු ජනාධිපතිවරයා වන එවකට ගරු අගමැති මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා මේ අවුරුද්දේ අප්‍රේල් මාසයේ 19 වැනි දා පාර්ලිමේන්තුවේදී ප්‍රකාශයක් කරමින් කිව්වා, "දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ නිවැරදි ආකෘතියේ සංශෝධනයකට අපි නැවතත් යන්න ඕනෑ" කියලා. ඒ අනුව එයට ඒ සියලු දෙනාගේ ආශීර්වාදය ලැබුණා. ඒ වාගේම, මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන සෑම දේශපාලන පක්ෂයකම නායකවරුන්ට අපි කථා කළා. ඔවුන්ගේත් ආශීර්වාදය ඇතිව තමයි අපි මෙය කෙටුම්පත් කරලා සකස් කළේ. ඒ නිසා මම විශ්වාස කරනවා, මේ සංශෝධනය හරහා අපේ රටේ පාර්ලිමේන්තුවේ අපට අලුත් සංස්කෘතියක් ඇති කරන්න පුළුවන් වෙයි කියලා.

අපේ පෞද්ගලික ඉලක්ක ඉටු කරගන්න නොවෙයි අප නීති සම්පාදනය කරන්නේ. මේ රටේ සුවහසක් ජනතාවට තිබෙන අනන්ත වූ අපේක්ෂා මල්පල ගත්වන්න පුළුවන් රාජ්‍ය පාලන ක්‍රමයක් මේ රටට හදා දෙන්නයි අප නීති සම්පාදනය කරන්නේ. පාර්ලිමේන්තුවට තමයි රට හදන්නත්, රට වනසන්නත් බලය තිබෙන්නේ. ඒ දෙකම කරන්න පුළුවන්. පාර්ලිමේන්තුවට තමයි රටේ නීති සම්පාදනය කිරීමේ බලය තිබෙන්නේ. පාර්ලිමේන්තුවට තමයි විධායක බලය තිබෙන්නේ. අපේ ව්‍යවස්ථාදායක බලය අප විසින් ක්‍රියාත්මක කරනු ලබනවා. අපට - "අපට" කියා කියන්නේ ජනතාවට- තිබෙන විධායක බලය ක්‍රියාත්මක කරන්න විධායකයට බලය දීමේ බලයත් දීලා තිබෙන්නේ පාර්ලිමේන්තුවට. ජනතාවගේ අධිකරණ බලය තිබෙන්නේත් ජනතාව මතමයි. ඒ බලයත් අපට දීලා තිබෙනවා, මහජන නියෝජිතයන් විධියට ඒකත් ක්‍රියාත්මක කරන්න, සුදුසු පරිදි අධිකරණ හදා ඒ අධිකරණවලට බලය දෙන්න කියලා. එතකොට මේ හැම එකකම මූලය, කේන්ද්‍රය වෙන මොකවත් නොව, මේ පාර්ලිමේන්තුවයි කියන එක අපට අමතක කරන්න බැහැ.

ඇයි, අප ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා හදන්නේ සහ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කරන්නේ? ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක අරමුණු මොනවාද? ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක මූලිකම අරමුණු හතරක් තිබෙනවා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක් වෙන්නත් පුළුවන්, වෙනත් ස්වරූපයක රටක් වෙන්නත් පුළුවන්, ජනතාවගේ යහපත වෙනුවෙන් පවතින ආණ්ඩුවක් හදන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක පැවැතිය යුතු මූලික ගුණාංගවලින් පළමුවැනි එක තමයි ජනතාවගේ නිදහස සහ අයිතිවාසිකම තහවුරු කිරීම. එය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් තහවුරු කරන්න ඕනෑ. ඒ තහවුරු කරන නිදහස, ජනතාවගේ ඒ අයිතිය පවත්වාගෙන යෑම සඳහා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාමුව තුළ අවශ්‍ය ආයතන අපි නිර්මාණය කරන්න ඕනෑ. අමාත්‍යාංශ වෙන්න පුළුවන්, දෙපාර්තමේන්තු, සංස්ථා, මණ්ඩල සහ කොමිෂන් සභා වෙන්න පුළුවන්, මේ සියල්ල නිර්මාණය කරන්නේ, ඒවායේ ක්‍රියාකාරීත්වය තීන්දු කරන්නේ, ඒවාට ලැබී තිබෙන බලතල කොහොමද ක්‍රියාත්මක කරන්නේ කියන එක තීන්දු කරන්නේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තුළින්. ඒ වාගේම යුක්තිය පසිදලීමේ ක්‍රියාවලිය, ජනතාවගේ අධිකරණ බලය ක්‍රියාත්මක කරන ආකාරය සහ එය ක්‍රියාත්මක කරන ආයතන කුමක්ද කියා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ඇතුළත් වෙන්න ඕනෑ. මේ කරුණු හතර පදනම් කරගෙන තමයි අප ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හදන්නත් ඕනෑ; ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සංශෝධනය කරන්නත් ඕනෑ.

අතීතයේ සිදු වුණු වැරදි අපි අත් දැකීම වශයෙන් පාවිච්චි කරන්න ඕනෑ. අතීතය භාරභාරා හිටියොත් අපට කඩදාවත් අනාගතයක් දකින්න බැහැ. හැබැයි, අපට අතීතය අමතක කරන්න බැහැ. අපි අතීතය මතක තබාගන්න ඕනෑ එකම කාරණයක් සම්බන්ධයෙන් විතරයි.

ඒ තමයි, අතීතයේ කරපු වැරදි තුළින් ඉගෙනගත් පාඩම් හරහා අනාගතය වෙනුවෙන් රට නිවැරදි මාර්ගයට ගෙන යෑම. අතීතයේ වැරදි අප මතක තියාගෙන ඉන්නේ, කලකෝලාහල කරගන්න නම්, වෙෙර පිරිමසාගන්න නම් අන්න එතකොට අපට වරදිනවා. ඒ සියල්ලෙන් අප ලත් පාඩම් අපට මාර්ගෝපදේශයක් බවට පත් කරගනිමින් මේ රටට අවශ්‍ය මුඛ්‍ය නීතිය නිවැරදි ලෙස සකස් කරගන්න නම්, ඒ වෙනුවෙන් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සියලු දෙනාගේ සහයෝගය ඕනෑ. කිසි කෙනෙකුට මෙම සංශෝධන දිහා බලා වෝදනා කරන්න බැහැ, මේ සංශෝධන ගෙනැල්ලා තිබෙන්නේ යම්කිසි දේශපාලන පක්ෂයක් ආරක්ෂා කරන්න, නැත්නම් තවත් දේශපාලන පක්ෂයක බලය හීන කරන්න හෝ කණ්ඩායමක බලය තහවුරු කරන්න කියලා. එවැනි අරමුණු මෙහි නැහැ. මේක බොහොම විනිවිදභාවයකින් යුක්තව වගකීම සහ වගවීම දෙකම පිළිබඳ වගකීම අරගෙන කරපු කටයුත්තක්.

රටක් විධියට අප ඉන්නේ ඉතාම නරක තැනක. ආර්ථික වශයෙන් අපි ගිලිලා ඉන්නේ. ඒකට බලපෑ හේතු ගැන මම කථා කරන්නේ නැහැ. හැබැයි, අපට ගොඩ එන්න තිබෙන මාර්ග ගැන අපි කථා කරන්න ඕනෑ. තනිවම ඔප්ව උස්සන්න බැරි තත්ත්වයකට, ආර්ථිකය ගොඩ ගන්න බැරි තත්ත්වයකට මුහුණ පාන්න අද අපට සිදු වෙලා තිබෙනවා. අපට ජාත්‍යන්තර සහයෝගය ඕනෑ. මා මීට කලින් කිව්වා වාගේ අපි ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලට - IMF එකට - ගිහිල්ලා තිබෙනවා. අපි මීට පෙර 16 වතාවක් ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලට ගියා; ඒ වතාවලදීත් ආධාර ගත්තා. හැබැයි, අපේ ප්‍රශ්න විසඳිලා නැහැ. කොතැන හෝ වරදක් තිබෙනවා. 1991 වර්ෂයේදී ඉන්දියාවේ ආර්ථිකය කඩා වැටුණාට පසුව ඒ අය ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලට ගිහිල්ලා ආධාරයක් ගත්තා. ඊට පසුව අද වනතෙක් ඔවුන් ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලට ගිහිල්ලා නැහැ. ඉන්දියාව ඒකෙන් ප්‍රයෝජන අරගෙන රටේ කෘෂි කර්මාන්තයයි, කර්මාන්ත අංශයයි දියුණු කළා. අපි 16 වතාවක්ම IMF එකට ගිහිල්ලා ආධාර අරගෙන, අපේ සේවා අංශය පුළුල් කළා. නමුත්, අපේ කර්මාන්ත සහ කෘෂි කර්මාන්ත අංශ සංකෝචනය කරලා තිබෙනවා. ඒවායේ ප්‍රතිපල විධියට තමයි අප අද මේ මූල්‍ය අර්බුදයට, ආර්ථික අර්බුදයට මුහුණ දෙන්නේ.

අපේ රට ස්වෛරී රාජ්‍යයක් තමයි. ඒ වූණට අපට බලපෑම් කරන රාජ්‍යයන් ගොඩක් තිබෙනවා. අපි කැමැති වුණත්, අකමැති වුණත් අපේ අපනයනවලින් සියයට 70ක් අප යවන්නේ, යුරෝපයට සහ ඇමෙරිකාවට. GSP සහනය තිබෙන නිසා අපේ ආර්ථිකයට ඔක්සිජන් ලැබිලා තිබෙනවා. අපට මේවා නැති කරගන්න බැහැ. ඒකෙන් අපි කියන්නේ නැහැ, අපේ ස්වාධිපත්‍යය පවා දෙනවා කියලා. අද මුළු ලෝකයම වාණිජ වශයෙන් එකට ගැට ගැසුණු global village එකක් වෙලා තිබෙන්නේ. ඒ නිසා මේ පිළිබඳත් අපේ අවධානය යොමු කළ යුතු කාලයක් බවට මෙය පත් වනවා.

විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්බන්ධයෙන් නොයෙක් අය නොයෙක් මත ප්‍රකාශ කළත්, අප බලන්න ඕනෑ මෙමඟින් ඉදිරිපත් කරලා තිබෙන මූලික සංශෝධන මොනවාද කියලා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විධායක ජනාධිපතිවරයා තනිවම ක්‍රියාත්මක කරන බලය සම්බන්ධයෙන් යම් අධිකෂණයකින්, සුපරීක්ෂාකාරීත්වයකින් යුතුව කටයුතු කරන්න ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව අප මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ

[ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා]

පිහිටුවනවා. මෙහි මූලිකම සංශෝධනය තමයි එය. විධායක ජනාධිපතිතුමාගේ යම් බලතල ප්‍රමාණයක් ගරු කථානායකතුමා ඇතුළු මේ පාර්ලිමේන්තුවට අපි ලබාගන්නවා. මේ හරහා මේ රටේ අධිකරණය සහ රාජ්‍ය සේවය ස්වාධීන කරන්නයි අප කටයුතු කරන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(*மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(The Hon. Deputy Speaker)
ගරු ඇමතිතුමාට තවත් විනාඩි 5ක කාලයක් තිබෙනවා.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(*மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ் ராஜபக்ஷ*)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට තව විනාඩි 10කින් කාලය වැඩි කරලා දෙන්න. අපි ආණ්ඩු පක්ෂයේ කාලයෙන් ඒක කළමනාකරණය කරගන්නමි.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට නිල බලයෙන් පත් වන නිදෙනෙක් ඉන්නවා. ඒ තමයි, ගරු කථානායකතුමා, ගරු අගමැතිතුමා සහ ගරු විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා. ඒ වාගේම, ගරු ජනාධිපතිතුමා පත් කරන පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙක්, අග්‍රාමාත්‍යවරයා නියෝජනය කරන දේශපාලන පක්ෂයෙන් පත් කරන පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙක්, විපක්ෂ නායකතුමා නියෝජනය කරන දේශපාලන පක්ෂයෙන් පත් කරන පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙක් සහ අනෙකුත් කුඩා දේශපාලන පක්ෂවල පක්ෂ නියෝජනය කිරීම සඳහා පත් කරන පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙක් මේ සභාවට පත් කරනු ලබනවා. ඊට අමතරව අපි මෙමගින් යෝජනා කරනවා, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබුණා වාගේම සහභාගිත්ව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය - participatory democracy - කියන එක තහවුරු කිරීම සඳහා සිවිල් සමාජය මේ කර්තව්‍යයට දායක කරගන්න. ඒ අනුව දේශපාලන පක්ෂග්‍රාහිත්වයෙන් තොර, සමාජයේ ගෞරවයට පත් වෙවිව, සිවිල් සමාජයේ විද්වතුන් තුන්දෙනෙක් ද මේ සභාවට පත් කරනු ලබනවා. දේශපාලනිකරණය හරහා රාජ්‍ය අංශයට යම්කිසි හානියක් වෙන්න තිබෙනවා නම් සිවිල් සමාජයන් එක්ක එකතු වෙලා ඒක වළක්වාගෙන, ඉහළ අධිකරණවලට විනිසුරුවරුන් පත් කිරීම, රජයේ ඉහළ තනතුරුවලට නිලධාරීන් පත් කිරීම, කොමිෂන් සභාවලට කොමසාරිස්වරුන් පත් කිරීම යනාදිය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේ අනුමැතියට යටත්ව සිදු කළ යුතුව තිබෙනවා.

ඒ අනුව, අගවිනිසුරුතුමා ඇතුළු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිසුරුවරු, අභියාචනාධිකරණයේ සභාපතිවරයා සහ අභියාචනාධිකරණයේ අනෙකුත් විනිසුරුවරු, අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාවේ සභාපති හැර අනෙකුත් සාමාජිකයන්, නීතිපතිවරයා, මහ බැංකුවේ අධිපතිවරයා, විගණකාධිපතිවරයා, පොලිස්පතිවරයා, පාර්ලිමේන්තුවේ මහ ලේකම්, පරිපාලන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් - ඔම්බුඩ්ස්මන් - කියන තනතුරුවලට ව්‍යවස්ථාදායක සභාවේ අනුමැතිය ඇතිව තමයි පත් කරන්න පුළුවන්. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ අධිපති තනතුරත් අපි මෙයට විශේෂයෙන්ම අලුතින් ඇතුළත් කර තිබෙනවා. පසුගිය දශක කිහිපයේ අපේ ආර්ථිකයේ ඇති වූ විනාශයට මූලික වශයෙන් වගකිව යුතු තැනැත්තෙක් තමයි මහ බැංකුවේ හිටපු අධිපතිවරයා. එක් කෙනෙක් නොවෙයි, දෙදෙනෙක් ඉන්නවා. එම නිසා මහ බැංකු අධිපති තනතුරට පත් කරනකොට ජනතාව සහ ව්‍යවස්ථාදායකයේ නියෝජිතයෝ ඒ පිළිබඳව දැඩි අවධානයක් යොමු කරලා, සුදුස්සෙකු පත් කර ගැනීමේ වගකීම දරන්නට ඕනෑ හිතවත්කම මත, දේශපාලන පක්ෂග්‍රාහිත්වය මත, මහ බැංකුවට

අධිපතිවරයෙකු පත් වෙන්න බැහැ. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ අධිපති තනතුරට ගණකාධිකාරීවරයෙකු පත් කරලා හරි යන්නේ නැහැ. ඒ සඳහා පත් කරන්න ඕනෑ, ආර්ථික විශේෂඥයෙක්. අපි ඒ සඳහා ගෙනැවිත් ඇති සංශෝධනය හරහා එය යථා තත්ත්වයට පත් කරන්න උත්සාහ දරනවා.

කොමිෂන් සභා විධියට ගත්තොත්, මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව, රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව, ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව, ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව, අල්ලස් හෝ දූෂණ චෝදනා විමර්ශන කොමිෂන් සභාව, මුදල් කොමිෂන් සභාව, සීමා නිර්ණය කොමිෂන් සභාව කියන කොමිෂන් සභා සියල්ලටම සාමාජිකයන් පත් කිරීම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේ අනුමැතිය ඇතිව කරන්නට ඕනෑ. ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාව සහ විගණන සේවා කොමිෂන් සභාව කියන කොමිෂන් සභා දෙක දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් අපි හඳුන්වා දුන්නා. රාජ්‍ය අංශයේ දූෂණ පිළිබඳව අද විශාල වශයෙන් චෝදනා එල්ල වනවා. ප්‍රසම්පාදන ක්‍රියාවලියේදී - procurement procedure එකේදී - තමයි වංචා හා දූෂණවලට දොර විවෘත වෙලා තිබෙන්නේ. එම නිසා අපේ රටට ලෝකයේ අනෙකුත් රටවල තිබෙනවා වාගේ ප්‍රසම්පාදන සඳහා බලතල ඇති ප්‍රබල ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවක් ඕනෑ. ඒ වාගේම විගණනය පිළිබඳව පූර්ණ බලතල ඇති ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවක් ඕනෑ. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් අපි එම කොමිෂන් සභා දෙක ඇති කළා. විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් එම කොමිෂන් සභා දෙක අහෝසි කළා. අපි මෙම සංශෝධනය මගින් ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා, එම කොමිෂන් සභා දෙක නැවත පිහිටුවන්නට ඕනෑ කියලා.

මෙම සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත මගින් ජනාධිපතිවරයාගේ බලතල යම් මට්ටමකට සීමා කර තිබෙනවා. ජනාධිපතිවරයා අමාත්‍ය ධුර දැරීම සම්බන්ධව යම් චෝදනා, යම් යෝජනා ඉදිරිපත් වුණා. ආරක්ෂක අමාත්‍ය ධුරය පවා ජනාධිපතිවරයාට දරන්නට ඉඩ නොදිය යුතුයි කියන අදහස ඉදිරිපත් වුණා. අපට ප්‍රතිපත්තිය වශයෙන් එයට එකඟ වන්න බැහැ. රටේ ජාතික ආරක්ෂාව compromise කරන්න පුළුවන් කාරණයක් නොවෙයි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 4 (අ) අනුව්‍යවස්ථාවේ පැහැදිලිව කියා තිබෙනවා, රටේ ආරක්ෂාව ඇතුළුව ජනතාවගේ විධායක බලය ජනාධිපතිවරයා විසින් ක්‍රියාත්මක කළ යුතුයි කියලා. ඒක නිසා මෙම ව්‍යවස්ථා රාමුව තුළ ඒ බලය ජනාධිපතිවරයාගෙන් ඉවත් කරන්න අපි සූදානම් නැහැ. ඒ වාගේම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය මේ වනකොට නඩු තීන්දු තුනකින් ඒ බව ප්‍රකාශයට පත් කර තිබෙනවා. පවතින කොමිෂන් සභාවල ස්වාධීනත්වය ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා අවශ්‍ය ප්‍රතිපාදන මෙම සංශෝධන පනත් කෙටුම්පතට ඇතුළත් කර තිබෙනවා. ඊට මූල්‍ය ස්වාධීනතාවත් ඇතුළත් කර මෙම සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත සකස් කර තිබෙනවාය කියන කාරණය මම මතක් කරන්න ඕනෑ.

යම්කිසි පනතක නීත්‍යානුකූලභාවය සම්බන්ධයෙන් හබ කිරීමට පුරවැසියන්ට තිබෙන අයිතිය මේ වනවිට දවස් හතකට සීමාවෙලා තිබෙනවා. අධිකරණයට යාම සඳහා තිබෙන කාලය දින 14 දක්වා වැඩි කරන්නත් අපි යෝජනා කර තිබෙනවා. ද්විත්ව පුරවැසිභාවයක් සහිත අයට පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ධුරය දරන්න බැහැ කියන මතය, පොදුවේ මේ රටේ සියලු ජනතාවගේ මතය බවට අද පත්වෙලා තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව අපට අත්දැකීම් තිබෙනවා. එම නිසා, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබුණා වාගේ, ද්විත්ව පුරවැසිභාවය තිබෙන තැනැත්තෙකුට මෙම පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරයකු වෙන්න, අසුන් ගන්න තිබෙන නුසුදුසුකම මෙමගින් අපි නැවත වතාවක් හඳුන්වා දී තිබෙනවා.

මේ රටට සේවයක් කරන්න කවුරු හෝ ආශාවෙන් ඉන්නවා නම්, මේ රට කෙරෙහි හැඟීමකින් කටයුතු කරනවා නම්, ඒකට වෙන රටක පුරවැසිභාවයක් අවශ්‍ය නැහැ. ඒකට මේ රටේ පුරවැසිභාවය ගන්න පුළුවන්. ඒ නිසා රට වෙනුවෙන් වැඩක් කරන්න කාටහරි වුවමනාවක් තිබෙනවා නම්, ඒ කවුරුත් මේක බාධාවක් විධියට සලකන්න අවශ්‍ය නැහැ.

ගරු විපක්ෂ නායකතුමා සඳහන් කළා, පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැරීමට ජනාධිපතිවරයාට තිබෙන බලය අවුරුදු දෙකහමාර විධියටම නියන්ත කියලා. ඒක මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පතේ මම හඳුන්වා දීලා නැහැ, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා. මේ පාර්ලිමේන්තුව සම්මත කර ගත් විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් තමයි ඒක අවුරුදු දෙකහමාර කියලා කීන්දු කළේ. පාර්ලිමේන්තුව විසින් ගත් ඒ තීන්දුව මම වෙනස් කරන්න ගියේ නැහැ. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ තිබුණේ ඒ කාලය අවුරුදු හතරහමාරක් කියලා. ඒක වසර දෙකහමාරක් කරලා තිබෙනවා. ඒ වගන්තිය ඒ ආකාරයෙන් ම තිබෙනවා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් අපි කිව්වේ, පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හරින්නට ඕනෑ නම්, පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ තුනෙන් දෙකක ඡන්ද බලයෙන්; තුනෙන් දෙකක බහුතර සම්මතයකින් යෝජනාවක් සම්මත කළොත් විතරයි ජනාධිපතිතුමාට ඊට කලින් පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවන්න ඉල්ලීමක් කරන්න පුළුවන් කියලා. හැබැයි, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් ඒක වෙනස් කරලා කියනවා, තුනෙන් දෙකක බලයක් අවශ්‍ය නැහැ, පාර්ලිමේන්තුවේ බහුතර මන්ත්‍රීවරුන් එකඟ නම්, යෝජනා සම්මත කරනවා නම් පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවන්න පුළුවන් කියලා. ඒකට අපි අත ගැහුවේ නැහැ. විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ හොඳ ලක්ෂණ තිබෙනවා. අපි ඒවා වෙනස් කරන්න ගියේ නැහැ. කිසිම සංශෝධනයක්, කිසිම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හොඳයි හෝ නරකයි කියලා අපට වර්ගීකරණය කරන්න බැහැ. මිනිස්සු වාගේම තමයි. හැම එකකම හොඳ ගතිගුණත් තිබෙනවා, නරක ගතිගුණත් තිබෙනවා. විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් අභියාචනාධිකරණයේ සහ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිසුරුවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව වැඩි කළා. අපි ඒක අඩු කරන්න යන්නේ නැහැ. ඒ ආකාරයෙන් ම තබනවා. විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් කියනවා, පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරපු පනත් කෙටුම්පතක මූලික හරයට වෙනස්වන්නා වූ යම් කාරණයක් කාරක සභා අවස්ථාවේදී සංශෝධනය කරන්න බැහැ කියලා. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ඒ සීමාව පනවලා තිබෙනවා. ඒක කළේ විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන්. ඒකත් අපි ඒ ආකාරයටම තබනවා. ගරු විපක්ෂ නායකතුමා ඒ පිළිබඳව යම් අනියත බියක් ප්‍රකාශ කළා. එහෙම දෙයක් වෙන්න හේතුවක් නැහැ, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ම ඒ සීමා පැනවිලා තිබෙනවා.

එදා රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා යහ පාලන ආණ්ඩුව පිහිටුවලා, ඒ ආණ්ඩුවේ අග්‍රාමාත්‍යවරයා විධියට ඉදගෙන දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට නායකත්වය ලබා දුන්නා. එතුමාගේ ඒ අරමුණු එක්ක තමයි අපි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඉදිරිපත් කරලා සම්මත කර ගත්තේ. අද එතුමා මේ රටේ විධායක ජනාධිපතිවරයා. එතුමා විධායක ජනාධිපතිවරයා වූණත්, එතුමාගේ ස්ථාවරය වෙනස් කළේ නැහැ. එතුමා ජනාධිපති නිසා මට වෙනම බලතල නියාගන්න ඕනෑ කියලා එතුමා ඉල්ලන්නේ නැහැ. 2015දී එතුමා හිටපු ස්ථාවරයේ ම තමයි අදත් ඉන්නේ. පාර්ලිමේන්තුවේ බලතල ශක්තිමත් කරන්නට ඕනෑ. විධායක ජනාධිපතිතුමාගේ බලය අධික්ෂණයට ලක් කරන්න ඕනෑ. ජනමත විචාරණයකින් තොරව සීමා කරන්න පුළුවන් බලතල සීමා කරන්නට ඕනෑ. ඒක නිසා එතුමාගේ පූර්ණ ආශීර්වාදය ඇතිව තමයි මේ දක්වා මේ ගමන ආවේ. ගරු විපක්ෂ

නායකතුමා කිව්වා වාගේ වෙනස්, විවිධ පරප්පර විරෝධී මතිමතාන්තර තිබෙන යම් යම් කණ්ඩායම් ඉන්නවා. පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තුළ ඕනෑම දෙයක් සම්බන්ධව එහෙම මත තිබෙන්න පුළුවන්. ඒක අපි නරකක් විධියට දකින්නේ නැහැ. විවිධ මත දරන්න අයිතිය තිබෙනවා. හැබැයි, අවසානයේදී මේ පිළිබඳව තීන්දුවක් ගන්නකොට පාර්ලිමේන්තුවේ සියලුම ගරු ඇමතිතුමන්ලාට, මන්ත්‍රීතුමන්ලාට සැලකිල්ලට භාජන කරන්න තිබෙන්නේ එකම එක කාරණයයි, එකම එක නිර්ණායකයයි. ඒ නිර්ණායකය තමයි, මේ සංශෝධනවලට මේ රටේ ජනතාවගේ එකඟත්වයක් තිබෙනවාද, මේ සංශෝධන මගින් ජනතාවට යහපතක් වෙනවාද, මේ සංශෝධන ජනතාව ඉල්ලනවාද කියන එක. සැකයක් නැහැ, අද මේ රටේ අතිබහුතරයක් ජනතාව මේ සංශෝධනය ඉල්ලනවා. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරු විධියට, දේශපාලන පක්ෂ විධියට අපට බෙදිලා ඉන්න පුළුවන්. අපට විවිධ මත දරන්න පුළුවන්. මත ප්‍රකාශ කරන්නත් පුළුවන්.

හැබැයි, තීන්දුවක් ගන්නකොට මේ රටේ ජනතාව අවදියෙන් ඉන්නවා, මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින මන්ත්‍රීවරු 224දෙනාගෙන් ජනතා මතයට ගරු කරන අය කීදෙනෙක් ඉන්නවාද, ජනතා මතයට පයින් ගහන අය කීදෙනෙක් ඉන්නවාද කියලා බලන්න. අපි මේ කාරණය මතක් කළේ අද විතරක් නොවෙයි, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා. 2015 අප්‍රේල් මාසයේ 28වන දාත් මේ සම්බන්ධයෙන් මතක් කළා. ඒ ගැන ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මැතිතුමාට මතක ඇති. එදා ගරු රාජිත සේනාරත්න මැතිතුමාත් සිටියා. එදා හිටපු ගරු ජනාධිපතිතුමාත් දැන් මේ සභාවේ ඉන්නවා. එදා මේ සඳහා වැඩියෙන්ම මැදිහත් වුණේ එතුමායි. අපි දෙවන දවසේ මේ සම්බන්ධයෙන් වූ විවාදය අවසන් කළා. එදා සවස 5.00 වනකොටත් අපට තිබුණේ ඡන්ද 47යි. අපි බොහොම නමායිලි වුණා; අවංක වුණා; විවාදව කථා කළා. අවසානයේදී අපි ඡන්දයට ගියාම ඒ පනත් කෙටුම්පතට විරුද්ධව කථා කරපු එක් කෙනෙක් හැරෙන්න සියලුදෙනාම එයට පක්ෂව ඡන්දය දුන්නා. ඒ අනුව, එදා එම පනත් කෙටුම්පතට පක්ෂව 215දෙනෙක් ඡන්දය දුන්නා. එහෙමයි එය සම්මත කළේ. ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මැතිතුමා තමයි ඒ පිළිබඳව වැඩියෙන්ම විවේචන ඉදිරිපත් කළේ. නමුත් අවසානයේදී එතුමා කිව්වා, "මම මේකට ඡන්දය දෙනවා" කියලා.

ඕනෑම කෙනෙකුට විවේචනය කරන්න අයිතිය තිබෙනවා. එය අපි පිළිගන්නවා. විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව ඕනෑම ආකාරයකට විවේචන ඉදිරිපත් කරන්න ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තුළ තිබෙන අයිතිය සීමා කරන්න හොඳ නැහැ. හැබැයි ඒ විවේචන එක්ක අපි තේරුම් ගන්න ඕනෑ, මේ රටේ මහ ජනතාවගේ හෘදය සාක්ෂිය කුමක්ද කියලා. මන්ත්‍රීවරු මේ පනත් කෙටුම්පතට ඡන්දය දෙනකොට මහ ජනතාවගේ හෘදය ස්පන්දනය ඔවුන්ට දැනෙන බවට මහ ජනතාවට පණිවුඩයක් දෙයි කියලා අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න මහජන නියෝජිතයන්ට ජනතාවගේ හැඟීම් කොපමණ තේරෙනවාද, දැනෙනවාද කියන කාරණය එහිදී හේතුවක් බවට පත් වෙනවා, ජනතාවට තීන්දුවක් ගන්න. ඒ නිසා පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අපි රකින්න ඕනෑ. අපේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අපි ආරක්ෂා කරන්න ඕනෑ. මේ රටේ ජනාධිපතිතුමාගේ ඉදලා, ගරු කථානායකතුමාගේ ඉදලා මේ මන්ත්‍රීවරු දක්වා, අපේ රාජ්‍ය සේවයේ සිටින පහළම නිලධාරියා දක්වා අපි සියලුදෙනාම දිවුරුම් දීලා තිබෙන්නේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ආරක්ෂා කරන්නයි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ආරක්ෂා කළොත් විතරයි මේ රටේ ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා වෙන්නේ. ඒ වාගේම මේ රටේ මාධ්‍ය නිදහස ආරක්ෂා වෙන්නේ. හිටපු ගරු ජනාධිපතිතුමන්ලා දෙදෙනාකු මේ වෙලාවේ ගරු සභාවේ ඉන්නවා; ගරු ඇමතිවරුන් ඉන්නවා; පක්ෂ නායකතුමන්ලා ඉන්නවා; ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා ඉන්නවා.

[ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා]

ඔබතුමන්ලා සියලුදෙනාටම මා ගෞරවයෙන් ආරාධනා කරනවා, පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ ප්‍රගමනය වෙනුවෙන් ඔබතුමන්ලාගේ දායකත්වය ලබා දීලා, ජනතාවගේ ශ්‍රී සිද්ධිය වෙනුවෙන් ඉතාම අව්‍යාජ ලෙස ගෙනා මේ විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට සහයෝගය ලබා දෙන්න කියලා.

බොහොම ස්තූතියි.

ප්‍රශ්නය සභානිලි කරන ලදී.

வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question proposed.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Speaker)

මිලහට, ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මැතිතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 9ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.හා. 12.09]

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

කාලය එන්න-එන්න අඩුවෙනවා නේ, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

අපේ මිත්‍ර ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ කථාව අපි අහගෙන සිටියා, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්පාදනය කළ යුතු ආකාරය ගැන එතුමා කීවා. නමුත්, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගේනකොට එතුමා ඒ කිව්ව පිළිවෙළ අනුගමනය කළේ නැහැ. ඒකයි, මට තිබෙන කනගාටුව. විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගේනකොට හිතුවක්කාර විධියටයි ගෙනාවේ. ඒ පනත් කෙටුම්පත සකස් කළේ කවුද? ඒ පනත් කෙටුම්පත පාර්ලිමේන්තු විශේෂ කාරක සභාවකින් අධ්‍යයනය කළේ නැහැ. ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ නඩු සම්බන්ධයෙන් කථා කරපු නීතිඥ මහන්වරු කිහිපදෙනෙකු එකතු වෙලා පාර්ලිමේන්තුවෙන් පිටත ඉදගෙන ඒ පනත් කෙටුම්පත හැදුවා. මේ අවස්ථාවේදී කථානායකතුමා මූලාසනයේ නොසිටීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. එතුමා ආංශික අධීක්ෂණ කාරක සභා අත්හිටුවා, ස්ථාවර නියෝග අත්හිටුවා, අපි නොදැකපු විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනාවා. ඒ වන විට අපි කිසි කෙනෙක් ඒ පනත් කෙටුම්පත දැකලා තිබුණේ නැහැ. විජයදාස රාජපක්ෂ ඇමතිතුමාගෙන් මා අහනවා, ඒ ක්‍රමය හරිද කියලා. එදා ඔබතුමා මේ සභාවේ සිටියා නේ. එදා ඔබතුමන්ලා ඒ පනත් කෙටුම්පතට විරුද්ධ වුණේ නැහැ නේ. තමන් ඉන්න දේශපාලන පක්ෂයේ පැත්ත බලා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සකස් කරන්න බැහැ නේ, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. කොයි පැත්තේ සිටියත්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සකස් කරන්න ප්‍රතිපත්ති තිබෙන්න ඕනෑ. එදා එතුමා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට ඡන්දය දුන්නා.

විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතටත් ඡන්දය දුන්නා. අද කියනවා, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය වැරදියි ලෑ. මොකක්ද, මේ කියන්නේ? විකාර නේ! ඇත්ත වශයෙන්ම මට නම් මේ වාගේ පාර්ලිමේන්තුවක ඉන්න හිරිකිනියි. හැරෙන හැරෙන පැත්තට කථා කරනවා. විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවාම

විපක්ෂයේ ප්‍රධාන සංවිධායක හැටියට මම ඒකට සංශෝධන 20ක් ගෙනාවා. ඒ සංශෝධන 20ක් ගෙනාවේ වෙන කිසිම දෙයක් නිසා නොවෙයි, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට කිට්ටු කරන්නයි. නමුත්, ඒ සංශෝධන ඔක්කෝම ප්‍රතික්ෂේප කළා. එදා ඒ පනත් කෙටුම්පත ගෙනා අධිකරණ ඇමතිවරයාත් අද නැහැ, හැරලා. එතුමා තමයි, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවේ. ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ ඇමතිතුමා කියනවා, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හොඳ නැහැ කියලා. එතකොට, හිටපු ඇමතිවරයාට දැන් මෙතැන ඉන්නවත් ශක්තියක් නැහැ. විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවාට පස්සේ මොකක්ද වුණේ? අපි ඒකට ගෙනා සංශෝධන 20ක් ප්‍රතික්ෂේප කළා. අපි උත්සාහ කළේ, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට කිට්ටු කරන්නයි. මොකද, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවාම අපේ රටට ලැබෙන ජාත්‍යන්තර සහයෝගය නැති වෙනවා කියලා අපි දැනගත්තා. ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ ඇමතිතුමාත්, ගරු අලි සබිරි ඇමතිතුමාත් මීට සති දෙකකට කලින් එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සලයට ගියා. එතුමන්ලා ගිහිල්ලා මොකක්ද කිව්වේ? [බාධා කිරීමක්] පොඩ්ඩක් අහගෙන ඉන්න, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

"2020 ඔක්තෝබර් මාසයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ විසිවන සංශෝධනය හරහා නැවතත් හඳුන්වා දෙන ලද ප්‍රබල විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයක් යටතේ ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථික තත්ත්වය, දේශපාලන අර්බුදය හෙළිදරව් විය. එම සංශෝධනය මගින් ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව, මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව, ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව, අල්ලස් හෝ දූෂණ චෝදනා විමර්ශන කොමිෂන් සභාව, අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව වැනි ප්‍රධාන කොමිෂන් සභා සහ ආයතනවල ස්වාධීනත්වය සෝදාපාවට ලක් විය." UN එක තමයි මෙහෙම කියන්නේ. එදා විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගේනකොට මේ තත්ත්වය වෙනස් කරන්න අපි උත්සාහ කළා. හැබැයි, අද ආණ්ඩුවම ඒ සඳහා අපෙන් සහයෝගය ඉල්ලනවා. නමුත්, අවුරුදු 3ක් තිස්සේ රට විනාශ කරලා ඉවරයි. පාර්ලිමේන්තුවේ බලතල, කථානායකතුමාගේ බලතල, අගමැතිතුමාගේ බලතල ඔක්කෝම අරන් ජනාධිපතිතුමාට දුන්නා. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරු හැටියට අපි අපේ බලතල තබා ගන්න එපායැ. අපි වහල්ලු වුණා. "සුපර් මැන්" කෙනෙක් හැදුවා. අන්තිමට ඒ "සුපර් මැන්" මොකක්ද කළේ? මේ රටේ ජනතාව විනාශ කරලා, ගොවි ජනතාවත් විනාශ කළා. හැම ක්ෂේත්‍රයක්ම විනාශ කළා. අන්තිමට එතුමා රට දාලා ගියා. රට දාලා ගිහිල්ලා ආපහු ඇවිල්ලා pension එකත් අරගෙන දැන් රජයේ නිවසක විශ්‍රාම සුවයෙන් ඉන්නවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)

(An Hon. Member)

පැනලා ගියා.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

මම ඔය විධියට පැනලා ගියා නම්, රජයේ නිවසක ඉන්නේ නැහැ. ගිහිල්ලා පැල්පතක ඉන්නේ. මුළු රටම විනාශ කරලා රට දාලා ගිහිල්ලා, ලජ්ජා නැතුව ආපහු ඇවිල්ලා pension එකත් අරගෙන නිල නිවසක ඉන්නවා. අපේ රටට කරපු විනාශයට පවි සමා කර ගන්න පන්සලකට -ආශ්‍රමයකට- ගිහිල්ලායි ඉන්න ඕනෑ. ඉන්දියාවේ නායකයෝ කරන්නේ එහෙමයි. ඉන්දියාවේ නායකයෝ දේශපාලනයෙන් විශ්‍රාම ගියාම ගෙදර ඉන්නේ නැහැ, ආශ්‍රමයකට යනවා. නමුත්, අද අපේ රටේ තිබෙන තත්ත්වය

මේකයි. දැන් අපේ රට ඉවරයි. රුපියලක් නැහැ, ඩොලරක් නැහැ. අපි ආණ්ඩුවෙන් යන කොට ඇමෙරිකානු ඩොලර් මිලියන 7,800ක් - US Dollars 7.8 billion - ඉතුරු කරලා ගියේ. ගිය මාසයේ මහ බැංකු අධිපතිවරයා පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිල්ලා අපිව දැනුවත් කළාට පස්සේ තමයි අපි දැන ගත්තේ, එය ඇමෙරිකානු ඩොලර් මිලියන 20ක් දක්වා අඩුවෙලා කියලා. ඔක්කෝම කරන්නේ හොරෙන්; හංගාගෙන. අපි අද මේ පනත් කෙටුම්පතට සහයෝගය දෙන්නේ ආණ්ඩුව බේරාගන්න නොවෙයි. අපට රට බේරාගන්න ඕනෑ. අද හැම තැනකම ඉන්න මිනිස්සු බඩගින්නේ. සමහර තැන්වල කන්නේ එක වෙලයි. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මොන ආණ්ඩුව බලයේ සිටියත් අද අපට ජාත්‍යන්තර ආධාර අවශ්‍යයි. එම නිසා අපි මේ පනත් කෙටුම්පතට සහයෝගය දෙනවා. අපි රට වෙනුවෙන් අපේ වගකීම ඉෂ්ට කරනවා කියන එකක් මම මේ අවස්ථාවේ මතක් කරන්න ඕනෑ.

එදා, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ගෙනා වෙලාවේ අපි ගෙනා සංශෝධනවලට පොඩ්ඩක්වත් සවන් දුන්නේ නැහැ. අපි සංශෝධන 20ක් ඉදිරිපත් කළා. නමුත්, විපක්ෂයක් නැහැ වාගේ තමයි එදා ඔබතුමන්ලා කටයුතු කළේ. එදා ඔබතුමන්ලා ස්ථාවර නියෝග අත්හිටුවලා කටයුතු කළා. එතකොට පාර්ලිමේන්තුවේ නිලධාරීන් මුලින් කිව්වා, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කාරක සභා අවස්ථාවේදී සරල බහුතරයකින් සම්මත කරන්න පුළුවන් කියලා. ඒ, දෙන්නේ ලණු නේ; තවම ලණු දෙන්නේ.

මෙවිට වැරදි කරලා කරලා තවම ලණු නේ දෙන්නේ. අපේ වාසනාවට එදා නීතිපතිතුමා මේ පාර්ලිමේන්තුවට ආවා. මම නීතිපතිතුමාගෙන් මේ පිළිබඳව ඇහුවා. එතුමා කිව්වා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනවලට කාරක සභා අවස්ථාවේදී තුනෙන් දෙකක බහුතර බලයක් ඕනෑ කියලා. ඉතින් ඒකයි මම කියන්නේ. තවම පාඩම් ඉගෙන ගෙන නැහැ. තවම ගේම් ගහනවා, සරල බහුතරයකින් විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කරගන්න පුළුවන් කියලා. අපේ විපක්ෂ නායකතුමා ඒ ගැන පැහැදිලිව කිව්වා.

දැන් බස් එක ගිහිල්ලා ඉවරයි. අවුරුදු තුනක් රට විනාශ කෙරුවා නේ. විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අද ගේන්නේ, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට ඇති ආදරය නිසාවත්, මානව හිමිකම්වලට ඇති ආදරය නිසාවත් නොවෙයි. මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගේන්නේ ජාත්‍යන්තර ආධාර ලබා ගන්නයි. විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හදන හැටි සහ එහි නීති රීති ගැන අපේ විපක්ෂයා රාජපක්ෂ ඇමතිතුමා මහා දේශනයක් කළා. හැබැයි, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හදනකොට එහෙම කළේ නැහැ නේ. "අපට තුනෙන් දෙකක බහුතර බලයක් තිබෙනවා, අපට මෙවිට ප්‍රමාණයක් ඡන්දය දුන්නා" කියලා හිතුවක්කාර ලෙස, මහ උජාරුවෙන් නේ අවුරුදු තුනක් ගත කෙරුවේ.

අනෙක් කාරණය තමයි ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලට යන එක ආණ්ඩුව ප්‍රමාද කළා. රජයේ මුදල් පිළිබඳ කාරක සභාවේ සභාපති ධුරය විපක්ෂයට තමයි දෙනු ඕනෑ. අපි අවුරුදු දෙකකට කලින් ඒක ඉල්ලුවා. ඒ සඳහා අපි හර්ෂ ද සිල්වා මැතිතුමාගේ නම තමයි යෝජනා කළේ. අවුරුදු දෙකකට කලින් එතුමාට ඒ සභාපති ධුරය දුන්නා නම්, අවුරුදු දෙකකට කලින් අපි කියනවා, මේ රට බංකොලොත් කියලා. අපි අවුරුදු දෙකකට කලින් ඒක කියනවා. අපි කිව්ව විධියට නම් IMF එකට කලින් යන්නත් තිබුණා. නමුත්, ආණ්ඩුවේ අය මේ කමිටුවලට පත් කරගෙන තොරතුරු ඔක්කෝම හැංගුවා. රට බංකොලොත් වන බව හැංගුවා. මුදල් ඇමතිවරයෙක් හිටියා, මේ ආර්ථික අර්බුදය කාලයේ -මාස 5ක්- කටවත් ඇරියේ නැහැ. මම කිහිප සැරයක් එතුමාට කිව්වා, පාළුවට හරි නැතිවලා මොනවා හෝ කියන්න කියලා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)
(An Hon. Member)
එතුමා පාර්ලිමේන්තුවට ආවේත් නැහැ.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
ඔව්, පාර්ලිමේන්තුවට ආවේත් නැහැ. මේ විධියට රටක් එක්ක සෙල්ලම් කළා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)
ඔබතුමාට නියමිත කාලය අවසන්, ගරු මන්ත්‍රීතුමා.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
මම ඉක්මනින් කථාව අවසන් කරනවා.

මම කලින් කිව්වා නේ, දැන් බස් එක ගිහිල්ලා ඉවරයි. දැන් හදන්න බැහැ. තමුන්නාන්සේලා මේක දාලා යන්න.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)
ආණ්ඩුවේ කාලය ඉවරයි.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
දැන් ආණ්ඩුවේ කාලය ඉවරයි. ඒ නිසා දාලා යන්න, දෙයියන්ගේ නාමයෙන්. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ජනාධිපතිවරයා මේ ආණ්ඩුව දාලා ගියා; අගමැතිවරයාත් දාලා ගියා; කැබිනට් මණ්ඩලයත් දාලා ගියා. මේ අයට රට හදන්න පුළුවන්ද?

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)
මුදල් ඇමතින් දාලා ගියා.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
මුදල් ඇමතින් දාලා ගියා. අලි සබිරි මැතිතුමා මෙතැනට ඇවිල්ලා ඇඬුවා, මම නැවත එන්නේ නැහැ කියලා. රට බංකොලොත් කරපු අයට මම එකක් කියන්නම්. මම මේක හැම දාම කියලා තිබෙනවා. රට බංකොලොත් කරපු අයට ජාත්‍යන්තර ආධාර හම්බ වෙන්නේ නැහැ. බෙහෙත් ටිකක් ගන්න ආධාර හම්බ වෙයි. පොත් පත් ටිකක් ගන්න හම්බ වෙයි. ආහාර පාන ටිකක් හම්බ වෙයි. හැබැයි, රට ගොඩ දමන්න නම් ආධාරයක් හම්බ වෙන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 2025 දක්වා අවුරුද්දකට US Dollars 12 billion ඕනෑ; ඇමෙරිකානු ඩොලර් බිලියන 12ක් අවුරුද්දකට ඕනෑ. කෑම බීම සහ ඉන්ධන සඳහා ඩොලර් බිලියන 6ක් ඕනෑ. ණය ගෙවන්න US Dollars 6 billion ඕනෑ. ඒ කියන්නේ, අවුරුද්දකට US Dollars 12 billion ඕනෑ. නමුත්, IMF එකෙන් දෙන්නේ කීයද? ඩොලර් බිලියන 2.9යි - US

[ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා]

Dollars 2.9 billion. ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලට ගියා කියලා මේ ප්‍රශ්නයෙන් ගොඩ එන්න ලේසි නැහැ. හැබැයි සහතිකයක් හම්බ වෙනවා, ලංකාවට ණය දෙන ආයතනවලින් යම්කිසි සහනයක් ලබා ගන්න පුළුවන්.

ගරු වමල් රාජපක්ෂ මන්ත්‍රීතුමනි, දැන් රට විනාශ කරලා නේ තිබෙන්නේ. හැම අංශයක්ම විනාශ කරලා තිබෙන්නේ. මේ ආණ්ඩුව ආවාට පසුව ඔබතුමාත් කිව්වා නේ, මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා නියම වෙලාවට අහැරියේ නැහැ කියලා. ඔබතුමාත් එහෙම කිව්වා නේ. බෞද්ධයෝ හැටියට අපි අත්හරින්න ඉගෙන ගන්න ඕනෑ. දැන් ආයේත් නැතිවෙනවා. ඔබතුමා අයිසා නේ. ඒ නිසා අවවාද කරන්න. [බාධා කිරීම]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම ඉක්මනින් කථාව අවසන් කරනවා. අද ආණ්ඩුව තුළ විශාල අර්බුදයක් තිබෙනවා. මට ලැබෙන ආරංචි අනුව අද ආණ්ඩුව තුළ විශාල අර්බුදයක් තිබෙනවා. ආණ්ඩුවේ බොහොම සුළු පිරිසක් තමයි අද මෙතැන ඉන්නේ. වැදගත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් ගේනකොට අද ආණ්ඩුවේ කී දෙනාද ඉන්නේ? ආණ්ඩුවේ අර්බුදයක් තිබෙනවා. ආණ්ඩුවට 150ක බහුතර බලයක් නැහැ. ආණ්ඩුවට 150ක බලයක් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதீச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා විනාඩි 3ක් වැඩිපුර ලබාගෙන තිබෙනවා.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரீளல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

නමුත් අපි ඒ අවශ්‍ය සහයෝගය දෙනවා. ඒ සහයෝගය දෙන්නේ ආණ්ඩුව බේරා ගන්න නොවෙයි, රට බේරා ගන්නයි කියන එක මතක් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதீச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා අමාත්‍යතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 18ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.හා. 12.21]

ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා (වරාය, නාවික හා ගුවන් සේවා අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு நிமல் சிறிபால த சில்வா - துறைமுகங்கள், கப்பற்சுறை மற்றும் விமான சேவைகள் அமைச்சர்)
(The Hon. Nimal Siripala de Silva - Minister of Ports, Shipping and Aviation)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව මේ සභා ගර්භය තුළ විවාද කරන අවස්ථාවේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය වෙනුවෙන් අපගේ ස්ථාවරය දැක්වීමට අවස්ථාවක් ලැබීම ගැන මම ඉතාම සතුටු වෙනවා. [බාධා කිරීමක්] ඔව්, අනිවාර්යයෙන්ම. විශේෂයෙන්ම අපි මේ රජයට එකතු වුණේ ප්‍රතිපත්තිමය සංකල්ප ගණනාවක් යථාර්ථයක් බවට පත් කර ගැනීමේ අදහසින් බව මම පළමුවෙන්ම කියන්න ඕනෑ. ඒ මිස, ද්වේෂයෙන්, ඊර්ෂ්‍යාවෙන්, වෛරයෙන් කටයුතු කරන්න නොවෙයි, මහ ජනතාව වෙනුවෙන් ඒ ප්‍රතිපත්ති යථාර්ථයක් බවට පත් කරන්නයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය වෙනුවෙන් මම මුල ඉදන්ම ව්‍යවස්ථා සම්පාදන කමිටු

නියෝජනය කරමින් රජය සමඟ සාකච්ඡා කළා. ඒ සෑම සාකච්ඡාවකටම මම සහභාගි වුණා. ඒ අවස්ථාවේදී අපට තිබුණා මතවාදී ප්‍රශ්න ගණනාවක්. සමහර අය කිව්වා, මේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන්න ඕනෑ කියලා. එහෙම අහෝසි කිරීමට සමහර අය කැමැතියි, සමහර අය අකමැතියි. නමුත් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරනවා නම්, අපට එය කරන්න පුළුවන් වෙන්නේ ජනමත විචාරණයක් දක්වා ගියොත් පමණයි. එයින් තොරව එය කළ නොහැකි බව, ඔබතුමන්ලා ගෙන ආ විසිඵක්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අදාළව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ දුන් තීරණයකින් පැහැදිලිව පෙන්වා දීලා තිබෙනවා. ඒ නිසා විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන්න ඕනෑ වුණත් අපට කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයා හදපු මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අනුව විධායක ජනාධිපතිවරයාගේ බලය හැල්ලු කරන්න, අඩු කරන්න, අහෝසි කරන්න ඕනෑ නම්, ඒ සඳහා අනුගමනය කළ යුතු නීතිමය ක්‍රමයක් තිබෙනවා. ඒ ක්‍රමයට යන්නේ නැතිව අපට ඒක කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. නමුත්, අපට විසිඵන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේදී සිදු වූ වැරද්ද, -දේශපාලන වශයෙන් අපි වරින් වර මේ වැරදි නිවැරදි කරනවා; අපි ඒවා ඉගෙන ගන්නවා- නිවැරදි කරන්න පුළුවන් නීතිමය පරාසයක් තිබෙනවා. ඒ නීතිමය පරාසය තුළ අපට කරන්න පුළුවන් වැඩිම වැඩි ප්‍රමාණය මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් ඉෂ්ට කරලා තිබෙනවා. මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් සියල්ල ඉටු වෙලා නැහැ. නමුත්, මූලික වශයෙන් කාරණා කිහිපයක් ඉටු කරලා තිබෙනවා. ජනාධිපතිවරයාගේ බලය යම් ආකාරයකින් අඩු කිරීම, මේ රටේ පාර්ලිමේන්තුවට යම් ප්‍රමාණයක බලතල ලබා දීම, ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ස්ථාපිත කිරීම, ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාවක් ස්ථාපිත කිරීම හා විගණන කොමිෂන් සභාවක් ස්ථාපිත කිරීම යන කරුණු මේ සංශෝධනයෙන් ක්‍රියාත්මක වෙනවා. හර්ෂ ද සිල්වා මන්ත්‍රීතුමා ඇතුළු නමුත්තාන්සේලාන්, මේ රටේ හුඟක් සිවිල් ජනතාවත්, සිවිල් සංවිධානත් කිව්වේ, දූෂණ වැළැක්වීම සඳහා මේ කොමිෂන් සභා ඕනෑ බවයි. ඒවා ඇතුළත් කළ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් තමයි අපි මේ ඉදිරිපත් කරන්නේ. ඊට අමතරව කිව්වා, යම් පනත් කෙටුම්පතක් අභියෝගයට ලක් කිරීම සඳහා දින 7ක කාල සීමාව මදි කියලා. අපි මේ සංශෝධන යටතේ ඒ සඳහා දින 14ක් දීලා තිබෙනවා. ඉතින්, ඒ අනුව බලතල කොට වඩාත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වූ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් මේක.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙතැන විවාදයට හෝ ගැටීමට තුඩු දෙන එක කරුණක් තිබෙනවා. ඒ තමයි ද්විත්ව පුරවැසිභාවය කියන කාරණය. ද්විත්ව පුරවැසිභාවය පිළිබඳව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මුල ඉදන්ම ඉතාම පැහැදිලි ස්ථාවරයක් අරගෙන තිබෙනවා. අපි කිව්වේ ද්විත්ව පුරවැසියන් එපා, ඔවුන්ට පාර්ලිමේන්තුවට එන්න දෙන්න බැහැ, ඔවුන්ට ජනාධිපති ධුරය දරන්න බැහැ, ඔවුන්ට ඉහළ නිල තල දරන්න බැහැ කියලායි.

ඒ නිසා නේ, එදා අර්ජුන මහේන්ද්‍රන්ව මහ බැංකු අධිපති විධියට පත් කරපු වෙලාවේදී අපි ඒකට විරුද්ධ වුණේ. ඒවාට දොර වහන්න අවශ්‍ය සංශෝධනය මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තුළ තිබෙනවා. අපට තිබෙන පරාසය තුළ, පාර්ලිමේන්තුවට තිබෙන බලතල තුළ මේ වැඩ කටයුතු ටික අපට ඉෂ්ට කරගන්න පුළුවන්. අපිට සියලුදේම ලබාගන්න බැරි වුණත්, යම් ප්‍රමාණයකට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තහවුරු කරන, accountability තහවුරු කරන වැඩ පිළිවෙළකට මේ තුළින් අවතීර්ණ වෙන්න පුළුවන්. නමුත් අපි එයින් පමණක් සතුටු වන්නේ නැහැ. අපි කියන්නේ නැහැ, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කරලා අපි සතුටට පත් වෙනවා කියලා. මෙයින් ඔබ්බට ගිය නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් අපට අවශ්‍යයි, නව මැතිවරණ ක්‍රමයක් අපට අවශ්‍යයි. මනාප මැතිවරණ ක්‍රමයෙන් බැහැර වුණු, මීට වඩා ආසනයකට,

කොට්ඨාසයකට වග කියන මන්ත්‍රීවරුන් සංඛ්‍යාවක් පත්වෙන මිශ්‍ර මැතිවරණ ක්‍රමයක් අපට අවශ්‍යයි. ඒ නිසා අපේ මූලික කාර්ය භාරය විය යුත්තේ එයයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පෞද්ගලිකව මගේ වාසිය ගැන කල්පනා කරනවා නම්, මනාප මැතිවරණ ක්‍රමය මට ඉතා හොඳ මැතිවරණ ක්‍රමයක්. මනාප මැතිවරණ ක්‍රමය තුළ මම හැම වෙලාවේම මගේ දිස්ත්‍රික්කයෙන් ලක්ෂ්‍යයකට වැඩි මනාප ගණනක් අරගෙන භය වනාවක් පාර්ලිමේන්තුවට පත් වෙලා තිබෙනවා. නමුත් මම කැමැතියි, ඒක අත හැරලා දාලා, ආත්මාර්ථකාමීව මේ ගැන කල්පනා කරන්නේ නැතිව කොට්ඨාසයකට වග කියන මන්ත්‍රීවරයකු පත් කරන; ජනතාවට වග කියන මන්ත්‍රී ධුරයක් ලබා ගන්න. අපි සියලුදෙනාම යොමු විය යුත්තේ මෙන්න මේ කාරණය සඳහායි. මම විශ්වාස කරනවා අපේ ජනාධිපතිතුමා කාටවත් කරන්න බැරි වුණු ඒ කාරණය පිළිබඳව අවධානය යොමු කරයි කියලා. අනාගතයේදී ජනමත විචාරණයක් පවත්වලා හෝ මැතිවරණ ක්‍රමය පිළිබඳව තිබෙන මේ ප්‍රශ්නය අපි විසඳන්න ඕනෑ.

ගරු ඉම්නියාස් බාකීර් මාකාර් මහතා
(மாண்புமிகு இம்நியாஸ் பாகீர் மாகார்)
(The Hon. Imthiaz Bakeer Markar)

විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය නැති කරනවාද, තිබෙනවාද කියන එක සම්බන්ධයෙන් ජනමත විචාරණයක් පවත්වන්න පුළුවන්ද?

ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் சிறிபால த சில்வா)
(The Hon. Nimal Siripala de Silva)

ඔව්, පුළුවන්. විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය පිළිබඳව මත දෙකක් තිබෙනවා නේ. සමහර අය විශ්වාස කරනවා, විධායක ජනාධිපති ධුරය නැතුව මේ රටේ ඒකීයභාවය ආරක්ෂා කරන්න බැහැ කියලා. ඒකටත් ඓතිහාසික වූ සාධක රාශියක් තිබෙනවා. නමුත් අපි ඒක ජනතාවට භාර දෙමු. විධායක ජනාධිපති ධුරය ඕනෑද්, නැද්ද කියන එක පිළිබඳවත් ජනතාවගෙන් අහන්න ඕනෑ නම් ජනමත විචාරණයක් පවත්වමු. ඒකේ කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ. හැබැයි බෙල්ල කපලා දැමීමට පස්සේ අනෙකුත් අවයව ක්‍රියාත්මක වන්නේ කොහොමද? මේ රටේ ත්‍රස්තවාදයට එරෙහිව, බෙදුම්වාදයට එරෙහිව අපි කොහොමද මේ රටේ ජාතික ආරක්ෂාව සලස්වන්නේ? අපි පළාත් සභාවලට බලය ලබා දෙනවා නම්, පළාත් සභාවල ක්‍රියාකාරිත්වය සඳහා අපි කොහොමද කටයුතු කරන්නේ කියන කාරණා පිළිබඳව නීතිමය ගැටලු හා ප්‍රශ්න රාශියක් තිබෙනවා. ඔය කියන විධියටම එකවර විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අයිත් කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒක අයිත් කරනවා නම් හොඳයි. නමුත් ඒ පිළිබඳ වූ සුදුසු නීතිමය ක්‍රමවේදයක් අපි අනිවාර්යයෙන්ම සකස් කර ගන්න ඕනෑ, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

අනෙක් කාරණය මේකයි. මේ සංශෝධනය මූලින්ම ගෙන ආවේ කවුද? මෙය මූලින්ම ගෙන ආවේ ගෝඨාභය රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමා. ගෝඨාභය රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමා එදා පොරොන්දුවක් දුන්නා, මේ ද්විත්ව පුරවැසිභාවය සම්බන්ධයෙන් තිබෙන වගන්තිය අයිත් කරනවා, ඒ සඳහා තිබෙන අයිතිය නැති කරනවා කියලා. එහෙම කියලා එතුමා පැහැදිලි පොරොන්දුවක් දුන්නා. ඒ නිසා මේක අමුතු දෙයක් නොවෙයි.

ඒ වාගේම අපි කියන්නට ඕනෑ, මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තහවුරු කිරීම ගැන. එදා අරගලයට කට්ටියක් ආවා. අරගලය තුළ මූලින් තිබුණු සමාජ පරිවර්තනය සඳහා අවශ්‍ය වුණු ඒ ක්‍රමවේදය හා අවශ්‍යතාව දේශපාලන ත්‍රස්තවාදීන් විසින් hijack කළා. අරගලයේ මූලික පරමාර්ථ අමතක වුණා. ප්‍රවණ්ඩත්වයට

යොමුවුණා. ගෙවල් ගිනි තැබුවා. ඒ වාගේම ප්‍රවණ්ඩත්වය තුළින් මේ රටේ පාලන බලය අත් කර ගැනීමට තමයි අරගලය hijack කරපු දේශපාලන පක්ෂ හා කණ්ඩායම් කටයුතු කළේ.

ඒ කාරණය අප තේරුම් ගන්න ඕනෑ. හැබැයි, එහෙම වුණා කියලා අරගලයේ මූලික අරමුණ අප අමතක කළ යුතු නැහැ; එයට පයින් ගැසිය යුතු නැහැ. සඳ්භාවයෙන් අරගලයට සහභාගි වූ මේ රටේ තරුණ පිරිසක් හා ස්වේච්ඡා සංවිධාන හිටියා. හැබැයි, විදේශීය බලවේග මඟින් ක්‍රියාත්මක වුණු සමහර අයත් හිටියා; එවැනි සංවිධාන තිබුණා. ඒ වාගේම මේ රටේ සාධනීය වෙනසක් සඳ්භාවයෙන් විය යුතුයි කියන කණ්ඩායම් රාශියක් හිටියා. ඔවුන්ගේ අරමුණත් වූයේ පාර්ලිමේන්තුවට මූල්‍යමය වගකීමක් ලබා දෙන්නට ඕනෑ, රාජ්‍ය තන්ත්‍රය තුළ මුදල් පරිපාලනය හා වියදම් කිරීම පිළිබඳව හරියාකාරව විගණනයක් තිබෙන්න ඕනෑ, ඉහළ තනතුරුවලට සුදුසු පුද්ගලයන් පත් කර ගැනීමේදී විශේෂයෙන්ම ඒ පුද්ගලයන් පුළුවන් තරම් දේශපාලන බලපෑම්වලින් තොරව පත් කරන්න ඕනෑ කියන කාරණායි. හැබැයි, එතැනදී එක්තරා ආකාරයකින් ප්‍රායෝගික ප්‍රශ්නයක් මතු වනවා. ස්වාධීන කොමිෂන් සභා අතරින් ශ්‍රී ලංකා මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවට හුල් කියලා මහාචාර්යවරයෙක් - මා නම් කියන්නේ "හුල්" කියලා නොවෙයි, "හුල්" කියලා - පත් කළා. ඒ මහාචාර්යවරයා මොනවාද කළේ? මේකයි, ස්වාධීනත්වයේ තරම! එතුමා තමන් ඉන්න ශ්‍රී ලංකා මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවටම විරුද්ධව නඩු දැමීමා. මොකද, ඔවුන් පත් කිරීමේදී ඔවුන් වැඩ කළ යුතු ක්‍රියා මාර්ගය හා වැඩ පිළිවෙළ පිළිබඳව නිසි නිර්ණායක අප ඇති කළේ නැහැ. ඒ නිසා මේ කොමිෂන් සභා සාමාජිකයන් පත් කිරීමේදී මෙන්ම ඔවුන් ඉවත් කිරීමේදී ඔවුන්ගේ නිදහස් ක්‍රියාකාරිත්වය වාගේම ඔවුන්ගේ හැසිරීම් රටාව පිළිබඳව අප යම් ආකාරයක නියෝග මාලාවක් - regulations, නීති රීති මාලාවක් හදන්න ඕනෑ. ඒ, ඔවුන් control කරන්න හෝ නියාමනය කරන්න නොවෙයි, මේ පිල්ලෙන් එළියට පතින්නේ නැතිව තමන්ට ලබා දුන්නු වපසරිය තුළ වැඩ කටයුතු කිරීම සඳහායි. මෙන්න මේ වාගේ අතීතයේ වෙච්ච අඩුපාඩු ගැන සොයා බලා, මේ පාර්ලිමේන්තුව -විධායක සභාව- වඩාත් බලගතු කරන ක්‍රමවේදයක් අප අනිවාර්යයෙන්ම සැලසිය යුතු ව තිබෙනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

අපේ ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මැතිතුමා හැම දාම කියන්නේ, "යන්නේ කොහේද - මල්ලේ පොල්" කථා. එතුමා අද කථා කළේ විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත නොව ආර්ථිකයේ විවිධ දේවල් පිළිබඳවයි. ඒවා විවාද කරන්න වෙනම අවස්ථාව තිබෙනවා. ඒ කාරණා මේ පනත් කෙටුම්පතට ලක්ෂු කරලා වැඩක් නැහැ. විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් මොනවාද වුණේ කියලා අපට වැඩක් නැහැ. අපේ රටේ දේශපාලන ප්‍රවණතාව අනුව, දේශපාලන පක්ෂවල සංයුතිය අනුව, දේශපාලන පක්ෂවල ස්වභාවය අනුව, මන්ත්‍රීවරු වශයෙන් ස්වාධීනව කටයුතු කිරීමේ අවස්ථාවක් අපට නැහැ. පක්ෂවල ඉන්න අය තමයි තීන්දු කරන්නේ අප කොහොමද කටයුතු කරන්නේ කියලා. ජනතා මතයම නොවෙයි, සමහර විට ජනතා මතයට ප්‍රතිවිරුද්ධ දේවලුත් අපට කරන්න වනවා. නැත්නම් පක්ෂයක් වශයෙන් පවතින්න බැහැ නේ. පක්ෂයක් වශයෙන් පවතින්නේ නැතිව කොහොමද පාර්ලිමේන්තුවට එන්නේ? අද ඒ තත්ත්වයෙන් ප්‍රයෝජන ගන්නා පක්ෂක් තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ රටේ පක්ෂ දේශපාලනය පිළිබඳවත්, පක්ෂවල අභ්‍යන්තර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳවත්, පක්ෂවල මන්ත්‍රීවරුන්ට තමන්ගේ හෘදය සාක්ෂියට එකඟව කටයුතු කිරීමට ඇති ඉඩකඩ පිළිබඳවත් අපට අලුතින් කල්පනා කරන්න වෙලා තිබෙනවා. ඒ කියන දේශපාලන සංශෝධන අපට අනිවාර්යයෙන්ම අවශ්‍යයි. එහෙම නැති වුණොත් සිද්ධ වෙන්නේ පක්ෂයක, පුද්ගලයන් එක් කෙනෙකු දෙදෙනෙකුගේ

[ගරු නිමල් සිරිපාද ද සිල්වා මහතා]

ඒකාධිපතිත්වයට -ඒ යකඩ සපත්තුවට- පාගා ගෙන රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන කථා කිරීමටයි. රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හදන්න ඉස්සෙල්ලා පක්ෂ තුළ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හදා ගන්න ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපට මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවක් තිබෙනවා. ඒ මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව හරහා අවශ්‍ය නිර්ණායක අපි හදන්න ඕනෑ. එසේ කිරීම දැන් අත්‍යවශ්‍ය කාරණයක් වෙලා තිබෙනවා. කාලාන්තරයක් තිස්සේ සුවිශේෂ වූ වෙහෙසක් අරගෙන මේ පනත් කෙටුම්පත සකස් කිරීම පිළිබඳව විජයදාස රාජපක්ෂ ඇමතිතුමාට මම ස්තූතිවන්ත වෙනවා. මේ පාර්ලිමේන්තුවේ අපි ජන හදවත හඳුනා, ජන ගැස්ම හඳුනා පිරිසක් බවට පත් වෙන්න ඕනෑ. ජනතාවගේ මතයට සංවේදී නොවන දඩබ්බර පිරිසක් බවට අපි පත් නොවිය යුතුයි. එහෙම පත් වූණොත් තමයි, "මේ 225දෙනාම එළවන්න ඕනෑ, ඒ අය අවශ්‍ය නැහැ" කියන මතය ජනතාව තුළට යන්නේ. ජනතාවගේ අවශ්‍යතා පිළිබඳව අප නිතරම සොයන්න ඕනෑ. සමහර විට කෙනෙකු අහන්න පුළුවන්, "ව්‍යවස්ථාව කන්න ද?" කියලා. "අපට ඕනෑ කෑම -බීම, තෙල් මිසක් ව්‍යවස්ථාවක් නොවෙයි" කියලා කියන්න පුළුවන්. රටක සදාචාරාත්මක සමාජයක් ඇති කිරීම සඳහා, හොඳ දේශපාලන සංස්කෘතියක් ඇති කිරීම සඳහා, අන්තර්ජාතික වශයෙන්, දේශපාලනික වශයෙන් අපව පිළිගැනීම සඳහා අපි ඒ විධියට කටයුතු කළ යුතුයි. මොකද, අද ලෝකය තුළ තනිවම වැඩ කරගන්න අපට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒකාධිපති පාලනයක් අරගෙන ගිහිල්ලා රටකට survive වෙන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. මොකද, ජාත්‍යන්තරය අපි දිහා බලාගෙන ඉන්නවා. ජාත්‍යන්තරය කියන විධියට ඔක්කෝම හරි නොයන්න පුළුවන්. නමුත්, මූලික වශයෙන් ජාත්‍යන්තර ප්‍රමිතීන්ට අනුව, අපේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ව්‍යුහයන් හා ක්‍රියාදාමයන් අපි ඉදිරිපත් කළ යුතුයි. ඒ නිසා යම් ප්‍රමාණයකට හෝ මේ සංශෝධනය තුළින් ඒවා ගෙන එන බව පෙනෙන නිසා, විශේෂයෙන්ම රජයට සහයෝගය දීම සඳහා රජයේ තනතුරු අරගන්න ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ බහුතර මන්ත්‍රී සංඛ්‍යාව වන අපි, කෙළින්ම මේ සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කරගැනීම සඳහා උදවු කරන බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

බොහොම ස්තූතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

බොහොම ස්තූතියි, ගරු අමාත්‍යතුමනි. මිලහට, ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මැතිතුමා. ඔබතුමාට මිනිත්තු 21ක කාලයක් තිබෙනවා.

[12.38p.m.]

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம். ஏ. சும்ந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)

Thank you, Hon. Deputy Speaker, for the opportunity to speak on this very important Constitutional amendment that has been presented to this House. I say, "important", not because I say that there are any important contents in this Bill; it is important because this Bill is being touted as an important reform to the Constitution of this country, while it is not. It is my intention today to inform the country as to what this amendment actually seeks to do.

Now, there are many Members in this House who voted for the Seventeenth Amendment to the

Constitution. The same Members voted for the Eighteenth Amendment to the Constitution. Those very Members voted for the Nineteenth Amendment to the Constitution and they voted for the Twentieth Amendment to the Constitution and today they are all ready to vote for the Twenty Second Amendment to the Constitution, which will become the Twenty First Amendment. They are like a pendulum - they swing from one end to the other. I have my respect for the Hon. (Dr.) Sarath Weerasekera seated there. Right or wrong, he stands on one end. He does not swing like a pendulum.

I say this because when the Seventeenth Amendment to the Constitution was passed in this House, nobody cast a vote against it. Only one Member of Parliament abstained from voting. When the Nineteenth Amendment to the Constitution was passed in this House, only one Member -the Hon. (Dr.) Sarath Weerasekera- voted against it. Everybody else voted for it. That shows what the Seventeenth Amendment and what the Nineteenth Amendment sought to do, and how even Members in the Opposition benches were conscious of the expectation in the country and they went along with it, particularly the Nineteenth Amendment.

When the Nineteenth Amendment was presented to this House, I think the Government had only 48 Members; the Opposition had over 150 Members - yet it was passed. That was soon after an election. But, those very Members - out of that 150, I think about 60 odd Members - later voted for the Twentieth Amendment, including the Hon. Minister of Justice, who presented this Bill. The Hon. Minister of Justice pleaded with the other Members to give them an opportunity to correct a wrong that they have committed by passing the Twentieth Amendment.

I ask in all sincerity, from the turn of this millennium - seventeenth, eighteenth, nineteenth, twentieth, twenty first and every time - you say that you have made a mistake and you want to change it. What type of Parliament is this, that swings like this from one end to the other? Every time you say, "I made a mistake, let me correct it." It is no wonder that the country says, "to be done with these 225!" No wonder that everyone in the country today says, "throw these 225 out; you are misleading us; you are taking us for jokers." The people of the country are not jokers. They know what they are asking for.

Why is this Twenty Second Amendment to the Constitution coming today in the very same Parliament that adopted the Twentieth Amendment? It is coming because people in the country want to democratize this country; want to change the Constitution of this country. They want a system change - not tinkering with the Constitution. Some tinkering happened from the Seventeenth Amendment onwards. But this Bill that is before this House today does not even tinker with the Constitution. After it is passed - if it is passed - it will still retain all the powers of the Executive Presidency that the President enjoys under the Twentieth Amendment to the Constitution. I have challenged people for debates. I had one on Monday night. No one is able to show that it

actually reduces Presidential powers. So this is a fraud on the country; this is an absolute fraud. People are asking for a change; a total change. They do not want the Executive Presidency.

How have the people of this country been taken for a ride? Presidential Election Manifestos of 1994 said, "Abolish Executive Presidency within six months." From 1994, that six months have still not come. Now, not to be outdone, every other candidate at every other Presidential Election comes before people and say, "I will abolish the Executive Presidency. Vote for me." Eventually in 2015, President Maithreepala Sirisena who is here also said that. When he became the candidate, the first promise that he made to the country was, "I will abolish Executive Presidency". Then in the manifesto, small adjustments were made and he said, "We will first do what is not required to be done with a Referendum and then we will bring in a new Constitution." It is only President Gotabaya Rajapaksa who did not promise to abolish Executive Presidency, but even he said he would bring a new Constitution within one year. That was a promise. On the 3rd of January, 2020 when he addressed this House, when he made his Throne Speech, he said, "I will bring a new Constitution within this year" and he pointed to four factors.

One of those was the Executive; he said, "to deal with the Executive" - [Interruption]. Hon. (Dr.) Suren Raghavan, your telephone conversation can be heard on the microphone here. If you do not want to listen to what is happening in the House, please go out and speak. The former President said, "There are four things that are necessary for changing the Constitution." No.1 is the Executive; 2. Electoral system; 3. Provincial Councils and No.4 - as he termed it - Independence of the Judiciary. So, the first matter that he identified was the Executive. Everyone has promised this country that the Executive Presidency will be revisited. Not only then, before he relinquished the Office, in his last address to the nation, he said, "We will do away with the Twentieth Amendment as a first step and then, we will deal with the Executive Presidency." A day later, the Prime Minister who just took over office - the incumbent President - in his address to the nation very specifically said, "We will abolish the Executive Presidency". That was only a few months ago. But, what are we left with?

The history shows, as I said, from 1994 abolition of the Executive Presidency has been promised and the solution to the Tamil national question has also been promised consistently. In 2011, President Mahinda Rajapaksa famously told India three times that he would fully implement the provisions of the Thirteenth Amendment and go beyond that and make devolution of power meaningful. He said that three times in Joint Statements; but not done yet. None of these promises are ever kept. None of these promises are ever kept. That is why the citizenry of this country is asking for a fundamental change. They are exhausted. They know that this does not happen. When we talk about this in meetings, we are told, "Incrementally, we will do it". But, I can show you that nothing is done even incrementally. You keep going further down and I will show how that is done.

Seventeenth Amendment to the Constitution established a Constitutional Council.

Why? Because, there should not be political interference. When you say, "appointment of Independent Commissions", the key word is, "independence." Therefore, the Constitutional Council itself had to be independent. In order for the Constitutional Council to be independent, it required seven out of the ten Members should not be Members of any political party. That is why they came from outside. They should not be Members of any political party. That is how you assure independence.

The Eighteenth Amendment to the Constitution did away with that. I spoke in this House. I made the longest speech on the Eighteenth Amendment to the Constitution in this House, on the 8th of September, 2010- hardly a few months after I entered this august Assembly for the first time. That is because the UNP had withdrawn from the Chamber and it was left to us and the JVP to make speeches on the Eighteenth Amendment to the Constitution. In the Eighteenth Amendment to the Constitution, the Constitutional Council was done away with.

Then, the Nineteenth Amendment to the Constitution came, because you had promised to abolish the Executive Presidency - I am talking about the former President Maithreepala Sirisena. In your then manifesto, you said, "We will first do what is possible, without a Referendum." There itself, there was a step down. No step up; but a step down. Then, the Nineteenth Amendment to the Constitution Bill was prepared. That went to the Supreme Court and the Supreme Court struck down a few matters- another step down for the second time. When we came to this House, 150 Members were in the Opposition and they opposed to several matters. In order to get it through, they went a further a step down. That is when the composition of the Constitutional Council became politicized; 7:3 became 3:7. There were only three independent members and the other seven were the Members of Parliament. By definition, they were politicians and members of political parties. There was no independence thereafter. There it went. Even now, what the Hon. Minister of Justice is saying is, "Re-establishing the Constitutional Council." It is that - it is that Constitutional Council which is not independent. So, how will it make appointments to the Independent Commissions? That is a step down.

Then, what happened? The Twentieth Amendment to the Constitution was passed. Now, you say that you want to correct it, because people who protested demanded a change. They want the Executive Presidency abolished and they also said, "Do away with the Twentieth Amendment to the Constitution first."

So, if you do away with the Twentieth Amendment, you have to go back at least to the Nineteenth Amendment. I have always said that the Nineteenth Amendment is not the perfect legislation even at the time it was passed, because of this several compromises that had been made. But, we did it because immediately thereafter there was a Constitutional Assembly created by

consent. That is how you make reforms in the country. You must make a fundamental change. Bring a new constitution. Do not pretend; do not lie to the people and try to make them fools.

Thank you.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මන්ත්‍රීතුමා, ඔබතුමාට මිනිත්තු 18ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 1.00]

ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මහතා
(மாண்புமிகு மஹிந்தானந்த அலுத்தகமகே)
(The Hon. Mahindananda Aluthgamage)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු අමාත්‍යතුමා විසින් පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන ලද විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳවයි අපි මේ විවාද කරන්නේ. මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත හරහා බලාපොරොත්තු වෙන දේ පිළිබඳව ගරු අමාත්‍යතුමා හොඳ පැහැදිලි කිරීමක් කළා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කියන්නේ රටේ මූලික නීතිය බව අපි දන්නවා. ඒ පිළිබඳව ගරු ඇමතිතුමා පැහැදිලි කළා. මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හරහා රටේ අලුතින් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන සියලු දේ පිළිබඳව එතුමා සඳහන් කළා. මීට අදාළව විපක්ෂයෙන් කරපු කථා දෙකක් මම අහගෙන හිටියා. විපක්ෂයේ ප්‍රධාන සංවිධායකතුමාගේ කථාව මම අහගෙන හිටියා. එතුමා දැඩි වෛරයකින්, දැඩි ක්‍රෝධයකින් එතුමාගේ කථාව කරගෙන ගියා. මේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ අඩංගු එක කාරණයක් ගැනවත් එතුමා කථා කළේ නැහැ. එතුමා කථා කළේ, "ආණ්ඩුව ගෙදර යන්න ඕනෑ, රටේ ආර්ථිකය කඩාගෙන වැටිලා" වාගේ දේවල් ගැන. විපක්ෂයේ ප්‍රධාන සංවිධායකතුමාගේ මතය වූයේ ඒකයි. එතුමාගේ වේදනාව මට තේරෙනවා. එතුමාගේ වේදනාවත්, මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හරහා විපක්ෂය බලාපොරොත්තු වෙන දේ ගැනත් අපි හොඳට දන්නවා. මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හරහා ආණ්ඩුවේ බෙදීමක් සිදුවෙයි කියලා විපක්ෂය බලා ගෙන හිටියා. ආණ්ඩුව මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත පරදවයි කියලා විපක්ෂය බලාගෙන හිටියා. විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හරහා ආණ්ඩුව බෙදිලා, ආණ්ඩුව ඇතුළේ අර්බුදයක් ඇති කරලා, මේ ආණ්ඩුවේ ඇමති ධුර අරගෙන ආපසු බලයට එන්න පුළුවන්ද කියන එකයි විපක්ෂය බලාගෙන හිටියේ. ඒකයි තමුන්නාන්සේලා බලාපොරොත්තු වූයේ.

ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මැතිතුමා ජනාධිපති හැටියට හිටපු කාලයේ තමයි මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවේ. එතුමාගේ කැබිනට් මණ්ඩලය තමයි මෙය අනුමත කළේ. ඒ නිසා ආණ්ඩුවක් හැටියට අපට මේ පනත් කෙටුම්පතට විරුද්ධවීමේ අවශ්‍යතාවක් නැහැ. ඒ නිසා මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හෙට වෙනකොට සම්මත වෙනවාය කියන එක අපි පැහැදිලිව කියනවා. මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත වෙන නිසා විපක්ෂයේ බලාපොරොත්තු බිඳ වැටුණා. පොදු ජන පෙරමුණ ඇතුළේ බෙදීමක් ඇති කරලා, ආණ්ඩුව ඇතුළේ බෙදීමක් ඇති කරලා මේක පරාජය කරන්න කටයුතු කරන්න තමුන්නාන්සේලා බලාපොරොත්තු වෙවිව ඒ සිහින

මාළිගා බිඳ වැටුණා. ඒ නිසා තමුන්නාන්සේලා ඉන්නේ දැඩි කලකිරීමකින්. ඒ වේදනාව අපට තේරෙනවා.

සුමන්තිරත් මන්ත්‍රීතුමා දැන් කථා කළා. එතුමාගේ කථාවේදී කිව්වේ මොනවාද? එතුමා නිසා තමයි අද අපට අඩු ගණනේ පළාත් සභා මැතිවරණයවත් පවත්වන්න බැරි වෙලා තිබෙන්නේ. එතුමන්ලා අවසානයේ ගෙනාපු සංශෝධන ටික නිසා තමයි අද පළාත් සභා මැතිවරණය කල් දමන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ. එතුමා ඉන්නේ විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කරන්න ඕනෑ කියන මතයේ. එතුමා ඉන්නේ ඊලාම් සිහිනයේ. ඒක තමයි අපට බනින්නේ. මේ පාර්ලිමේන්තුවේ අපි විවාදයක් කරනකොට, ඒ විවාදයේදී අපි සාකච්ඡා කළ යුත්තේ මොනවාද කියන එක හරියට තේරුම්ගෙන කටයුතු කරන්නේ නැති නිසා තමයි අපට මිනිස්සු දොස් කියන්නේ. ඒ නිසා, විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව පැවැත්වෙන මෙම විවාදයේදී පාර්ලිමේන්තුවේ අපි සියලුදෙනාම හොඳ මොනවාද, නරක මොනවාද කියා සාකච්ඡා කළ යුතුයි කියා මා විශ්වාස කරනවා. නරක තිබෙනවා නම් ඒවාට ගෙනෙන්න ඕනෑ සංශෝධන මොනවාද, හොඳ තිබෙනවා නම් ඒ හොඳ මොනවාද කියන කාරණා පිළිබඳව තමයි අපි සාකච්ඡා කළ යුත්තේ, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද අපි මේ ගෙනෙන්නේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පතයි. පළමුවෙනි වරට මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට සංශෝධනයක් ගෙනාවේ 1978දී. අවුරුදු 44ක් ගතවෙද්දී අපි ඒ ව්‍යවස්ථාවට සංශෝධන 22ක් කරලා තිබෙනවා. මම මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධන 22 ගැන පොඩි අධ්‍යයනයක් කරලා බැලුවා. ඒ එකින් එක අරගෙන, පොඩි පොඩියට මට පුළුවන් ආකාරයට මම මේ පිළිබඳව අධ්‍යයනයක් කළා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ව්‍යවස්ථා සංශෝධන 22කින් සංශෝධන 12ක්ම ගෙනැල්ලා තිබෙන්නේ එදාට පවතින රජයේ පැවැත්ම සඳහායි. විපක්ෂය දුර්වල කරන්නත්, පෞද්ගලික අවශ්‍යතා සඳහාත් තමයි ඒ ව්‍යවස්ථා සංශෝධන ගෙනැල්ලා තිබෙන්නේ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කියන්නේ, රටේ මූලික නීතියයි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 3වන ව්‍යවස්ථාවේත්, 4වන ව්‍යවස්ථාවේත් පැහැදිලිව කියලා තිබෙනවා, ජනතාවගේ පරමාධිපත්‍යය ගැන. පරමාධිපත්‍ය බලය ජනතාව සතුයි. එය අත්හළ නොහැකියි. ජනතාව විසින් මේ සභාවට -පාර්ලිමේන්තුවට - මන්ත්‍රීවරු 225දෙනෙක් පත් කරලා ඒ බලය දීලා තිබෙනවා. ඒ නිසා අපි කළ යුත්තේ ජනතාවගේ යහපත උදෙසා මේ නීති සකස් කිරීමයි. හැබැයි, මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනවලින් එවකට පැවැති රජයන් මොනවාද කළේ කියන එක මේ සංශෝධන 22ම එකින් එකට අරගෙන බැලුවොත් පෙනෙනවා. සෑම රජයක් තුළින්ම වැරදි සිදු වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා අඩුම ගණනේ විසිතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පසුවත් පෞද්ගලික න්‍යාය පත්‍රවලින් බැහැරව, මේ රටේ ජනතාව අපට දීලා තිබෙන වරම අනුව අපි මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයන් සිදු කළ යුතුයි කියලා මම පෞද්ගලිකව යෝජනා කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1978 නොවැම්බර් මාසයේ 20 වන දින ජේ.ආර්.ජයවර්ධන මැතිතුමා පළමුවෙනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය ඉදිරිපත් කළා. ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මගේ ළඟ තිබෙනවා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවරුන්ගේ තනතුරු කිහිපයක් සම්බන්ධයෙන් කියලා තමයි ඒ සංශෝධනය පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළේ. ඒ සංශෝධනය තුළින් ගරු සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනියගේ ප්‍රජා අයිතිය අහෝසි කළා. ඒ සංශෝධනය ගෙන එන්නේ

[ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මහතා]

මොකටද? ඒ සංශෝධනය ගෙන එන්නේ තමන්ගේ විරුද්ධවාදියාගේ ප්‍රජා අයිතිය අහෝසි කරන්නයි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් තුළින් සිද්ධ වෙන්න ඕනෑ ඒකද? රටේ ජනතාව අපට දීලා තිබෙන වරම තුළින්, රටේ නීතිය ක්‍රියාත්මක කරන්න කියලා අපට දීලා තිබෙන වරම තුළින්, පළමු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මඟින් අපි කළේ මොකක්ද? කළේ විපක්ෂ නායක සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනියගේ ප්‍රජා අයිතිය අහෝසි කිරීමයි.

දෙවැනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය, 1979 පෙබරවාරි 26වෙනි දා ඉදිරිපත් කළා. එම සංශෝධනයෙන් කළේ මොකක්ද? ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ සංශෝධනයෙන් කියන්නේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ඉල්ලා අස්වීම පිළිබඳවයි. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ඉල්ලා අස්වීම පවතින රජයට අවාසිය කියලා දැනෙන නිසා, ඒ අයට ආණ්ඩුවෙන් එහේට මෙහේට යන්න බැරි වෙන්න 1979දී ඒ සංශෝධනය ගෙනාවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තුන්වෙනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් ගෙනාවා. එම සංශෝධනයෙන් ගෙනාවේ "ජනාධිපතිවරයා තෝරා පත් කර ගැනීම හා ධුර කාලය" පිළිබඳවයි. අවුරුදු හයකට තිබුණු කාල සීමාව, අවුරුදු හතරකට ගෙනාවා. මොකද, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙන්නේ අවුරුදු 6කින් මැතිවරණයකට යන්නයි. ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමාට දැනෙනවා, අවුරුදු හතරකින් මැතිවරණයකට යන්න පුළුවන් කියලා. එතුමා අවුරුදු 4කින් මැතිවරණයකට යන්න පුළුවන් වන පරිදි ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් ගෙනාවා. මේ ඔක්කොම සංශෝධනයන් ගෙනෙන්නේ පවතින රජයේ වාසිය සඳහායි; ඔවුන්ගේ උන්නතිය සඳහායි.

ඊළඟට, ආයෙන් 1982 දෙසැම්බර් මාසයේ දී සංශෝධනයක් ගෙනාවා. එහිදී අවුරුදු හතරක්ව පැවැති ධුර කාලය, අවුරුදු හයක් කර ගත්තා. සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනියගේ ප්‍රජා අයිතිය අහෝසි කරලා, අවුරුදු හතරක් කරගෙන ගිහින් ජනාධිපති බලතල ශක්තිමත් කර ගත්තා. ඊළඟට ශක්තිමත් ජනාධිපති අපේක්ෂකයෙක් එන්නේ නැහැ, ඒ නිසා තමන්ගේ කාල සීමාව අවුරුදු හය දක්වා වැඩි කර ගැනීම සඳහා නැවතත් ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් ගෙනාවා. .

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දහනවවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය වෙනතෙක් තොරතුරු මා ළඟ තිබෙනවා. මේ සංශෝධනවලට ලැබුණු ඡන්දවල ඉඳලා, ඒ හැම දෙයක් ගැනම තොරතුරු මා ළඟ තිබෙනවා. මන්ත්‍රීවරුන්ගේ පැති මාරු කිරීම් පිළිබඳව, කාලසීමා පිළිබඳව, කාලසීමා දීර්ඝ කිරීම් පිළිබඳව, පුද්ගලයන්ගේ ප්‍රජා අයිතිය අහෝසි කිරීම් පිළිබඳව වරින් වර සංශෝධන ගෙනාවා. අපට මතකයි, මඟින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා තුන්වන වරටත් ජනාධිපති අපේක්ෂකයා විධියට තරග කරයි කියලා හිතලා, දෙවරකට වැඩිය ජනාධිපතිවරණය සඳහා ඡන්දය ඉල්ලන්න බැහැ කියලා සංශෝධනයක් ගෙනාවා. "අවුරුදු 35ට අඩු අයට ඡන්දය ඉල්ලන්න බැහැ" කියලා සංශෝධනයක් ගෙනාවා.

නමුත් මම කියනවා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් තුළින් අපට ලැබීලා තිබෙන බලය මේක නොවෙයි කියලා. අපි කළ යුත්තේ මේවා නොවෙයි. මේ රටේ ජනතාව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් තුළින් මේ උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරු 225දෙනෙකුට බලය පවරා දීලා තිබෙන්නේ රටේ මූලික නීතිය සම්පාදනය කරන්නයි. අපට දීලා තිබෙන ඒ වරම අපි වැරදි ලෙසයි අර්ථකථනය කරන්නේ. අපි වැරදි ලෙසයි පාවිච්චි කරන්නේ. ජනතාව අපට ලබා දී තිබෙන වරම භාවිත කරලා පාර්ලිමේන්තුවේ

ආණ්ඩු පක්ෂය රැක ගැනීම සඳහා විතරක් නීති ගෙනැල්ලා වැඩක් නැහැ. ඒ නිසා මෙතැනින් එහාටවත් අපි මේ පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට ව්‍යවස්ථා සංශෝධන ගෙන ඒමේ කටයුතු නිවැරදිව සිදුවිය යුතුයි කියලා මා විශ්වාස කරනවා.

දැනට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන 22ක් ගෙනැල්ලා තිබෙනවා. ඇත්තම කිව්වොත්, නිවැරදිව කරලා තිබෙන්නේ ඒවායින් ව්‍යවස්ථා සංශෝධන 5ක් හෝ 6ක් පමණයි. අනෙක් හැම සංශෝධනයක්ම ගෙනැල්ලා තිබෙන්නේ එක්කෝ විපක්ෂය මර්දනය කරන්න, එහෙම නැත්නම් ආණ්ඩුව ශක්තිමත් කරන්න. එහෙමත් නැත්නම්, වෙනත් පෞද්ගලික දෙයක් පදනම් කරගෙන තමයි ඒ ව්‍යවස්ථා සංශෝධන ගෙනැල්ලා තිබෙන්නේ. මේ විධියට ව්‍යවස්ථා සංශෝධන කරමින් ගියොත්, තවත් අවුරුදු ගණනාවක් යනකොට ව්‍යවස්ථා සංශෝධන 100ක් විතර සිදුවෙලා තියෙයි. ඒ නිසා, මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධන සිදු කිරීමේ දී පාර්ලිමේන්තුවේ අපි සියලුදෙනාම එකට එකතු වෙලා සාකච්ඡා කරලා, කථා බහ කරලා කටයුතු කළ යුතුයි කියලා අපි කියනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

මා මුලින් සඳහන් කළා වාගේ මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳ කාරණය පසුගිය කාලය පුරාම මේ රටේ මහත් ආන්දෝලනයකට ලක් වුණු මාතෘකාවක් වුණා.

විපක්ෂය මේ පිළිබඳ විවිධ යෝජනා ඉදිරිපත් කළා. විපක්ෂය කිව්වා, "මේක පරද්දනවා, මේක ආණ්ඩුව ඇතුළේම පරද්දනවා" කියලා. ආණ්ඩුවේ ඉඳගෙන අපි මොකටද මේක පරද්දන්නේ? ආණ්ඩුව ගෙනා යෝජනාවක් ආණ්ඩුව විසින්ම පරද්දනවා නම්, ඒක ඇතුළේ තිබෙන්නේ වෙනත් න්‍යාය පත්‍රයක්. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ නිසා අපි පැහැදිලිව කියන්න ඕනෑ, මේ රටට හොඳ දෙයක් වෙනවා නම්, මේ රටට හොඳ දෙයක් කෙරෙනවා නම් ඒකට අපි සහාය ලබා දෙන්න ඕනෑ බව.

මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළ ඉතා හොඳ කාරණා ගණනාවක් තිබෙනවා. විශේෂයෙන් අපේ ගරු අධිකරණ ඇමතිතුමා කිව්වා වාගේ ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාව සහ විගණන සේවා කොමිෂන් සභාව ගෙන ඒම ඉතා හොඳයි. බොහෝ වෙලාවට හැම දෙයකදීම දේශපාලනඥයාට තමයි දොස් කියන්නේ; දේශපාලනඥයාට තමයි වැරදිකාරයා කියන්නේ. නමුත්, ප්‍රසම්පාදන ක්‍රමය තුළ බරපතල චෝදනා ගණනාවක් රාජ්‍ය නිලධාරීන්ටත් එල්ල වෙනවා. මේ හැම ප්‍රසම්පාදන කමිටුවකම ඉඳගන්නේ රාජ්‍ය නිලධාරීන්. නමුත්, ඒවායේ විනිවිදභාවයක් නැහැ. හැබැයි, අන්තිමට දොස් නහන්නේ විෂය භාර ඇමතිවරයාට. ඒ නිසා ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාවක් පත් කිරීම ඉතාම වැදගත්.

ඒ වාගේම තමයි, විගණන සේවා කොමිෂන් සභාවත්. විගණන සේවා කොමිෂන් සභාව පත් කිරීමත් ඉතාම හොඳ දෙයක්. මේ කොමිෂන් සභාව නැති නිසා තමයි අපට -මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින මන්ත්‍රීවරු 225දෙනාටම- විවිධ චෝදනා ඉදිරිපත් කරන්නේ. අපි සියලුදෙනාම හොරු කියලා කියනවා. හැබැයි, ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාවක් හදලා ඒ ප්‍රසම්පාදන ක්‍රමය අධ්‍යයනය කරලා, විගණන සේවා කොමිෂන් සභාවක් හදලා ඒවා විගණනය කරලා, සොයා බලා කටයුතු කරනකොට ඒ දේවල්වලට අපට ඇඟිල්ල දිගු කරන්න බැහැ, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළ, මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව, රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව, ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව, විගණන සේවා කොමිෂන් සභාව, ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව, අල්ලස් හෝ දූෂණ චෝදනා විමර්ශනය කිරීමේ

කොමිෂන් සභාව ඇතුළු කොමිෂන් සභා ගණනාවක් තිබෙනවා. හැබැයි, මේ කොමිෂන් සභා මොන තරම් ස්වාධීන වුණත් වැඩක් නැහැ, මේ කොමිෂන් සභාවලට පත් කරන පුද්ගලයන් වෙනත් න්‍යාය පත්‍රවලට අනුව වැඩ කරන ගියොත්. එහෙම වුණොත් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ අපි සම්මත කරන මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් කිසිම වැඩක් වෙන්වෙන්නේ නැහැ. ඒක තමයි පසුගිය කාලයේත් වුණේ. පසුගිය 2015-2020 කාලයේ -මෙල්ලිපාල සිරිසේන හිටපු ජනාධිපතිතුමාගේ කාලයේ- ඔබතුමන්ලා හොඳ වෙනතාවෙන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව පත් කළා. හැබැයි, ඒකට පත් වුණු පුද්ගලයෝ කටයුතු කළේ කොහොමද? ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මැතිතුමා ඒ ගැන ඉතා හොඳින් කිව්වා. මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවට පත් කරපු සාමාජිකයෙක් රටේ මැතිවරණ පවත්වන්න එසා කියලා උසාවි ගියා. එතකට ඒ කොමිෂන් සභාවේ තිබෙන ස්වාධීනත්වය මොකක්ද? අපි දැක්කා, ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට පත් කරපු සමහර මන්ත්‍රීවරු කටයුතු කළ ආකාරය. මිලන ජනාධිපතිවරණය ගැන හිතලා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට පත් කරන්න කලින් හවසට ගෙදරට ගෙන්වාගෙන ඒ අය එක්ක සාකච්ඡා කළා. ඒක නොවෙයි, ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවකින් සිදු විය යුත්තේ. ඒ නිසා වත්මන් ජනාධිපතිතුමා, මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන අගමැතිවරයා, විපක්ෂ නායකතුමා, විපක්ෂයේ සියලු පක්ෂ නියෝජනය කරන මේ හැම කෙනෙක්ම එකතුවෙලා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට සාමාජිකයන් පත් කිරීමේදී මධ්‍යස්ථ, වෙනත් න්‍යාය පත්‍රවලට නොයන, ඊළඟ ජනාධිපති වෙන්න නොබලන අය පත් කළ යුතුයි. මේ සභාවට මහා ලොක්කෝ පත් කළ යුතු නැහැ. බොහොම අවංක, රට ගැන හිතන පිරිසක් මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට පත් වුණේ නැත්නම් අපි මේ කරන දෙයින් ප්‍රතිඵලයක් ලැබෙන්නේ නැහැ, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රටේ මොන අර්බුද තිබුණත්, මොන ප්‍රශ්න තිබුණත් අපි මේ පනත් කෙටුම්පතට සහයෝගය ලබා දෙනවා. හැබැයි, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට සාමාජිකයන් පත් කර ගැනීමේදී විශේෂ අවධානයක් යොමු කරලා ඒකට නිවැරදි පුද්ගලයන් පත් කරන්න කියලා අපි කියනවා. නැත්නම් 2015-2020 කාලයේදී සිද්ධ වුණා වාගේ දේවල්ම ඉදිරියටත් වෙයි. අපට මතකයි නේ එදා පොලිස්පතිවරයා පත් කළේ කොහොමද කියලා. අන්තිමට නීතිය නවන්න හැදුවා. නීතිය නවන පොලිස්පතිවරයෙක් පත් කළා. ඒ වාගේම අපට මතකයි නේ, මහ බැංකු අධිපතිවරයෙක් පත් කරලා මොකක්ද වුණේ කියලා. ඒ නිසා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට පත් කරන පුද්ගලයන් මත තමයි මේ සියල්ල රඳා පවතින්නේ. අපි මොන තරම් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන කථා කළත් වැඩක් නැහැ, මොන තරම් රටේ නීතිය ගැන කථා කළත් වැඩක් නැහැ, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට, මේ කොමිෂන් සභාවලට පත් කරන පුද්ගලයන් නිවැරදි පුද්ගලයන් නොවෙයි නම්. ඒ සභාවලට නිවැරදි පුද්ගලයන් පත් නොවුණොත් අපි මේ කරන දෙයින් කිසිම තේරුමක් නැති වනවා. දැන් අපට ආරංචි වෙලා තිබෙනවා, දැන් සමහරු මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවට එන්න දත කට මැදගෙන ඉන්නවා කියලා. ඒ අය පිළිබඳවත් විවිධ වෝද්‍යා තිබෙනවා. ඒ නිසා මම හිතන්නේ අපි ඔක්කෝම එකට එක්කනු වෙලා මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ නිවැරදි තීරණ ගන්න ඕනෑ.

අපේ සුමන්තිරන් මන්ත්‍රීතුමා අද කිව්වා, මේ සංශෝධනයෙන් ජනාධිපතිවරයාගේ බලතල කිසිවක් අඩුවෙලා නැහැ කියලා. මීට කලින් අග්‍රවිනිශ්චයකාරවරයා, විනිශ්චයකාරවරු පොලිස්පතිවරයා පත් කිරීමේ බලය තිබුණේ ජනාධිපතිවරයාට. මේ සංශෝධනයෙන් ඒ සියල්ල අහිමි වෙලා තිබෙනවා. ඒ අනුව, ජනාධිපතිවරයාගේ බලය සම්පූර්ණයෙන් තබාගෙන නැහැ. ඒක අර්ථ කථනය කළේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය තමයි කිව්වේ, මේ මේ බලතල ජනාධිපතිවරයාට තිබෙන්න ඕනෑ කියලා. ඒක තීරණය

කළේ අපි නොවෙයි, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය. මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳව විවිධ පුද්ගලයන්ට විවිධ අර්ථ කථන ගේන්න පුළුවන්.

අපේ අධිකරණ ඇමති ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමා පසුගිය කාලය පුරා මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගේන්න විශාල වශයෙන් මහත්සි වුණා. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනවලට පක්ෂව ඡන්දය දීලා අපිත් දැන් විහිළුකාරයෝ වෙලා. දහව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඇතුළු ව්‍යවස්ථා සංශෝධනවලදී අපි මේ පාර්ලිමේන්තුවේ විහිළුකාරයෝ බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. එකක් ගේනවා, සම්මත කරනවා. ඒක නිවැරදි කරන්න ආයෝජන එකක් ගේනවා. මේ විධියට එකම දෙයට කිහිප වතාවක් අපි ඡන්දය දීලා තිබෙනවා. මේ නිසා තමයි මේ රටේ මිනිස්සු අපට හිතාවෙන්නේ. දහව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය බලාත්මක කරනවා. ටික කාලයකට පස්සේ ඒක අවලංගු කරනවා. අපි කාගෙ-කාගේ අතිනුත් වැරදිම සිදුවෙන්න පුළුවන්.

මම කියන්නේ අඩු ගණනේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පසුවත් මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී අපි සකස් කරන උත්තරීතර නීතිය එක එක පුද්ගලයන් ලඝු නොකොට, එක එක පුද්ගලයන් ඉලක්ක කර නොගෙන, වෙන වෙන න්‍යාය පත්‍ර ගැන නොහිතා මේ රටේ මහ ජනතාව වෙනුවෙන් ක්‍රියාත්මක කරන්න කියලායි. මම ඔබතුමාට කිව්වා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කියන්නේ රටේ නීතිය කියලා. අපි තමයි නීති සම්පාදකයෝ. එහෙම නම්, නීති සම්පාදකයන් හැටියට අපි කරන්න ඕනෑ මේ රටේ සිටින මිලියන 22ක ජනතාව වෙනුවෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීව සාධාරණ ලෙස නීතිය සම්පාදනය කිරීමයි. අපට ලැබිලා තිබෙන බලය අයුතු ලෙස පාවිච්චි කරලා, වෙනත් පුද්ගලයන්ගෙන් පළිගන්න, වෙනත් පුද්ගලයන්ට වෙර කරන්න කටයුතු කරනවා නම්, ඒක වැරදියි. ගරු ඇමතිතුමනි, මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් ඔබතුමා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, විනිවිදභාවය වැනි ගොඩක් දේවල් බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා කොච්චර මහත්සි වෙලා මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවත්, ඒ තුළින් කොමිෂන් සභා පත් කළත්, ඒවාට පත් කරන පුද්ගලයන් නුසුදුසු පුද්ගලයන් වුණොත් මම මුලින් කිව්වා වාගේම මේ සංශෝධනයෙහුත් ප්‍රයෝජනයක් නැති වෙනවා. සමහරු මේ තනතුරුවලට එන්න දැනටම canvass කරනවා කියලා අපට ආරංචියි. අපි ඔබතුමාට කියන්නේ මේ සභාවලට නිවැරදි පුද්ගලයන් පත් වුණේ නැත්නම් ඔබතුමා දරන උත්සාහයේ ප්‍රතිඵලයක් නැති වෙනවා කියලායි. ජනාධිපතිතුමා, අගමැතිතුමා, විපක්ෂ නායකතුමා, සුළු පක්ෂ නියෝජනය කරන සියලුදෙනා එකතු එකතු වෙලා මේ කොමිෂන් සභා සඳහා නියම නිවැරදි පුද්ගලයන් පත් කළොත් විතරයි, මේ රටේ මහ ජනතාව බලාපොරොත්තු වන දේ අපට කරන්න පුළුවන් වෙන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම මීට වැඩිය කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. ගරු ඇමතිතුමනි, මම ඔබතුමාට කිව්වා වාගේම, මෙතෙක් සිදු කරන ලද ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන විස්සේම පිටපත් මගේ ළඟ තිබෙනවා. මේ සංශෝධන 20ට පක්ෂව පාර්ලිමේන්තුවේදී ලැබුණු ඡන්ද ප්‍රමාණවලට සහ විරුද්ධව ලැබුණු ඡන්ද ප්‍රමාණවලට අදාළ දත්ත මගේ ළඟ තිබෙනවා. පළමුවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව ඡන්ද 129යි, විරුද්ධව 7යි. දෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව ඡන්ද 131යි, විරුද්ධව 6යි. තුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව ඡන්ද 139යි, විරුද්ධව එක මන්ත්‍රීවරයකුත් ඡන්දය දීලා නැහැ. ඒ කියන්නේ 1982දී සිදුකළ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා

[ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මහතා]

සංශෝධනයට විරුද්ධව එක මන්ත්‍රීවරයකුවත් ඡන්දය දීලා නැහැ. මේ සියලු ව්‍යවස්ථා සංශෝධනවලදී කටයුතු කර තිබෙන ආකාරය අපි දැක්කා. ඒ අනුව, යම් කිසි කෙනෙකුගෙන් පළිගන්න, එහෙම නැත්නම් රටේ ජනතාව බලාපොරොත්තු නොවන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් නැවත ඇති නොවෙයි කියලා අපි විශ්වාස කරනවා.

ගරු ඇමතිතුමනි, මේ රජය මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් බලාපොරොත්තු වන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ස්ථාපිත කර ගැනීමට, නීතිය නියමාකාරව ස්ථාපිත කර ගැනීමට, කොමිෂන් සභාවලින් රටේ ජනතාව බලාපොරොත්තු වන දේ ඉෂ්ට කර ගැනීමට හැකියාව ලැබේවා කියා පාර්ථනා කරමින් මා නිහඬ වෙනවා.

බොහොම ස්තූතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Hon. Deputy Speaker)

ගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා. ඔබතුමාට මිනිත්තු 09ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.හා. 1.17]

ගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහතා
(மாண்புமிகு மைத்திரிபால சிறீசேன)
(The Hon. Maithreepala Sirisena)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත දෙවෙනි වර කියවන මේ අවස්ථාවේ මට මතක් වෙනවා, 2015දී දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනා අවස්ථාවේ මේ සභාවේ මන්ත්‍රීවරු බහුතරයක් මොන තරම් සතුටකින් සිටියාද කියන කාරණය. ඒ වාගේම ඒ අවස්ථාව වනවිට රටේ ජනතාවත් ඉතාම සතුටින් සිටියා. මොකද, අද තිබෙන ප්‍රශ්න රාශියක් එදා තිබුණේ නැහැ. 2015දී මම ජනාධිපතිවරයා වශයෙන් පත් වෙලා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරලා අපි දවස් දෙකක් මේ ගරු සභාවේදී ඒ ගැන වාද විවාද කළා. ඒ දවස් දෙකම ජනාධිපතිවරයා විධියට මම මේ ගරු සභාවේ ඉඳලා මන්ත්‍රීවරුන්ගේ, ඇමතිවරුන්ගේ කරට අත දාලා 'මම' කියලා, 'මල්ලියේ' කියලා, 'අයිසේ' කියලා ඡන්ද 225ත්, 215ක් ගන්න පුළුවන්කම ලැබුණා. ඒ ගැන මම වඩාත්ම සතුටු වෙනවා.

මට විශේෂයෙන්ම කියන්නට ඕනෑ කාරණයක් තිබෙනවා. එදා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳ විවාදයේ දෙවැනි දවසේ සවස 5.00ට තමයි ඡන්දය විමසීමට නියමිතව තිබුණේ. විශේෂයෙන්ම මේ අවස්ථාවේ ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ ඇමතිතුමාට මම ගරු කරනවා. මොකද, හෙට විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට ඡන්දය විමසන දවස. හෙට එතුමාට දෙදවොපහත සිද්ධියක් වන දවසක් වෙනවා. 2015දී දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන විවාද කරලා සවස 5.00ට තමයි ඡන්දය විමසන්න නියමිතව තිබුණේ. එදා සවස 5.00ට ඡන්දය විමසීමට නියමිතව තිබුණත්, රාත්‍රී 7.00 දක්වා පැය දෙකක් ඡන්දය විමසීම කල් ගියා. එදා මතු වූ නොයෙකුත් ප්‍රශ්නවලට මගේ ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් උත්තර දීලා, ඒ පැය දෙකටම කර ගැනුවේ විජයදාස රාජපක්ෂ ඇමතිතුමායි. රාත්‍රී 7.00ට ඡන්ද විමසීම පවත්වා අපි ඡන්ද 225ත්, 215ක් ගත්තා. ඒ පිළිබඳව මා එතුමාට විශේෂයෙන්ම ස්තූතීන් වෙනවා.

අද මේ විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ගෙනෙන අවස්ථාවේ, මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ

මන්ත්‍රීතුමා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබුණු අඩුපාඩුකම් ගැන කථා කළා, විශේෂයෙන් ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවලට හොඳ පුද්ගලයන් පත් කරන්න ඕනෑය කියලා. නමුත් ගරු මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මන්ත්‍රීතුමාට මා බොහොම පැහැදිලිව කියන්නට ඕනෑ, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවාට පසු මට තිබුණු ලොකුම ප්‍රශ්නය තමයි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව දේශපාලනීකරණය වීම සහ කථානායකවරයාට අවශ්‍ය පරිදි ස්වාධීන කොමිෂන් සභා මෙහෙයවන්නට පුළුවන් වීම. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේම සඳහන්වෙලා තිබෙනවා, 2015දී දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත වීමෙන් පසුව පාර්ලිමේන්තුව විසින් ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවලට අදාළ රෙගුලාසි - regulations - පාස් කළ යුතුයි කියලා. නමුත් එකම ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවකටවත් අදාළ රෙගුලාසි - regulations - පාස් කළේ නැහැ. ඒ නිසා එක් එක්කොටාට ඕනෑ විධියට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවත්, ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවත් හසුරුවන්න පුළුවන්කමක් ලැබුණා. ප්‍රධාන වශයෙන්ම මා මේ කාරණය කියන්නට ඕනෑ. ඉතාම දක්ෂ විනිශ්චයකාරවරුන්ගේ උසස් වීම සම්බන්ධයෙන් අග්‍රවිනිශ්චයකාරතුමා මට නම් එව්වාම, මා ඒවා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට යොමු කළා. ඊට පස්සේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේදී ඒ උසස් වීම් ප්‍රතික්ෂේපවෙලා, ඒ උසස් වීම් ලබා ගැනීමට සුදුසුකම් තිබුණු විනිශ්චයකාරතුමන්ලා උසස් වීම් නැතිව විශ්‍රාම ගියා. ඒ වාගේම ප්‍රශ්න දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබුණා. එදා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව දේශපාලනීකරණය වීම තුළින් සිදු වූ දේවල් නිසා අපි මේ අවස්ථාවේදී පැහැදිලිව තේරුම් ගන්නට ඕනෑ, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව දේශපාලනීකරණය නොවුණු එකක් විය යුතුයි කියලා. එදා ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවලට සිවිල් සංවිධානවලින් සාමාජිකයන් පත් කරනවාය කියලා යම් යම් පුද්ගලයන් පත් කළා. ඒ ගොල්ලෝ සම්පූර්ණයෙන්ම දේශපාලන පක්ෂවල ක්‍රියාකාරීන්. ඒ නිසා තමයි එවැනි තත්ත්වයකට ඒ කොමිෂන් සභා පත් වුණේ.

ඒ විතරක් නොවෙයි. 1978 සිට මේ දක්වා, අපි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව විසිදෙන වතාවටත් සංශෝධනය කරනවා. සාමාන්‍යයෙන් බැලුවොත්, සෑම ආණ්ඩුවක්ම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනවලට ගිහින් තිබෙනවා. මහා ත්‍රිකාන්තය වැනි රටක ලිඛිත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් නැතිව අවුරුදු සිය ගණනක් රට පාලනය කරනවා. ඒ නිසා අපි කනගාටු වෙන්න ඕනෑ, අපි අවුරුදු 48ක කාලයක් තුළ මේ වන විට විසිදෙනවතාවක් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කිරීම ගැන. මාත් පැහැදිලිව පිළිගන්නවා, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන 22ත් වැඩි ප්‍රමාණයක් ජනතාවගේ ඕනෑ එපාකම් සඳහා හෝ ජනතාව වෙනුවෙන් හෝ ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව හෝ ජනතාවට ලැබිය යුතු දේවල් පිළිබඳව හෝ නොව, තමන්ගේ බලය හෝ වෙනත් බොහෝ කරුණු සම්බන්ධයෙන් තමයි ඒ සංශෝධන කරලා තිබෙන්නේ කියලා.

මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මන්ත්‍රීතුමා ඊළඟට එන විසිතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ගැනත් කිව්වා. නමුත් මා නම් පාර්ථනා කරන්නේ අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් වුවමනා බවයි. මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණේ අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සම්පාදනය කරනවා කියලායි. ඒ අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ කෙටුම්පතේ පිටපත් රජය විසින් පත් කරන ලද ලංකාවේ ප්‍රධාන ඉහළ පෙළේ නීතිඥවරයකු වන රොමේෂ් ද සිල්වා මැතිතුමා පසුගිය දවස්වල ගොනුල්ලා අපේ අතටම දුන්නා, "මෙන්න අපි හදපු කළ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ කෙටුම්පත" කියලා. ගෝඨාභය රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමාගේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයේ තිබුණේත්, මට මතක හැටියට විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත්

කෙටුම්පත සම්මත කරන වෙලාවේ කිව්වේත්, අතිවාරයෙන්ම අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙනැවිත් ඒක සම්මත කරනවා කියලායි. නමුත් එය සිද්ධ වූණේත් නැහැ.

ප්‍රධාන වශයෙන්ම මා කියන්නට ඕනෑ, මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වූණාට පසේස් -2019 වර්ෂයෙන් පස්සේ- විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කරන්න මා ඡන්දය පාවිච්චි කළේ නැහැයි කියලා. අපේ පක්ෂයේ ඉඳලා ඊයේ පෙරේදා ආණ්ඩු පක්ෂයට එකතු වුණු මන්ත්‍රීවරුන් පස්හයදෙනාගෙන්, තුන්හතර දෙනෙක් හවස 4.00ට විතර මගේ ගෙදරට ආවා, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට පක්ෂව ඡන්දය දීම සඳහා කෙසේ හෝ මා වාහනයක දමාගෙන එක්කගෙන එන්න.

මම කිව්වා, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට පක්ෂව මා ඡන්දය නොදීමට එකම හේතුව - මේ නිසා මා ගෙනාපු දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අහෝසි වනවා, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තව ශක්තිමත් කළ යුතුයි, එහි තිබෙන වැරදි සහ අඩුපාඩු නිවැරදි කළ යුතුයි, ඒ නිසා මම විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට කිසිසේත්ම ඡන්දය දෙන්න එන්නේ නැහැ කියලා එදා මම කිව්වා. එදා මම මේ පාර්ලිමේන්තුවට ආවේ නැහැ; මම ඒකට පක්ෂව ඡන්දය පාවිච්චි කළේ නැහැ. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය නිසා 2015දී මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ශක්තිමත් වූණා, මාධ්‍ය නිදහස ශක්තිමත් වූණා, මානව හිමිකම් ශක්තිමත් වූණා, රාජ්‍ය සේවය ප්‍රතිසංවිධාන කරන්න කරුණු ගණනාවක් සිද්ධ වූණා. ඒ අත්දැකීම් එක්ක ස්වාධීන කොමිෂන් සභා වඩාත් නිවැරදි වීම ඉතා අවශ්‍ය වෙනවා. නමුත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට පක්ෂව ඡන්දය පාවිච්චි කරනවා. අපි ඊට පක්ෂව ඡන්දය පාවිච්චි කරන්නේ වෙනත් කිසිම හේතුවක් නිසා නොවෙයි, ජනතාවගේ පැත්තෙන් ගත්තොත් මෙය ඉතාම හොඳ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් කියලා අපි පිළිගන්න නිසා. නමුත් සම්භරවීමට අපට වෝදනා එන්න පුළුවන්, අපි මෙයට සහාය දෙන්නේ රජය ශක්තිමත් කරන්නයි කියලා. නමුත්, අපි රජය පැත්තේ නොව, ජනතාවගේ පැත්තේ ඉඳලයි මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව ඡන්දය පාවිච්චි කරන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පමණක් අද රටේ තිබෙන මූලික ප්‍රශ්න විසඳෙන්නේ නැති බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා. ගොවියාට ඇති වී විකුණා ගැනීමේ ප්‍රශ්නයද, ජලය සහ පොහොර පිළිබඳ ප්‍රශ්න ද, බඩු මිල අනුව ජීවන වියදමේ ප්‍රශ්නයද ඇතුළු අනෙකුත් ආර්ථික ප්‍රශ්න ගණනාව තුළ ජනතාව කියන දෙයක් තමයි, ඔය ව්‍යවස්ථා සංශෝධනවලට වඩා අපට එදිනෙදා ඇතිවෙලා තිබෙන ප්‍රශ්න විසඳා දෙන්න කියන කාරණය. ඒ ගැනත් රජයේ අවධානය යොමු කරමින්, මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත තුළින් රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ශක්තිමත් කරලා, රාජ්‍ය සේවය යහපත් තත්ත්වයට ගෙන, විශේෂයෙන්ම රටේ තිබෙන දුෂිත ආයතන සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රතිසංවිධානය කරන්න කටයුතු කරන්න ඕනෑ. 2015දී අපි ඇති කරපු විගණන සේවා කොමිෂන් සභාව ගෝඨාභය ජනාධිපතිතුමා විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කරපු වෙලාවේ අහෝසි කලා. ඊට පස්සේ වර්තමාන විගණකාධිපතිතුමා ප්‍රසිද්ධියේ කිව්වා, "විගණන සේවා කොමිසම අහෝසි වීම නිසා රාජ්‍ය සේවයේ සිදු වන දුෂණ හා වංචා සම්බන්ධයෙන් අධිකරණයට ගිහිල්ලා කටයුතු කිරීමේදී ලොකු අපහසුතාවක් ඇතිවෙලා තිබෙනවා" කියලා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, පනත් ගෙනෙන්න පුළුවන්, ඒවාට අලුත් සංශෝධන ගෙනෙන්න පුළුවන්. නමුත් මම නම්

ප්‍රාර්ථනා කරන්නේ තවත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන නොවෙයි. ගෙනෙනවා නම් මේ රටේ පැහැදිලි වෙනසක් ඇති කිරීමට හොඳ වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යුතුයි. රටේ ජනතාව අද system change එකක් ගැන කතා කරනවා. රටේ ජනතාව බලාපොරොත්තු වන, ප්‍රාර්ථනා කරන ආකාරයෙන් හොඳ රටක් හදන්න, මේ රටට යහපත් අනාගතයක් හදා දෙන්න, හෙට උපදින දරුවන්ට හොඳ රටක් තිබෙන්න අපි සියලුදෙනාම එකතුවෙලා ඉතා හොඳ වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරලා, කටයුතු කරමුය කියන ඉල්ලීම කරමින්, මගේ කතාව අවසන් කරනවා.

ස්තූතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(*மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(The Hon. Deputy Speaker)
ගරු කංචන විජේසේකර ඇමතිතුමා. ඔබතුමාට මිනිත්තු 18ක කාලයක් තිබෙනවා.

Order, please! ඊට ප්‍රථම කවුරුත් හෝ ගරු මන්ත්‍රීවරයෙකු මූලාසනය සඳහා ගරු වීරසුමන වීරසිංහ මන්ත්‍රීතුමාගේ නම යෝජනා කරන්න.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(*மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ் ராஜபக்ஷ*)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, "ගරු වීරසුමන වීරසිංහ මහතා දැන් මූලාසනය ගත යුතුය" යි මම යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

අනතුරුව ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ගරු වීරසුමන වීරසිංහ මහතා මූලාසනාරූඪ විය.
அதன்பிறகு, மாண்புமிகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு வீரசுமன வீரசிங்ஹ அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.
Whereupon THE HON. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and THE HON. WEERASUMANA WEERASINGHE took the Chair.

[අ.භා. 1.28]

ගරු කංචන විජේසේකර මහතා (විදුලිබල සහ බලශක්ති අමාත්‍යතුමා)
(*மாண்புமிகு கஞ்சன விஜேசேகர - மின்சக்தி மற்றும் வலுசக்தி அமைச்சர்*)
(The Hon. Kanchana Wijesekera - Minister of Power and Energy)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමා, විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව කෙරෙන මේ විවාදයේදී කරුණු කිහිපයක් සඳහන් කරන්න ලැබීම පිළිබඳව මා සතුටු වනවා.

මට පෙර කතා කරපු හිටපු ජනාධිපති, මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා කිව්වා, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළ මොහොතේ ඊට පක්ෂව ඡන්ද ලබා ගැනීම වෙනුවෙන් එතුමාට කටයුතු කරන්න සිදු වූණ ආකාරය. හැබැයි එතුමාට එක දෙයක් අමතක වූණා. ඒ පාර්ලිමේන්තුව මා නියෝජනය නොකළත්, එදා දවසේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය, එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ඡන්දය දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය වෙනුවෙන් ලබා ගන්න එතුමා තව පොරොන්දුවකුත් දුන්නා. ඒ තමයි, මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කිරීමේ පොරොන්දුව.

[ගරු කච්ඡන විපේක්ෂකර මහතා]

දහනවවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් සමඟ, ඊළඟ පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවීමට පෙර මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කරනවා කියන එක තමයි, එතුමා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත්, එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානයත් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කරට අත දාගෙන ලබා දීපු පොරොන්දුව. අතිබහුතරයක් දහනවවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ සමහර කරුණුවලට එකඟ නොවුණත්, ජනාධිපතිවරයා හැටියටත්, ඒ අවස්ථාවේ පක්ෂයේ නායකයා හැටියටත්, සන්ධානයේ නායකයා හැටියටත් එතුමා ලබා දුන් ඒ පොරොන්දු නිසා තමයි දහනවවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් සමඟ මේ රටේ මැතිවරණ ක්‍රමයත් වෙනස් විය යුතුයි කියන අරමුණේ ඉදගෙන පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරපු එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානයේත්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේත් මන්ත්‍රීවරුන් එදා ඊට පක්ෂව ඡන්දය ලබා දෙන කටයුතු කළේ.

මම ඒ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය නොකළත්, 2015 වර්ෂයෙන් පසුව විශේෂයෙන්ම ඒ ඇති වෙච්ච වෙනසත් සමඟ ඒ ගෙනාපු සංශෝධනවල යම් සාධනීය දේවල් තිබුණත් සමහර අවස්ථාවල අවහිර වුණු දේවලුත් තිබුණු බව අපි දැක්කා. ඒක නිසා තමයි 2019 වර්ෂයේ ජනාධිපතිවරණයට යන අවස්ථාවේ ගෝඨාභය රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා ඉදිරිපත් කරපු ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයට අනුව විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සහ අලුත් ව්‍යවස්ථාවක් කියන සංකල්පය වෙනුවෙන් අතිබහුතරයක් ජනතාව සහයෝගය ලබා දුන්නේ.

මම පාර්ලිමේන්තුවට පැමිණි පළමුවැනි අවස්ථාවේ ප්‍රාර්ථනා කළේ, මේ පාර්ලිමේන්තුව ඇතුළත ව්‍යවස්ථා සංශෝධන කිහිපයකට ඡන්දය භාවිත කරන්න අවස්ථාව නොලැබේවා කියලායි. හැබැයි, අවාසනාවකට මේ පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනාපු විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අපි පක්ෂව ඡන්දය ලබා දුන්නා. ඒ අවස්ථාවේ රටේ ජනතාවගේ බහුතර බලයෙන්, ඒ ලබා දුන් ඡන්දයෙන් ඒ ජනතාව බලාපොරොත්තු වෙච්ච කාරණා ඉෂ්ට කරන්න එදා අපි විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව ඡන්දය දුන්නා. ඊට පසුව අවුරුදු එකහමාරක් වැනි කෙටි කාලයක් ගත වෙලා අද වන විට නැවත වතාවක් ඒ යම් යම් දේවල් වෙනස් කරලා අපට විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයටත් ඡන්දය දෙන්න අවස්ථාව උදා වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන සියලුදෙනා වාගේම මාත් ප්‍රාර්ථනා කරනවා, නැවත වතාවක් මේ ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය නොකර අලුත් ව්‍යවස්ථාවක් ගෙනෙන්න හැකියාව ලැබේවා කියලා.

ගෝඨාභය රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා අලුත් ව්‍යවස්ථාවක් සම්පාදන කිරීම වෙනුවෙන් කමිටුවක් දැමීමා. ජනාධිපති නීතිඥ රොමේෂ් ද සිල්වා මැතිතුමා ඇතුළු ඒ පිරිස අවුරුද්දක කාලයක් පුරා ඒ සකස් කරපු ව්‍යවස්ථාවේ අඩුපාඩු තිබෙනවා නම් ඒ පිළිබඳව සාකච්ඡා කරලා මේ තිබෙන ව්‍යවස්ථාව නැවත සංශෝධන නොකර මේ රටට ගැළපෙන අලුත් ව්‍යවස්ථාවක් ගෙන එන්න ඕනෑ. මේ රටේ අදට ගැළපෙන ව්‍යවස්ථාවක් නොවෙයි, රටේ අනාගතයට ගැළපෙන ව්‍යවස්ථාවක් ගෙන ආ යුතුයි. අපි රටේ වර්තමාන තත්ත්වයට ගැළපෙන විධියටයි මේ සංශෝධන ගෙනෙන්නේ. රටක ව්‍යවස්ථාවක් නිර්මාණය විය යුත්තේ තවත් අවුරුදු 30කට, 40කට, 50කට ගැළපෙන විධියට. නමුත් අපි හැම තිස්සේම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන ගෙනෙන්නේ වර්තමානයට ගැළපෙන විධියට. ඒක නිසා අපි ඉදිරි කාලයේදී ඒ වෙනුවෙනුත් යම් ප්‍රවේශයක් ලබා ගත යුතුයි කියන යෝජනාව මා ඉදිරිපත් කරනවා.

මූලාසනාරුඬ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ අඩු පාඩු පිළිබඳව විපක්ෂය නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරුන් වෝදනා කලා. විපක්ෂයේ ඉන්න ඔබතුමන්ලාත් විසිඑක්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හැටියට ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් ඉදිරිපත් කලා. විසිඑක්වන සංශෝධනය හැටියට ඔබතුමන්ලා ඉදිරිපත් කරපු හැම කරුණක් ගැනම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය කිව්වේ, මේ පාර්ලිමේන්තුවේ තුනෙන් දෙකේ බලයෙන් පමණක් නොවෙයි, ජනමත විචාරණයකින් ඒ කරුණු සම්මත විය යුතුයි කියලා. ඒක නිසා ඔබතුමන්ලා ඉදිරිපත් කරපු ඒ යෝජනා සම්මත කර ගැනීමේ ප්‍රායෝගික බාධා තිබෙනවා. අපි තේරුම් ගන්න ඕනෑ, අපේ රටේ තිබෙන තත්ත්වය සහ මේ පාර්ලිමේන්තුවේ තිබෙන ව්‍යුහය. ඔබතුමන්ලා එක පැත්තකින් අසමත් වුණා, සම්මත කර ගන්න පුළුවන් සංශෝධනයක් පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනෙන්න. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් ඒකට අනුමැතිය ලැබුණේ නැහැ. නමුත් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය යම් කිසි නිර්දේශයක්, සහතිකයක් ලබා දීලා තිබෙන මේ සංශෝධන පිළිබඳවත්, පාර්ලිමේන්තුවේ අපට කරන්න පුළුවන්කමක් තිබෙන සංශෝධන පිළිබඳවත් ඔබතුමන්ලා මේ වෙලාවේ විවේචන ඉදිරිපත් කරනවා.

මේ සංශෝධන සියල්ල දිනා බැලුවාම යම් අඩු පාඩු ඇති. අපට කර ගන්න ඕනෑ සියලු දේවල් කරගන්න නොහැකි සමහර තැන් ඇති. ඔබතුමන්ලාට මම මේ කියන කාරණය මතක ඇති. 2015 වර්ෂයේ ඔබතුමන්ලා නියෝජනය කරපු පාර්ලිමේන්තුව මම නියෝජනය කළේ නැහැ. දහනවවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවීමේ බලය අවුරුද්දේ ඉඳලා අවුරුදු හතරහමාර දක්වා වැඩි කලා. හැබැයි, ගෝඨාභය රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා බලයට පත් වුණාට පස්සේ තුනෙන් දෙකක පාර්ලිමේන්තු බලයක් ලැබුණත්, එතුමා පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවීමේ කාලය අවුරුදු දෙකහමාරක් බවට පත් කලා. මන්ත්‍රීවරුන්ගේ විශ්‍රාම වැටුප ලැබෙන කාලය අවුරුදු දහයක් දක්වා දීර්ඝ කලා. එතුමා සමහර අභිතකර දේවල් ඉවත් කර ගත්තා. අපි පිළිගන්නවා, විගණන සේවා කොමිෂන් සභාව, ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිසම වැනි කාරණා සම්බන්ධයෙන් මත දෙකක් තිබුණු බව.

2015 ඉඳලා 2019 කාලය තුළදී රජය යම් යම් දේවල් සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීමේදී මොන තරම් බාධා එල්ල වුණාද. මාත් පිළිගන්නවා, මේ රටේ දේශපාලනයෙන්ම වැඩියෙන්ම වෝදනා එල්ල වන කාරණා පිළිබඳව සැලකිල්ලට ගැනීමට විගණන සේවා කොමිෂන් සභාව, ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාව වැනි ආයතන බලගැන්වීමට මේ සංශෝධන තුළින් ඉඩප්‍රස්තාව ලැබෙනවා කියලා. ඒ කාරණයත් මම සතුවින් මේ වෙලාවේ සිහිපත් කළ යුතුයි.

පසුගිය කාලයේ අපට වෝදනා එල්ල වූ බව අපි දන්නවා. නමුත් රටේ තත්ත්වය, මූල්‍ය තත්ත්වය, බැංකු පද්ධතියේ තත්ත්වය එක්ක යම් යම් තීන්දු-තීරණ ගන්න වෙනවා. විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත කඩිනමින් ගෙන ආ එකක් නොවෙයි. ඒකට පක්ෂ-විපක්ෂ සියලුදෙනා දායක වුණා. මේ පිළිබඳ පළමුවෙනි සාකච්ඡාව ඇති වුණේ, ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මැතිතුමා ජනාධිපතිවරයා හැටියට සිටි කැබිනට් මණ්ඩලයේදී තමයි. ඒ කැබිනට් මණ්ඩලයට පත් වෙච්ච සාමාජිකයකු හැටියට තමයි, ඇමතිතුමා අප්‍රේල් මාසයේ ඉඳලා මේ පිළිබඳ සාකච්ඡාව කරගෙන එන්නේ. මේ පිළිබඳ විවිධ යෝජනා, සංශෝධන ඉදිරිපත් වුණා. එදා ගෝඨාභය රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා ගෙන ආ යෝජනාව, ඊට පස්සේ රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා අග්‍රාමාත්‍යවරයා ලෙසත්, ජනාධිපතිවරයා ලෙසත්, විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමා අධිකරණ ඇමතිවරයා ලෙසත් ඉදිරියට ගෙනැල්ලා තමයි, මාස කිහිපයකට පස්සේ අද

පාර්ලිමේන්තුවේ මේ ආකාරයෙන් විවාද කරන්නේ. ඒ නිසා මම නම් යෝජනා කරන්නේ, මේ කටයුතු තවදුරටත් අපි කල් දැමිය යුතු නැහැ කියලායි. මොකද, මේ සඳහා අපි විශාල කාලයක් වැය කරලා තිබෙනවා; විවිධ අවස්ථාවලදී පක්ෂ නායකයන්, මන්ත්‍රීවරුන් මුණ ගැහිලා තිබෙනවා. ඒ නිසා මූලික රාමුව හැටියට අපි සියලුදෙනා විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට එකඟ වෙලා -සියලුදෙනාට එකඟ වෙන්න බැරි වුණත් - හෙට මෙය සම්මත කළ යුතුයි කියන යෝජනාව මම මේ වෙලාවේ කරනවා.

අද විපක්ෂ නායකතුමා ආණ්ඩුවේ සිටින පාර්ශ්වවලට වෝදනා එල්ල කළා, සංශෝධන ගෙනැල්ලා මේ කටයුත්ත කඩාකප්පල් කරන්න හදනවා කියලා. නමුත් එහෙම කඩාකප්පල් කරන්න කවුරුවත් නැහැ. එහෙම සංශෝධන ගෙනෙනවා නම්, ඔබතුමන්ලා එකඟ වෙන්නේ නැති දෙයක් තිබෙනවා නම්, විපක්ෂයේ ඔබතුමන්ලාට ඒකට විරුද්ධව ඡන්දය පාවිච්චි කරන්න අයිතියක් තිබෙනවා. හැබැයි, මට හිතෙන හැටියට විපක්ෂ නායකතුමා කියන්න හැදුවේ, "මේකට සංශෝධන ගේන්න හදනවා, එහෙම ගෙනාවොත් අපි මේකට ඡන්දය දෙන්නේ නැහැ" වාගේ කථාවක්. ඒ කියන්නේ, මුළු ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයම මහ හරිනවා වාගේ දෙයක්. ඒක තමයි විපක්ෂය පසුගිය කාලයේ හුරුවාදර්ශයෙන්ම පෙන්වලා තිබුණේ.

මීට දවස් දෙකකට ඉස්සෙල්ලා අපි ඉදිරිපත් කළා, බලශක්ති ක්ෂේත්‍රය සම්බන්ධ බනිපතෙල් නිෂ්පාදන (විශේෂ විධිවිධාන) (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත. 2002 වසරේ ඔබතුමන්ලා ආණ්ඩුව නියෝජනය කළ අවස්ථාවේ ගෙන ආ පනතේ ඊළඟ දිගුව තමයි ඒක. ඒක ගෙනාවාම මට හිතුවේ, ඔබතුමන්ලා ආණ්ඩුවේ හිටියා නම් ඒකට පක්ෂව ඡන්දය දෙයි, හැබැයි, අපේ ආණ්ඩුවක් යටතේ අපි ඉදිරිපත් කළ හින්දා ඔබතුමන්ලාට ඡන්දය දෙන්න නොහැකි නිසා ඒකට හේතු හදාගන්නා කියලායි. එහෙම හේතු හදාගෙන කිව්වා, "මේකේ නියාමන ආයතනය විධියට මහජන උපයෝගිතා කොමිෂන් සභාව පත් කරන්න. එහෙම කළොත් විතරයි අපි ඡන්දය දෙන්නේ" කියලා. අවස්ථා කිහිපයකදීම ඔබතුමන්ලා එහෙම කළා. ඔබතුමන්ලාට විරුද්ධ වෙන්න ඕනෑ දෙයක් තිබෙනවා නම් විරුද්ධ වෙන්න පුළුවන්. ඒකට මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන ඕනෑම මන්ත්‍රීවරයෙකුට අයිතිය තිබෙනවා.

අපි දන්නවා, මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන බොහෝ දෙනෙක් දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට විරුද්ධව කටයුතු කරලා, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන ආ යුතුයි, අලුත් ව්‍යවස්ථාවක් ගෙන ආ යුතුයි කියලා මැතිවරණයේදී සටන් කරපු පිරිස් බව. මේ පාර්ලිමේන්තුවේ විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව අත් ඔසවපු පිරිස් ඉන්නවා. ඒ තත්ත්වයත් වෙනස් වෙලා අද විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ගෙනැවිත් තිබෙනවා. මේ තුළින් ගෙන එන සාධනීය කරුණු ගොඩක් තිබෙනවා. ඒ නිසා මම විශ්වාස කරනවා, අතිබහුතරයක් දෙනාගේ කැමැත්තෙන් මෙය සම්මත වෙයි කියලා. මම හිතන්නේ නැහැ, මේ පනත් කෙටුම්පතට විරුද්ධව අපි අතරේ බෙදීම තිබෙනවා කියලා. ඒ නිසා මේකට පක්ෂව ඡන්දය පාවිච්චි කරන්න කටයුතු කරයි කියා මා විශ්වාස කරනවා.

ගෝඨාභය රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමාත්, රනිල් වික්‍රමසිංහ වර්තමාන ජනාධිපතිතුමාත් දෙදෙනාම ඉන්නේ එකම ස්ථාවරයක කියා මම හිතනවා. ගෝඨාභය ජනාධිපතිතුමා හිටියේත්, මගේ බලය අඩු වුණාට මට ගැටලුවක් නැහැ කියන ස්ථාවරයේ. රනිල් වික්‍රමසිංහ වර්තමාන ජනාධිපතිතුමා ඉන්නේත් ඒ ස්ථාවරයේ. මේ තුළින් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයට, විධායක බලයට යම් භානියක් වෙනවා නම්, ඒක ගැටලුවක් නැහැ කියලායි එතුමා කිව්වේ.

එතුමා කිව්වා අපට ඒකට උත්තර දෙන්න පුළුවන්, අපට මේ කටයුතු කරගෙන යන්න පුළුවන්, රටේ ජනතාව මේක ඉල්ලා තිබෙනවා කියලා. අවුරුදු දෙකකට ඉස්සෙල්ලා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය එපා කියලා, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය වෙනුවෙන් ආණ්ඩුව වෙනස් කරපු මේ රටේ ජනතාව නැවත අවුරුදු එකහමාරකට පස්සේ රටේ තිබෙන මූල්‍ය තත්ත්වය සහ රටේ තිබෙන වර්තමාන දේශපාලන සහ සමාජයීය තත්ත්වයන් එක්ක කිව්වා, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය නොවෙයි, අලුත් සංශෝධනයක් ගේන්න කියලා. ඒක තමයි බොහෝ දෙනෙක් කිව්වේ. හිටපු ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා වාගේම මාත් විශ්වාස කරනවා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන තුළින් අපේ හැම අර්බුදයකටම, අපේ හැම ගැටලුවකටම විසඳුම් ලැබෙන්නේ නැහැ කියලා. ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලෙන් අපේ සෑම ආර්ථික ප්‍රශ්නයකටම විසඳුම් ලැබෙන්නේ නැහැ. නමුත්, මේ හරහා අපට යම් කිසි සහතිකයක් ලැබෙනවා, යම් කිසි ආකාරයක සාධනීය පියවරක්, ප්‍රවේශයක් ගැනීමට ආරම්භයක් ලැබෙනවා. ඒ නිසා තමයි අපි මෙය සිදු කළ යුත්තේ.

මම මතක් කරනවා, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කෙටුම්පත ගෙනාපු අවස්ථාවේ මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමා එදා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය නියෝජනය කළ, එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය නියෝජනය කළ මන්ත්‍රීවරුන්ට ලබා දුන් පොරොන්දුව. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත් එක්ක මැතිවරණ ක්‍රමයත් වෙනස් විය යුතුයි කිව්වා. විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේදීත් අපි විශ්වාස කරනවා, මේ රටේ මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් විය යුතුයි කියලා.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරත් මන්ත්‍රීතුමා දැඩි ලෙස වෝදනා එල්ල කළා, ජනතාව ඉදිරියට යන්න තිබෙන අකැමැත්ත නිසා අපි ජනමත විචාරණයකට ගියේ නැහැ කියලා. එතුමාට අමතක වෙලා තිබෙනවා, එතුමා පසුගිය පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන අවස්ථාවේ ජනතාව ඉදිරියට යන්න තිබුණු අකැමැත්ත නිසා පළාත් සභා ඡන්දය කල් දමාගන්න කටයුතු කරපු බව. පළාත් සභා ඡන්දය එතුමන්ලා මේ රටේ මැතිවරණ සිතියමෙන් හකුළා දමා තිබෙනවා.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(*ගාණ්ඨාඨික (කලාත්‍රිති) විඥාප්‍රාස ආරාමපාය*)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakse)
ඒ ගොල්ලෝ තමයි ඒ සංශෝධන ඉදිරිපත් කළේ.

ගරු කංචනා විජේසේකර මහතා
(*ගාණ්ඨාඨික කණ්ණාඩි විඥාප්‍රාස*)
(The Hon. Kanchana Wijesekera)

ඔව්. 70:30 විධියට තිබුණු අනුපාතය 50:50 ලෙස සංශෝධන ඉදිරිපත් කරලා එය කිසිසේත්ම ක්‍රියාත්මක කර ගන්න බැරිවන විධියට ව්‍යාකූල තත්ත්වයට පත් කළා. ඒකාබද්ධ විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු හැටියට එදා අපි ඒක දැක්කා.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(*ගාණ්ඨාඨික (කලාත්‍රිති) විඥාප්‍රාස ආරාමපාය*)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakse)
උතුරු නැගෙනහිර ජනතාවගේ ඡන්ද අයිතිය නැති කළා.

ගරු කංචනා විජේසේකර මහතා
(*ගාණ්ඨාඨික කණ්ණාඩි විඥාප්‍රාස*)
(The Hon. Kanchana Wijesekera)

උතුරු නැගෙනහිර ජනතාවගේ ඡන්ද අයිතිය පමණක් නොවෙයි, මුළු රටේම ජනතාවගේ ඡන්ද අයිතිය නැති කළා. එදා

[ගරු කංචන විජේසේකර මහතා]

දෙමළ ජාතික සන්ධානය නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරු කිව්වේ, උතුරට වැඩ කරන්න, නැගෙනහිරට වැඩ කරන්න බලය දෙන්න කියලා. හැබැයි, එදා සුමන්තිරත් මන්ත්‍රීතුමා, එතුමන්ලාගේම සන්ධානයෙන් පත් වුණු මහ ඇමතිවරයාත් එක්ක තිබුණු පෞද්ගලික වෛරය නිසා පළාත් සභාව විසුරුවා හරින්න, ඡන්දය නොපවත්වන්න, උතුරු පළාත් සභාවේ බලය එතුමන්ලාට විරුද්ධ කණ්ඩායම්වලට ලැබෙන එක වළක්වන්න එදා තිබුණු ආණ්ඩුවත් එක්ක කටයුතු කරලා පළාත් සභා මැතිවරණය හකුළා දැමීමා. ඒකෙන් අසාධාරණය සිදු වුණේ කාටද?

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ் ராஜபக்சை)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakse)

විගේනේෂ්වරන් මැතිතුමා එක්ක තිබුණු වෛරය නිසා තමයි එහෙම කළේ.

ගරු කංචන විජේසේකර මහතා
(மாண்புமிகு கஞ்சன விஜேசேகர)
(The Hon. Kanchana Wijesekera)

ඔව්, විගේනේෂ්වරන් මහ ඇමතිවරයා එක්ක තිබුණු වෛරය නිසා තමයි එහෙම කළේ. අන්තිමට මොකක්ද වුණේ? දෙමළ ජාතික සන්ධානය නියෝජනය කරන සමහර මන්ත්‍රීවරු දිගින් දිගටම සටන් කරන්නේ, උතුරට අවශ්‍ය සංවර්ධනය දෙන්න. යටිතල පහසුකම් සංවර්ධනය කිරීමට අපට අවශ්‍ය පහසුකම් ටික දෙන්න කියලායි. එහෙම පහසුකම් දෙන්න පුළුවන් පළාත් සභාවක් වසර ගණනාවකට පස්සේ බිහි වුණා. පළාත් සභා මැතිවරණය පවත්වා තමන් නියෝජනය කරන පිරිස් තෝරා ගන්න අවස්ථාව ලැබුණා. ඒ මැතිවරණයෙන් එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානයට, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට හෝ එක්සත් ජාතික පක්ෂයට බලය ලැබුණේ නැහැ. බලය ලැබුණේ, දෙමළ ජාතික සන්ධානයට, මුස්ලිම් කොංග්‍රසයට, තමන් නියෝජනය කළ පිරිස්වලට. හැබැයි, අඩුම තරමින් ඒ පළාත් සභාවේ වැඩ ටික කර ගන්නවත් එතුමන්ලා කටයුතු කළේ නැහැ. එහි ප්‍රතිඵලයක් හැටියට දෙමළ ජාතික සන්ධානය බෙදුණා. එතුමන්ලාට තිබුණු බලය -16දෙනෙකුගේ බලය- ඊළඟට පැවැති පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණයේදී අඩු වුණා. ප්‍රාදේශීය සභා මැතිවරණයේදීත් ඒ බලය අඩු වුණා.

ඒ විතරක් නොවෙයි. එතුමන්ලාට අමතක වෙලා තිබෙනවා, කොයි තරම් උප්පරවැටීම් දාලාද දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පස්සේ, 16දෙනෙක් හිටපු කණ්ඩායමට විපක්ෂ නායකකම ගත්තේ කියලා. එදා අපි විපක්ෂයේ ඉන්නකොට අපට මන්ත්‍රීවරු 54දෙනෙක් සිටියා. 54දෙනෙක් හිටපු අපට කථා කරන්න කාලය දුන්නේ නැහැ. අඩුම තරමින් අපිව විපක්ෂය හැටියට හඳුනා ගත්තේ නැහැ. එදා 16දෙනෙක් හිටපු දෙමළ ජාතික සන්ධානය සහ 6දෙනෙක් හිටපු ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ - ඒ මන්ත්‍රීවරු 22ක කණ්ඩායම- තමයි ප්‍රධාන විපක්ෂය බවට පත් වුණේ. විපක්ෂ නායකකමත් එක්ක විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සංවිධායකකමත් ගන්නා. හැබැයි, මීට අවුරුදු 5කට ඉස්සෙල්ලා ඒ අතීතය අද එතුමන්ලාට අමතක වෙලා තිබෙනවා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාත්, මාත් එකම දිස්ත්‍රික්කයකින් ඡන්ද සටනට යනකොටත් දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබෙන අඩු පාඩු ගැන කථා කළා. අපේ ජනතාව ඒ ගැන කිව්වා; වෙනස් වෙන්න ඕනෑ කාරණා කිව්වා.

විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන අපි කථා කළා. විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ අඩංගු විය යුතු යම් යම් කරුණු පිළිබඳව අප අතර මත ගැටුම් තිබුණා. නමුත්,

අවසානයේ අප සියලුදෙනාම කිව්වේ, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනැල්ලා, ඊට පසුව අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙනෙමු කියලායි. විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කරන්න මේ පාර්ලිමේන්තුව ඇතුළේ අපට එකතු වෙන්න පුළුවන් නම්, මේ පාර්ලිමේන්තු ධුර කාලය තුළම අපට අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙනෙන්නත් පුළුවන්කමක් තිබෙනවාය කියා මා විශ්වාස කරනවා. ඒ වෙනුවෙන් අපි ප්‍රවේශය ගත යුතුයි. අපේ දේශපාලන මතය කුමක් වුවත්, වර්තමානයේ රටේ තිබෙන තත්ත්වය, රටේ අනාගතය ගෙන යන්න ඕනෑ කොතැනටද කියන කාරණා තේරුම් අරගෙන, අවශ්‍ය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීම් කළ යුතුයි කියා මා විශ්වාස කරනවා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හරහා පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ධුර කාලය වැඩි කර ගන්න සහ පෞද්ගලික වාසි වෙනුවෙන් යම් යම් සංශෝධන ගෙන එන්න කටයුතු කරනවා කියලා විපක්ෂ නායකතුමා කිව්වා. නමුත් මම එක කාරණයක් මතක් කරන්න ඕනෑ. විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනැල්ලා මේ මන්ත්‍රීවරුම තමයි අවුරුදු හතරහමාරට තිබුණු පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැරීමේ කාලය අවුරුදු දෙකහමාරට අඩු කර ගත්තේ. ඒ නිසා වැඩි කාලයක් මෙහි රැඳීලා ඉන්න ඕනෑය කියලා මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පරාජය කරන්න ඕනෑය කියන මතයක කවුරුවත් නැහැ. අපි දන්නවා, මන්ත්‍රීවරු පත් වෙන්නේ අවුරුදු පහක ධුර කාලයක් සඳහායි. අපි විශ්වාස කරනවා, මේ රටේ තිබෙන තත්ත්වය, මේ රටේ අනාගත ඉලක්ක ගැන හිතලා මේ කාරණාවලදී අප සියලුදෙනා ඒකාබද්ධව කටයුතු කළ යුතුයි කියලා.

හැබැයි, මම එක දෙයක් විශ්වාස කරනවා. පසුගිය කාලයේ අපි ජාතික සභාව හැඳුවා; විවිධ කමිටු හැඳුවා. මේ වන විටත් පාඨලී වම්පික රණවක මැතිතුමා සභාපතිත්වය දරන කමිටුව, නාමල් රාජපක්ෂ මන්ත්‍රීතුමා සභාපතිත්වය දරන කෙටි කාලීන, මධ්‍යම කාලීන සහ දීර්ඝ කාලීන සැලසුම්, ප්‍රතිපත්ති සකස් කිරීමේ කමිටුව වාගේ කමිටු ගණනාවක් තිබෙනවා. මේ ගෙනෙන විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත් එක්ක, පාර්ලිමේන්තුවේ ඇති වෙලා තිබෙන මේ ව්‍යුහාත්මක වෙනසත් එක්ක, අප සියලුදෙනාට එක ප්‍රතිපත්තියකට එකඟ වෙලා ඊළඟ අවුරුදු දෙකහමාර තුළ කටයුතු කරන්න පුළුවන් නම්, ඒක තමයි අපි ලබන විශාලම ජයග්‍රහණය. ඒ ජයග්‍රහණය වෙනුවෙන් අපි ඕනෑම පුද්ගලයෙකුගේ ඕනෑම ආකාරයක යෝජනාවකදී එකට එක්ව කටයුතු කරන්න සූදානම් බවත් මම මේ වෙලාවේ සඳහන් කරනවා.

පසුගිය අප්‍රේල් මාසයේ 18වැනි දා ඉඳලා මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කළ, මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කළ ගෝඨාභය රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමාට, ඒ අවස්ථාවේ හිටපු අධිකරණ ඇමතිතුමාට, රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමාට හා වර්තමානයේ මේ සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරන සියලුදෙනාට කැබිනට් මණ්ඩලය නියෝජනය කරන සාමාජිකයෙකු හැටියට මා ස්තූතිවන්න වෙනවා. මාස හයක පමණ කාලයක් තුළ මේ පිළිබඳ විවිධ මත ගැටුම් තිබුණා; විවිධ විවාද තිබුණා. ඒ සියලු දේවල් මැද මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත අද මේ සභාවේ දෙවනවර කියැවීමේ විවාදයට ඉදිරිපත් කරලා, හෙට සම්මත කර ගන්න කටයුතු සැලැස්වීම පිළිබඳව ඒ අදාළ සියලුදෙනාට මාගේ ස්තූතිය පිරිනමනවා. ඒ වාගේම, විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් විගණන කොමිෂන් සභාව, ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාව වැනි

කොමිෂන් සභාවලට බලය ලබා දීමෙන් මෙරටට අවශ්‍ය කටයුතුවලදී, ඒ කොමිෂන් සභා විසින් රටේ තිබෙන මූල්‍ය තත්ත්වයත්, වර්තමාන තත්ත්වයත් අවබෝධ කරගෙන කටයුතු කරයි කියලා විශ්වාස කරන බවත්, විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත වෙනුවෙන් පක්ෂව ඡන්දය ලබා දෙන බවත් ප්‍රකාශ කරමින් මාගේ කථාව අවසන් කරනවා.

ගරු මූලාසනාරූස් මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මැතිතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 14ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 1.47]

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)

මූලාසනාරූස් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පුළුල් කළ ශිෂ්ට සම්පන්න ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අපිරිසිදු කරපු විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ කිලිටි යම් පමණකින් හරි සෝදා හරින්න උත්සාහ කළත්, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ අපූරු පැල්ලම් තවමත් තැනිත් තැන ඉතිරිව තිබියදී, විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳව මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සිදු වන කථා බහ අපේ ඉතිහාසයට එකතු වෙයි කියා මා විශ්වාස කරනවා.

1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අවුරුදු 44ක කාල සීමාව තුළ විසි වනවිට සංශෝධනයට ලක් වෙලා තිබෙනවා. එම සංශෝධන හැම විටම ජනතාවාදී, ප්‍රගතිශීලී සංශෝධන ලෙස හඳුන්වන්න අපට පුළුවන්කමක් නැහැ. විශේෂයෙන් ඒ අතරින් අපට මහ හැර යන්න බැරි සංශෝධන හතරක් හමු වෙනවා. ඒ තමයි දහහත්වන, දහඅටවන, දහනව වන සහ විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන.

මූලාසනාරූස් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, එක අවස්ථාවක ජනාධිපතිවරයා වටා බලතල කේන්ද්‍රගත කිරීමත්, තවත් අවස්ථාවක ජනාධිපතිවරයා සතු බලතල විමධ්‍යගත කිරීමත් ඒවා මගින් සිදු වුණා. තොරතුරු දැනගැනීමේ අයිතිය, සංවරණ හා තුලන හරහා ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීම, පාර්ලිමේන්තුවේ බලය ශක්තිමත් කිරීම, පාලනයේ වගවීම, විනිවිද බව ශක්තිමත් කිරීම, අධිකරණයේ හා රාජ්‍ය සේවයේ ස්වාධීන බව තහවුරු කිරීම වෙනුවට පාලකයන්ගේ කැමැත්ත අනුව ඔවුන් වටා බලතල ගොනු කිරීමේ නිර්ලජ්ජීන දේශපාලනය විටින් විට කළ විවිධ ව්‍යවස්ථා සංශෝධන හරහා අපට දැකගන්න ලැබුණා. මූලාසනාරූස් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ සංශෝධන හතර එකිනෙකට පටහැනි ප්‍රතිපත්ති සහිත ඒවා වුණත්, තමන් වන්දනා කරන පාලකයාට සුවච්ච, කිකරුව පාලකයාගේ වටාම බලතල ගොනු කරමින් ඒ හතරටම අත ඔසවන්න පුළුවන් විධියේ, ඕනෑ අතකට නමන්න පුළුවන් කශේරුකාවක් තිබෙන අපූරු පුද්ගලයන් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සිටීමත් අපූරු දෙයක් වාගේම, එක අතකට හාස්‍යයට කරුණක්.

මූලාසනාරූස් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, රටක ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් කියන්නේ හුදු ලියවිල්ලක් පමණක් නොවෙයි. එය දේශපාලනඥයන්ගේ හෘදය සාක්ෂිය වාගේම ප්‍රතිපත්තිගරුකභාවයත් ප්‍රශ්න කිරීමට ලක් කරන්නක් ද වනවා. රටේ මූලික නීතිය සංශෝධනය කිරීමේදී ජනතා අභිවෘද්ධිය වෙනුවෙන් කටයුතු කරනවා වෙනුවට කිසිම වග විභාගයකින්

තොරව ඒ මොහොතේ පවතින බල වුවමනාව වෙනුවෙන් පෙනී සිටීමේ පටු උත්සාහය තමයි අප හැම තිස්සේම වාගේ දැක තිබෙන්නේ.

මූලාසනාරූස් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මූලින්ම දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත 2001 වසරේ සම්මත වීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුක්‍රමය ලැබූ ජයග්‍රහණයක් ලෙස සඳහන් කරන්න පුළුවන්. නමුත් 2009 අවුරුද්දේ යුද ජයග්‍රහණයෙන් පසුව නැවතත් සර්ව බලධාරී ජනාධිපති ධුරයක් පිළිබඳව, මහා රජෙකු වාගේ බලය ඇති තනතුරක් පිළිබඳව ඇති වුණු තණ්හාව, බලයේ සිටි දේශපාලනඥයන් තුළ ඇති වීමේ අවසාන ප්‍රතිඵලය විධියට තමයි විපක්ෂයේ වාගේම මේ රටේ සිවිල් සංවිධානවල, ආගමික නායකයන්ගේ, ඒ වාගේම ජාත්‍යන්තරයේ විරෝධය පවා නොතකා දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත ගෙනැල්ලා සම්මත කරගත්තේ. දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මගින් සිදු කළ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිසංස්කරණ ආපසු හරවා නැවත ව්‍යවස්ථාපිත ඒකාධිපතිත්වයක් නිර්මාණය කිරීමක් තමයි ඒ තුළින් බලාපොරොත්තු වුණේ. තම දේශපාලන ජීවිතය පුරා ජේ.ආර්. ජයවර්ධන හිටපු ජනාධිපතිවරයා විසින් හඳුන්වා දුන් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයට එරෙහිව පෙළපාලි ගිය, සටන් කළ පුද්ගලයන් විසින්ම ඊටත් වඩා එහා ගිය බලයක් එක් පුද්ගලයෙකු වටා ආරෝපණය කිරීම එක පැත්තකින් දෙදවයේ සරදමක්. දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් ආරම්භ කළ වැදගත් ගමනක් ආපසු හරවමින් ඉතිහාසයේ දුර්වලම පාර්ලිමේන්තුව දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හරහා නිර්මාණය කළ බවත් අපි කියන්න ඕනෑ.

මූලාසනාරූස් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ විධියට අසීමිත ලෙස තමා වටා ගොනු කරගත් බලය නිසාම තොරතුරු දැනගැනීමේ අයිතිවාසිකම පිළිබඳ පනත වාගේ දේවල් ගැන ප්‍රශ්න කළ අවස්ථාවේ එවකට සිටි රාජ්‍ය නායකයා කිව්වා අපට මතකයි, "තොරතුරු දැනගන්න පනත් මොකටද, අවශ්‍ය තොරතුරක් තිබෙනවා නම් මගෙන් අහන්න" කියලා. දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මගින් ජනාධිපති ධුරය දැරීමේ වාර ගණන පිළිබඳ සීමාව ඉවත් කිරීම තුළ තමා මේ රටේ යාවජීව නායකයාය, එයින් පසුව තමන්ගේ ඊළඟ පරම්පරාවත් මේ රටේ නායකයෝය කියන විශ්වාසය ඇතුව, ඒකාධිපති බලයක් ඇතුව කටයුතු කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් විධියට ඉතිහාසයේ ගෞරවනීය විධියට සමුඟ හැකිව සිටි නායකයන් අවසානයේ දී නීති තත්ත්වයට පත් වුණු හැටින් අපි පසු ගිය දවස්වල හොඳින්ම දැක්කා. පාර්ලිමේන්තුවේ බලය දුර්වල කරලා, ව්‍යවස්ථාදායකයේ වගවීම දුර්වල වනකොට, අපේ රට භොරකම, දුෂණය පිරුණු ජාවරම්කාරයන්ගේ තිප්පොළක් බවට පත් වුණු ආකාරයත් අපට පැහැදිලිව පෙනුණා.

මූලාසනාරූස් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, 2015 වසරේ පෙරළියෙන් පසුව දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය නැවතත් ශිෂ්ට සම්පන්න ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට පදනම දැම්මා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මගින් ඇති කළ වැදගත්ම ව්‍යුහය තමයි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව. ඒ තුළින් පොලිසිය, රාජ්‍ය සේවය, අධිකරණය ස්වාධීන කිරීමේ දැවැන්ත පියවරක් තැබූ බව අපට කිසිසේත් අමතක කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ.

ජනතාවට වග කියන ආණ්ඩු ක්‍රමයක් පිළිබඳව විශාල අපේක්ෂාවක් ඇති වුණත්, එදා ජනාධිපතිවරයාත්, අගමැතිවරයාත් අතර තිබුණු අවාසනාවන්ත කඹ ඇඳීම නිසා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් නිර්මාණය කරපු ව්‍යුහය පිළිබඳව ජනතාවගේ විශ්වාසය බිඳ වැටුණා. පුද්ගලයන්ගේ වැරදි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිටින් ගියා. ඒ වාගේම, දුෂණ, වංචා මැඩලන්න, ඒවාට දඬුවම් දෙන්න බිහි කරපු

[ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා]

FCID වාගේ ආයතනවලට නීතිමය පදනමක් ලබා දිය යුතුව තිබුණු නමුත්, හොරුන් ආරක්ෂා කරන ගජමිතුරු යාන්ත්‍රණයක් යටින් ක්‍රියාත්මක වීම නිසා ඒවා නිකම් කථා බහට පමණක් නිර්මාණය කරනු ලබන බවට පත් වුණා. COPE සහ COPA පවා හුදෙක් ප්‍රශ්න කරන කමිටු බවට පත් වුණා මිස ඒ කමිටු හරහා වැරදිකරුවන්ට දඬුවම් දීමේ නීතිමය බලයක් හිමි වුණේ නැහැ. නමුත් මූලාසනාරුද්ධ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට ස්වාභාවික මරණයක් අත් පත් කරගන්න ඉඩ දීලා, වගවීම නොසලකා හැරපු පුද්ගලයන් විසින් දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනැවිත් ඇති කරපු විකෘතිය, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් කිසියම් ආකාරයකට සමනයට පත් කළා. ඒ විතරක් නොවෙයි, මේ රටේ ඉතිහාසයේ වඩාත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ශිෂ්ට සම්පන්න ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය වන බව අපි මේ වෙලාවේ මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. ඒ වාගේම, කවර දේශපාලන න්‍යාය පත්‍රයක සිටියා වුණත්, අද කවර දේශපාලන පක්ෂවලට බෙදිලා හිටියා වුණත්, වර්තමාන ජනාධිපතිතුමා, වත්මන් විපක්ෂ නායකතුමා, හිටපු ජනාධිපතිතුමා ඇතුළු සියලු දෙනාට දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය වෙනුවෙන් එකතු වෙන්න හැකි වීමත් සතුටට කාරණයක්.

හැබැයි, මූලාසනාරුද්ධ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ රටේ දේශපාලනඥයෝ ඉතිහාසයෙන් පාඩම් ඉගෙනගන්නේ නැහැ. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව අත ඔසවපු පිරිසක්ම, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ආපසු හරවමින්, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කිරීමට පක්ෂව අත එසවීම එක්තරා දෛවෝපගත සිද්ධියක් විධියට සඳහන් කරන්න පුළුවන්. ජනාධිපති සහ අගමැති කම ඇදීම නිසා රට ඇතුළේ බල අරගලයක් නිර්මාණය වීමත්, පාස්කු ඉරු දින ප්‍රහාරයට දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය වග කිව යුතු බවට ගොඩ නගනු අරඹනවාත් විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන එන එක පහසු කළා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මගින් තබනු ඉදිරි පියවර ආපස්සට තබමින්, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන ආවා. විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හරහා නැවතත් පාලකයන් බලයෙන් මත් කරපු ආකාරය අපි දැක්කා. වරක් පාලකයා, "තොරතුරු මගෙන් අහන්න." කිව්වා වාගේ, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පස්සේ ජනාධිපතිවරයා රාජ්‍ය නිලධාරීන් අමතා මොකක්ද කිව්වේ? රාජ්‍යාණ්ඩු යුගයේ ප්‍රංශයේ 14වන ලුච් රජු "නීතිය නම් මම ය!" කිව්වා වාගේ, හිටපු ජනාධිපතිවරයා කිව්වා, "මීට පස්සේ මගේ වචන තමයි වකුලේඛ හැටියට සැලකිය යුත්තේ" කියලා. රාජ්‍ය සේවයත්, විශේෂයෙන්ම පොලීසියත් දුර්වල වීම මෙහි ප්‍රතිඵලයක්.

අපේ රාජ්‍ය සේවය දුර්වල කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් විධියට තමයි මේ රටේ කෘෂි කර්මාන්තය තුළ දැවැන්ත ප්‍රශ්නයක් පසු ගිය දිනවල නිර්මාණය වුණේ. ශක්තිමත් ස්වාධීන රාජ්‍ය සේවයක් තිබුණා නම්, එදා පොහොර සම්බන්ධව අත්තනෝමතික තීන්දු ගත් වෙලාවේ රාජ්‍ය නිලධාරීන්ට ඒ සම්බන්ධව ඒ අයගේ ස්වාධීන මතය පළ කරලා, ඒවා නිවැරදි කරන්න කිසියම් අවස්ථාවක් තිබුණා. නමුත්, වැරදි බව දැන දැනත් ඒවාට "එහෙයි" කියන්න ඔවුන්ට සිදු වුණා. එදා විරුද්ධත්වය පෑ සමහර රාජ්‍ය නිලධාරීන්ට ගෙදර යන්න සිදු වුණු හැටි අපට මතකයි. ඒ තුළින් ඇති කරපු ආර්ථික අර්බුදය, අද තිබෙන මන්දපෝෂණය ආදී මේ සියලු ප්‍රශ්න දිනා බලන කොට, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මගින් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව දුර්වල කිරීමේ අතුරු ප්‍රතිඵල අපි දකිනවා.

මූලාසනාරුද්ධ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම තමයි, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය නිසා පොලීසිය තුළ ඇති කරපු හානිය. පොලීසියේ ස්වාධීනත්වය අහිමි කිරීම පිළිබඳ කථා කරන කොට අපට මතක් වන සිදුවීමක් තිබෙනවා. හිටපු ජනාධිපතිවරයා විසින් CID ප්‍රධානියා මාරු කරපු වෙලාවේ, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය යටතේ පිහිටුවූ පොලීසි කොමිෂන් සභාවට බලය තිබුණා ජනාධිපතිවරයාගේ නියෝග පසෙක ලා පැය 48ක් ඇතුළත ඒ පොලීසි නිලධාරියා නැවත හිටපු සේවා ස්ථානයෙහිම සේවයේ පිහිටුවන්න. නමුත්, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මගින් ස්වාධීන පොලීසි කොමිසම දුර්වල කිරීම තුළ අත් වුණු අවාසනාවන්තම ප්‍රතිඵලය තමයි පසුගිය මැයි මාසයේ 9වන දා අප දුටුවේ. අරගළ භූමියට දේශපාලන මැරයන් පහර දෙනකොට, තමන්ට උඩින් හිටපු දේශපාලනඥයන්ගේ මෙහෙයවීමට යට වෙලා හිටපු පොලීසිය ජනාධිපතිවරයාටවත් පාලනය කරගන්න බැරි වුණු බව රජයේ ප්‍රබල ඇමතිවරයෙකු මේ ගරු සභාවේදී කිව්වා අපට මතකයි. ස්වාධීන කොමිෂන් සභා තිබුණා නම් පොලීසි නිලධාරීන්ට ස්වාධීනව කටයුතු කරන්න පුළුවන්කම තිබුණා. ඒ වාගේම, මැයි 9වන දා දේශපාලනඥයන්ගේ ගෙවල් ගිනි තැබීමෙන් පස්සේ ජනාධිපතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් පැවැති ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රී කණ්ඩායම් රැස්වීමේදී පොලීසිපතිවරයාගෙන් ඒ ගැන ප්‍රශ්න කළාම පොලීසිපතිවරයා කිව්වා, පොලීසිය මුළුමනින් දේශපාලනිකරණයට ලක් කිරීම මේ රටේ ආණ්ඩුවේ දේශපාලනඥයන් විසින් සිදු කරපු දෙයක් කියලා.

පොලීසිපතිවරයා තවදුරටත් පෙන්වා දුන්නා, පොලීසි ස්ථානාධිපතිවරුන් පත් කිරීමේදී දේශපාලනඥයන්ගේ - ආණ්ඩුවේ ආසන සංවිධායකවරුන්ගේ සහ ආණ්ඩුවේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ- නිර්දේශ අනුව පත් කරන්න සිදු වුණු බව. ඒ නිසා තමන්ට ලැබී තිබෙන බලය සදාකාලික යැයි සිතමින්, ඒ බලය ඊළඟ පරම්පරාවටත් පවරන්න නම් තමන් වඩ වඩාත් බලය ගොනු කර ගන්න ඕනෑ කියන අදහසින්, "මම තමයි නීතිය, මගේ වචන තමයි වකුලේඛ, තොරතුරු දැන ගන්න නම් මගෙන් අහන්න ඕනෑ"යි යන ප්‍රකාශ කරමින්, තමන් වටා බලය ගොනු කර ගත් මෙවන් පාලකයන් ලෝක ඉතිහාසය පුරාම අපි දැකලා තිබෙනවා. එවැනි අයට අත්වුණු ඉරණම යළි සිහිපත් කර දෙමින්, නිර්ලජ්ජිත විධියට මේ රටේ දේශපාලනයෙන් පලා යන්න හිටපු ජනාධිපතිවරයාට සිදු වුණා.

අප ඉතිහාසයෙන් පාඩම් ඉගෙන ගත යුතුව තිබෙනවා. අඩුව වශයෙන් රටේ මූලික නීතිය වෙනස් කරන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයකදීවත් හෘදය සාක්ෂියට එකඟව කටයුතු කළ යුතු වෙනවා. අපට දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට නැවතත් යන්න පුළුවන් වුණා නම්, ඒක ශිෂ්ට සම්පන්න ජාතියක් විධියට අපි තබන ඉදිරි පියවරක් වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. නමුත්, ඒ තිබුණු අවකාශ මේ සංශෝධනය තුළින් යම් යම් ආකාරයෙන් අහිමි වෙලා තිබෙන බව අපට පෙනවා. මූලාසනාරුද්ධ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, එහෙත් "something is better than nothing" යන ප්‍රකාශයට අනුව, විපක්ෂනායකතුමා ප්‍රකාශ කළ පරිදි විසිදෙනවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හමුවේ අපි ප්‍රතිපත්ති ගරුකව, හෘදය සාක්ෂියට එකඟව, රට වෙනුවෙන්, ජනතාවගේ පැත්තේ ඉදගෙන කටයුතු කරන්න සූදානම් බව මතක් කරමින්, මේ වැදගත් විවාදයේදී මට අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට ඉඩ ප්‍රස්ථාව ලබා දීම ගැන ඔබතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙමින් මා නිහඬ වෙනවා.

ගරු මූලාසනාරුද්ධ මන්ත්‍රීතුමා
 (மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
 (The Hon. Presiding Member)
 ලීලිඩී මාර්ෂල් ගරු සරත් ෆොන්සේකා මැතිතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි අටක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 2.00]

රිල්ඩ් මාර්ෂල් ගරු සරත් ෆොන්සේකා මහතා
(ඒල්. ජනරාල් මාර්ෂල් සරත් ෆොන්සේකා)
(The Hon. Field Marshal Sarath Fonseka)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, වෙලාව නැති නිසා වේගයෙන් කථා කරන්න මට සිද්ධ වෙනවා.

රජය විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවත්, එහි සමහර කරුණු පොහොට්ටුවේ ලේකම්තුමා ඇතුළු විශාල පිරිසක් විවේචනයට ලක් කරනවා අපි දැක්කා. ඔවුන් ඒවා පිළිගන්නේ නැහැ. සමහර සංශෝධනවල යම් සාධනීයභාවයක් පෙන්වනවා. ද්විත්ව පුරවැසිභාවය ඇති පුද්ගලයන්ට පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ධුරය දැරිය නොහැකි බවට ගෙනෙන ලද සංශෝධනය සහ විගණන සේවා කොමිසම, අල්ලස් හෝ දූෂණ චෝදනා විමර්ශන කොමිෂන් සභාව සහ ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිසම නැවත පිහිටුවීමට ගන්නා ක්‍රියාමාර්ග සාධනීයයි කියලා මා හිතනවා. නමුත්, මේ කොමිෂන් සභා පත් කිරීමේදී ජනාධිපතිතුමාට ඇඟිලි ගැසීමට ඇති හැකියාව අඩු විය යුතුයි කියන මතයේ මම ඉන්නවා. අගමැතිගේ උපදෙස් මත ඇමතිවරු පත් කළ යුතුය, ඉවත් කළ යුතුය යන්න සහ ජනාධිපති යටතේ අමාත්‍යාංශ තබා ගත නොහැකිය යන සංශෝධනවලට ජනමත විචාරණ අවශ්‍ය යැයි ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය පැවසීම මීට කලින් - දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සහ විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාපු අවස්ථාවල- සිදු නොවුණත්, මේ වෙලාවේ ඒ කාරණය මතු වී තිබෙන එක ගැන මට පෞද්ගලිකවම පොඩි ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය දෙන තීන්දුවලට එරෙහිව කාරක සභා අවස්ථාවේදී සංශෝධන ගෙන ඒමට හැකිවීම මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ ඇති විශාල හිඬැසක්, ප්‍රශ්න සහගත දෙයක් හැටියට මම දකිනවා. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කිරීම හැම කාලයකදීම සිදු වන නාඩගමක් මිස, රට කරවන දූෂිත දේශපාලන හා දූෂිත දේශපාලන සංස්කෘතිය මෙයින් වෙනස් වන ක්‍රියාමාර්ගයක් ගන්නා බවක් කවදාවත් ජේන්තේ නැහැ.

අද අපේ රට කඩා වැටිලා. ජනතාවට කන්න බොන්න නැතිව ඉන්න වෙලාවේත් මේවා හරහා බලයේ රැදීමට හා බලයට පැමිණීමට පාර කපා ගැනීමට දරන උත්සාහය මම පිළිකුලින් යුතුව හෙළා දකිනවා. මේවා වෙනකොට අනෙක් පැත්තෙන් සමහරු නැවත නැඟිටින්න සූදානම් වෙනවා. "නැවත නැඟිටීම" කියලා කොර ගහමින් රට වටේ යනවා. මුළු රටම හොරා කාලා ජනතාවගේ ජීවිත විනාශ කරපු පවුල තවමත් බලලෝභිකමෙන් පෙළෙන වග අපට දකින්න පුළුවන්. ඒ නිසා අනාගත පරම්පරාව ගැනවත් හිතලා ඔවුන්ට නොරැවී ඉන්න කියලා මම ජනතාවගෙන් ආයාචනය කරනවා. ඒ වාගේම පාට, පක්ෂ හේදයකින් තොරව ඒ යුතුකම ඉෂ්ට කරන්න කියලා මම මේ රටේ ගෞරවනීය ජනතාවගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

පසු ගිය දවස්වල ගල් අඟුරු ටොන් ලක්ෂ 63කින්, එක ටොන් එකකින් ඩොලර් 50 ගානේ හොරකම් කරන්න උත්සාහ කළා. කැබනට්ටුවේ මැදිහත් වීමෙන් ඒක නැවතුණු බව අපි දැක්කා. එතැනින් කරන්න ගිය වංචාව රුපියල් කෝටි 1,182ක්. අපට මේකෙන් පෙනෙන්නේ රාජපක්ෂවරු සහ ඔවුන්ගේ ගෝලයෝ රට අතුගෑවිලා ගියත්, ජනතාව කුසගින්නේ හිටියත් හොරකම් නවත්වන්න සූදානම් නැති බවයි.

විදුලිබල හා බලශක්ති ඇමති, තරුණ, ජව සම්පන්න, අධ්‍යාපනයක් තිබෙන ඇමති කෙනෙක්. එතුමා ඉතා උනන්දුවෙන්

මේවා ගැන කථා කරනවා. නමුත් අපට ඉතා පැහැදිලිව පෙනෙනවා, එතුමාත් මේ පොහොට්ටුව පක්ෂයේ සිටින දූෂිත නායකයන්ගේ ග්‍රහණයෙන් ගැලවෙන්න බැරිව ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙන බව. විදේශගත, රටට ආදරේ කරන ලාංකිකයන්ගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා දූෂිතයන් එළවනකම් මේ රටට ප්‍රේෂණ එවීම නවත්වන්න කියලා. එතකොට සමහරු කියයි, මම රිල්ඩ් මාර්ෂල් නිසා මට රිල්ඩ් මාර්ෂල් පඩියත් හම්බ වෙනවා, වරප්‍රසාදත් හම්බ වෙනවා, ඒක නිසා මට ප්‍රශ්නයක් නැහැ කියලා, නමුත්, මට හමුදාපතිගේ විශ්‍රාම වැටුප හැරෙන්න වෙන කිසිම වරප්‍රසාදයක්වත්, වැටුපක්වත් රිල්ඩ් මාර්ෂල් තනතුරට ලැබෙන්නේ නැති බව මතක් කරන්න කැමැතියි.

දූෂිත දේශපාලනවත් එළවීමට ඇති එකම මාර්ගය අරගළය පමණයි කියලා මම තරයේ විශ්වාස කරනවා. පාට, පක්ෂ හේදවලින් තොරව නිර්පාක්ෂිකව මේ රටේ සියලුදෙනා මෙම උතුම් ජනතා විප්ලවය වෙනුවෙන් නැඟී සිට, අපේ අනාගත පරම්පරාවට ජීවත් වෙන්න මේ මාතෘ භූමිය බේරා ගනිමු කියලා මම ජනතාවට ඉතා ගෞරවයෙන් ආයාචනය කරනවා. අරගළයට නායකයන් අවශ්‍ය නැහැ. අරගළයට අවශ්‍ය අධිකාරිමත් පමණයි. ඒ අධිකාරිම ගොඩ නැඟීමට මේ රටේ සිටින විද්වතුන්, නීතිඥවරුන්, වෛද්‍යවරුන්, ව්‍යාපාරිකයන්, නොයෙකුත් වෘත්තීයවේදීන්, විශ්‍රාමික රණ වීරවන් ඇතුළු සියලුදෙනාම නිර්භීතව නැඟී සිටින්න කියා මම ආයාචනය කරනවා. ඒ නැඟී සිටීම හරහා මේ අරගළය, නිර්පාක්ෂික ජනතා විප්ලවය මර්දනය කිරීමට ගෙන යන දූෂිත ක්‍රියාමාර්ගයට මුහුණ දෙන්න පුළුවන් ශක්තිය ලැබෙනවා කියලා මම විශ්වාස කරනවා.

දැන් රටේ පෝලිම් නැහැ කියලා සමහරු කියනවා. පෝලිම් නැති වුණේ තෙල් ආපු නිසාවත්, ගෑස් ආපු නිසාවත් නොවෙයි, ජනතාව තෙල් පොලිම්වල රස්තියාදු නොවී, කුපන් ක්‍රමය හරහා තෙල් ටිකක් අරගෙන ගිහින් තමන්ගේ කටයුතු කරගන්නා නිසා. ඊට අමතරව, තෙල් තිබුණත් මිල අධික නිසා ගන්න බැරි තත්ත්වයක් අද ජනතාවට ඇති වෙලා තිබෙනවා. "පෝලිම් නැති නිසා, රනිල්ට අවස්ථාවක් දීලා බලමු" කියන කොළඹ සිටින සමහර බුද්ධිමතුන්ට, පෝසතුන්ට මම මේ කාරණය ගෞරවයෙන් මතක් කරලා දෙන්න කැමැතියි. තමුන්නාන්සේලාට හොඳ ගෙයක් තිබුණාට, වාහන දෙක තුනක් තිබුණාට, හොඳ හෝටලයකට ගිහින් කන්න බොන්න සල්ලි තිබුණාට, තමුන්නාන්සේලා ගෙදරින් එළියට ආවාම ජීවත් වෙන්නේ මේ කඩා වැටුණු දුප්පත් රටේ බව තමුන්නාන්සේලා අමතක කරන්න එපා. තමුන්නාන්සේලා ගෙදරින් එළියට ආවාම තමුන්නාන්සේලාට මුණගැහෙන්නේ, ජීවත් වෙන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ, අන්ත අසරණ දුප්පත් මිනිසුන් අතරේ බව අමතක කරන්න එපා.

මේ රටේ ඒක පුද්ගල ආදායම ඩොලර් 3,500යි කියලා කියනවා. ඒකෙන්ම අපේ රටේ තත්ත්වය තේරෙනවා. ලෝකයේ අනෙක් රටවල ඒක පුද්ගල ආදායම ඩොලර් 50,000යි, 45,000යි. ඒ රටවල් එක්ක බලනකොට අපි නිකම් වණ වුණු තුවාලයක් සහිත හිඟන්නෙකුගේ තත්ත්වයට පත් වුණු රටක් කියලා මේ රටේ සිටින බුද්ධිමතුන්, පොහොසතුන් තේරුම් ගන්න ඕනෑ. මේ රට පහසුකම්වලින් තොරයි. ජනතාවට තමන්ගේ පවුලේ අය සමඟ හොඳින් කාලා බීලා, අත පය දිග හැරලා, හිතේ සහනයෙන් යුතුව ජීවත් වෙන්න පුළුවන් රටක් නොවෙයි මේ තිබෙන්නේ කියන එක මම මතක් කරන්න කැමැතියි. මේ රටේ ජීවන වියදම දරා ගන්න බැරි මිනිසුන් මේ වෙනකොට සියයට 85ක් පමණ ඉන්නවා. ඒක රහසක් නොවෙයි. සියයට 85ක් පමණ වූ ඒ ජනතාවට තුන් වේල කන්න බැහැ. හුඟක් ගෙවල්වල බත්

[ලිපි මාර්ෂල් ගරු සරත් ෆොන්සේකා මහතා]

කන්නේ එළවලුවක් හෝ දෙකක් එක්ක. ජනතාව ජීවත් වෙන්නේ ඉතා විශාල පීඩනයක. ජනතාව මුහුණ දී සිටින මේ තත්ත්වය නිසා අපේ අනාගත පරම්පරාවට, අපේ දරුවන්ට බඩගින්නේ සිටින්න සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා.

සමහරු ඒකට එක එක විධියට අර්ථ කථන දෙනවා. ඔළුමොට්ටල වෛද්‍යවරයෙක් කියනවා මම දැක්කා, ඉඳලා හිටලා කෑම වෙලක් නොකා ඉන්න එක හොඳයි කියලා. ඒ වෛද්‍යවරයාගේ බෙල්ල මහතයි, බඩ මහතයි. එයාට තේරෙන්නේ නැහැ, බඩගින්නේ ඉන්න දරුවන්ට කොච්චර වේදනාවක්ද ඒ හරහා ඇති වෙන්නේ කියලා. පායලී වම්පික රණවක මැතිතුමාගේ ආර්ථිකය ස්ථායීකරණයට අදාළ කෙටි සහ මධ්‍ය කාලීන වැඩසටහන් හඳුනා ගැනීම සඳහා වන ජාතික සභා අනු කමිටුවේදී එතුමා කියලා තිබෙනවා මම දැක්කා, මේ රටේ සියයට 20කට පමණයි පෝෂණයෙන් යුක්ත, ප්‍රෝටීන් සහිත හොඳ කෑම වෙලක් කන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් තිබෙන්නේ කියලා. අපි මේ සත්‍යය, යථාර්ථය තේරුම් අරගෙන ජීවත් වෙන්න ඕනෑ.

රටම කාපු, ගොවියා විනාශ කරපු හිටපු කෘෂිකර්ම ඇමතිවරයකු පසුගිය දවස්වල කියනවා මම දැක්කා, "එංගලන්තයේත්, ඇමෙරිකාවේත් දරුවෝ පාසලට පෙට්ටි අරගෙන එනවා. ඒ පෙට්ටිවල කෑම නැහැ" කියලා. මේ පුද්ගලයා තනිකර මන්ද බුද්ධියකු වෙලා තිබෙන බවයි මට පෙනෙන්නේ. ඒ රටවල මිනිස්සු බඩගින්නේ ඉන්නවා කියලා කියනවා නම්, මට පෙනෙන්නේ මේ පුද්ගලයා අතීතයේ ඒ රටවලට ගිහිල්ලා හිඟා කාලා තිබෙන බවයි. ඒ කාලයේ කාගේ හරි කෑම පෙට්ටියකට විද්දාද දන්නේත් නැහැ.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට වෙන් වූ කාලය අවසානයයි.

ලිපි මාර්ෂල් ගරු සරත් ෆොන්සේකා මහතා
(பீல்ட் மார்ஷல் மாண்புமிகு சாத் பொன்சேகா)
(The Hon. Field Marshal Sarath Fonseka)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මට තව සුළු වෙලාවක් දෙන්න.

මේ වාගේ කාලකණ්ණි කථා කියන අයට රැවටෙන්න එපා කියලා මේ රටේ ජනතාවට මම ගෞරවයෙන් කියා සිටිනවා. අරගළය හරහා අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් හඬ නඟන ජනතාව මර්දනය කරන්න ක්‍රියාත්මක වෙන නිවටයන් සියලුදෙනාට, ඒ අයට පහර දීමේ නියැළී ඉන්න සියලුදෙනාට තරාතිරම නොබලා අපි රතු එළියක් දක්වනවා. අපි බලයට ආවාම අනිවාර්යයෙන්ම ඒ ගොල්ලන් නීතිය හමුවට ගෙනෙනවා. මේ නිවට මිනිසුන්ට මම මතක් කරන්න ඕනෑ, එදාට ඒ ගොල්ලන් වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්න මේ රටේ නීතිඥයකුවත් නැති වෙයි කියලා.

අරගළයට ජය වේවා!

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු ලසන්ත අලගියවන්ත රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 11ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.හා. 2.09]

ගරු ලසන්ත අලගියවන්ත මහතා (ප්‍රවාහන රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு லசந்த அலகியவள்ள - போக்குவரத்து இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. Lasantha Alagiyawanna - State Minister of Transport)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපේ රටට ඉතා වැදගත් ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් විවාදයට ගැනෙන මේ අවස්ථාවේදී ඒ සම්බන්ධයෙන් වචන කිහිපයක් කථා කිරීමට ලැබීම පිළිබඳව මා ඉතා සතුටු වෙනවා. රජය නියෝජනය කරන ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පාක්ෂික මන්ත්‍රීවරු වන අප සියලුදෙනාගේම සම්පූර්ණ සහයෝගය මෙම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට ලබා දීමට අප කටයුතු කරනවා. ඒක අපි අද ගත්ත තීන්දුවක් නොවෙයි. අපේ රටේ මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳවත්, මැතිවරණ ක්‍රමය පිළිබඳවත් ප්‍රතිපත්තියම වශයෙන් අපි එක ස්ථාවරයක හිටියා.

හුදෙක්ම ආර්ථිකමය සාධක විතරක් සැලකිල්ලට ගෙන රටක් දියුණු කියලා කියන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. රටක ආර්ථික සාධක දියුණු වෙනවා වාගේම සමාජයීය වශයෙන් සහ දේශපාලනික වශයෙන් යම් දියුණුවක් ද අත් පත් කරගත යුතුව තිබෙනවා. විශේෂයෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ශක්තිමත් විය යුතුව තිබෙනවා. ඒ අනුව මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් ඇතිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව තුළින්, ඒ ඇතිවන කොමිෂන් සභා තුළින් රටේ වංචාව, දූෂණය නැති වෙලා තවදුරටත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ශක්තිමත් වේවී කියන බලාපොරොත්තුවක් අපට තිබෙනවා. හැබැයි මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළින් මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කරලා මේක ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් විධියට, ලියවිල්ලක් විධියට තිබූ පමණින්ම මේ තුළින් බලාපොරොත්තුව වන අරමුණු ඉටු වන්නේ නැහැ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවෙන් පත් කරන කොමිෂන් සභාවල සභාපතිවරුන්ගේ, සාමාජිකයන්ගේ ක්‍රියා කලාපය මේ සංශෝධන තුළින් බලාපොරොත්තුව වන අරමුණු ඉටුවීම සඳහා ප්‍රධාන වශයෙන්ම බලපානවා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් ඒ පත් කරන ලද ඇතැම් කොමිෂන් සභා සභාපතිවරු ස්වාධීනව කටයුතු කළාද කියන ප්‍රශ්නය අපට තිබෙනවා. නමුත්, මේ නව ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් ඒ පත් කරන කොමිෂන් සභා සභාපතිවරුන් කොමිෂන් සභාව බලාපොරොත්තුව වන අරමුණු ඉටු කළේ නැත්නම්, ඒ අය ඉවත් කිරීමේ බලය සහ හැකියාව සඳහා අවශ්‍ය නීතිමය ප්‍රතිපාදන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවටත්, පාර්ලිමේන්තුවටත් ඇතුළත් කර තිබෙනවා. ඒක ඉතා කාලෝචිතයි. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකු ලෙස තේරී පත් වූණාට පස්සේ ඒ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයා නිසි වගකීම ඉටු කරන්නේ නැත්නම් නැවත අවුරුදු පහකින් ජනතාව හමුවට යා යුතුව තිබෙනවා. එතකොට ජනතාවට අයිතියක් ලැබෙනවා, ඒ අය පිළිබඳව තීරණයක් ගන්න. නමුත්, මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් ඇතිවන කොමිෂන් සභාවල සභාපතිවරුන්ට, පත්වන නියෝජිතයන්ට එවැනි තත්ත්වයකට මුහුණ දෙන්න සිද්ධ වන්නේ නැහැ. ඒ අය හරියට වැඩ කළත්, වැරදියට වැඩ කළත්, ඒ පත් කරපු නියමිත කාල සීමාව තුළ එම ධුරවල රැඳී සිටින්න අවශ්‍ය නීතිමය අයිතිය ඔවුන්ට තිබෙන නිසා ඒ අය හරියට වැඩ කළේ නැත්නම් ඒ අය ඉවත් කිරීමේ හැකියාවක් කලින් තිබුණේ නැහැ. නමුත්, මේ නව ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් ඒ තත්ත්වය ඇති කර තිබීම ඉතාම ශුභවාදී දෙයක් විධියටයි මා පෞද්ගලිකව දකින්නේ.

අද රට හමුවේ තව ප්‍රධාන වෝදනාවක් තිබෙනවා. දහඅටවන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයටත්, දහනව වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයටත්, විසිවන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයටත් අප ඡන්දය

දුන් බව ඇත්ත. මාත් ඒ ක්‍රියාමාර්ගය අනුගමනය කරපු කෙනෙක්. ඒ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනවල අඩුපාඩු තිබෙන බව අපි පිළිගන්න ඕනෑ. ප්‍රතිපත්තිය වශයෙන් අපට ඒ සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. හැබැයි, මේ සඳහා බලපාන තව ප්‍රධාන ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව කවුරුවත් කථා කරන්නේ නැහැ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳව රටේ කථා කරනවා. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්මත කරන්නේ පාර්ලිමේන්තුවෙන්. පාර්ලිමේන්තුවට මන්ත්‍රීවරු තේරී පත් වන්නේ දේශපාලන පක්ෂවලින්. හැබැයි, දේශපාලන පක්ෂවල ව්‍යවස්ථාව ගැන කවුරුවත් කථා කරන්නේ නැහැ. මේක ප්‍රධාන ප්‍රශ්නයක්. අද මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන සියයට 90ක් දේශපාලන පක්ෂවල ව්‍යවස්ථාව කොතෙක් දුරට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීද කියන එක පිළිබඳව විශාල ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. එම නිසා ඒ දේශපාලන පක්ෂවල සාමාජිකයන්ට හදවතට එකඟව නිවැරදි කීන්දුවක් ගැනීම පිළිබඳව ප්‍රශ්නයක් අද වනකොට අපේ රට හමුවේ තිබෙනවා. ඒ නිසා අප පාර්ලිමේන්තුව තුළදී රටේ නීතියට බලපාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කරනවා වාගේම, දේශපාලන පක්ෂවල ව්‍යවස්ථා පිළිබඳවත් දැනට වඩා වැඩි අවධානයක් යොමු කිරීමේ කාලය අද වනකොට එළඹ තිබෙනවා. ඒක විය යුත්තක්. ඒ පිළිබඳව බොහෝ දෙනෙකුට අද කථා කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. බොහෝ දෙනෙක් ඒ ගැන කථා කරන්නේ නැහැ. කථා කළොත් පක්ෂයෙන් විනය පරීක්ෂණ පවත්වනවා. එහෙම නැත්නම් පක්ෂයෙන් අයිති කරනවා. අද මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න මන්ත්‍රීවරු දෙසීය විසිපස්දෙනාගෙන්, එකසිය අනුවකට විතර මේ ප්‍රශ්නය තිබෙනවා. මේක තමයි ඇත්ත කථාව. ඒ නිසා මේ අඩුපාඩුව නිවැරදි වන තාක් කල් පක්ෂ නායකත්වය ගන්න කීන්දුවට එකඟව කටයුතු කිරීමට සාමාජිකයන්ට අනිවාර්යයෙන්ම සිදු වනවා. ඇතැම් අය අපෙන් අහනවා, දහනව වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයටත්, විසිවන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයටත් පක්ෂව ඡන්දය දුන්නා, දැන් විසිදෙවන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයටත් ඡන්දය දෙනවා නේද කියලා. ඒ සංශෝධනවලට ඡන්දය දෙන්න අපට මේ සඳහන් කළ කරුණ බලපෑවය කියන එක මා විශේෂයෙන්ම මේ අවස්ථාවේ සඳහන් කරන්න ඕනෑ. එම නිසා රටේ නිසි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් බලාපොරොත්තු වනවා නම්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳව කථා කරනවා වාගේම දේශපාලන පක්ෂවල ව්‍යවස්ථා සකස් කිරීම පිළිබඳවත් නීතිමය වශයෙන් මීට වඩා වැඩි අවධානයක් ශ්‍රී ලංකා මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව විසින් යොමු කළ යුතුය කියන එකයි මගේ පෞද්ගලික අදහස.

විශේෂයෙන්ම අප දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට ඡන්දය ලබා දුන්නේ ඒ වෙලාවේ මෙමුච්චාල සිරිසේන හිටපු ජනාධිපතිතුමාත්, රනිල් වික්‍රමසිංහ හිටපු අග්‍රාමාත්‍යතුමාත් මැතිවරණ ක්‍රමය සංශෝධනය කරනවා කියා පොරොන්දුවක් ලබා දුන් නිසායි. නමුත්, අපේ මැතිවරණ ක්‍රමය සංශෝධනය වූයේ නැහැ. එම නිසා අපි අදත් ඉන්නේ මේ මැතිවරණ ක්‍රමය සංශෝධනය විය යුතුයි කියන ස්ථාවරයේයි. මැතිවරණ කල් දැමීම කොහෙත්ම අප අනුමත කරන්නේ නැහැ. හැබැයි, අප සියලුදෙනාම මේ මැතිවරණ කල් දැමීමේ ක්‍රියාවලියට දායකවෙලා තිබෙනවා. අපි හිටපු ආණ්ඩුවක පළාත් පාලන විෂය භාරව සිටි ඇමතිවරයෙකු ප්‍රථම වනාවට සීමා නිර්ණය කොමිෂන් සභා වාර්තාව ඉදිරිපත් කරලා, ඒ ඇමතිවරයා විසින්ම ඊට විරුද්ධව ඡන්දය දුන්නා. මේක තමයි ඇත්ත කථාව. ඒ වෙලාවේ මැතිවරණය කල් දැමීම වෙනුවෙන් අප සියලුදෙනාම -දෙමළ ජාතික සන්ධානය, එක්සත් ජාතික පක්ෂය, ශ්‍රී ලංකා තිදහස් පක්ෂය- කටයුතු කළ බව පිළිගන්න ඕනෑ.

එම නිසා සියලුදෙනාට එකඟ වෙන්න පුළුවන් මැතිවරණ ක්‍රමයක් ස්ථාපිත කර ගැනීම පිළිබඳ අභියෝගයක් අද තිබෙනවා. සුළු ජාතික අපේ සහෝදර ජනතාවට, සියලු සුළු දේශපාලන

පක්ෂවලට සියයට 100ක්ම සාධාරණය ඉටුවන පරිදි මැතිවරණ ක්‍රමයක් අපට හදාගන්න පුළුවන්කමක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ලෝකයේ එහෙම ක්‍රමයක් නැහැ. සමානුපාතික ක්‍රමය සියයට 100ක්ම ක්‍රියාත්මක කළත්, මිශ්‍ර ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කළත් සියලු අයට සියයට 100ක් සාධාරණය ඉටු වන්නේ නැහැ. එම නිසා තමයි මේ ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ. නමුත් ප්‍රතිපත්තියක් විධියට අපි දකින්නේ, අපේ රටට සාධාරණය ඉටුවන, ඡන්දදායකයාගේ අයිතියට අසාධාරණයක් නොවන මැතිවරණ ක්‍රමයක් පාර්ලිමේන්තු, පළාත් සභා සහ ප්‍රාදේශීය සභා කියන මැතිවරණ සඳහා අනිවාර්යයෙන්ම ඇති විය යුතු යි කියන එකයි. පක්ෂවල ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කරනවා වාගේම, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කරනවා වාගේම, අපි සියලුදෙනා එකතුවෙලා ඒ වගකීම ඉටු කළහොත් තමයි ජනතාව බලාපොරොත්තු වෙන නිදහස, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ශක්තිමත් වෙන්නේ.

එම නිසා අපි සියලුදෙනා ඒ ආකාරයෙන් කටයුතු කරමුයි කියන ඉල්ලීම කරමින් මා නිහඬ වෙනවා.

ගරු මූලාසනාරූප් මන්ත්‍රීතුමා

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු හර්ෂණ රාජකරුණා මහතා. ඔබතුමාට විනාඩි නවයක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 2.19]

ගරු හර්ෂණ රාජකරුණා මහතා

(மாண்புமிகு ஹர்ஷன ராஜகரணா)
(The Hon. Harshana Rajakaruna)

මූලාසනාරූප් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් ගැන කථා කරන කොට මා මේ කාරණය කියන්න ඕනෑ. 1977ත් පස්සේ විධායක ජනාධිපති ධුරය හඳුන්වා දීමත් එක්කම මේ රටේ විශාල මතයක් ඇති වුණා, විධායක ජනාධිපති ධුරයේ ඒ බලතල අඩු කරන්න ඕනෑ කියලා. ඒ පිළිබඳ විශාල ජනමතයක් ඇති වෙලා, 2001 වර්ෂයේදී දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවා. දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් තමයි ඉස්සෙල්ලාම විධායක ජනාධිපති ධුරයේ යම් යම් බලතල අඩු කිරීමක් සිදු වුණේ. මේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ යම් පිරිසක් කියනවා, පුද්ගලයන් කේන්ද්‍ර කරගෙන රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට සංශෝධන ගෙන ඒම නොකළ යුතුයි කියලා. හැබැයි, එතුමන්ලාට මතක් කරන්න ඕනෑ, විධායක ජනාධිපති ධුරයේ යම් බලතල අඩු වීමක් සිදු කරපු දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අහෝසි කරලා තමුන්නාන්සේලා 2010දී දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාපු බව. ඒ විතරක් නොවෙයි. යුද්ධය ජයග්‍රහණයේ වාසියත් අරගෙන එකට හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා ඒ කණ්ඩායමේ සියලුදෙනාම එකතු කරගෙන මැරෙන කල් ජනාධිපති වෙන්න අවශ්‍ය සංශෝධනය දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය විධියට 2010 වර්ෂයේදී ගෙනාවා.

දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පස්සේ ඒ බලතල නැවතත් එක පුද්ගලයෙකු අතට ආවා. ඒ විතරක් නොවෙයි, 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් දෙවතාවකට පමණක් සීමා කරපු විධායක ජනාධිපති ධුරය, මැරෙන කල් ඕනෑම කාලයක් දරන්න පුළුවන් කියලා වෙනස් කළා. ඒ වෙනස් කළේ එක පුද්ගලයෙකු නිසා. ඒක හින්දා තමුන්නාන්සේලාට මතක් කරලා දෙන්න ඕනෑ, 2010 වර්ෂයේදී දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවේ මේ රටේ අවශ්‍යතාවට එහෙම නැත්නම් සමස්තයක් හැටියට පොදු අවශ්‍යතාවට නොවෙයි, එක් පුද්ගලයෙකුගේ අවශ්‍යතාවටයි කියන එක. විධායක ජනාධිපති

[ගරු හර්ෂණ රාජකරුණ මහතා]

ධුරය සම්බන්ධයෙන් මේ රටේ ව්‍යවස්ථාව පළමු වරට සංශෝධනය කිරීම එදා සිදු කළා.

ඉන් පසුව යහ පාලන රජය තුළදී අපට පුළුවන් වූණා, දහනවවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන එන්න. දහනවවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් ව්‍යවස්ථාදායක සභාවක් ගෙනැල්ලා, ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ගෙනැල්ලා විධායක ජනාධිපති ධුරයේ තිබුණු බලතල ප්‍රමාණයක් ඒවා හරහා ක්‍රියාත්මක කරලා මේ රට තුළ යළි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ඇති කළා. හැබැයි, 2020 වර්ෂයේ මොකද වුණේ? 2020 වර්ෂයේ විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවා. විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ වුවමනාව වුණේ මොකක්ද? මේ රටේ තිබුණු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හකුළා දාලා පුද්ගලයෙකු වෙනුවෙන් එහෙම නැත්නම් එක පවුලක් වෙනුවෙන් ඒ විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනැල්ලා නැවතත් එක පුද්ගලයෙකුට සියලු බලතල ලබා දුන්නා. ඒකෙන් අර කොමිෂන් සභා, ඒ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වැඩ පිළිවෙළ සම්පූර්ණයෙන් ආපසු ආපස්සට හැරෙව්වා. ඒක කළේ විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන්.

විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පස්සේ දැන් විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ගෙනැල්ලා තිබෙනවා. විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ගැන කථා කරන මේ අවස්ථාවේ අපට ඉතාම පිළිකුලෙන් හෝ කියන්න වෙනවා, මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී මේ සියලු ව්‍යවස්ථා සංශෝධනවලට පක්ෂව ඡන්දය දුන් පිරිසක් සිටින බව. ඒ අය දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයටත් පක්ෂව අත ඉස්සුවා, දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයටත් පක්ෂව අත ඉස්සුවා, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයටත් පක්ෂව අත ඉස්සුවා, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයටත් පක්ෂව අත ඉස්සුවා. දැන් හෙටත් පක්ෂව අත උස්සන්න බලාගෙන ඉන්න පිරිසක් ඉන්නවා. මට හිතාගන්න බැහැ කොහොමද මෙහෙම කරන්නේ කියලා? මේ රටේ ජනතාව ඒ අය පාර්ලිමේන්තුවට තේරී පත් කරලා එව්වාට පස්සේ, විශේෂයෙන්ම ඇමතිකම්වලට ප්‍රතිපත්තිය පාවා දෙනවා. ආණ්ඩුවේ ඇමතිකම් ගන්නාට පස්සේ අර සියල්ලම අමතක කරලා, ඒ ඇමතිකම් වෙනුවෙන් ආත්මය පාවා දුන් පිරිසක් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්නවා. දහහත්වන, දහඅටවන, දහනවවන, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවලට පක්ෂව ඡන්දය දීලා දැන් හෙට විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයටත් ඡන්දය දෙනවා. ඒ නිසා මේ රටේ ජනතාවට අපි කියනවා, කරුණාකර මේ අය ගැන හිතන්න කියලා.

මම දන්නේ නැහැ, ඒ වාගේ කිහිප දෙනෙක් දැන් මෙතැනත් ඉන්නවාද කියලා. එක් කෙනෙක්, දෙන්නෙක් තවම මෙතැන ඉන්නවා. අර එක් කෙනෙක් ලජ්ජා නැතිව අතත් උස්සනවා, එහෙම කළා කියලා. ඉතින්, මෙන්න මේ අය පිළිබඳව ඊළඟ වතාවේදී හෝ මේ රටේ ජනතාව තීන්දුවක් ගන්න ඕනෑ. කරුණාකර ඇමතිකම්වලට ආත්මය පාවා නොදෙන පිරිසක් මේ පාර්ලිමේන්තුවට පත් කර දෙන්න කියලා මේ වෙලාවේ අපි මේ රටේ ජනතාවට කියනවා.

මේ අවස්ථාවේදී අපි සතුටු වෙනවා විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමා පාර්ලිමේන්තුවේ සියලුදෙනා දැනුවත් කරලා මේ පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කිරීම සම්බන්ධව. හැබැයි, අපට තවම විශ්වාසයක් නැහැ, ආණ්ඩු පක්ෂය නියෝජනය කරන සියලුදෙනාගේ එකඟතාවක් මේ සංශෝධනයට තිබෙනවාද කියලා. මොකද, ශ්‍රී ලංකා පොදුජන පෙරමුණේ මහ ලේකම් සාගර

කාරියවසම් මන්ත්‍රීතුමා මාධ්‍ය සාකච්ඡාවලදී කියනවා, විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට එකඟ නැති 'පොහොට්ටුවේ' මන්ත්‍රීවරුන් විශාල පිරිසක් ඉන්නවා කියලා. ඒ අය කවුද කියලා මේ රටේ ම අය හෙට හඳුනා ගනියි කියලා අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ සංශෝධනයට විරුද්ධව ඡන්දය දෙන්නේ කවුද කියලා මේ රටේ ජනතාව බලාගෙනයි ඉන්නේ. ඒ මොකද, මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන නොවෙයි ඒ අය හිතන්නේ. ඒ අය රාජපක්ෂ

[මූලාසනයේ අණ පරිදි ඉවත් කරන ලදී.]
[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்ட இன்றது]
[Expunged on the order of the Chair.]

ඉස්සෙල්ලාම මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා දෙවතාවක් ජනාධිපති කරලා, දහඅට වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනැල්ලා මැරෙනකම් ජනාධිපති කරන්න උත්සාහ කළා. ඒ වැඩේ වැරදුණා විතරයි ගෝඨාභය රාජපක්ෂ ජනාධිපතිවරයා ගෙනාවා. ගෝඨාභය රාජපක්ෂ ජනාධිපතිවරයාගෙන් පසුව දැන් මේ අය බලාගෙන ඉන්නවා මේ අයගේ අවශ්‍යතාව වෙනුවෙන් ද්විත්ව පුරවැසියකු හැටියට සිටින මොළහනාණෝ -බැසිල් රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේන්. බැසිල් රාජපක්ෂ මැතිතුමා ගෙනෙන එක තමයි මේ මන්ත්‍රීවරුන්ට දැන් මේ රටේ තිබෙන ලොකුම දේ වෙලා තිබෙන්නේ. නමුත් ද්විත්ව පුරවැසිභාවය සම්බන්ධ සංශෝධනයක් සිදු වුණොත්, බැසිල් රාජපක්ෂ මැතිතුමාට මේ පාර්ලිමේන්තුවට එන්න බැරි වෙනවා. අන්න ඒ ගැන තමයි මේ අය දැන් කල්පනා කරන්නේ. මේ රටේ ප්‍රශ්නවලට විසඳුම්, මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ඇති කිරීම, ජාත්‍යන්තරයෙන් මේ වෙලාවේ අපට ලබා ගන්න ඕනෑ සහයෝගය මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් ඇත්තටම ලැබෙයි. ඒවා නොවෙයිද මේ රටට අවශ්‍ය? නමුත් මේ කණ්ඩායමට අවශ්‍ය වෙලා තිබෙන්නේ ඊළඟ මැතිවරණය ජයග්‍රහණය කරන්නට බැසිල් රාජපක්ෂ ප්‍රයෝජනයට අරගෙන කියක් හරි සොයාගෙන, ඒ ඡන්දය පැරදුණත් කමක් නැහැ කියලා හිතාගෙන ඒ අයට සහයෝගයක් ලබා දෙන්නයි. ඉතින්, මේ කරුණු ඉතාම පැහැදිලියි.

අපි මේ රටේ ජනතාවගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා, හෙට මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව ඡන්දය දෙන්නේ කවුද, විපක්ෂව ඡන්දය දෙන්නේ කවුද කියලා ඇස් ඇරගෙන බලාගෙන ඉන්න කියලා. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන සියල්ලටම -දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට, දහඅට වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට, හෙට ඡන්දය විමසන විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට- ඇමති කට්ටක් නිසා තමන්ගේ ආත්මය පාවා දුන්න සහ පාවා දෙන අයට ඉදිරියේදී ඔබ පාඩමක් උගන්වන්න කියා ප්‍රකාශ කරමින් මා නිහඬ වෙනවා.

බොහොම ස්තූතියි.

ගරු මූලාසනාරුස් මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු නාලක ගොඩඟේවා මැතිතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි හයක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.හා. 2.28]

ගරු (ආචාර්ය) නාලක ගොඩඟේවා මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) நாலக்க கொடகோவை)
(The Hon. (Dr.) Nalaka Godaehewa)

මූලාසනාරුස් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, 1978දී මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හඳුන්වා දුන්නාට පස්සේ මෙතෙක් ගෙනාපු හැම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක්ම පිටුපස තිබුණේ රටේ අවශ්‍යතාවට

වඩා බලයේ ඉන්න අයගේ බලය තහවුරු කර ගැනීමේ අවශ්‍යතාවයි. යම් තාක් දුරකට හෝ ඉදිරිගාමී භාවයට අපට දකින්න පුළුවන් වුණේ දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් ජනාධිපතිවරයාගේ බලතල මදක් අඩු කරලා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවක් සහ ස්වාධීන කොමිෂන් සභා පිහිටුවපු අවස්ථාවයි. ඒකත් දහඅට වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් නැති කරලා දැමීමා. ඊට පසුව දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හා විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සිදු කළාට පසුව තවදුරටත් ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් ජනතාව බලාපොරොත්තු වුණේ නැහැ. එහෙනම් අපි පොඩ්ඩක් මතක් කරලා දෙන්න ඕනෑ මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ පසුබිම මොකක්ද කියලා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කරන වෙලාවේ ජනාධිපති ගෝඨාභය රාජපක්ෂ හැටහළුකමක් ජනවරමක් අරගෙන හිටියේ; පාර්ලිමේන්තුවේ තුනෙන් දෙකක බලයක් තියාගෙනයි හිටියේ. ඒ නිසා ඒ වෙලාවේ ජනාධිපතිවරයා වෙනුවෙන් විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කිරීම ගැන ජනතාවගේ විශාල අප්‍රසාදයක් තිබුණේ නැහැ. ඇත්ත වශයෙන් යම්තාක් දුරට ජනතාවගේ කැමැත්තක් තමයි තිබුණේ. නමුත් අවුරුදු දෙකහමාරක් යන්න කලින් ඒ විධියට අධික බලතල දීලා පත් කර ගන්න ජනාධිපතිවරයා මේ රටේ ජනතාවට එපා වුණා. "ජනාධිපතිවරයා ගෙදර යන්න ඕනෑ" කියලා මේ රටේ ජනතාව අරගළ කරන්න පටන් ගත්තා. ඒ අරගළය, විරෝධය හමුවේ ජනාධිපතිවරයාත් බලය රඳවා ගැනීම සඳහා යම් යම් වෙනස්කම් කරන්න පටන් ගත්තා. එතුමා කරපු එක දෙයක් තමයි ඒ වෙලාවේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ හිටපු තමන්ගේ සහෝදරවරු දෙදෙනෙක් සහ බෑනා කෙනෙක් අයින් කරලා අලුත් කැබිනට් මණ්ඩලයක් පත් කර ගන්න එක. ඒ කැබිනට් මණ්ඩලය පත් කර ගන්න වෙලාවේ ඉතිරි වුණේ මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා විතරයි. ඒ වෙලාවේ රාජපක්ෂ පවුලේ අයට තේරුණා මේ විධියට ගියොත් තව ටික දවසකින් මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාටත් ගෙදර යන්න වෙනවා කියලා. ඒ නිසා මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාගේ අගමැතිකම රැක ගන්න ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට සංශෝධනයක් ගේන්න ඕනෑ කියලා, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය යළි බලාත්මක කරන්න ඕනෑ කියලා අප්‍රේල් මාසයේ කැබිනට් පත්‍රිකාවක් ගෙනාවා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට විරුද්ධව කපා කළ අය තමයි කිව්වේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය යළි බලාත්මක කරන්න ඕනෑ කියලා. හැබැයි, ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මහත්මයා ඒකට එකඟ වුණේ නැහැ. ඒක කමිටුවකට දැමීමා. ඊට පසුව නැවතත් කලබල ඇවිත් මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාත් ගෙදර ගියාට පස්සේ ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මහත්මයා නැවතත් කැබිනට් මණ්ඩලය වෙනස් කළා.

ඒ කැබිනට් මණ්ඩලයට විජයදාස රාජපක්ෂ මහත්මයා පත් කළා. විජයදාස රාජපක්ෂ මහත්මයා ඒ වන විට පෞද්ගලික මන්ත්‍රීන්ගේ පනත් කෙටුම්පතක් විධියට තවත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් සඳහා යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරලා තිබුණා. ඒ වෙලාවේම සමඟි ජන බලවේගයත් ප්‍රධාන විපක්ෂය විධියට තවත් සංශෝධනයක් ගෙනැල්ලා තිබුණා. අපි ඒ දෙකටම කිව්වේ, "විසිඑක්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය" කියලා. ඒ වෙලාවේ විජයදාස රාජපක්ෂ මහත්මයා කිව්වා, ආණ්ඩුවේ යෝජනාවක් විධියට ඒ සංශෝධනය ඉදිරිපත් කරන්න ඕනෑ කියලා. ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මහත්මයා කිව්වා, කමක් නැහැ, ඉදිරිපත් කරන්න කියලා. එතුමාට අවශ්‍ය යම් යම් සංශෝධන කිහිපයක් ඒකට එකතු කරගෙන ගියා. ඒ වෙලාවේ තමයි -ජූලි මාසයේදී- ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මැතිතුමාට ගෙදර යන්න වුණේ.

එතුමා ගිහිල්ලා රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා බලයට ආවා. රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා බලයට ආවාට පස්සේ එතුමා විජයදාස රාජපක්ෂ අපේ අධිකරණ ඇමතිතුමා එක්ක එකතු වෙලා, තවත් පොඩි පොඩි සංශෝධන ටිකක් කරලා, විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඉදිරිපත් කළා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපේ මතය අනුව මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් මොනම ආකාරයකටත් ජනාධිපතිවරයාගේ බලතල නම් අඩු වෙලා නැහැ. මොකද, මේ පනත් කෙටුම්පත පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන්න කලින් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේදීත් යම් යම් අදහස් ඉදිරිපත් වුණු නිසා, අද මේ ඉදිරිපත් කරලා තිබෙන පනත් කෙටුම්පතේ ජනාධිපතිවරයාගේ බලතල සියල්ලම තිබෙනවා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේදීත් අපට ජනාධිපතිවරයාගෙන් ඉවත් කර ගන්න අවශ්‍ය වූ බලතල මොනවාද? අමාත්‍ය මණ්ඩලය පත් කිරීමේදී අද ජනාධිපතිවරයාට කැමති කෙනෙක් පත් කරන්න පුළුවන්. අගමැතිවරයාගේ අදහස් විමසන්න විතරයි තිබෙන්නේ. ජනාධිපතිවරයාට අවශ්‍ය කැබිනට් මණ්ඩලයක් පත් කරන්නත් පුළුවන්, ඉවත් කරන්නත් පුළුවන්, සංයුතිය වෙනස් කරන්නත් පුළුවන්. ඒ ඕනෑ දෙයක් කරන්න පුළුවන්. එපමණක් නොවෙයි. ජනාධිපතිවරයාට ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශය විතරක් නොවෙයි, ඕනෑම අමාත්‍යාංශයක් තමන් යටතේ තියා ගන්න පුළුවන්, මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අනුව. එපමණක් නොවෙයි. අවශ්‍ය නම් අගමැතිවරයා ඉවත් කරන්නත් පුළුවන්. එහෙම නම් මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, පැහැදිලිවම, ජනාධිපතිවරයාගේ බලතල කිසිවක් මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් ඉවත් වෙලා නැහැ. ජනතාවට අවශ්‍ය වුණේ, අරගළයට ආපු ජනතාවට අවශ්‍ය වුණේ වෙනසක් නම්, system change එකක් නම්, ඇත්තම කියනවා නම් ඒ system change එක නම් කියවන්න මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් වෙන්වෙන්න නැහැ.

හැබැයි, මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ එක සාධනීය කරුණක් අපි දකිනවා. ඒ තමයි දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් ගෙනාපු, දහඅට වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් නැති කරපු, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් යළි බලාත්මක කරන්න උත්සාහ කරපු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව සහ ස්වාධීන කොමිෂන් සභා නැවත ගෙනැල්ලා තිබීම. හැබැයි, එතැනත් අපට ගැටලුවක් තිබුණා. මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මුලින්ම ගැසට් කරපු වෙලාවේ මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේ සංයුතිය දිහා අපි බැලුවා. එහි සංයුතිය සම්පූර්ණයෙන්ම ආණ්ඩුවට පක්ෂග්‍රාහී විධියට වෙනස් කරලා තිබුණා. ඒ සභාවට දහදෙනෙක් ඉන්නවා. ඒ දහදෙනාගෙන් හත්දෙනෙක්ම ආණ්ඩුවට ඕනෑ විධියට පත් කර ගන්න පුළුවන් තත්වයක් එතැන තිබුණේ. ඒ නිසා අපි ඒ ගැන මීට පෙර විවිධ අවස්ථාවල අධිකරණ ඇමතිවරයා සමඟ, ජනාධිපතිවරයා සමඟ කපා කළා. අපට සතුටුයි, අපට පොඩි පත්‍රිකාවක් දීලා තිබෙනවා, ඒක පොඩ්ඩක් සංශෝධනය කරලා, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරු තුන්දෙනෙක් පාර්ලිමේන්තු අනුමැතියෙන් පත් කරන්න තිබුණු එක වෙනස් කරලා තිබීම ගැන. දැන් ඔන්න ඒ සංයුතිය යම් කිසි ආකාරයකට සාධාරණ මට්ටමකට ගෙනැල්ලා තිබෙනවා. ඒ නිසා මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් මහා විශාල වෙනසක් වෙන්වෙන්න නැති වුණත්, ජනතාව අපේක්ෂා කරන system change එක වෙන්වෙන්න නැති වුණත් යම් කිසි ප්‍රගතියක් මේ තුළ තිබෙන නිසා මෙයට පක්ෂව ඡන්දය දෙන්න අපි තීරණය කරලා තිබෙනවා.

[ගරු (ආචාර්ය) නාලක ගොඩඟේවා මහතා]

හැබැයි, අපි පැහැදිලිවම කියනවා, මේක අවසාන විසඳුම වෙන්න බැහැ කියලා. ජනතාවට අවශ්‍ය වෙලා තිබෙන්නේ සම්පූර්ණ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ වෙනසක්; සම්පූර්ණ ක්‍රමයේ වෙනසක්; system change එකක්. ඒක අනිවාර්යයෙන්ම වෙන්න ඕනෑ. ඒ නිසා පොදුජන පෙරමුණේ ස්වාධීන කණ්ඩායම විධියට අපි තීරණය කරලා තිබෙනවා, විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව ඡන්දය දෙන්න. හැබැයි අපි දන්නේ නැහැ, හෙට ආණ්ඩුව මොනවා කරයිද කියලා. අද කපා කළ ආණ්ඩුවේ මන්ත්‍රීවරුන් තුන්-හතරදෙනා මේකට සහාය දෙනවා කියලා මොනවා කිව්වත්, වැඩි දෙනෙක් අද පෙනෙන්නත් නැහැ. ඒ නිසා කලීක ලැයිස්තුව හදා ගන්නත් බැහැ. ඒ වාගේ තත්ත්වයක් යටතේ ආණ්ඩුව මොනවා කරයිද කියලා අපි දන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත්, ජනතාව වෙනුවෙන් අපි මේ විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට සහාය දෙනවා.

ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ප්‍රේමිනාත් සී. දොලවත්ත මැතිතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි දහසයක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.හා. 2.34]

ගරු ප්‍රේමිනාත් සී. දොලවත්ත මහතා
(மாண்புமிகு பிரேமநாத் சி. தொலவத்த)
(The Hon. Premnath C. Dolawatte)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ අවස්ථාවේ රට තිබෙන්නේ multiple organ failure එකක කියලා කිව්වොත්, අප කාටත් එය පිළිගන්න පුළුවන්. හැම පැත්තෙන්ම අක්‍රීය වූ, යන්න මහක් හොයා ගන්න බැරි තත්ත්වයක තමයි අපි ඉන්නේ. ඒ තත්ත්වයෙන් මිදෙන්න, මේ රට තිබෙන තැනින් ගොඩ දමන්න අපි හැමෝම දේශපාලන වෙනස්කම්, මතිමතාන්තර අමතක කරලා, එක්කාසු වෙලා වැඩ කරන්න ඕනෑ. අද උදෑසන යම් සාධනීය ආකාරයකට බලලා විපක්ෂ නායකතුමා කිව්වා, මේ විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට එතුමන්ලාගේ සහයෝගය ලබා දෙනවා කියලා. මා හිතන විධියට ඒක තමයි විය යුත්තේ. විපක්ෂයේ හිටියත්, යම් ආකාරයකින් හොඳක් මේ රටට සිදු වෙනවා නම්, ඒ වෙනුවෙන් යමක් කරන්න අපට එකතු වෙන්න පුළුවන් නම්, ඒක තමයි විය යුත්තේ.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන කපා කරනකොට අපි මෙහි වටපිටාව ගැන පැහැදිලිවම කතා කරන්න ඕනෑ. පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න නොයෙකුත් මන්ත්‍රීවරු ව්‍යවස්ථා සංශෝධන ගණනාවකට අත එසවූවාය කිව්වා. ඒක ඒ අයට තිබෙන අයිතියක්. මම මේ පාර්ලිමේන්තුවට පැමිණියාට පසුව විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව අත එසවූවා. ඒ පනත් කෙටුම්පත සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡාව ඇති වූ අවස්ථාවේ, එයට අදාළව අග්‍රාමාත්‍යවරයා පත් කළ කමිටුවේ සාමාජිකයකු හැටියට මාත් පත් වෙලා හිටියා. ආණ්ඩුව තුළ ඉදගෙන ඒ පනත් කෙටුම්පතේ ඒ තිබෙන කාරණා සම්බන්ධයෙන් මා විවේචන ඉදිරිපත් කළා. ඒ විවේචන, සාකච්ඡා කිරීම් එක්ක කළ වෙනස් කිරීම් එක්ක විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කරන්න අපි දායක වුණා. අපි එය සම්මත කරන්න ප්‍රධාන වශයෙන්ම දායක වුණේ හිටපු අතිගරු ජනාධිපතිතුමා කිව්ව කාරණාවක් අනුවයි. නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙන එනවා කියන කාරණාව එතුමා කිව්වා.

දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය නිසා විශාල අර්බුදයක් ඇති වෙලා තිබෙනවා කියලා පසුගිය කාලය තුළ පැවැති ජන මතයක් එක්කයි අපි පාර්ලිමේන්තුවට තේරී පත් වෙන්නේ. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අහෝසි කරනවා කියන කාරණයත් එක්කයි අපි ජනාධිපතිවරණය ජයග්‍රහණය කරන්නේ. ඒ ජන වරමට අනුව අපි විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනවා. එහි තිබුණු අදුරදර්ශී කාරණා පිළිබඳව පුළුවන් තරම් සාකච්ඡා කරලා නිවැරදි කර ගන්නා වාගේම, සමහර කාරණා සම්බන්ධයෙන් අපි නිහඬව සිටියා. අපට සිද්ධ වුණා එයට පක්ෂව ඡන්දය ලබා දෙන්න, නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක ආගමනය බලාපොරොත්තුවෙන්. හැබැයි, අද වනවිට අපට පැහැදිලිව පෙනෙන්න තිබෙනවා, නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක ආගමනයක් තවදුරටත් සිද්ධ වෙන්නේ නැහැයි කියන එක. ඒ නිසාම එදා පැවැති අර්බුදය තුළ ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මහත්මයා නැවත ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් ගෙන ඒම සඳහා කමිටුවක් පත් කළේ. ඒ සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කරනකොට පොහොට්ටුවේ මන්ත්‍රීවරයකු ලෙස පාර්ලිමේන්තුවට තේරී පත් වුණත්, "සත්‍ය ගවේශකයෝ" සංවිධානයේ කැඳවුම්කරු හැටියටයි ඒ අදාළ සාකච්ඡාවලට මා සහභාගි වෙලා කටයුතු කළේ. කලින් සිදු වූ වැරද්ද නිවැරදි කරන්න අපට ලැබුණු හොඳ අවස්ථාවක් විධියට හිතලා විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට සහයෝගය දෙනවා කියලා මුල් අවස්ථාවේ සිට අද දක්වා එක හඬින් අපි ප්‍රකාශ කරන්නේ ඒ නිසායි.

මේ වටපිටාව විග්‍රහ කරන්න අවශ්‍යයි. අද ආණ්ඩුව නියෝජනය කරන පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට මම පැහැදිලිව කියනවා, මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන ඒමේ අභිප්‍රාය අපට ඉතා දැඩිව තිබුණා වාගේම, මෙය ජයග්‍රහණය කිරීමේ දැඩි අභිප්‍රායෙන් හා අභිලාශයෙන් මොහොතකටවත් අපි නික්ම යන්නේ නැහැ කියලා.

විපක්ෂය කලබල වෙලා සමහර වෙලාවට උත්සාහ කරනවා ආණ්ඩුවේ මේ ව්‍යායාමය ඒ අයගේ සාක්කුවට දා ගෙන ආණ්ඩුව තුළ අර්බුදයක් සහ ආණ්ඩුව ඇතුළේ බෙදීමක් තිබෙනවාය කියන කාරණය පෙන්වන්න. බෙදීම් තිබෙනවා. ඒ බෙදීම්වලට, ඒ සාකච්ඡාවලට ඉඩදීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ලක්ෂණයක හොඳ ගුණාංගයක් හැටියටයි අපි දකින්නේ. හැබැයි, පසුගිය කාලයේ පොහොට්ටුව ඇතුළේ වුණත් ඒ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ලක්ෂණ තිබුණේ නැති නිසා තමයි මන්ත්‍රීවරු 150දෙනකු හිටපු ආණ්ඩුවක් අද වනවිට මන්ත්‍රීවරු 120දෙනකු, 130දෙනකු සිටින ආණ්ඩුවක් බවට පත්වෙලා තිබෙන්නේ. ඒ අඩු පාඩුව හදා ගැනීම සඳහාත් පසුගිය කාලය පුරාම මම ප්‍රසිද්ධියේ විවේචන ඉදිරිපත් කළා. ඒවා සාධනීය විවේචන. ඒ නිසා මේ වෙලාවේ මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන කොහොම හරි ඒමේ අවශ්‍යතාව රටක් හැටියට තිබෙනවාය කියන එක විශේෂයෙන්ම කියන්න ඕනෑ. IMF එකේ loan එක, GSP Plus සහනය වාගේ කාරණා නිසා අපි සාධනීය ආකාරයකට මේ වෙනස සිදු කරන බව ජාත්‍යන්තරයට පෙන්වන්න ඕනෑ වාගේම, අපේ විරුද්ධ පක්ෂයේ ඉන්න අයටත් මේ ගැන තේරුම් කර දීලා, පහදා දීලා මේ කටයුතු කරන්න ඕනෑ.

නව වෙනසක්, සම්පූර්ණ වෙනසක් අවශ්‍යයි කියන කාරණාවලදී බොහෝ අවස්ථාවල විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් ගණනාවකගේ අවශ්‍යතාව වුණේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන්න කටයුතු කිරීමයි. පැහැදිලිව කියන්න ඕනෑ, මේ රටේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ඒ සඳහා අවශ්‍ය නීතිමය අවසරය ලබා දීලා නැහැ කියන එක. පාර්ලිමේන්තුවේ තුනෙන් දෙකක බලය තිබෙන පමණින් විධායක ජනාධිපති මූරයක් බලය අඩු කරන්න අවස්ථාව ලැබීලා නැහැ. ලැබී තිබෙන විධායක බලය අනුව කළ නොහැකි වන්නේ ගැහැනියක් පිරිමියකු කිරීමත්, පිරිමියෙක් ගැහැනියක් කිරීමත් පමණයි. ඒ විධියට ලබා දීපු විධායක බලය

අඩු කරන්න අවස්ථාවක් ලබා දීලා නැහැ. ඒක ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ අභිමතය. ඒ නිසා අපි මේ උත්සාහ කරන්නේ නොමඟ යැවීමක් කරන්නයි, වෙනසක් නො කිරීමටයි කියන කාරණය ඔබතුමන්ලා පාර්ලිමේන්තුව තුළ කොතරම් කිව්වත් වැඩක් වෙන්නේ නැහැ. උතුරු ප්‍රදේශය නියෝජනය කරන ගරු සුමන්තිරත් මන්ත්‍රීතුමන්ලාට මුල ඉඳලාම අවශ්‍යතාව වෙලා තිබුණේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයේ ශක්තිය අඩු කරන එකයි.

මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනෙනකොට අපිත් එක්ක එකට වැඩ කරපු ජාතික සංවිධානවලට මේ ගැන විශාල බයක් තිබුණා. මොකද, මේ පනත් කෙටුම්පත ගෙන ඒම තුළින් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයේ බලය අඩු කරලා, කාරක සභා අවස්ථාවේදී රට බෙදන විධියේ අලුත් සංශෝධන ගෙනෙයි කියලා. විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ යම් යම් වැරදි අඩු පාඩු තිබුණා. නමුත්, අපි ඒ අයට පැහැදිලිව කියන්න ඕනෑ, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් දෙන ලද තීන්දුවට අනුව වාගේම, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම සංශෝධනය තුළ තිබුණු සාධනීය කරුණු අනුව, එනම්, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය හමුවට නොගිය සංශෝධන කාරක සභා අවස්ථාවේදී ගෙනා නොහැකි කියන කාරණාව අනුව, ඔය කියන ආකාරයේ අනියන බියක් ඇති කර ගැනීමේ අවශ්‍යතාවක් නැහැ කියන කාරණය. ඒ බව අපි ජාතික සංවිධානවලට මේ අවස්ථාවේ කියන්න කැමැතියි.

මම කරන ප්‍රකාශ හරහා විපක්ෂයට මඩ ගහන්න, විපක්ෂය විවේචනය කරන්න මම කැමැති නැහැ. නමුත්, විපක්ෂය බොහෝම ද්වේශසහගතව ආණ්ඩුව විවේචනය කරන බව අපි දැක්කා. සාධනීය විවේචනවලින් ඔබ්බට ගිහිල්ලා දිගින් දිගටම හුදු ද්වේශ සහගත විවේචන කරන බවක් අපි දැක්කා. අපි පැහැදිලිව කියන්න ඕනෑ, රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා එක්ක තිබුණු අපේ අතීත පස මිතුරුකම් පසෙකලා අපි එතුමා සමඟ හිටගෙන ඉන්නේ මේ රට නියෙන තැනින් ගොඩගන්න එතුමා නොබියව මුහුණ දීලා ඉදිරියට ආ නිසා බව. සජීව් ප්‍රේමදාස මහත්මයාට අවස්ථා ගණනාවකදී ඒ අවස්ථාව දෙන්න හැදුවත්, එතුමා එය පැහැර හැරපු නිසා තමයි අද රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්තයාට මේ අවස්ථාව ලැබීලා තියෙන්නේ. ඒ තුළ එතුමා එතුමාගේ දක්ෂකම් පෙන්වනවා. පනත් කෙටුම්පත් දෙකකට අදාළව මම පෞද්ගලිකව රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්තයාට විරුද්ධව නඩු දෙකක් දාලා, ඒ නඩු දෙකෙන් එතුමා පරද්දලා, ඒ පනත් කෙටුම්පත් අහෝසි කරපු කෙනෙක් තමයි මම. නමුත්, මේ අවස්ථාවේ අපට තියෙන්නේ එතුමා එක්ක මේ ගමන යන්නයි. ඉදිරියේ මැතිවරණයක් පවත්වන අවස්ථාවක ඒ මැතිවරණයේදී අපට බෙදෙන්න පුළුවන්. හැබැයි, අපි මේ වෙලාවේ මේ රට වෙනුවෙන් ගන්න තීන්දු තීරණ එක්කාපු වෙලා යන්න ඕනෑ. ඒක හොඳ සාධනීය අවස්ථාවක් බව අපි අද උදේ ඉඳලා දැක්කා.

විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේදී අපි කවුරුත් කලා කළා, ද්විත්ව පුරවැසිභාවය සම්බන්ධයෙන්. ඒ අවස්ථාවේදී ඒ සම්බන්ධයෙන් බෙදීමක් තිබුණා. මේ වන විට විපක්ෂය කියනවා, අපි ද්විත්ව පුරවැසිභාවය සම්බන්ධයෙන් විශාල ගැටලුවක -ප්‍රශ්නයක- ඉන්නවා, ඒ නිසා මේකට පක්ෂව ඡන්දය නොදෙයි කියලා. පැහැදිලිව කියන්න ඕනෑ, ද්විත්ව පුරවැසිභාවය සම්බන්ධයෙන් අපට ගැටලුවක් නැහැ කියලා. ද්විත්ව පුරවැසියෙකු මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිල්ලා වාඩිවීමට නියෙන අයිතිවාසිකම නැති කරන්න තිබෙන සංශෝධනයට අපි ඡන්දය දෙනවා. බැසිල් රාජපක්ෂ මහත්තයාට දේශපාලනය කරන්න අවශ්‍ය නම්, එතුමා ද්විත්ව පුරවැසිභාවය අහෝසි කරගෙන ඇවිල්ලා දේශපාලනය කරයි. ඒ ගැන කිසි ගැටලුවක් නැහැ. ඒ නිසා තමුන්නාන්සේලා උත්සාහ කරන මේ බොරදියේ මාළු බැමට අපි ඉඩ තියන්නේ නැහැ. තමුන්නාන්සේලා තමයි පුද්ගලයෝ එල්ල කරගෙන, පුද්ගලයෝ මූලික කරගෙන සංශෝධන

ගෙනැල්ලා ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කළේ. නමුත්, මේ කියන කාරණය මතම පිහිටා විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ස්ථාපිත වෙන්න, සම්මත වෙන්න තියෙන ඉඩ ප්‍රස්ථා අවුරන්න පක්ෂයක් හැටියට, ආණ්ඩුවක් හැටියට අපට කිසිම අවශ්‍යතාවක් නැහැ. ඒ නිසා ඒ වෙනුවෙන් අවශ්‍ය නායකත්වය, සහයෝගය අපි සියලුදෙනා ලබා දීලා විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ජයග්‍රහණය කරවීමේ කටයුත්ත අපි අනිවාර්යයෙන්ම කරනවාය කියන කාරණය පැහැදිලිව කියන්න ඕනෑ.

හැබැයි, අපි ඒ දේ කරන්නේ අර "මහාසාම්" පොතේ අපි දැකපු ගනින්නාන්සේලා කරන තර්ජනවලට බයේ නොවෙයි. අර සෝභිත උන්නාන්සේලා වාගේ අය කරන බය කිරීම්වලට, තර්ජනවලට නොවෙයි කියන කාරණය පැහැදිලිව කියන්න ඕනෑ. මට මතකයි, මීට මාස දෙක තුනකට ඉස්සෙල්ලා සමහරු කියන්න ගත්තා, "විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට ඡන්දය දුන්නේ නැත්නම් බලාගන්න පුළුවන්" කියලා. ඒ බය කිරීම්වලට, ඒ තර්ජනවලට බයේ නොවෙයි, අපි මේ තීරණය ගත්තේ කියන කාරණය පැහැදිලිව කියන්න ඕනෑ. මේ තීරණය අපි ගත්තේ බොහෝම හොඳ සිහියෙන් සහ මෙහි අවශ්‍යතාව අපට තේරුණ නිසාය කියන කාරණය අපි පැහැදිලිව කියන්න ඕනෑ. අපි මේ කෙටුම්පත පිළිබඳව සාකච්ඡා කළා. විශේෂයෙන් මේ තියෙන තත්ත්වය තුළ, නව ව්‍යවස්ථාවක් ගෙන ඒම ප්‍රායෝගික නොවන තත්ත්වය තුළ, දිනාගත හැකි වැඩිපුර අවස්ථා සඳහා, වැඩි දෙයක් ලබාගැනීම සඳහා දායකත්වය දෙන්න අවශ්‍යයි. ස්වාධීන කොමිෂන් සභා සම්බන්ධයෙන් වන කාරණය, පනත් කෙටුම්පතක් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය හමුවේ අභියෝගයට ලක් කිරීමේ කාලසීමාව තවත් සතියකින් වැඩි කර ගැනීමේ අවස්ථාව සම්බන්ධයෙන් වන කාරණය වාගේම, ද්විත්ව පුරවැසියෙකු පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කිරීම සම්බන්ධයෙන් වන කාරණය වැනි සාධනීය කාරණා එක්ක තවත් කාරණා දිනා ගන්න ඒ අවශ්‍ය දායකත්වය දෙන්න අවශ්‍යයි.

ඒ එක්කම බොහෝ දෙනෙක් කලා කළා පාර්ලිමේන්තුවේ ධුර කාලය අවුරුදු හතරහමාරක් කරනවාය කියන කාරණය. ඒක දහනවවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබුණු දෙයක්. පාර්ලිමේන්තුවේ බලය අප විසින්ම අත්හැරියා පසුගිය විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළ. නමුත්, යම් කෙනෙක් විශ්වරූප කරනවා නම්, අවුරුදු දෙකහමාරෙන් පාර්ලිමේන්තුව විශ්වරූප හැරිය යුතුයි කියා අපි ඒ ගැන විරුද්ධ වන්නේ නැහැ. අවුරුදු දෙකහමාරින් නොවෙයි, මැතිවරණයකට යන්න පාර්ලිමේන්තුවේ බහුතරයකට අවශ්‍ය නම්, ඒ බහුතරය අත්සන් කරලා ඉල්ලීමක් කිරීමෙන් මැතිවරණයකට යෑමේ හැකියාව තිබෙනවා. අපි හැම වෙලාවේම ඉන්නේ ඒ අදහසේයි.

ඒ නිසා පැහැදිලිව කියන්න ඕනෑ, අපි කිසිම වෙලාවක එහෙම දෙගිඩියාවකින්, බයකින් සිටින පිරිසක් නොවන බව. මේ යෝජිත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට සහාය දැක්වීමට අප තීන්දු තීරණ ගෙන තිබෙන්නේ මේ රටේ දියුණුව වෙනුවෙන් මෙය සම්මත කිරීම අවශ්‍යයි කියා තීරණය කළ නිසායි. අපි විශේෂයෙන්ම GSP Plus සහනය ධකගන්න ඕනෑ.

අපි කවුරුත් දන්නවා LGBTQI ප්‍රජාව ගැන. ඒ අයගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීම වෙනුවෙන් පෞද්ගලික මන්ත්‍රීන්ගේ පනත් කෙටුම්පතක් මා පසු ගිය අවස්ථාවක ඉදිරිපත් කළා. ඒ එක්කම අපි පසු ගිය කාලය පුරාවට කලා කළා, මැතිවරණවලදී තරුණ ප්‍රජාවගේ නියෝජනය සම්බන්ධයෙන්; කලින් පැවැති සියයට 25ක quota එක අභිමි වීම සම්බන්ධයෙන්. අපේ ගරු ඉම්නියාස් බාකීර් මාකාර් මැතිතුමාත් දැන් මේ ගරු සභාවේ ඉන්නවා. මැතිවරණවලදී තරුණ නියෝජනය සම්බන්ධයෙන්

[ගරු ප්‍රේමනාන් සී. දොලවත්ත මහතා]

එතුමාත් ඉදිරිපත් කළා, පෞද්ගලික මන්ත්‍රීන්ගේ පනත් කෙටුම්පතක්. එතුමා ඉදිරිපත් කළ පනත් කෙටුම්පතත් ගැසට් කර තිබෙනවා. තරුණ නියෝජනය සම්බන්ධයෙන් මා ඉදිරිපත් කළ පනත් කෙටුම්පතත් ගැසට් කර තිබෙනවා. මම ඒ ගැන බෙහෙවින් සතුටු වෙනවා. ඉදිරියේදී තවත් එවැනි කාරණා ගැන කථා කරන්න, තවත් එවැනි ජයග්‍රහණ අත් පත් කරගන්න පුළුවන් වටපිටාවක් නිර්මාණය කරන්න තමයි අපි මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට සහයෝගය ලබා දෙන්නේ.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මන්ත්‍රීතුමා කියනවා මම දැක්කා, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය නිසා අධිකරණය ස්වාධීන වූණේ නැහැ, අධිකරණය සම්පූර්ණයෙන් පක්ෂග්‍රාහී වූණා කියලා. නීතිඥයෙකු වූණත් එතුමාට අමතක වෙලා තිබෙනවා, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාවට කිසිම විධියක අත තැබීමක් කළේ නැති බව. පූර්වයේ පැවැති පරිදිම සම්පූර්ණ ස්වාධීන හා අපක්ෂපාති ක්‍රියාවලියක් තමයි අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාවට අදාළව තිබුණේ. අපි එයට කිසිසේත් අත තැබුවේ නැහැ කියන කාරණය මා පැහැදිලිව කියන්න ඕනෑ.

විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබුණු සමහර නරක කාරණා අයින් කරලා විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන එන්න අපට පුළුවන්කම ලැබී තිබෙනවා. අද විධායක ජනාධිපති ධුරයට වෛර කරන, විධායක ජනාධිපති ධුරයට අකමැති අය කියනවා, මේක නිකමම නිකම පුස්සක් කියලා. හැබැයි, අපි කවුරුත් පිළිගන්නවා, මේ රට ඒකීය රාජ්‍යයක් වශයෙන් පවතින බවට පළාත් සභා හඳුන්වා දෙන අවස්ථාවේදී ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිශ්චයකාරවරුන් දුන් තීන්දුව. රට පළාත් සභාවලට වෙන් වූණත් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය කියන ඒ ප්‍රධාන බල පරාක්‍රමය මත මේ රටට ඒකීය ස්වභාවයක් තිබෙනවා කියන තීන්දුව අපි කවුරුත් දන්නා තීන්දුවක්. ඒ තීන්දුවත් එක්ක තමයි මේ සියලු දේවල් ගැට ගැහිලා තිබෙන්නේ. ජනාධිපති නීතිඥයෙකු වූණත් ගරු සුමන්තිරත් මන්ත්‍රීතුමා අද කිව්වා, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය දෙපැත්තට පැද්දෙන පෙන්ඩියුලමක් කියලා. මම දන්නේ නැහැ, එතුමා මේ ගරු සභාවෙන් එළියට ගිහිල්ලා එහෙම කියයිද කියලා. මේ සභාවේ තිබෙන වරප්‍රසාද පාවිච්චි කරලා එතුමා ඒ ප්‍රකාශය කළා කියලායි මට හිතෙන්නේ. පැහැදිලිවම අද ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය පිළිගෙන තිබෙනවා මේ රටේ විධායක ජනාධිපති ධුරයක්, ජනතාවගේ සෘජු ඡන්දයෙන් පත් වන විධායක ජනාධිපතිවරයෙකු කේන්ද්‍ර වූ විධායකයක් තිබිය යුතුයි කියන කාරණය. ඉතින් මේ කාරණා අත් හරින්න අපට බැහැ. එහෙම අත් හරිනවා නම් අපට සිද්ධ වනවා, ජනමත විචාරණයකට යන්න; ඊටත් එහාට ගිහින් නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවකට යන්න.

මා හිතන විධියට මේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අරගලයට මුල් වන්නේ ආර්ථික ගැටලුවයි. ඒ ආර්ථික ගැටලුවත් එක්ක ගැට ගැසුණු ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී, ෆැසිස්ටවාදී සටන්කාමී පිරිසක්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ව්‍යුහය තුළ බලය ගන්න බැරි සටන්කාමී පිරිසක්, මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අවසන් කරලා, මේ පාර්ලිමේන්තුවත් අත් පත් කරගෙන, මැතිවරණ ක්‍රමයත් විනාශ කරලා, ජනතා නියෝජිතත්වයත් විනාශ කරලා බලය ලබාගන්න බැලුවා. ඒ උත්සාහය නිෂ්ඵල වී මේ සියලු ආයතන රැකුණේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය තිබුණු නිසා; එය නිවැරදිව පාවිච්චි කළ නිසා. මා විශ්වාස කරන හැටියට, මේ සියලු ගැටලු හටගෙන තිබෙන්නේ අප පාලනය වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ප්‍රශ්න නිසා නොව, ව්‍යවස්ථාව ක්‍රියාත්මක කරන පුද්ගලයන්ගේ ප්‍රශ්න නිසායි;

විධායකය නියෝජනය කරන පුද්ගලයන්ගේ ප්‍රශ්න නිසායි. එහෙම නම්, අපි ව්‍යවස්ථාවට මොන තරම් නව සංශෝධන ගෙන ආවත්, නව වෙනස්කම් කළත්, නව ව්‍යවස්ථා ගෙන ආවත් වැඩක් නැහැ, රාජ්‍ය පාලනය කරන පුද්ගලයන් -රාජ්‍ය සේවකයාගේ ඉඳලා විධායක ජනාධිපති ධුරය දක්වා නියෝජනය කරන විධායකය - නිවැරදිව මේ රටට සේවය කරන්නේ නැත්නම්. ඔවුන් නිවැරදිව මේ රටට සේවය කරන්නේ නැත්නම් මේ රට නිවැරදි තැනට ගෙන යන්න බැහැ. ඒ වගකීම විධායක ජනාධිපති ධුරයට විතරක් නොවෙයි පැවැරෙන්නේ. ඒ වගකීම රාජ්‍ය සේවකයාගේ ඉඳලා විධායක ජනාධිපති ධුරය දක්වා වන පරාසයක දිව යනවා.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(*மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்*)
(The Hon. Presiding Member)
කාලය අවසානයයි, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

ගරු නීතිඥ ප්‍රේමනාන් සී. දොලවත්ත මහතා
(*மாண்புமிகு சட்டத்தரணி பிரேம்நாத் சி. தொலவத்த*)
(The Hon. Premnath C. Dolawatte, Attorney-at-Law)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ගරු කෝකිලා ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමියගේ කාලය මට එකතු කළ හැකියි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(*மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்*)
(The Hon. Presiding Member)
ඒ කාලයත් එකතු කරලා තමයි ඔබතුමාට විනාඩි 16ක කාලයක් ලබා දී තිබුණේ.

ගරු නීතිඥ ප්‍රේමනාන් සී. දොලවත්ත මහතා
(*மாண்புமிகு சட்டத்தரணி பிரேம்நாத் சி. தொலவத்த*)
(The Hon. Premnath C. Dolawatte, Attorney-at-Law)
එහෙම නම්, මා කථාව ඉක්මනින් අවසන් කරන්නම්.

ගරු මනෝ ගනේසන් මහතා
(*மாண்புமிகு மனோ கணேசன்*)
(The Hon. Mano Ganesan)
කමක් නැහැ, කමක් නැහැ. එතුමාට වෙලාව දෙන්න.

ගරු නීතිඥ ප්‍රේමනාන් සී. දොලවත්ත මහතා
(*மாண்புமிகு சட்டத்தரணி பிரேம்நாத் சி. தொலவத்த*)
(The Hon. Premnath C. Dolawatte, Attorney-at-Law)
ඔබතුමන්ලා ඒකට කැමැතිද?

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(*மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்*)
(The Hon. Presiding Member)
ඔබතුමාට වෙන් කළ කාලයක් නැහැ, ගරු මනෝ ගනේසන් මන්ත්‍රීතුමා.

ගරු නීතිඥ ප්‍රේමනාන් සී. දොලවත්ත මහතා
(*மாண்புமிகு சட்டத்தரணி பிரேம்நாத் சி. தொலவத்த*)
(The Hon. Premnath C. Dolawatte, Attorney-at-Law)
අද ගෙනැවිත් තිබෙන මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ජයග්‍රහණය කරවා, මේ තිබෙන ප්‍රශ්න විසඳමින් මේ රට වැටී තිබෙන තැනින් ඉහළට ඔසවා ඉදිරියට ගෙන යන්න අප සියලුදෙනා එක්කනු වෙලා, ජාත්‍යන්තරය තුළ හොඳ නමක් දිනාගන්න කටයුතු කරන්න ඕනෑ. ඔබතුමන්ලාට නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් අවශ්‍ය නම්, ජනමත විචාරණයකට ගිහින් සුදුසු කාලය තුළ ඒ සඳහා යොමු වෙමු කියන කාරණය මතක් කරමින් මා නිහඬ වෙනවා.

බොහොම ස්තූතියි.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි 10ක කාලයක් තිබෙනවා.

[2.50 p.m.]

ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා

(மாண்புமிகு இராள் விக்கிரமரத்ன)
(The Hon. Eran Wickramaratne)

Hon. Presiding Member, today, we are debating the Twenty Second Amendment to the Constitution Bill. I must say, at the outset, that the Twenty Second Amendment to the Constitution comes nowhere near the Nineteenth Amendment, which was done away with by the former Government by bringing in the Twentieth Amendment to Parliament.

The Twenty Second Amendment to the Constitution can be improved if the Government goes ahead with the amendment, allowing the President to make appointments on the Constitutional Council's recommendations with the agreement of the Prime Minister and the Leader of the Opposition. With that, there would be an improvement. We also see some other positive features such as the inclusion of the National Procurement Commission and the Audit Service Commission among other Commissions. Higher public officials would be appointed more neutrally because of the involvement of the Constitutional Council. One recent experience we had was the appointment of the Governor of the Central Bank, which was a political appointment unheard-of. He resigned from his State Ministership and was appointed the Governor of the Central Bank. Where in the world that happens, I do not know. But, that is what happened in Sri Lanka. Now, even the appointment of the Governor of the Central Bank is going to be brought under the Constitutional Council. Under the Nineteenth Amendment, in making appointments to Ministries, the President acted on the advice of the Prime Minister, but now, it has been reduced to "consults the Prime Minister". So, this Amendment does not come anywhere near the Nineteenth Amendment. However, I admit that if Amendments are properly moved, there would be some positive aspects in it.

We, the Samagi Jana Balawegaya, as a party, brought to Parliament a Twenty First Amendment to the Constitution. The fundamental basis of that Amendment is the abolition of some of the powers of the Executive President. We have looked back at the 44 years of the Presidential System in this country. While there are positives and negatives of it, overall, we have come to the conclusion that the Executive Presidency has actually been a liability because it has not been sufficiently accountable to the Legislature and there has been abuse of power. So, the Twenty First Amendment that we presented to Parliament abolishes those draconian powers of the Executive President. Somebody said, "Then, it has to be put for a Referendum". So, what is the problem? A Referendum means, apart from Parliament, the people also decide. But, the Government has decided to ignore that. Therefore, they have brought in this Twenty Second Amendment to the Constitution.

Sir, we are proposing that Clause 44(3) be amended by deleting the last paragraph of it, which states, "Provided however, preceding provisions of this paragraph shall not preclude the President from assigning any subject or function to himself on the advice of the Prime Minister and accordingly, any reference in the Constitution or any written law to the Minister to whom such subject or function is assigned, shall be read and construed as a reference to the President". Why do we say that it should be deleted? What we are saying is - the President has the power, as determined by court, to hold the Ministry of Defence - that we do not have to specifically mention that the President is not precluded from assigning any subject he wants. I think it goes without saying what the President's powers are. I do not think the deletion of this provision, in any way, alters the powers of the President. We have had an argument about this. That argument needs to be looked at in the context of the law and political theory. Look at the Westminster system. There, we have a Prime Minister. The Prime Minister can hold any office. But, it would be unheard-of to think that the British Prime Minister would hold the Defence Ministry, the Finance Ministry or some other Ministry. No, the Head of the Cabinet is the Chief Executive Officer. The Chief Executive Officer has a right to appoint Ministers, change Ministers and change and reassign their subjects. The Chief Executive Officer of the Sri Lankan Cabinet is the President of the country. Therefore, the President of the country does not have to assign to himself any subjects. He should assign those to the others. It is like being the monitor in a class. The monitor gives different people different responsibilities and makes sure that those responsibilities are carried out and also evaluates whether they are being properly carried out or not. Therefore, we are suggesting that that provision be deleted. It does not alter the powers of the President; silence does not alter the powers of the President.

මම කියන්නේ මේකයි. දැන් විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනැලේලා තිබෙනවා. ඒක දහනවවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට කිට්ටුවෙන්වත් යන එකක් නොවෙයි. දහනවවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අනුව ව්‍යවස්ථා සභාවක් තිබුණා, ස්වාධීනව කටයුතු කරන්න. ස්වාධීනව පත් කිරීම් කරන්න, ස්වාධීනව කොමිෂන් සභා පත් කරන්න, දහනවවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් හැකි වුණා. නමුත් විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනැලේලා ඒක සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි කළා. ඒ නිසා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව වෙනුවට ජනාධිපතිතුමාට හිතමනේ පත් කිරීම් කරන්න පුළුවන් වුණා. විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් ඒ කරුණු ඉදිරිපත් කරනවා කියලා කියනවා. අගමැතිතුමාගේ, විපක්ෂ නායකතුමාගේ එකඟත්වයෙන් ස්වාධීනව ඒ පත් කිරීම් කරනවාය කියනවා. එහෙම කරන එක හුඟක්ම හොඳයි කියන්න පුළුවන්. නමුත් මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය දහනවවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට කිට්ටු නැහැ කියන එක කියන්නට ඕනෑ. මොකද, මේ අනුව තවමත් ජනාධිපතිතුමාට ඕනෑ කෙනෙක් පත් කරන්න පුළුවන්. විශේෂයෙන්ම ඒකට අගමැතිතුමාගෙන් අහන්න අවශ්‍ය නැහැ, අගමැතිතුමාගේ අනුමැතියක් අවශ්‍ය නැහැ. ජනාධිපතිතුමාගේ විධායක බලතල අඩු කරන්න තමයි අපි විසිඑක්වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් යෝජනා කළේ.

[ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා]

මේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයට අවුරුදු 44ක් වෙනවා. අපි දැක තිබෙනවා, මේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයෙන් බලය අතිසි ලෙස භාවිත කර තිබෙන ආකාරය. මේ ක්‍රමය තුළ වගවීම මදි. මේකේ වගවීම වැඩි කරන්න ඕනෑ. සමහර අය කියනවා, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය තිබුණේ නැත්නම් අපට ත්‍රස්තවාදය පරාජය කරන්න බැහැ කියලා. මම දන්නේ නැහැ ඒ අදහස කොහෙන් ආවාද කියලා. මම පාසල් යන තරුණ ශිෂ්‍යයකු හැටියට සිටි කාලයේ තමයි සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය දකුණු පළාතේ තිබුණු කැරැල්ල මර්දනය කළේ. එතුමිය මේ රටේ අගමැතිනිය හැටියට විධායක බලය සුදුසු වෙලාවට සුදුසු ආකාරයට පාවිච්චි කරලා ඒක කළා. ඒකට ජනාධිපති ක්‍රම තිබෙන්න ඕනෑ නැහැ. ලෝකය වටේම අගමැති ක්‍රම තිබෙනවා. අගමැතිට ඒ කටයුතු කරන්න පුළුවන්. දැන් බොරු කථාවක්, බොරු අදහසක් ප්‍රචාරය කරලා කොහොම හරි මේ ජනාධිපති ක්‍රමය නියා ගන්න හදනවා.

ජනාධිපති යටතේ ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශය නියා ගන්න පුළුවන්. අනෙක් ඒවා ගැනත් සඳහන් කරනවා. ඒවා විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්න ඕනෑ නැහැ කියලායි අපි කියන්නේ. මොකද, විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතේ 44. (3) අනුව්‍යවස්ථාව යටතේ මෙසේ කියා තිබෙනවා:

"එසේ වුවද, මේ අනුව්‍යවස්ථාවේ මීට ඉහතින් වූ විධිවිධාන මගින්, යම් විෂයයක් හෝ කාර්යයක් ජනාධිපතිවරයා විසින් අභ්‍යාන්තරයෙන් උපදෙස් මත තමන්ගේ භාරය වෙත පවරා ගැනීම වළක්වනු නොලබන්නේය."

ඒක කියන්න ඕනෑ නැහැ. ජනාධිපතිතුමා යටතේ ඔක්කෝම අමාත්‍යාංශ නියා ගන්න පුළුවන් නේ. මේකේ කියලා නැහැ නේ එහෙම නියා ගන්න බැහැ කියලා. ජනාධිපතිතුමා යටතේ අමාත්‍යාංශ ඔක්කෝම වුණත් නියා ගන්න පුළුවන් බලය තිබෙනවා. මම කියන්නේ මේ ගැන කියන්න ඕනෑ නැහැ කියන එකයි. මේ ගැන නිහඬව ඉන්න පුළුවන්. මේකෙන් වැරදි අර්ථ කථනයක් දෙනවා. අපි උදාහරණයක් ගනිමු. පත්තියක monitor කෙනෙක් ඉන්නවා. Monitor බලන්නේ අනෙක් අය වැඩ කරනවාද, නැද්ද කියන එක. එහෙම නැත්නම් ප්‍රධාන විධායක නිලධාරියෙක් ගනිමු. ඔහු බලන්නේ වැඩේ කරනවාද, නැද්ද කියලා. බ්‍රිතාන්‍ය ක්‍රමයේදී අගමැතිතුමා යටතේ මුදල් අමාත්‍යාංශය නියා ගන්නේ නැහැ. ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශය නියා ගන්නේ නැහැ. ඒ අය මාරු කරන්නත් පුළුවන්. අපේ රටේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ CEO කවුද? ජනාධිපතිතුමා. ඒ නිසා ජනාධිපතිතුමා යටතේ අමාත්‍යාංශ නියා ගන්න ඕනෑ කියා විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්න ඕනෑ නැහැ. එහෙම නම් එතුමා යටතේ හැම අමාත්‍යාංශයක්ම නියා ගන්න පුළුවන්නේ. ඒකයි අපි යෝජනා කරන්නේ, මේක අහෝසි කරන්න කියලා. මේක විශේෂයෙන් කියන්න ඕනෑ නැහැ.

විසිඑක්වන සංශෝධනයෙන් අපි බලාපොරොත්තු වුණේ විධායක ජනාධිපති බලතල සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි කරන්න ඕනෑ කියන එකයි. අපි ඉල්ලා සිටියේ ඒකයි. ඇමතිතුමා මෙතැන ඉන්නවා. අපි එතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, අපි කියන මේ කාරණයට සැලකිල්ල යොමු කරන්න කියලා. මේ සංශෝධනයෙන් ජනාධිපති බලතල අඩු වෙන්නේ නැහැ. ඒ ගැන මෙතැනදී තීරණය කරන්න පුළුවන්. එතුමා යටතේ අමාත්‍යාංශයක් හෝ කිහිපයක් තබා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් කවුරු හරි අධිකරණයට ගියොත්, අධිකරණය එතුමාට පක්ෂව තීරණයක් දෙන්න පුළුවන්. ඒකේ ගැටලුවක් නැහැ. අධිකරණය ස්වාධීනයි. මම ඒ ගැන සඳහන් කළේ ඒ කරුණු මෙම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ ඇතුළත් වන නිසායි. නමුත් අපි ඉල්ලා සිටිනවා, මේ බලතල අඩු කරන්න කියලා. අපි මේ සංශෝධනවලට සහයෝගය දෙනවා. නමුත් අපි නැවත ඉල්ලනවා, මේ සංශෝධනය ගැනත් සලකා බලන්න කියලා.

ගරු මූලාසනාරූප් මන්ත්‍රීතුමා
(**மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்**)
(**The Hon. Presiding Member**)
ගරු මයන්ත දිසානායක මහතා. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට විනාඩි පහක කාලයක් වෙන් කර තිබෙනවා.

[අ.හා. 3.01]

ගරු මයන්ත දිසානායක මහතා
(**மாண்புமிகு மயந்த திசாநாயக்க**)
(**The Hon. Mayantha Dissanayake**)

මූලාසනාරූප් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මම පෞද්ගලිකව මේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයට විරුද්ධ බව මූලින්ම ප්‍රකාශ කරන්න කැමැතියි. මම හිතන විධියට විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අනිවාර්යයෙන්ම වෙනස් කළ යුතුමයි. මගේ පෞද්ගලික මතය වන්නේ, නැවත වරක් මේ රටේ පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමයක් අපි ඇති කරන්න ඕනෑ කියන එකයි. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් බොහෝ දුරට විධායක බලය ගරු අගමැතිතුමා ඇතුළු කැබිනට් මණ්ඩලයට සහ පාර්ලිමේන්තුවට ලැබෙන ක්‍රමයක් අපි ආරම්භ කළා. හැබැයි, ඉතා කෙටි කාලයක් තුළ විසි වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් ඒක අහෝසි කළා. විසි වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් නැවත වරක් විධායක ජනාධිපතිතුමාට විශාල බලයක් ලබා දෙන්න මේ පාර්ලිමේන්තුවෙන්ම කටයුතු කළා.

මූලාසනාරූප් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, 1977දී ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා මේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය ගෙනාවේ, "මේ රටට විශාල වෙනසක් කරන්න ඕනෑ, මේ රටේ විශාල සංවර්ධනයක් කරන්න අවශ්‍ය බලතල මේ රටේ රාජ්‍ය නායකයාට දිය යුතුයි" කියන පදනම මත. ඒ එක්කම අපි දැක්කා, ඡන්ද ක්‍රමයන් වෙනස් කරලා, අනුපාත ක්‍රමයක් මේ රටට හඳුන්වා දුන්නා. හැබැයි, අවුරුදු 44ක් ගත වුණාට පසුව අද වනකොට අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට සංශෝධන 21ක් ඇවිල්ලා තිබෙනවා. විසිඑක් වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන තමයි අද අපි කථා කරන්නේ. මෙයට විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කියලා තමයි කියන්නේ. මේ විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ මොකක්ද? අද උදේ, ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ කථාව මම අහගෙන සිටියා. ඒ කථාව ඉතා හොඳයි. පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමය නැවත වරක් හඳුන්වා දෙන්න එතුමා උත්සාහ කරනවා. කොහොම වුණත්, අපි ගත යුතු යම්කිසි දේශපාලන තීන්දු අපි නිර්භීත ලෙස ගන්න ඕනෑ. එසේ තීන්දු තීරණ අරගෙන, මේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි කරලා, වෙනස් කරන්න අපි කටයුතු කරන්න ඕනෑ.

මම මතක් කරලා දෙන්න ඕනෑ මගේ පියා, ගරු ගාමිණී දිසානායක මැතිතුමා 1991-1992 කාලයේ රණසිංහ ප්‍රේමදාස ජනාධිපතිතුමාට විරුද්ධව දෝෂාභියෝගයක් ගෙනැල්ලා, පක්ෂය තුළ විශාල කැලඹීමක්, පිපිරීමක්, දෙදරීමක් ඇති වුණු ආකාරය. මූලාසනාරූප් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ගාමිණී දිසානායක මැතිතුමා නැවත වරක් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ආවාට පස්සේ එතුමා ප්‍රකාශ කළේ අනිවාර්යයෙන්ම මේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය වෙනස් කරන්න ඕනෑ කියන එකයි. වන්දිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මැතිනියට එදා විපක්ෂනායකවරයා විධියට ගාමිණී දිසානායක මැතිතුමා පොරොන්දු වුණා, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කරන්න එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සහ විපක්ෂයේ ඡන්ද 96ක් අනිවාර්යයෙන්ම අරගෙන දෙන බවට. හැබැයි, ජනාධිපති පුටුවේ වාඩි වුණාට පස්සේ ඕනෑම කෙනෙක්

වෙනස් වෙනවා. ඒකේ එව්වර බලතල තිබෙනවා. විධායක ජනාධිපති ධුරයේ තිබෙන බර සමහර නායකයන්ට උසුලන්න බැහැ. එම නිසා, මම හිතන විධියට ගරු ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙන නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ සංශෝධන මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී සම්මත වෙවි. විපක්ෂයේ අපි ඒකට ප්‍රතිපත්තිගරුකව අපේ සංශෝධන ඉදිරිපත් කරනවා. ඒ සංශෝධන පිළිගන්නොත්, එයට ඡන්දය දෙන පක්ෂය තුළ අපි සාකච්ඡා කරගෙන යනවා.

මේ අවුරුදු 44 තුළ අපි ව්‍යවස්ථා සංශෝධන 21ක් ගෙනැලේවා තිබෙනවා. එහෙම බැලුවාම අවුරුදු දෙකකට සැරයක් වාගේ අපි මේ ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කරලා තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම පසුගිය කාලයේ තිබුණු අරගළය තුළින් මේ රටේ ජනතාව ඇත්තටම බලාපොරොත්තු වුණේ system change එකක් කරලා, මේ ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කරන්නයි. ඒ නිසා ගරු ඇමතිතුමාට පුළුවන්, මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පසුව තව මාස කිහිපයක් අරගෙන මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළින්ම ඡන්ද ක්‍රමයක් වෙනස් කරලා, අනිවාර්යයෙන්ම විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය වෙනස් කරන්නත් අවශ්‍ය පියවර ගන්න. අනිවාර්යයෙන්ම ඒ සඳහා ජනමත විචාරණයකට යන්න වෙයි. ඒ ජනමත විචාරණයකට අපි යමු. ඒකට අපේ පැත්තෙන් පුළුවන් සහයෝගය අපි ලබා දෙන්නම්. හැබැයි, අනිවාර්යයෙන්ම මේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය වෙනස් කරන්න ඕනෑය කියන තැන මම ඉන්නවා. මේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය ගෙන ආවාම කියපු දෙයක් තමයි, මේ තුළින් රට ඉක්මනට සංවර්ධනය කරා ගෙන යන්න පුළුවන් කියන එක. නමුත්, අවුරුදු 44ක් ගියාට පසුව අද වන විට මේ රට තිබෙන්නේ කොහේද? අපි කොහේද ගමන් කරලා තිබෙන්නේ? අපේ රටේ ආර්ථික ස්ථාවරත්වයක් ඇතිවෙලා තිබෙනවාද? කෙටියෙන්ම කියනවා නම්, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය තිබුණත් අපි බංකොලොත් රටක් බවට පත්වෙලා තිබෙනවා.

මූලාසනාරුද්ධ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මට නියමිත කාලය අවසන් වෙමින් පවතින නිසා මගේ කථාව දීර්ඝව කරන්න මම බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. හැබැයි, මේ ක්‍රමය වෙනස් කරලා මේ රටේ ස්ථාවර ක්‍රමයක් ඇති කරලා, පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කරන්නට අපි කටයුතු කරමු කියලා මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මේ අස්ථාවේ ඉල්ලීමක් කරනවා. අපට ඒ ගමන යන්න පුළුවන්. අපට මේ රටේ වෙනසක් ඇති කරන්න පුළුවන්. විශේෂයෙන්ම අනාගතයේ මේ රට හර ගන්න සිටින තරුණ තරුණියන් වෙනුවෙන් අපි වැඩ කටයුතු කරන්න ඕනෑය කියන ඉල්ලීම තමයි අපි මේ අවස්ථාවේදී ඉදිරිපත් කරන්නේ.

අපි ඒ ගමන යමු. ආණ්ඩු පක්ෂයද, විපක්ෂයද කියා බලන්නේ නැතිව මේ රටට හොඳ ස්ථාවර ආර්ථිකයක් ඇති කර ගන්න පුළුවන්, හොඳ දේශපාලන ස්ථාවරත්වයක් ඇති කර ගන්න පුළුවන් ක්‍රමයක් අපි සකස් කරමු. විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය වෙනස් කරලා, අපි ඒ අලුත් ක්‍රමය හදමු කියන ඉල්ලීම කරමින්, මට අවස්ථාව ලබා දුන්නට මූලාසනයට ස්තූතියක් වෙමින්, මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

ගරු මූලාසනාරුද්ධ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
Next, the Hon. (Dr.) V. Radhakrishnan. You have six minutes.

Order, please! ඊට ප්‍රථම කවුරුත් හෝ ගරු මන්ත්‍රීවරයකු මූලාසනය සඳහා ගරු මයන්ත දිසානායක මන්ත්‍රීතුමාගේ නම යෝජනා කරන්න.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ் ராஜபக்ஷ)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe)
මූලාසනාරුද්ධ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, "ගරු මයන්ත දිසානායක මහතා දැන් මූලාසනය ගත යුතුය" යි මා යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීන්, සහ සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

අනතුරුව ගරු වීරසුමන වීරසිංහ මහතා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ගරු මයන්ත දිසානායක මහතා මූලාසනාරුද්ධ විය.

அதன்பிறகு, மாண்புமிகு வீரசுமன வீரசிங்ஹ அவர்கள் அக்கிரம சனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு மயந்த திசாநாயக்க அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon THE HON. WEERASUMANA WEERASINGHE left the Chair, and THE HON. MAYANTHA DISSANAYAKE took the Chair.

[பி.ப. 3.07]

ගරු (ආචාර්ය) වී. රාධාක්‍රිෂ්ණන් මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) வீ. இராதாகிருஷ்ணன்)
(The Hon. (Dr.) V. Radhakrishnan)

කෙළරව තலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, அரசியலமைப்புக்கான இருபத்திரண்டாம் திருத்தச் சட்ட மூலத்தை ஆதரிக்கவேண்டிய நிலையில் இன்று நாங்கள் இருக்கிறோம். அரசியலமைப்புக்கான பதினெட்டாம், பத்தொன்பதாம், இருபதாம் திருத்தச் சட்டமூலங்கள் கொண்டு வரப்பட்டபோதும் நான் இப்பாராளுமன்றத்தில் இருந்தேன். எனினும், இருபதாம் திருத்தச் சட்டமூலத்துக்கு நான் ஆதரவாக வாக்களிக்கவில்லை. இருபத்திரண்டாம் திருத்தச் சட்டமூலத்தினூடாக பத்தொன்பதாம் திருத்தச் சட்டத்திலிருந்து சில ஏற்பாடுகளை மீண்டும் கொண்டுவருவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில், இரட்டைப் பிரஜாவுரிமையுள்ள ஒருவர் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருக்க முடியுமென்ற சட்ட ஏற்பாடு நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல், சுயாதீன ஆணைக்குழுக்கள் மீள அமைக்கப்படவுள்ளன.

சனாதிபதியால் 2½ வருடங்களில் பாராளுமன்றத்தைக் கலைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இன்று இருக்கிறது. எனினும், பாராளுமன்றமானது 4½ வருடங்கள் இருக்கவேண்டும் என்பது தான் எங்களுடைய நிலைப்பாடாகும். இருந்தாலும், தற்போதைய அரசாங்கம் மக்களுடைய ஆதரவை இழந்திருப்பதாலும் இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் வீழ்ச்சியடைந்திருப்பதாலும் 2½ வருடங்களில் இந்தப் பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்து, புதுப் பாராளுமன்றத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதனால், சனாதிபதியால் 2½ வருடங்களில் பாராளுமன்றத்தைக் கலைக்க முடியும் என்ற சட்ட ஏற்பாட்டை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இந்த நாட்டில் சனாதிபதி ஒருவர் இருக்க வேண்டும்; அவர் இந்த நாட்டிலுள்ள சிறுபான்மை மக்களுடைய வாக்குகளையும் பெற்று, அவர்களுடைய அபிவிருத்திகளையும் நிறைவேற்றக் கூடிய ஒருவராக இருக்கவேண்டும் என்பது எங்களுடைய எதிர்பார்ப்பாகும். இருந்தாலும், சனாதிபதியானவர் தனக்குரிய அதிகாரங்களை எதேச்சாதிகாரமாகப் பாவிப்பது இந்த நாட்டிலே பிரச்சினையாக இருக்கிறது. உதாரணத்துக்கு, 20ஆவது திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர், முன்னாள் சனாதிபதி கோட்டாபய ராஜபக்ஷ அவர்கள் எதேச்சாதிகாரத்துடன் செயற்பட்டார். இரசாயன உர இறக்குமதிக்குத் தடை விதித்தல், வரி விலக்களிப்பு வழங்குதல்

සම්මත කළා. අද විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ගෙනැවිත් තිබෙනවා. විසිවන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගේන්න කලින් දහනව වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කළ වෙලාවේ, මා දන්නා විධියට එයට විරුද්ධ වූයේ සරත් විරසේකර මන්ත්‍රීතුමා විතරයි. හැබැයි, දහනව වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට විරුද්ධ වූ සරත් විරසේකර මන්ත්‍රීතුමා පසුගිය මහ මැතිවරණයෙන් කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයෙන් පළමුවැනියා වුණා. දහනව වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාපු යහ පාලන ආණ්ඩුවේ ජනාධිපති විධියට හිටපු මෙත්‍රීපාල සිරිසේන මහත්මයාගේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ -අපේ පක්ෂයේ- මන්ත්‍රී ධුර සංඛ්‍යාව 14ට බැස්සා.

මේ ව්‍යවස්ථාව ගැන කියනකොට, හොඳ හා නරක දෙකම තිබෙනවා. දහනව වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාපු කෙනාගේ පක්ෂයේ -අපේ පක්ෂයේ- මන්ත්‍රී ධුර සංඛ්‍යාව 14ට බැස්සා වාගේම, දහනව වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාපු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයාගේ පක්ෂයේත් මන්ත්‍රී ධුර සංඛ්‍යාව 1ට බැස්සා. ඒක තමයි හැටි. දැන් අපි විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මම, මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට සහයෝගය දෙනවා. අපි විසිවන සංශෝධනයටත් සහයෝගය දුන්නා. දැන් විසිදෙවන සංශෝධනයටත් සහයෝගය දෙනවා. හැබැයි, මෙහි දෙපැත්තක් තිබෙනවා.

මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත වීමෙන් පසු පොලිස් නිලධාරීන්ගේ පත් කිරීම්, ඉවත් කිරීම්, උසස් කිරීම් හා ස්ථාන මාරුවීම් ආදී සියලු කටයුතු කෙරෙන්නේ ජාතික පොලිස් කොමිෂමෙන්. එය පොලිස්පතිවරයාගෙන් විමසා කරන්න කියලායි මෙහි තිබෙන්නේ. එහෙම නම්, පොලිසිය හාර ඇමති කෙනෙක් අවශ්‍ය නැහැ. මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත වුණත් මහජන ආරක්ෂාව පිළිබඳ ඇමති කෙනෙක් වැඩක් නැහැ. මොකද, මහජන ආරක්ෂක ඇමතිවරයාට කිසිම දෙයක් කරන්න බැහැ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, කොමිෂන් සභා නවයක් තිබෙනවා. මා හිතන හැටියට පසුගිය කාලයේත් මේ කොමිෂන් සභා නවයම ක්‍රියාත්මක වුණා. හැබැයි, මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවේ හිටපු එක පුද්ගලයකු නිසා මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව පවත්වාගෙන යන්න බැරි වුණා. එතුමා මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවේ හැම තීරණයකටම විරුද්ධ වුණා. ඒ කාලයේ මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවේ හිටපු එක පුද්ගලයෙක් හැටි දෙයටම විරුද්ධ වුණා. ඒකයි මා කිව්වේ, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ හොඳ හා නරක දෙකම තිබෙනවා කියලා. මේ කොමිෂන් සභාවලට පත්වන සභාපතිවරුන්ගේත් තෙත් ගතිය තිබෙන්න ඕනෑ. මොනවා කිව්වත්, පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරුන් තුළ තෙත් ගතිය තිබෙනවා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක වුණු කාලයේ කොමිෂන් සභා ක්‍රියාත්මක වුණු විධිය අපි දන්නවා.

හැබැයි, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනෙන්න කියලා මිනිස්සු කිව්වේ නැහැ. අද අපේ රටේ ජනතාවට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ අවශ්‍යතාවක් තිබෙනවා; වැදගත්කමක් තිබෙනවා. හැබැයි, පසුගිය කාලයේ මොකද වුණේ? ගෝඨාභය රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාට හැටනවලක්ෂයක් ජනතාව ඡන්දය දුන්නේ, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක වන වෙලාවේ. හැබැයි, ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මැතිතුමා හැටනවලක්ෂයක් ඡන්දය ගන්න ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කරනවා කියලා හැම වේදිකාවකදීම කිව්වා. පසුගිය කාලයේ සිදු වූ පාස්කු ප්‍රහාරය සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරන්න අපට බැරි වුණේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබුණු අඩුපාඩු

නිසාය කියන මතයක් ජනතාව තුළ ඇති වුණා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය වෙනස් කරනවා කියපු නිසා හැටනවලක්ෂයක් ජනතාව ඡන්දය දුන්නා.

ඊයේ මම විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ටිකක් කියව්වා. මෙහිදී කොමිෂන් සභාවලට පත් කරන අය ගැන විශේෂ තීන්දුවක් ගන්න ඕනෑ. එහෙම නැති වුණොත් කොමිෂන් සභාවලට පත්වන සමහර අය හිතනවා, "මා තමයි මේ කොමිෂන් සභාවේ බලවතා. මගෙන් තොරව මොනවත් කරන්න බැහැ. අපි තමයි මේ කොමිෂන් සභාවේ ලොක්කෝ. අපි කියන විධියට තමයි මේවා ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ" කියලා. ඒ නිසා මේ කොමිෂන් සභාවලට පත් කිරීම් කිරීමේදී ඒවා ගැනත් බලන්න ඕනෑ.

අපි දැක්කා, පසුගිය කාලයේ ජාතික පොලිස් කොමිසම හැසිරුණු විධිය. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තිබුණු වෙලාවේ ජාතික පොලිස් කොමිසම තිබුණා නේ. හැබැයි, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක කරමින් නියෝදදීත්, පොලිස් කොමිෂන් සභාව නියෝදදීත් සමහර පොලිස් ස්ථානාධිපතිවරුන්ගේ උසස් කිරීම්, මාරු කිරීම් සිදු වුණු විධිය අපි දැක්කා. ඒ වෙලාවේත් ඒ කොමිෂන් සභාව ක්‍රියාත්මක වුණු විධිය අපි දැක්කා. ඒ ගැනත් මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න ඕනෑ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපේ විප්ලවය රාජපක්ෂ මැතිතුමාට දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ උනන්දුවක්, වුවමනාවක් තිබුණා, විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ගෙනෙන්න. මා දැන් ටිකකට ඉස්සෙල්ලා විප්ලවය රාජපක්ෂ ඇමතිතුමාගෙන් අහපු වෙලාවේ එතුමා කිව්වා, අධිකරණවල විනිශ්චයකාරවරුන් පත්කිරීම් ආදිය කරන්න අධිකරණ ඇමතිතුමාට බලයක් නැත්නම් අධිකරණ ඇමතිකමත් වැඩක් නැහැ කියලා. එහෙම වෙනවා ලූ. එතුමාම මගෙන් ඇහුවා, නීති සම්පාදනය කරන්නේ කවුද කියලා. අවුරුදු 6ක් තුළ තුන්වන වතාවටත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කරන්න යන මේ වෙලාවේ මා හිතනවා, මේ රටේ ක්‍රියාත්මක වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මෙතනින් පස්සේවත් අඩුව වශයෙන් අවුරුදු 10ක්වත් ක්‍රියාත්මක වෙයි කියලා.

ඒ විතරක් නොවෙයි. අපේ විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීතුමන්ලා කිව්වා, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කරනවා විතරක් නොවෙයි, විධායක ජනාධිපති ධුරයත් අහෝසි කරන්න ඕනෑ කියලා.

විධායක ජනාධිපති ධුරය ගෙනාවේ කවුද, විධායක ජනාධිපති ධුරය නිර්මාණය කළේ කවුද? ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමා හිටපු පැරණි ඇමතිවරයෙක්. එතුමා දන්නවා, ලාම්පු කළ ගෙඩි සෙල්ලම හරහා ඒ කාලයේ විධායක ජනාධිපතිකම ගෙනාවේ කොහොමද කියලා. ඒ සෙල්ලම කළේ කොහොමද කියලාත් අපි දන්නවා. ඒ කාලයේ තමයි මේ රටට විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය ගෙනාවේ. විධායක ජනාධිපති ධුරය යටතේ වැඩ කරගෙන යනකොට දැන් විපක්ෂයෙන් කියනවා, විධායක ජනාධිපති ධුරයත් අහෝසි වෙන්න ඕනෑ කියලා. විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් ඒ ගැන හිතපු එක ගැන අපි බොහොම සන්නේෂ වෙනවා. මොකද, තවුන්නාන්සේලාගේ මුත්තලා, බාප්පලා, සියලා හදපු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කරන්න විපක්ෂයේ කණ්ඩායමට දැන්වත් හිතුණු එක ගැන මම සතුටු වෙනවා.

මෙම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ රාජ්‍ය ඇමතිවරු ගැන තිබෙනවා. "රාජ්‍ය" කියන වචනය නැහැ. "කැබිනට් නොවන වෙනත් අමාත්‍ය" කියලා තිබෙනවා, "නියෝජ්‍ය ඇමතිවරු"

[ගරු වාමර සම්පත් දසනායක මහතා]

කියලා තිබෙනවා. හැබැයි, මම අද රාජ්‍ය ඇමතිවරයෙක් හැටියට වැඩ කරනවා. රමේෂ් පතිරණ මැතිතුමා තමයි මගේ ඇමතිතුමා. එතුමා තමයි එතුමාගේ අමාත්‍යාංශයට අයත් ආයතන බොහොම නිහතමානී විධියට ගැසට් කරලා අපට භාර දීපු එකම ඇමති. දැන් නම් ඒවා ටික ටික වෙනස් වෙනවා. හැබැයි, මේ "වෙනත් ඇමති" කියන එකේ තිබෙනවා, "අමාත්‍යවරයා විසින් ගැසට් නිවේදනයකින් ලබා දෙන බලතල ක්‍රියාත්මක විය යුතු බවට නීතියක් ඇති වෙනවා" කියලා. ඒ නිසා, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂයට අත උස්සනවා වාගේම, ඇමතිවරුන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වෙන්න ඕනෑ. අපේ ගරු වාසුදේව නානායකකාර මන්ත්‍රීතුමනි, සමහර ඇමතිවරු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී විධියට විෂයයන් බෙදන්නේ නැහැ. මගේ ඇමතිතුමා වන ගරු රමේෂ් පතිරණ ඇමතිතුමා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී විධියට කටයුතු කරලා තිබෙනවා. ගැසට් කරලා අදාළ විෂයයන් නිවැරදි විධියට අපට බෙදලා තිබෙනවා.

සමහර අය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ගැන කථා කරනවා. නමුත්, අද අපේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ව්‍යවස්ථාව හදලා තිබෙන විධිය දන්නවාද? Central Committee එකට 35දෙනෙක් පත් කරන්න නායකයාට පුළුවන්. නායකයාට කෙළින්ම 35දෙනෙක් පත් කරන්න පුළුවන්! එතකොට, ඒ 35දෙනා අත උස්සපු ගමන් ඕනෑම දෙයක් හරි. ඒ විධියට තමයි අපේ පක්ෂයේ ව්‍යවස්ථාව හදලා තිබෙන්නේ. අපේ පක්ෂයේ සභාපතිවරයාට කෙළින්ම මධ්‍යම කාරක සභාවට 35දෙනෙක් පත් කරන්න පුළුවන්. එහෙම පත් කළාට පස්සේ සභාපති කියන විධියට තමයි හැම දෙයක්ම සම්මත වෙන්නේ. පසුගිය කාලයේ අපේ පක්ෂයේ ව්‍යවස්ථාව සම්මත කළා. "කැමති අය අත උස්සන්න" කිව්වා. එතකොට වැඩි දෙනෙක් අත ඉස්සුවා. ඇයි ඉතින්, අත උස්සනවානේ ඔක්කෝම. අපි විතරක් අත උස්සන්නේ නැතුව හිටියා. ඊට පස්සේ, "ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ව්‍යවස්ථාව සම්මතයි" කිව්වා; සම්මත වුණා. මේ තමයි, දහනව වැනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හදපු අය. දහනව වැනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හදලා කොමිෂන් සභා පත් කරපු අය තමයි ඒ විධියට ව්‍යවස්ථා හදන්නේ. විජයදාස රාජපක්ෂ ඇමතිතුමා මේකට ගාවගන්න එපා. ඔබතුමාට නොවෙයි මම මේ කියන්නේ. හැබැයි, මේ විධියට ව්‍යවස්ථා වෙනස් කරනවා වාගේම, මේ සංශෝධනවලත් යම් යම් දේවල් තිබෙනවා. මම කියන්නේ මේකයි. පසුගිය අවුරුදු 6 තුළ අපි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට සංශෝධන තුනක් ගෙනාවා. රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව පිළිබඳව මේ ව්‍යවස්ථාව ඇතුළේ කියා තිබෙනවා. රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව ක්‍රියාත්මක වුණත්, පසුගිය කාලයේ ආගමන විගමන දෙපාර්තමේන්තුවට තිබුණේ වෙන නීතියක්.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(*மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்*)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමනි, දැන් කථාව අවසන් කරන්න.

ගරු වාමර සම්පත් දසනායක මහතා
(*மாண்புமிகு சாமர சம்பந்த தசநாயக்க*)
(The Hon. Chamara Sampath Dasanayake)
මට තව විනාඩියක කාලයක් දෙන්න, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ අමාත්‍යතුමනි, රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව ක්‍රියාත්මක වුණාට, මේ රටේ ආගමන විගමන දෙපාර්තමේන්තුව වෙනම නීතියක් තමයි ක්‍රියාත්මක කරන්නේ. දහනව වැනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගේනකොට ඒක ඒ සංශෝධනයෙන්වත් වෙනස් කරන්න බැරි වුණා. අපි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදනය කරනවා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස්

වෙනවා. හැබැයි, මේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව නමට විතරක් වෙනස් වෙන්න බැහැ. හෙට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කරලා සම්මත වෙනවා නම්, ඒ අනුව රටත් වෙනස් වෙන්න වෙනවා. ඒ වාගේම රටේ තිබෙන නීතියක් වෙනස් වෙන්න වෙනවා, ඒවා ක්‍රියාත්මක කරන්න වෙනවා. කොමිෂන් සභා සියල්ලටම සල්ලි වෙන් කරන්නේ මොන අරමුදලින්ද කියලා මේකේ සඳහන් වෙනවා. ඒ සල්ලි වියදම් කරලා, සභාපතිවරු පත් කරනවා. මෙතැන කොමිෂන් සභා 9ක් තිබෙනවා. ඒවාට සාමාජිකයන් පත් කරන්න තිබෙනවා. ඒ වාගේම ව්‍යවස්ථාදායක සභාව තිබෙනවා. ඒ කටයුතුත් කරනවා.

ඒ නිසා මේවා ගැනත් කල්පනා කරලා තුනෙන් දෙකක බහුතර බලයක් අරගෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කළා වාගේම, ඒවා ඉදිරියට ක්‍රියාත්මක වෙනවාද කියලාත් බලන්න ඕනෑ. ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මහත්තයාට හටුනව ලක්ෂයක් ජනතාව ඡන්දය දුන්නේ, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මේ රටේ තිබෙද්දීයි. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට විරුද්ධව තමයි හටුනව ලක්ෂයක් ජනතාව ඡන්දය දුන්නේ කියන එක ප්‍රකාශ කරමින් මා නිහඩ වෙනවා.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(*மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்*)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු වන්දිම වීරක්කොඩි මන්ත්‍රීතුමා, ඔබතුමාට මිනිත්තු හයක් තිබෙනවා.

ගරු වන්දිම වීරක්කොඩි මහතා
(*மாண்புமிகு சந்திம வீரக்கொடி*)
(The Hon. Chandima Weerakkody)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මට මිනිත්තු හතහමාරක් තිබෙනවා.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(*மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்*)
(The Hon. Presiding Member)
ඔබතුමාට මිනිත්තු හයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 3.28]

ගරු වන්දිම වීරක්කොඩි මහතා
(*மாண்புமிகு சந்திம வீரக்கொடி*)
(The Hon. Chandima Weerakkody)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද අපේ රටේ මිනිස්සු පාර්ලිමේන්තුව පිළිබඳව, පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය පිළිබඳව, සියලු දේශපාලනඥයන් පිළිබඳව ව්‍යවස්ථා බලන්නේ. ජනතාව චෛරයෙන් බලන මට්ටමට පත් වෙලා, එහෙම නැත්නම් පත් කරලා තිබෙනවා. ජනතාව අප පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන උදවිය හැටියට පත් කරන්නේ, මේ රට සංවර්ධනය කරන්නයි, මේ රටේ මිනිස්සුන්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිය ආරක්ෂා කරන්නයි, දූෂණයෙන් වංචාවෙන් තොර වගකියන ආණ්ඩුවක් ජනතාවට ලබා දෙන්නයි. 1994 සිට හැම දාම විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරනවා කිය කියා, එදාට ගැළපෙන ආකාරයට 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට සංශෝධන එකතු කළා වාගේ, ජනතාවට යම් වෙනසක් කළා කියලා පෙන්වන්න, ජනතාව මූලාසනා ආකාරයේ වෙනස්කම් විසිදෙවන වතාවටත් ගෙනැල්ලා තිබෙනවා.

අරගලයක් හරහා තරුණ තරුණියන් ඇතුළු ජනතාව එළියට බැස්සාම, අපි සියලුදෙනා කලබල වෙලා විධායක ජනාධිපතිගේ බලතල අඩු කරලා, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ශක්තිමත් කරලා,

විගණනයක් ඇති කරලා, ප්‍රසම්පාදනය වීම්විද පෙනෙන ආකාරයෙන් ක්‍රියාත්මක කරන වැඩ පිළිවෙළක් හදමින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ වෙනසක් සිද්ධ කරන්න ඕනෑය කියලා ජනතාවට බලාපොරොත්තුවක් දුන්නා. ආචාර්ය විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමා අපිත් එක්ක විපක්ෂයේ හිටපු කාලයේ බොහොම උනන්දුවෙන් ඒ ගැන වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරලා, පෞද්ගලික මන්ත්‍රී යෝජනාවක් හැටියට විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඉදිරිපත් කළා. මේ වෙනස හදවතින්ම කරන්න ඕනෑ හින්දා එතුමා ආණ්ඩු පක්ෂයට ගිහිල්ලා ඇමතිකමත් ලබා ගත්තා. ගරු ඇමතිතුමනි, කියන්න බැරි වුණාට කැබිනට් මණ්ඩලයේ සාමාජිකයකු හැටියට ඔබතුමා හදවතින්ම දුක් වෙනවා ඇති. මොකද, ඔබතුමා ඇතුළු අපි එදා කරන්න හදපු වෙනස නොවෙයි මේ පාර්ලිමේන්තුවට මේ ආවේ. මේ සංශෝධනයත් එක්ක විධායක ජනාධිපතිවරයාගේ මොන බලයද අඩු වෙලා තිබෙන්නේ? විධායක ජනාධිපතිට ඕනෑම කැබිනට් සාමාජිකයෙක් තමන්ගේ අභිමතයට අනුව වෙනස් කරන්න පුළුවන්. එතුමාගේ අභිමතයට අනුව අගමැති පත් කර ගන්න පුළුවන්. ඒ වාගේම විධායක ජනාධිපතිට ඕනෑ නම් පාර්ලිමේන්තුවට යෝජනාවක් ගෙනැල්ලා කැබිනට් මණ්ඩලයේ සිටිය යුතු ඇමතිවරු සංඛ්‍යාව තිස්දෙනෙක් වුණාට, අද මේකට ඡන්දය දෙන 150දෙනාම ඇමතිවරු වශයෙන් පත් කර ගන්න පුළුවන්.

කොමිෂන් සභා ගැන අපි කථා කළාට, කොමිෂන් සභා පත් කරන්න මහ පද්ධතියට, ජනාධිපතිවරයාට අභිමතය තිබෙනවා ඒවා පත් නොකර ඉන්න. අතීතයේත් මේ තත්ත්වය තිබෙද්දී, මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා ඒ කිසිම කොමිසමක් පත් කළේ නැහැ. එතකොට රටේ ජනතාවට සැකයක් ඇති වෙනවා මේ ජනාධිපතිවරයාත් ඒකම කරයිද කියලා. ඒ නිසා ජනාධිපතිවරයාගේ කිසිදු බලයක් වෙනස් වෙන්නේ නැහැ කියන කාරණය ජනතාවට මේ මොහොතේ කියන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. මේ උත්සාහ කරන්නේ නැවතත් අපි රටුමේ යවන්නද කියන සැකය ජනතාවට මතු වෙනවා. ඒ නිසා මන්ත්‍රීවරු හැටියට මේ මොහොතේ අපට ඒ වගකීම දරන්න සිද්ධ වෙනවා.

මතයක් තිබෙනවා කොමිෂන් සභාවල ස්වාධීන - independent - කණ්ඩායම වැඩි වෙන්න ඕනෑ කියලා. නමුත් ස්වාධීන කණ්ඩායම පිළිබඳවත් ප්‍රශ්න තිබෙනවා. දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය යටතේ ඇති කළ ව්‍යවස්ථාදායක සභාවට පත් කළ දේශපාලනික නොවන සාමාජිකයෙක් තමයි අපේ ගරු සී.වී. විග්නේෂ්වරන් මැතිතුමා. එතුමා ඒ සභාවට ආවේ දේශපාලනික නොවන සාමාජිකයකු හැටියට. නමුත් අද එතුමා මේ පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරයෙක්. එතුමාගේ ඇහේ දේශපාලනය තිබුණාද නැද්ද, ඒ ගැන මතයක් තිබුණාද නැද්ද කියලා අපි දන්නේ නැහැ. අපි දන්නා විධියට ජනාධිපතිතුමා වගකීමෙන් කියලා තිබෙනවා පොහොට්ටුවට ගැලපෙන, ඒ අයට ගැලපෙන අය තමයි සහයෝගය ලබා ගැනීම සඳහා කොමිෂන් සභාවලට සාමාජිකයන් හැටියට පත් කරන්නේ, එහෙම නැත්නම් පත් කරන්නේ නැහැ කියලා. එතකොට මොකක්ද වෙන්නේ? අපි දන්නවා පත් කළ සාමාජිකයන් ගැන. හිතෙන හිතෙන අය පත් කළා. අපේ ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ ඇමතිතුමාම දන්නවා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාවට පත් කළ

[මූලාසනයේ අණ පරිදි ඉවත් කරන ලදී.]
[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்ட உள்ளது]
[Expunged on the order of the Chair.]

කියන්නේ කුප්‍රකට විනිශ්චයකාරවරියක්, අපකීර්තිමත් විනිශ්චයකාරවරියක් බව.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
 (மாண்புமிகு வாசுதேவ நானாயக்கார)
 (The Hon. Vasudeva Nanayakkara)
 නමුත් පත් කළා.

ගරු වන්දිම වීරක්කොඩි මහතා
 (மாண்புமிகு சந்திம வீரக்கொடி)
 (The Hon. Chandima Weerakkody)
 ඔව්, පත් කළා.

ගරු මූලාසනාරූප් මන්ත්‍රීතුමා
 (மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
 (The Hon. Presiding Member)
 Hon. Member, please wind up now.

ගරු වන්දිම වීරක්කොඩි මහතා
 (மாண்புமிகு சந்திம வீரக்கொடி)
 (The Hon. Chandima Weerakkody)
 I will wind up, Hon. Presiding Member.

මූලාසනාරූප් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේ තත්ත්වයක් තිබියදී මහජන නියෝජිතයන් හැටියට අපට මොකක්ද කරන්න වෙන්නේ? මේ කොමිෂන් සභා පත් වෙන හින්දා, ඒවා හරියට ක්‍රියාත්මක කරන්න ජනාධිපතිවරයාට පුළුවන්ද කියලා බලන්න, එහෙම කරයිද කියලා බලන්න, එහෙම කරයි කියලා හිතලා, එහෙම නැත්නම් ඒ තුළින් හොඳක් වෙයි කියලා - අපට හිතෙන විධියට මේක beginning නොවෙයි, the beginning of a beginning to see a light at the farthest corner of the tunnel - හිතලා තමයි මේ සංශෝධනයට සහයෝගය දෙන්න වෙන්නේ. එහෙම හිතලා තමයි මූලාසනාරූප් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි සහයෝගය දෙන්න වෙලා තිබෙන්නේ. එහෙම නැත්නම් මේකේ කිසිම දෙයක් නැහැ. මේක ජනතාවට කරන ලොකුම ප්‍රෝඩාවක් කියලා මේ මොහොතේ කියමින් මා නිහඩ වෙනවා.

ගරු මූලාසනාරූප් මන්ත්‍රීතුමා
 (மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
 (The Hon. Presiding Member)

මිලිඟට, ගරු මුජීබුර් රහුමාන් මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට මිනිත්තු 9ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.හා. 3.35]

ගරු මුජීබුර් රහුමාන් මහතා
 (மாண்புமிகு முஜிபுர் ரஹுமான்)
 (The Hon. Mujibur Rahuman)

මූලාසනාරූප් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ගැන කථා කිරීමට අවස්ථාව ලබා දීම ගැන ඔබතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

අපි දන්නවා විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ආණ්ඩුව ගේන්නේ ඇයි කියලා. අද වෙනකොට රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා ජනාධිපති. ජාත්‍යන්තර වශයෙනුත් ආණ්ඩුවට යම්කිසි ආකාරයක පීඩනයක් තිබෙනවා. අවශ්‍ය කටයුතු සඳහා, මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ශක්තිමත් කරන ප්‍රතිසංස්කරණ ගේන්න ඕනෑය කියන එක ගැන ජාත්‍යන්තර වශයෙන් යම් පීඩනයක් ආණ්ඩුවට තිබෙනවා. ඒ අනුව ආණ්ඩුව අද විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා.

මූලාසනාරූප් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, 1994 ඉඳන් මේ රටේ ජනතාව කිව්වේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන්න කියලා. වන්දිකා බණ්ඩාරනායක නෝනාත් ඇවිල්ලා කිව්වේ ඒක කරනවා කියලායි. ඒ වාගේම මට මතකයි මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා ජනතා විමුක්ති පෙරමුණත් එක්ක 2005දී තුවර ගිහින් ගිවිසුම් අත්සන් කරලා කිව්වා, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරනවා කියලා. ඒ වාගේම 2015දී මෛත්‍රීපාල සිරිසේන

[ගරු මුරුමුරු රහුමාන් මහතා]

මහත්තයාත් කිවවා, විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කරනවා කියලා. සියලු ජනාධිපතිවරු මේ රටේ ජනතාවට පොරොන්දු වුණා අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙනවා, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරනවා කියලා. නමුත්, අපට ජේන්න තිබෙන දේ තමයි කවුරුත් ඒ වැඩේ කළේ නැහැ කියන එක. කවුරුත් කියනවා විතරයි කළේ නැහැ. අපි හැම දාම කළේ අවුරුදු 44ක් පැරණි වාහනය අලුත්වැඩියා කරන එක. අවුරුදු 44ක් පැරණි 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට හැම දාම සංශෝධන ගෙනැල්ලා තිබෙනවා. අපි හැම දාම කළේ එක එක නව තද කරන එක විතරයි.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් නොවෙයි, අපේ රටේ ජනතාව බලාපොරොත්තු වුණේ. මේ රටේ ජනතාව පාරට බැහැලා උද්ඝෝෂණය කරලා පසු ගිය මාස දෙකේම ඉල්ලුවේ, "අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙනෙන. අලුත් ප්‍රතිසංස්කරණ ගෙනෙන. අලුත් රටක් හදන්න - අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙනෙන" කියලා තමයි රටේ ජනතාව උද්ඝෝෂණය කළේ. නමුත් අපට ජේන්න තිබෙන විධියට ඒක කරන්නේ නැතිව දැන් පොඩි සංශෝධනයක් ගෙනැල්ලා තිබෙනවා. ඒ පොඩි සංශෝධනය ගෙනැල්ලා පෙන්වන්න හදනවා මේක ලොකුයි කියලා. අපි කියනවා මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත මදි කියලා. අඩුම ගානේ අවශ්‍ය නම් දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනෙන නිකුණා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයටත් වඩා අඩු එකක් තමයි දැන් මේ ගෙනැල්ලා තිබෙන විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපි එදා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවා. ඒ දහනව වෙනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න එක මන්ත්‍රීවරයෙක් හැරෙන්න අනෙක් සියලුදෙනා ඡන්දය දුන්නා.

සියලුදෙනා ඡන්දය දීලා ජයග්‍රහණය කළ ඒ සංශෝධනයේ අඩු පාඩු තිබෙනවා නම් ඒවා හදාගෙන ඉස්සරහට යන්න තිබුණා. නමුත්, 2019දී ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මැතිතුමා ජනාධිපති වෙලා ඇවිල්ලා විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනැල්ලා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය reverse කළා; දහනව වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ආපසු හැරෙව්වා. හරවලා මොකක්ද කළේ? ජනාධිපතිවරයාගේ බලතල ශක්තිමත් කරලා අද වෙනකොට මේ රට සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ මුඛයට ඇද දමා තිබෙනවා. දැන් මොකද වෙන්නේ? විසිවන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව ඡන්දය දීපු උදවිය ඔක්කොම ඉන්නේ "ඇටි කෙහෙල් කාපු උගුඩුවෝ" වාගෙයි. ඒක තමයි ඇත්ත කථාව. ඒ උදවිය දැන් ඉන්නේ ඒ විධියට. දැන් ඒ අය වමාර ගන්න බැරුව ඉන්නවා. ඒ වාගේම, දහනව වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව ඡන්දය දීපු අයත් ඉන්නවා, දහනව වන සංශෝධනයට පක්ෂව ඡන්දය දීපු අයත් ඉන්නවා, දහනව වන සංශෝධනයට පක්ෂව ඡන්දය දීපු අයත් ඉන්නවා, විසිවන සංශෝධනයට පක්ෂව ඡන්දය දීපු අයත් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්නවා. තමුන්නාන්සේලාගේ පැත්තේ එහෙම අය 13දෙනෙකු ඉන්නවා. දහනව වන සංශෝධනයටයි, විසිවන සංශෝධනයටයි පක්ෂව ඡන්දය දීපු 53දෙනෙක් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්නවා.

සමහි ජන බලවේගය හැටියට අපි සන්නේෂ වෙනවා, අපි එදා හිටපු ප්‍රතිපත්තියේම ඉදිමින් අදත් කටයුතු කිරීම ගැන. අපි එදා දහනව වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ආරක්ෂා කළා. විසිවන සංශෝධනය ගෙනෙන කොට අපි කිවවා, මේ රට විනාශ වෙනවා කියලා. නමුත්, එදා තමුන්නාන්සේලා ඒක පිළිගත්තේ නැහැ.

පිළිගත්තේ නැතුව විසිවන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනැල්ලා මේ රට විනාශ කර දැමීමා. අපි ඉන්න ස්ථාවරය පිළිබඳව අපි සන්නේෂ වනවා. අපේ හිටපු නායකයෝ වෙනස් වුණා කියලා, අලුත් නායකයකු වන සජිත් ප්‍රේමදාස මැතිතුමා එක්ක එකතු වෙලා වුණත් අපේ ඒ ප්‍රතිපත්ති වෙනස් කළේ නැහැ. එදා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ඉදගෙන ඒ දරපු මතය අදටත් දරන්න පුළුවන් හයි, ශක්තිය අපට ලැබිලා තිබෙනවා. නමුත්, තමුන්නාන්සේලා කාලෙන් කාලට රාජපක්ෂ පවුලේ බලය තහවුරු කරන්න ව්‍යවස්ථා සංශෝධන ගෙනැල්ලා මේ රට විනාශ කරලා දැමීමා.

2010දී හිටපු ජනාධිපති කවුද? 2010දී මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා ජනාධිපතිවරයා විධියට සිටියදී දහඅටවන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන ආවා. මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා ශක්තිමත් කරන්න දහනව වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අහෝසි කරලා දහඅටවන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන ආවා. ඊළඟට, 2020දී අලි සබිරි හිටපු අධිකරණ ඇමතිතුමා විසිවන සංශෝධනය ගෙන ආවා. ඒ කවුරු ශක්තිමත් කරන්නද? ඒ ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මැතිතුමා ශක්තිමත් කරන්නයි. හැම දාම මේ විධියට සංශෝධන ගෙනැල්ලා තමුන්නාන්සේලා කරලා තිබෙන්නේ එකම පවුලේ දෙදෙනෙකු ශක්තිමත් කරන එකයි. ඒ කියන්නේ, රාජපක්ෂ පවුලට ඕනෑ විධියට රටේ ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කරන්න තමුන්නාන්සේලා හැම දාම සංශෝධන ගෙනැල්ලා මේ රට විනාශ කර දැමීමා කියන එකයි. අද ඒක තමයි තමුන්නාන්සේලා reverse එකේ එන්නේ. නමුත් reverse එකේ එන ප්‍රමාණය මදි. ඒත් මේ තරමින් හෝ reverse එකේ ආවාට කමක් නැහැ කියලා අපි කියන්න කැමැතියි.

තමුන්නාන්සේලා ඊළඟට මොකක්ද කළේ? ඊළඟට, බැසිල් රාජපක්ෂ පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනෙන්න ඕනෑ වුණාම විසිවන සංශෝධනයෙන් ද්විත්ව පුරවැසිභාවය පිළිබඳ කාරණය ගෙනාවා. එදා අත ඔසවලා ඒක අනුමත කළත් දැන් තමුන්නාන්සේලාගේ පැත්තේ බැසිල් රාජපක්ෂ එපා කියන කට්ටියක් ඉන්නවා. ඒ අය දැන් කියනවා, "විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අපි පක්ෂයි. ද්විත්ව පුරවැසිභාවය පිළිබඳ කාරණය එපා" කියලා. එක කාලයකදී බැසිල් ඕනෑ වුණාම ද්විත්ව පුරවැසිභාවය පිළිබඳ කාරණයට පක්ෂව ඡන්දය දුන්නා. බැසිල් එපා වුණාම දැන් කියනවා, "අපි ද්විත්ව පුරවැසිභාවය පිළිබඳ කාරණයට විරුද්ධයි" කියලා. මොකක්ද මේකක් පෙනෙන්නේ? ප්‍රතිපත්තියක් නැතිකම. තමුන්නාන්සේලාගේ ප්‍රතිපත්තියක් නැතිකම හින්දා අද මේ රට විනාශ වෙලා තිබෙනවා. තමුන්නාන්සේලා කාලෙන් කාලට රාජපක්ෂ පවුලේ වුවමනා ඉෂ්ට කරන්න ගිහිල්ලා අද මේ රටේ ආර්ථිකය වළ පල්ලට ඇද දාලා තිබෙනවා. ඒකයි යථාර්ථය. තමුන්නාන්සේලා විසිවන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවෙන් තමන්ගේ ස්වාමියා ආරක්ෂා කරගන්නයි. ඒක මතක තියා ගන්න.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, 2020 ඔක්තෝබර් මාසයේ 21වැනි දා, ඒ කියන්නේ හෙට වාගේ දවසක අලි සබිරි හිටපු අධිකරණ ඇමතිතුමා විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරමින් කළ කථාවේ කුඩා කොටසක් මම කියවන්නම්. එතුමා මේ සභාව නොමඟ යවන්න කොයිතරම් අසත්‍ය කියා තිබෙනවාද කියලා එතකොට පෙනී යයි. එතුමා කියා තිබෙනවා, "දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාපු වෙලාවෙන්, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාපු වෙලාවෙන් එකම පුද්ගලයා තමයි අගමැතිවරයා හැටියට හිටියේ. ඒ රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්තයායි. ඒ මහත්තයාට මේ රටේ ජනාධිපතිවරයකු වශයෙන් තෝරා පත් වෙන්න බැරි වුණු හින්දා, දෙවනාවකට පැරදුණු හින්දා ජනාධිපතිවරයාගේ බලය කුමන්ත්‍රණයකින් ලබා ගැනීම සඳහා තමයි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත්, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත් ගෙනාවේ." කවුද මේ

කියන්නේ? තමුන්නාන්සේලාගේ හිටපු අධිකරණ ඇමතිතුමා. දැන් මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ? දැන් කවුද මේ රටේ ජනාධිපති? දැන් ජනාධිපති රනිල් වික්‍රමසිංහ. එදා අලි සබිරි හිටපු අධිකරණ ඇමතිතුමා කියනවා, රනිල් වික්‍රමසිංහ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ගෙනාවේ එතුමාට ජනාධිපති වෙන්න බැරි හින්දාය කියලා. එහෙම නම් හිටපු අධිකරණ ඇමතිතුමාගෙන් අපි අහනවා, දැන් විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන එන්නේ මොකටද කියලා.

ඒකට උත්තර දෙන්න කෝ. දහනව වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවේ රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමාට මේ රටේ ජනාධිපති වෙන්න බැරි නිසා ජනාධිපතිවරයාගේ බලතල වික ගන්නයි කියලා හිටපු අධිකරණ ඇමතිතුමා කියනවා. එහෙම නම් දැන් විසිදෙවන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනෙන්න යන්නේ මොකටද? හිටපු අධිකරණ ඇමතිතුමාගෙන් අපි අහනවා, තමුන්නාන්සේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට පක්ෂව ඡන්දය දෙනවාද කියලා. මූලාසනාරුඬ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, එතුමන්ලා අසත්‍ය කියලා මේ රටේ ජනතාව විතරක් නොවෙයි, පාර්ලිමේන්තුවත් නොමඟ යැව්වා. පාර්ලිමේන්තුවටත් අසත්‍ය කිව්වා. ඒ ඔක්කොම කරලා, මේ රට විනාශ කළා. මූලාසනාරුඬ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, එහි ප්‍රතිඵල අපි අද බුක්කි විදිනවා.

විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනෙන කොට මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී අපි එදා පැහැදිලිවම පෙන්වා දුන්නා, "මේ අපරාධය කරන්න එපා. දහනව වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ අඩු පාඩු තිබෙනවා නම් අප ඒ අඩු පාඩු වික හදා ගෙන ඉස්සරහට යමු. ඒ කරපු ප්‍රතිසංස්කරණ ආරක්ෂා කර ගෙන යමු" කියලා. නමුත්, තමුන්නාන්සේලා එදා රාජපක්ෂලාට බලය දෙන්න, රාජපක්ෂ පවුලේ වුවමනා ඉෂ්ට කරන්න රාජපක්ෂලාට කඩේ ගිහිල්ලා, රාජපක්ෂලාගේ වහල්ලු හැටියට කටයුතු කරමින් ඔවුන් කියන විධියට ඡන්දය පාවිච්චි කරලා, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයේ අසීමිත බලතල ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මැතිතුමාට ලබා දීලා, සම්පූර්ණයෙන්ම අද වනකොට අපේ රටේ ආර්ථිකය වළ පල්ලට යවා තිබෙනවා. මූලාසනාරුඬ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න මන්ත්‍රීවරු වරප්‍රසාද වෙනුවෙන් ඡන්දය පාවිච්චි කර තිබෙන බව තමයි ඒකෙන් පෙනෙන්න තිබෙන්නේ. ඇමතිකමක් ගන්න දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට, දහඅට වන සංශෝධනයට, දහනව වන සංශෝධනයට සහ විසිවන සංශෝධනයට පක්ෂව ඡන්දය දීලා තිබෙනවා. ඇමතිකමක් ගන්න, ආණ්ඩුවේ වරප්‍රසාද ගන්නයි එහෙම කරලා තිබෙන්නේ. රටේ ජනතාව වෙනුවෙන් නොවෙයි, තමන්ට අවශ්‍ය දේවල් කර ගන්න මේ රටේ ජනතාවගේ අභිලාෂවලට විරුද්ධව ඡන්දය පාවිච්චි කරපු 53දෙනකු තවම මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්නවා.

මා හිතන්නේ වර්තමාන අධිකරණ ඇමතිතුමාත් එදා විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව ඡන්දය දුන්නා. ගරු ඇමතිතුමනි, මා හිතනවා ඔබතුමා දැන් ඒ පිළිබඳව කනගාටු වනවා ඇති කියලා. නමුත්, ඔබතුමා කනගාටු වීමෙන් රටේ ජනතාවට වැඩක් වෙන්නේ නැහැ. ගරු අධිකරණ ඇමතිතුමා. නීති ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳව දන්නා, නීති පොත් ගණනාවක් ලියපු ඔබතුමා වාගේ කෙනෙක් එදා විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව අත ඔසවන කොට අපටත් හිතුණා, මොකක්ද ඔබතුමා කරපු වැඩේ කියලා. ඒකෙන් ඔබතුමාත් එදා මේ රටේ ජනතාවට වැරදි ආදර්ශයක් ලබා දුන්නා.

ගරු මූලාසනාරුඬ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
Hon. Member, please wind up.

ගරු මුජීබුර් රහුමාන් මහතා
(மாண்புமிகு முஜிபுர் ரஹுமான்)
(The Hon. Mujibur Rahuman)
මා මේ කාරණයත් කියල මගේ කථාව අවසාන කරන්නම්, මූලාසනාරුඬ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

අපට පෙනෙනවා, විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ප්‍රමාණවත් නැති බව. ඒ නිසා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට නැවත යමු කියලායි අපි කියන්නේ. නමුත්, දැනට විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත හෝ ගෙනෙන්න. අපට මේ රටට අලුත් ව්‍යවස්ථාවක් හදන්න තිබෙනවා. අවසාන වශයෙන් මා එක දෙයක් කියනවා. රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා අගමැති වෙලා හිටපු කාලයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ මෙහෙයුම් කමිටුවක් හැදුවා, අලුත් ව්‍යවස්ථාවක් ගෙනෙන්න. රුපියල් කෝටි ගණනක මුදල් වියදම් කරලා, එහි සාමාජිකයන් රට වටේම ගියා අලුත් ව්‍යවස්ථාවක් හදන්න කරුණු එකතු කරන්න. ඒ, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ මෙහෙයුම් කමිටුව අද කෝ? ඒ ව්‍යවස්ථාව ඉදිරිපත් කරන්න කියලා ජනාධිපතිතුමාට කියමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

බොහොම ස්තූතියි.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாசு ராஜபக்ஷ)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe)

මූලාසනාරුඬ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ගරු මුජීබුර් රහුමාන් මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා, මම විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට ඡන්දය දීම පිළිබඳව. කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයෙන් තේරී පත් වූ ශ්‍රී ලංකා පොදුජන පෙරමුණේ මන්ත්‍රීවරයෙකු විධියට මා ඒ ආණ්ඩුව විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඉදිරිපත් කරපු වෙලාවේ, යෝජනා දහයක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබුණු හයානක ප්‍රතිපාදන ඉවත් කරන්න ඕනෑ කියායි. ඒ ප්‍රතිපාදන ඉවත් කර ගැනීම සඳහා මා ඇතුළු විසිදෙනකුගෙන් යුත් කණ්ඩායමක් ගිහිල්ලා හිටපු ජනාධිපතිවරයා සමඟ දිගින් දිගටම සාකච්ඡා කළා. ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මැතිතුමා මේ අවස්ථාවේ සභාවේ ඉන්නවා. එතුමා ඒ වෙනුවෙන් සාක්ෂි දරනවා ඇති. ගරු විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමාත් ඒ කණ්ඩායමේ හිටියා. විසිදෙනකුගෙන් යුතු අපි කණ්ඩායම ගිහිල්ලා, එදා ඒ විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබුණු හයානක ප්‍රතිඵල ගෙන දෙන කරුණු දහයකින්, කරුණු හතක් තිබුණු තත්ත්වයට ගෙනෙන්න වෙනස් කර ගත්තා. තව කරුණු දෙකක් පිළිබඳව අප අතර මැද තැනකට ආවා. උදාහරණයක් වශයෙන් ගන්නොත්, ජනාධිපතිවරයාට අවුරුද්දකින් පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවන්න පුළුවන් කියලා තමයි එහි තිබුණේ. ඒ කාලය අපි අවුරුදු දෙකහමාරක් බවට පත් කර ගත්තා. ඒ අනුව අපි ඉදිරිපත් කරපු ඒ යෝජනා දහයෙන්, යෝජනා හතක් ජයග්‍රහණය කළා. යෝජනා දෙකක් සම්බන්ධයෙන් අපි මධ්‍යස්ථ තැනකට ආවා. ද්විත්ව පුරවැසිභාවය සම්බන්ධ කාරණයේදී අපි ඉදිරිපත් කළ යෝජනාවට විතරක් එතුමා එකඟ වුණේ නැහැ. හැබැයි, අපේ විසිදෙනාට පැහැදිලි පොරොන්දුවක් දුන්නා, අවුරුද්දක් ඇතුළත අලුත් ව්‍යවස්ථාව ගෙනැල්ලා, ද්විත්ව පුරවැසිභාවය පිළිබඳ කාරණය අහෝසි කරනවා කියලා. ඊට පහුවැනි දා ගරු වාසුදේව නානායක්කාර හිටපු ඇමතිතුමා ප්‍රවෘත්ති සාකච්ඡාවක් පවත්වා කිව්වා, අප විසිදෙනා ගිහිල්ලා කථා කළා, මේ විධියට සංශෝධන කර ගන්නා, අර කාරණය පිළිබඳව එතුමාගේ ඉල්ලීම පරිදි, සානුකම්පිත හේතු මත අප එකඟතාවකට ආවා කියලා.

ගරු මුජීබුර් රහුමාන් මන්ත්‍රීතුමනි, එදා මම විපක්ෂය පැත්තේ සිටියා නම් මට ඒ වැඩේ කරන්න බැහැ. මා ආණ්ඩුව පැත්තේ

[ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා]

හිටපු නිසා අපි ඒක කළා. විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය දැන් තිබෙන්නේ කළු ටිකයි නම්, අපි ඒ සංශෝධන ටික නොකළා නම් -සංශෝධනය නොකර ඒ ටික එහෙමම තිබුණා නම්- හොඳටම කළයි; දැන් තිබෙනවාටත් වඩා භයානක වෙනවා. අපට එහි භයානක තත්ත්වය යම්තාක් මට්ටමකට හෝ අවම කරගන්න පුළුවන්කම ලැබුණේ අපි ආණ්ඩුව පැත්තේ හිටපු නිසා. මොකද, අප ඒ කරපු වෙනස -

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நானாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)

ගරු අලි සබිරි ඇමතිතුමා, පාර්ලිමේන්තුවේ ප්‍රකාශයක් කළා, ජනාධිපතිතුමා කීවිව බවට-

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මැතිතුමනි, ඔබතුමාට වෙන් කළ කාලයක් තිබෙනවා. ඒ කාලය තුළ ඒ කාරණය ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවන්.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ் ராஜபக்ஷ)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakse)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මම තවත් විනාඩියයි ගන්නේ.

මා එදා විපක්ෂයේ හිටියා නම් මට ඒක කරන්න බැහැ. විපක්ෂයේ සිටින වෙන කාටවත් ඒක කරන්න පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ. එදා අපි ආණ්ඩුව පැත්තේ හිටපු නිසා ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මැතිතුමාත් අපිත් එකතු වෙලා -අපි කණ්ඩායම- ඒ කටයුත්ත කළා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනැවිත් තිබෙන්නේත් අපි ආණ්ඩුව පැත්තේ සිටින නිසා. අපි විපක්ෂයේ සිටියා නම් මෙය ගෙන එන්න බැහැ. එහෙම නම් මේ සංශෝධනය පාර්ලිමේන්තුවට කඩදා වත් එන්නේ නැහැ.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

Next, the Hon. C.V. Wigneswaran.

[3.49 p.m.]

ගරු සී.වී. විග්නේෂ්වරන් මහතා
(மாண்புமிகு ச.வி. விக்கனேஸ்வரன்)
(The Hon. C.V. Wigneswaran)

I thank the Chair for giving me the opportunity to address this august Assembly on a very important Amendment envisaged to the present Constitution.

It was expected that this Bill would restore the essence of the more progressive Nineteenth Amendment. But, unfortunately, centralization of power around a single individual still exists. The checks and balances that were expected in a meaningful manner have not been included. The independence of the Public Service, transfer of power to Parliament, checks and balances which could curtail the immense powers of the President and transfer of powers between President and Prime Minister are missing. The fundamentals of public finance and accountability, too, are missing.

Some of the offending areas are the President holding portfolios, appointing Ministers without the advice of the Prime Minister, the President's power to determine the number of Ministers and Ministries and his assignment of subjects and functions to such Ministries, the President's power to appoint all Secretaries to Ministries at his own discretion, his discretion to dissolve Parliament early and the ability to control or influence seven of the ten members of the Constitutional Council, thereby, undermining the independence of the institutions to which appointments are made through the Council.

Thus, these proposals seem to satisfy the political ambitions of a few politicians and political parties rather than genuinely trying to address the crisis in governance, which has plagued Sri Lanka so far. But, whatever the shortcomings and discrepancies are, this Bill is a step in the right direction. To vote against it would be to perpetuate the present system. In arguing for perfection, we should not turn out to be the enemy of the good.

No doubt, the advantages and disadvantages were envisaged at the time the Presidential System was introduced in 1978. The advantages trotted out at the time were, one, quick decision-making due to the centralization of power around a single individual; two, the Presidential discretion in appointments - thus, the appointees were directly responsible to the President - three, the whole country elected the President and therefore, the entire country was the electorate; four, the fixed tenure of office, which ensured stability to the country; five, the President was above party politics and therefore, was insulated from party politics and six, the Ministers were individually responsible to the President. That made President J.R. Jayewardene to obtain undated letters of resignation from each Minister and Member of Parliament of his party.

On the other hand, the disadvantages identified were as follows: one, it is prone to dictatorship or abuse of the office, being dangerous to the democratic process; two, the separation of powers can cause delays in the execution of government programmes, if Executive-Legislative relations were not properly managed. Therefore, a friction among government organs was contemplated. Three, lack of flexibility in the tenure of office of the President. A Parliamentary system could act according to the circumstances and be flexible and it is not so under the Presidential system. Four, it is very expensive to operate. The Parliamentary system was considered to be more cost-effective, but the President's power to spend directly created opportunity for lack of fiscal discipline and even all forms of corruption. Five, due to the absence of party discipline, unlike in a Parliamentary system, the relationship between the Executive and the Legislature was prone to disagreements and was less easy to manage. With the Government Party now being of one hue and the President of a different colour, this possibility is even more plausible today. Six, the Presidential lobbying can encourage corruption. Suppose certain groups within the Governing Party could be cajoled to join the party of the President, there could be misuse of power by the President.

We have seen the contradictions that emanated due to lack of understanding between the President and the Legislature during the time of Madam Chandrika Bandaranaike as well during the "Yahapalana" Government. Therefore, concentration of power in a single individual can have innumerable implications. But, it was thought that a strong Executive could bring benefits to the minorities. The President, if he wanted to, could, with his unfettered powers, bring relief to the problems of the minorities. But, how far that would be possible would depend upon the personality of the President. So far, the Hon. Ranil Wickremesinghe has not catered to the voice of the chauvinists and the champions of the ethnocracy openly.

The transitional provisions in the Bill allows the present incumbent to continue until the full term of office of the present Ninth Parliament. Therefore, as a person somewhat acceptable to the non-Sinhala Buddhists also, he has an opportunity to take up matters of importance for the future of this country. As I understand them, they are, one, repayment of national debt through proper fiscal management. The way we diplomatically manage the international community is intrinsically interwoven with that problem. Two, take cognizance of the recent UN Resolution that was adopted with only seven countries standing by Sri Lanka and commit the country to conform to the expectations of the world body. The country's supporters among the international community have steadily decreased every year and the next time, I expect even China to abstain from voting for Sri Lanka. Our bravado statements have only exposed us as to who we are. Three, knowing the nature of the Tamil ethnic problem and the long history of the Sri Lankan Tamils extending beyond 3,000 years in the Island, it would be better for the country if the President could solve our problem once and for all by granting total devolution of powers to the North and the East of Sri Lanka in order that all communities could travel forward hand in hand within a United Sri Lanka. I would submit that the transitional provisions of the Bill have given the opportunity for the incumbent President and the Members of the Ninth Parliament to work out solutions for our long-standing problems fully and effectively.

It is my studied opinion that a confederation would be the ideal system of government for this country. But, before the present Constitution is changed, the services of India would be paramount due to their responsibility in getting the Thirteenth Amendment into our Constitution.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
Hon. Member, your time is up.

ගරු සී.වී. විග්නේශ්වරන් මහතා
(மாண்புமிகு ச.வி. விக்னேஸ்வரன்)
(The Hon. C.V. Wigneswaran)
Please give me just one more minute, Sir.

Any attempt of arbitrary replacement of the present Constitution with a new Constitution could deprive the Tamils of even the limited powers granted by the

Thirteenth Amendment under the unitary Constitution. Therefore, in the formulation of a new Constitution for Sri Lanka, the services of India would be a *sine qua non* as far as the future of the Sri Lankan Tamils is concerned.

Sir, I intend supporting this Bill with all its inadequacies and infirmities.

Thank you, Sir.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
මිලහට, ගරු තාරක බාලසුරිය රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා.

ගරු තාරක බාලසුරිය මහතා (විදේශ කටයුතු රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு தாரக்க பாலசுரிய - வெளிநாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. Tharaka Balasuriya - State Minister of Foreign Affairs)
මට කොපමණ වෙලාවක් තිබෙනවාද, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි?

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
You have 11 minutes.

[අ.හා. 3.56]

ගරු තාරක බාලසුරිය මහතා
(மாண்புமிகு தாரக்க பாலசுரிய)
(The Hon. Tharaka Balasuriya)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයට මම නම් කැමැතියි. නමුත්, මේ ගරු සභාවේ අපේ යම් කිසි විධියක විශ්වාසයක්, ඒ වාගේම රටේ යම් කිසි විධියක විශ්වාසයක් තිබෙනවා, අපි මොකක් හෝ පනතක් ගෙනාවොත්, නිකම් මැජිස්ට්‍රේට්ස් කරනවා වාගේ රටේ තිබෙන සියලු ප්‍රශ්න ඒ පනත හරහා විසඳෙනවා කියලා. මම ඉස්සර ඉදන්ම කියපු දෙයක් තමයි, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය ද, එහෙම නැත්නම් අගමැති ක්‍රමයක් ද තිබෙන්නේ කියන එක අදාළ නැහැ කියන එක. මම හිතන විධියට දේශපාලන සංස්කෘතිය අපට ඊට වඩා වැදගත්. ඒ වාගේම, සංවරණ සහ තුලන - checks and balances - විශේෂයෙන්ම වැදගත් වෙනවා. සමහර රටවල් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය හරහා දියුණු වෙලා තිබෙන ආකාරය අපි දැක තිබෙනවා. ඒ වාගේම තවත් රටවල් අගමැති ක්‍රමය හරහාත් දියුණු වන ආකාරයත් අප දැක තිබෙනවා.

මෙතැනදී මන්ත්‍රීවරුන් යම් යම් අදහස් ඉදිරිපත් කළා. මම කැමැතියි, මෑත ඉතිහාසයට පොඩ්ඩක් යන්න. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනෙනකොට, ශ්‍රී ලංකා පොදුජන පෙරමුණ නැත්නම්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු බහුතරයක් ඒ පනත් කෙටුම්පතට පක්ෂව අත එසවුවත්, අපි විපක්ෂයේ සිටි යහ පාලන ආණ්ඩුව කාලයේ දී එහි තිබුණු අඩු පාඩු අපට තේරුණා. විශේෂයෙන්ම එතැනදී බලකේන්ද්‍ර තුනක් රටේ නිර්මාණය වුණා. ජනාධිපතිතුමා හරහා එක බලකේන්ද්‍රයක්, අගමැතිතුමා හරහා තවත් බලකේන්ද්‍රයක්, අන්තිමටම කථානායකතුමා හරහා තවත් බලකේන්ද්‍රයක් නිර්මාණය වුණා.

ඒකේ අන්තිම ප්‍රතිඵලය වුණේ මොකක්ද? 2018 ඔක්තෝබර් මාසයේ හිටපු ජනාධිපතිතුමා විසින් අගමැතිතුමා

[ගරු තාරක බලසූරිය මහතා]

ඉවත් කරලා අලුත් අගමැති කෙනෙක් පත් කළාට පස්සේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් කිව්වා, ඒක නීති විරෝධී කියලා. ඒ කෙටි කාලය තුළදී Constitutional crisis එකකට, ව්‍යවස්ථාදායක ගැටලුවකට මුහුණ පාන්න මේ රටට සිදු වුණා. ඉන් පසුව ඒ ජනාධිපතිතුමාටත්, අගමැතිතුමාටත් කිට්ටුවෙන් වැඩ කරන්න අපහසුවක් තිබුණු ආකාරය අපි දැක්කා. රූපවාහිනී නාළිකාවලින් ඒ ජනාධිපතිතුමා ගෙනැල්ලා සාකච්ඡා කරද්දී, ඒ අගමැතිතුමාට දොස් පවරපු ආකාරය අපි දැක්කා. ඒ කාලයේ හිටපු ජනාධිපතිතුමාම කිව්වා, කාරණා තුනක් මත ඒ අගමැතිතුමාත් එක්ක වැඩ කරන්න බැහැ කියලා. එකක් තමයි, ඒ තිබුණු ප්‍රතිපත්තිමය වෙනස්කම්. අනෙක් එක තමයි, සංස්කෘතික වෙනස්කම්. තවත් මොකක්දෝ කාරණාවක් කිව්වා. මට ඒක මතකයට එන්නේ නැහැ. නමුත්, එවැනි ගැටලු තිබුණා. මේ කාරණා සියල්ලම සැලකිල්ලට ගන්නට පස්සේ, ඒ ගෙනාපු දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අනිවාර්යයෙන්ම වෙනස් කරන්න ඕනෑ කියලා අපි හිතුවා. ඒ නිසා තමයි, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවේ. ඒ වාගේම මම විශ්වාස කරන විධියට ගෝඨාභය රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමාට විශාල වුවමනාවක් තිබුණා, එතුමා ජනාධිපති ධුරයට පත් වුණාට පස්සේ පුළුවන් තරම් ඉක්මනට ඒ වැඩ කටයුතු කරලා එතුමා බලාපොරොත්තු වෙව්ව දර්ශනය ක්‍රියාත්මක කරන්න.

සමහර මන්ත්‍රීවරු මෙතැනදී අර්ථකථනය කරන්න හදනවා, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාපු නිසා තමයි මේ අරගළය ඇති වුණේ කියලා. ඇත්තටම විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාපු නිසා ද ඒ අරගළය ඇති වුණේ කියලා අපි ප්‍රශ්න කරන්නට ඕනෑ. අනෙක් රටවලත් මේ වාගේ අර්බුද ඇති වෙන බව අපි දකිනවා. එංගලන්තයේ සමහර මන්ත්‍රීවරු දැන් කියනවා, එහි සිටින අගමැතිතුමියටත් තව දවස් කිහිපයයි තිබෙන්නේ කියලා. එතකොට එංගලන්තයේ මේවැනි සිද්ධි වෙන්නේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධන නිසාද, එහෙම නැත්නම් ලෝකයටම බලපා තිබෙන කොවිඩ්-19 වසංගතය නිසා ඇති වී තිබෙන ආර්ථික ප්‍රශ්න නිසාද කියන එක අපි මෙතැනදී හිතන්න ඕනෑ.

විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනෙනකොට අපේ කණ්ඩායම් රැස්වීමක් තිබුණා, මට මතකයි. එම කණ්ඩායම් රැස්වීමේදී අපේ සමහර මන්ත්‍රීවරුන් එහි තිබුණු අඩු පාඩු පෙන්වා දුන්නා. ඒ වාගේම දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ දී 'රාජපක්ෂවරුන්' විතරක් ඉලක්ක කරපු නිසා යම්කිසි මට්ටමකට ඒක වෙනස් කරන්න ඕනෑ කියලා තවත් කණ්ඩායමක් කිව්වා.

දහනවවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට ඇතුළත් කළා, ජනාධිපතිවරණයට තරග කරන අපේක්ෂකයෙකුගේ වයස අවුරුදු 35ට වැඩි විය යුතුයි කියලා. ඒ වාගේම ජනාධිපති ධුරය සඳහා දෙවනවකට වඩා ඉල්ලන්න බැහැ කියන එකක් - term limits - ඇතුළත් කළා. ඒ වාගේම ද්විත්ව පුරවැසිභාවය වාගේ දේවල් හඳුන්වා දුන්නා. ද්විත්ව පුරවැසිභාවය වාගේ දේවල් ගැන අපි කථා කරන කොට ජනාධිපතිතුමා අපට පොරොන්දුවක් දුන්නා, අවුරුද්දක් ඇතුළතදී අලුත් ව්‍යවස්ථාවක් ගෙනෙනවා කියලා. ඒ ව්‍යවස්ථාව තුළින් අනිවාර්යයෙන්ම ද්විත්ව පුරවැසිභාවය ඉවත් කරනවාය කියන එකක් ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මහත්මයා ප්‍රකාශ කළා. එහෙම යන කොට තමයි අරගළය පටන් ගත්තේ. ඒ නිසා මම දකින අන්දමට නම් දේශපාලන න්‍යායකින්, එහෙම නැත්නම් හේතුවකින් නොවෙයි ඒ අරගළය පටන් ගත්තේ. ආර්ථික පසුබිම තමයි එතැනදී විශේෂයෙන්ම වැදගත් වුණේ. නමුත් ඒ අරගළයත් එක්ක යම් කිසි දේශපාලන කණ්ඩායමක් ඒකෙන් දේශපාලන

වාසි ගන්න කටයුතු කළා. "විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනැල්ලා ජනාධිපතිතුමාට සම්පූර්ණ බලතල ආපු නිසා තමයි මේ අර්බුදය ඇති වුණේ" කියන අර්ථකථනය කළා. මට ඉස්සෙල්ලා කථා කරපු සමහර මන්ත්‍රීවරුන් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ දී ඒ කථාවම පැවසුවා.

ගෝඨාභය රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාගේ කාලයේ දී ජනාධිපතිවරයෙකු සතු බලතල වැඩි වුණාට, එතුමා ඒවා කොයි විධියට ද පාවිච්චි කෙරුවේ කියලා බැලුවොත්, එතුමා ඒවායින් කිසිම අයුතු ප්‍රයෝජනයක් ගත්තේ නැහැ කියන එක අපට පැහැදිලියි. මානව හිමිකම් කොමිසමේ සභාපතිතුමිය හුඟක් වෙලාවට රජයට අවාසිදායක වන විධියට ස්වාධීන තීන්දු ගන්නවා. ඒ විතරක් නොවෙයි. යහපාලන ආණ්ඩුව කාලයේ Office for Reparations සභාපති විධියට හිටපු සභාපතිතුමියටම දිගටම කටයුතු කරන්න ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මහත්මයා ඉඩ දුන්නා. තෙතික රාමුවකින් එතුමාට ඒ බලතල තිබුණාට එතුමා ඒ බලතලවලින් ප්‍රයෝජනයක් ගන්නා ද කියන එක ගැන මෙතැනදී අපට ප්‍රශ්න කරන්න සිදු වෙනවා. අපි අනිවාර්යයෙන්ම නීතිමය වශයෙන් යම්කිසි විධියක වෙනසක් කරන්න ඕනෑ කියලා මම පිළිගන්නවා. සංවරණ සහ තුලන මීට වඩා ඇති කරන්න ඕනෑ. එහෙම ඇති කරලා, මීට වඩා සාධාරණ පාලන ක්‍රමයක් හඳුන්වා දෙන්න ඕනෑ.

අපි මෙතැනදී මතක තියා ගන්න ඕනෑ කරණයක් තිබෙනවා. අරගළය පටන් ගත්තායින් පස්සේ ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මහත්මයාට තමයි විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනෙන්න වුවමනාව තිබුණේ. එතුමා තමයි කිව්වේ, "අපි විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනැල්ලා අලුත් දේශපාලන ගමනක් පටන් ගනිමු" කියලා. මගේ පෞද්ගලික මතය අනුව නම්, මම විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයකට කැමැතියි.

මෙතැනදී වැදගත් වන්නේ checks and balances කියලා මම විශ්වාස කරනවා. තිබෙන ක්‍රමය නොවෙයි මෙතැනදී වැදගත් වන්නේ. අපි මීට වඩා උත්සාහයක් දරන්න ඕනෑ, seperation of powers සඳහා. ඒ කියන්නේ විධායකයටත්, ව්‍යවස්ථාදායකයටත් තිබෙන බලතල සම්පූර්ණයෙන්ම වෙන් කරන්න. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට අපට ඇමති ධුරයකුත් දරන්න පුළුවන්. ඊයේ හෝ පෙරේදා කථා කළ මන්ත්‍රීවරයෙක් සමෘද්ධි සහනාධාරය ගැන කථා කරමින් කිව්වා, යම් කෙනෙක් සමෘද්ධි විෂයභාර ඇමතිතුමා වුණාට පස්සේ එතුමා හැම දාම තමන්ගේ ආසනයේ හෝ දිස්ත්‍රික්කයේ වැඩි ප්‍රමාණයකට සමෘද්ධි සහනාධාරය ලබා දෙනවා කියලා. මෙම ගැටලුව වෙනත් දෙයක් සම්බන්ධයෙන් වුණත් තිබෙනවා. කවුරු හෝ ඇමති කෙනෙක් පත්වුණාම ලැදියාවේ ගැටුමක් තිබෙනවා. ඒ ඇමතිතුමා කොයි වෙලාවේත් බලන්නේ තමන්ගේ අමාත්‍යාංශය පාවිච්චි කරලා ඊළඟ වතාවේ කොහොමද පාර්ලිමේන්තුවට තේරී පත් වන්නේ කියන එකයි. අපට අනිවාර්යයෙන්ම විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයක් අවශ්‍යයි. විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයක් තිබුණාට, සංවරණ සහ තුලන ගෙන ඒමේ අවශ්‍යතාවක් තිබෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මෙතැනදී තවත් තර්කයක් විපක්ෂයෙන් ගොඩ නඟලා තිබෙනවා. ඒ, ස්වාධීන කොමිෂන් සභා පිළිබඳවයි. දැන් අපේ රටට ඇත්තටම අවශ්‍ය වන්නේ ස්වාධීන කොමිෂන් සභාද, නැත්නම් ස්වාධීන ආයතනද? ස්වාධීන කොමිෂන් සභා හොඳයි. නමුත් ඊට වඩා ස්වාධීන ආයතන අපට අවශ්‍යයි කියලා මම විශ්වාස කරනවා. අපට අවශ්‍ය වන්නේ ස්වාධීන පොලිස් කොමිසමක්ද, එහෙම නැත්නම් ස්වාධීන පොලිසියක්ද? අපි ඒ ගැන මෙතැනදී ප්‍රශ්න කරන්න වුවමනාවක් තිබෙනවා.

මම විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව අනිවාර්යයෙන්ම ඡන්දය දෙනවා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබුණු ගැටලු ප්‍රමාණයක්, බල කේන්ද්‍ර තුනක් ඇති වෙනවා වාගේ තිබුණු ප්‍රශ්නය අපට මේ හරහා යම් කිසි විධියකට වෙනස් කර ගන්න පුළුවන් වෙලා තිබෙනවා. ඒ වාගේම අමතක නොකළ යුතු කරුණක් තිබෙනවා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී යැයි කියන දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ දී පාර්ලිමේන්තුවට හැකියාවක් තිබුණේ නැහැ, පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවන්න. පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවන්න නම් තුනෙන් දෙකේ බලයක් අවශ්‍ය වෙලා තිබුණා. මම දන්නේ නැහැ, ලෝකයේ වෙන කිසිම රටක ඒ වාගේ කොන්දේසියක් දාලා තිබෙනවාද කියලා.

ද්විත්ව පුරවැසිභාවය ගැනත් මෙතැන සිටින මන්ත්‍රීවරුන් කිහිපදෙනෙක් ප්‍රකාශ කළා. අපි දන්නවා, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට ඉස්සෙල්ලා ද්විත්ව පුරවැසිභාවයක් තිබෙන පුද්ගලයන්ට පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන්න පුළුවන්කමක් තිබුණු බව. ද්විත්ව පුරවැසිභාවය තිබෙන කෙනෙකුට වුණත් අග්‍රහිනිශ්චයකාරවරයකු හැටියට පත් වෙන්න පුළුවන්. නමුත් බහුතරයක් රටවල් දිහා බැලුවාම, ද්විත්ව පුරවැසිභාවය තිබෙන කෙනෙක් පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන එක එවරම හොඳ දෙයක් නොවෙයි. රටේ සියලුදෙනාම එය යම් කිසි මට්ටමකට පිළිගෙන තිබෙනවා. ඒ නිසා, අනිවාර්යයෙන්ම මේ ද්විත්ව පුරවැසිභාවය ඉවත් කරන්න ඕනෑ කියලා මම විශ්වාස කරනවා. මම මේක පුද්ගලයන් ඉලක්ක කරලා කියන දෙයක් නොවෙයි. මේක මේ රට ගැන හිතලා කියන දෙයක්.

ගරු මූලාසනාරුඩ් මන්ත්‍රීතුමා
(*மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்*)
(The Hon. Presiding Member)

Hon. State Minister, your time is up. Please wind up now.

ගරු තාරක බාලසුරිය මහතා
(*மாண்புமிகு தரக்க பாலசுரிய*)
(The Hon. Tharaka Balasuriya)

අනෙක් කාරණය, ජනාධිපතිතුමා අගමැතිතුමාගේ උපදෙස් මත කැබිනට් මණ්ඩලය පත් කරන්න ඕනෑ කියලා තිබෙනවා. මට කලින් කථා කළ මන්ත්‍රීවරයෙක් කීව්වා, මේ පනත් කෙටුම්පතේ ජනාධිපතිවරයාට, ඇමති කෙනෙක් ඉවත් කරන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා කියලා. ඒකේ තිබෙන වැරද්ද මොකක්ද? අපේ ඉරාන් වික්‍රමරත්න මන්ත්‍රීතුමාද කොහේද කීව්වා, ජනාධිපති කෙනෙක් ඉන්න ඕනෑ CEO කෙනෙක් හැටියට කියලා. CEO කෙනෙකුට තමන්ට පහළින් සිටින කෙනෙකු ඉවත් කරන්න බැරි නම්, ඒ ධුරයෙන් කිසිම එලක් නැහැ.

ගරු මූලාසනාරුඩ් මන්ත්‍රීතුමා
(*மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்*)
(The Hon. Presiding Member)

We are running out of time, Hon. State Minister.

ගරු තාරක බාලසුරිය මහතා
(*மாண்புமிகு தரக்க பாலசுரிய*)
(The Hon. Tharaka Balasuriya)

ඒ නිසා මේක හොඳ පනත් කෙටුම්පතක් කියලා මම හිතනවා. මේ පනත් කෙටුම්පත අංග සම්පූර්ණ නැති වුණාට, එයට සහයෝගය දෙන්න අපි සියලුදෙනාට වගකීමක් තිබෙනවා.

බොහොම ස්තූතියි.

ගරු මූලාසනාරුඩ් මන්ත්‍රීතුමා
(*மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்*)
(The Hon. Presiding Member)

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මැතිතුමා.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(*மாண்புமிகு வாசுதேவ நானாயக்கார*)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)

මූලාසනාරුඩ් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට ස්තූතියි. නමුත් මට තිබෙන්නේ විනාඩි කීයක්ද?

ගරු මූලාසනාරුඩ් මන්ත්‍රීතුමා
(*மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்*)
(The Hon. Presiding Member)
You have got six-and-a-half minutes.

[4.08 p.m.]

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(*மாண்புமிகு வாசுதேவ நானாயக்கார*)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)

Within the six-and-a-half minutes, I can give you all only the headlines; I cannot make a speech.

So, my first headline is this. විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳව සුප්‍රීම් උසාවිය ලබා දීලා තිබෙන තීන්දුව ගැන මට විකක් පුදුමයි.

කෙසේ නමුත්, ඒ තීන්දුව ඇතුළත් වූ කළ මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතේ තිබෙන අනිකුත් ප්‍රතිපාදනත් එක්ක අපේ දැන් ඉන්න ජනාධිපතිතුමාට තවත් එක පියවරයි තිබෙන්නේ Führer වෙන්න. Führer කියන්නේ ජර්මනියේ හිටපු ඒ නායකයාට. ඒ නායකයා වෙන්න ජනාධිපතිතුමාට තව එක පියවරයි අඩු. ඒ ඇයි? අපි කවුරුත් දන්නවා, එතුමා වැඩ බලන අගමැති, වැඩ බලන ජනාධිපති සිට ජනාධිපති වුණු බව. ඊළඟට, එතුමා Führer. මේ බලතල ඔක්කෝම දැන් එතුමාට තියෙනවා නම්, ඊට පස්සේ ලැබෙන්නේ පරම බලය. මම එහෙම කියන්නේ ඇයි? ලබන අවුරුද්දේ මාර්තු මාසය වෙනකොට එතුමාට පුළුවන් පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හරින්න. එකකොට පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවනවාට බයේ ඉන්නා අය එතුමාට වැද වැටෙන්න ඕනෑ. මම ඒකයි කියන්නේ එතුමා ලබන අවුරුද්දේ මාර්තු මාසය වෙනකොට Führer බවට පත් වෙන්න හැම සුදුසුකමක්ම ලබනවා කියලා.

ඊළඟට මට ඉතා වැදගත් කාරණයක් කියන්න තියෙනවා. ඊයේ පැවැත්වූ රැස්වීමකදී කියලා තිබෙනවා, "මැතිවරණ කොමිෂමේ ඔය සභාපති ඉන්නතුරු අපට නම් ඡන්ද කල් දාන්න බැරි වෙනවා, ඒ හින්දා ඡන්ද කල්දාන්න පුළුවන් වෙන්න අපට ඕනෑ සභාපති කෙනෙක් මැතිවරණ කොමිෂමට දා ගන්න ඕනෑ, ඒකට අපි මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගන්න ඕනෑ" කියලා. එහෙම කියන්නේ ඇයි? විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතේ කියලා තිබෙනවා, තිබෙන ඔක්කෝම කොමිෂන් සභා විසිරී යනවා කියලා. ඊට පස්සේ අලුත් කොමිෂන් සභා පත් කරනවා.

මා ළඟ තිබෙනවා, 2022.08.12 දින "දි අයිලන්ඩ්" පුවත් පතට ජයම්පති වික්‍රමරත්න මහතා ලියූ ලිපියක්. මූලාසනාරුඩ් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ජයම්පති වික්‍රමරත්න මහතාගේ අදහස් එක්ක මම එතරම් එකඟ නොවුණත්, එතුමා ලියූ එම ලිපියේ මෙසේ සඳහන් වනවා:

" If the Speaker is partisan,....."

He cannot be otherwise.

".....the Government could ensure that all three CC members from outside are their own nominees. The Government, by virtue of its majority, would have no difficulty getting Parliamentary approval. The smaller parties would have no say in the nomination of these three persons."

[ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා]

So, many of us who have become independent of the SLPP will be disenfranchised in the ultimate choosing of the three members to the Constitutional Council.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ රැස්වීමේදී තවත් කියලා තියෙනවා, "අපිට ඕනෑ මිනිස්සු අපට පත් කර ගත හැකියි, අපට මේ සභාපතින් එක්ක ඡන්ද කල් දා ගන්න බැහැ. අනික් අතට අපට ඕනෑ මිනිස්සු පත් කර ගන්නත් පුළුවන්, මෝඩ වෙන්නේ නැතුව ඔයගොල්ලන් මේක සම්මත කරලා දෙන්න" කියලා. මේ, අපට ලැබුණු ආරංචි. මේක කිව්වේ කාටද කියන එක ඔබතුමන්ලා දන්නවා. "සම්මත කරලා දෙන්න, එතකොට මම අනික් හරිය කරලා දෙන්නම්" කියලා තමයි ඒ අවස්ථාවේ කිව්වේ. ඡන්දයක් එපා කියාගෙන ඉන්න අය ඔක්කෝම එතුමාගේ මේ කථාවට වහ වැටෙයිද කියලා මම නම් දන්නේ නැහැ.

නමුත්, තවත් බලපෑමක් මෙතැන තියෙනවා. තවත් බල කේන්ද්‍රයක් තියෙනවා. බල කේන්ද්‍රයක් නැහැයි කියලා තාරක බාලසූරිය මැතිතුමා කිව්වාට, බල කේන්ද්‍රය තියෙනවා. පාර්ලිමේන්තුවෙන් පිටත්, කැබිනට් මණ්ඩලයෙන් පිටත් තියෙනවා, බැසිල්ගේ බල කේන්ද්‍රය. අන්න ඒ බල කේන්ද්‍රයෙන් කියනවා, විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට ඡන්දය දෙන්න එපා කියලා. "ඔය පනත් කෙටුම්පතට ඡන්දය දෙන්න එපා, ඒක මගේ අයිතිය නැති කරන සංශෝධනයක්" කියලා ඒ බල කේන්ද්‍රය කියනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දැන් මම ඉන්නේ ටිකක් අමාරු තැනක. ද්විත්ව පුරවැසිභාවය තියෙන කෙනෙකුට මේ පාර්ලිමේන්තුවට එන්න දීලා තිබුණු ඒ වහල් නීතියේ අවසානය දකින්න බොහෝ කැමැති කෙනෙකු තමයි මම. ඒ පිළිබඳ ආශාවෙන් මම බලාගෙන ඉන්නවා. විජයදාස රාජපක්ෂ ගරු ඇමතිතුමා කිව්වා වාගේ ගෝඨාභය රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා ගෙනාපු විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ හයානක ලක්ෂණ තිබුණා; ඒවා අයිති කර ගන්නා. අපට බැරි වුණේ මෙන්න මේ ද්විත්ව පුරවැසිභාවයේ ප්‍රශ්නය බේරා ගන්නයි. අන්තිමට අලි සබරි මැතිතුමා අධිකරණ ඇමති හැටියට නැඟිටලා කිව්වා, ගෝඨාභය ජනාධිපතිතුමා එතුමාට කිව්වා කියලා වහාම මේක ඊළඟට ගේන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේදී වෙනස් කරනවා කියලා. ඒක තමයි අපට දුන්න පොරොන්දුව. දැන් ඒක සිද්ධ වෙන එක ගැන සන්නේෂයක් මට තියෙනවා. ද්විත්ව පුරවැසිභාවය තිබෙන කෙනෙකුට මේ රටට තියෙන දේශ ප්‍රේමීත්වය ඒකමතිකව නැහැ. එවැනි කෙනෙකුට මේ පාර්ලිමේන්තුවට එන්න බැරිවීම ගැන මට බොහෝ සන්නේෂයි.

තාරක බාලසූරිය රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කිව්වාට ද්විත්ව පුරවැසිභාවය ඇතුව අග්‍රවිනිශ්චයකාරවරයෙක් වෙන්න පුළුවන් කියලා, මම හිතන විධියට ඒකත් ඉදිරි කාලයේදී මීට අනුරූපව වෙනස් කරන්න වෙනවා. ද්විත්ව පුරවැසිභාවයට ඉන්දියාවේ නම් කිසිම ඉඩක් නැහැ. ඒක මතක තියාගන්න ඕනෑ. ඉන්දියාව ජාතික නිදහස් අරගලයක් කළා. ඒකයි ඒ. එම නීතිය මේ රටේ ක්‍රියාත්මක කරන්න අපේ විජයදාස රාජපක්ෂ ඇමතිතුමා මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන ඒම ගැන මට ලොකු සතුටක් තිබෙනවා.

නමුත්, අනෙක් පැත්තෙන් මේ රාමුව තුළ ජනාධිපතිගේ බලය අඩු කරන්න බැහැ කියලා සුප්‍රිය උසාවිය අපට එවලා තිබෙන තීන්දුවත් එක්ක, මේ විසුරුවා හැරීමේ බලයත් එකතු වුණාට පස්සේ ජනාධිපතිතුමාගේ බලය පරම බලයක් වෙනවා. එහෙම නම්, එතැන ඉඳලා අපට මුහුණ දෙන්න වෙන්නේ එතුමාගේ

බලයටයි. අපි ඒකට ලැස්ති වෙමින් ඉන්නේ. අද වනකොට අපි ඔක්කෝම එකතු වෙලා ඡන්ද කල් දැමීමට විරුද්ධව ලේඛනයක් අත්සන් කළා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ ඡන්ද කල් දැමීම ගැන කථාව අවසන් කරන්න වුවමනා ක්‍රියාදාමයන් අපි ඉදිරියට ගෙන යන බව කියමින්, ඔබතුමා මට මීට වඩා වෙලාව නොදෙන නිසා මම නිහඬ වෙනවා.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(*மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்*)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු ඩී. විරසිංහ මන්ත්‍රීතුමා. [*සභා ගර්භය තුළ නැත.*]
ගරු උදයන කිරිඳිගොඩ මන්ත්‍රීතුමා.

[අ.හා. 4.15]

ගරු උදයන කිරිඳිගොඩ මහතා
(*மாண்புமிகு உதயன கிரிந்திகொடா*)
(The Hon. Udayana Kirindigoda)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ විසිඑක්වන සංශෝධනය වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කරලා තිබෙන විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්බන්ධයෙන් කථා කරන්න කාලය ලබා දුන්නට ඔබතුමාට ස්තූතියි. මට නියමිත කාලය කොපමණද කියන එක නම් ඔබතුමාට කියන්න අමතක වුණා.

ගරු මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(*மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்*)
(The Hon. Presiding Member)
Six-and-a-half minutes.

ගරු උදයන කිරිඳිගොඩ මහතා
(*மாண்புமிகு உதயன கிரிந்திகொடா*)
(The Hon. Udayana Kirindigoda)
Thank you.

විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පසුව මේ රටේ අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ස්ථාපිත කරයි කියලා අප සියලුදෙනාම බලාපොරොත්තු වුණා. ඒ සඳහා හිටපු ජනාධිපතිවරයා යම් කිසි වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරගෙන ගියත්, එය භූමියේ යථාර්ථයක් බවට පත් වුණේ නැහැ. ඒ එක්කම විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට වෙනසක් කරන්න ඕනෑ කියන මතවාදය රට තුළින් මතු වෙන්න ගත්තා. මම හිතන විධියට ඒ මතවාදය අනුව තමයි සමගි ජන බලවේගය විසිඑක්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළේ. ඊට පසු අපේ අධිකරණ අමාත්‍ය විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමා විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළා.

හැබැයි, මාස ගණනක් තිස්සේ බොහෝ වෙහෙසක් දරමින් ගත් ක්‍රියාමාර්ගයක් වුණාට මේක මට පෙනෙන්නේ, "කන්දක් විළි ලා කෙන්නක් වැදුවා" වාගේයි. මක්නිසාද මම එහෙම කියන්නේ? ජනතාවගේ බලාපොරොත්තුවක් තිබුණා, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය සම්බන්ධයෙන් යම් කිසි වෙනසක් සිදු විය යුතුයි කියලා. ජනතාව "Gota, go home!" කියලා එළියට බැස්සේ, ගෝඨාභය රාජපක්ෂ කියන චරිතයට එරෙහිව නොවෙයි. විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය තුළ, අවුරුදු හතළිස්හතරක කාල පරිච්ඡේදය තුළ මේ රටේ ජනතාව අත්වින්ද දේවල්, ජනතා අප්‍රසාදය ආදී සියල්ල කැටි කරගෙන තමයි ඒ "GotaGoHome" tagline එක මේ රටේ ක්‍රියාත්මක වුණේ. ඒ තුළින් තමයි ඇත්තටම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ වෙනසක්, විධායක බලතලවල වෙනසක් සිදු කළ යුතුයි කියන කතිකාවට මූලාරම්භය ලැබුණේ.

ඇත්තටම අපි සන්නේෂ වෙන් න ඕනෑ, ද්විත්ව පුරවැසියන්ට මේ රටේ ව්‍යවස්ථාදායකය නියෝජනය කරන්න අවස්ථාව ලබා නොදීමට ගෙන තිබෙන ක්‍රියාමාර්ගය සම්බන්ධයෙන්. හැබැයි, ඒ ක්‍රියාමාර්ගය තවදුරටත් ඉදිරියට යා යුතුයි කියලා මම විශ්වාස කරනවා. අපේ රාජ්‍ය තන්ත්‍රය, ඒ වාගේම කොමිෂන් සභා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව ආදී සියල්ලේම තනතුරුලාභීන් ද්විත්ව පුරවැසියන් නොවිය යුතුයි කියන තැනට අප යා යුතුයි. එහෙම නැති වුණොත්, මේ රටේ අනාගතයට යම් කිසි ගැටලුවක් - ප්‍රශ්නයක්- ඇති වෙන්න පුළුවන්. ඒ සම්බන්ධයෙන් අපට අතීත අත්දැකීම් ගොඩක් තිබෙනවා.

විසිදෙවන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කරලියට ඇවිල්ලා තිබෙන මේ අවස්ථාවේදී මම කියන්න ඕනෑ, විධායක ජනාධිපතිවරයාගේ බලතල කිසිදු ආකාරයකින් අවම වීමක් සිදු වෙලාත් නැහැ, ව්‍යවස්ථාදායකය සම්බන්ධයෙන් අප ගේන්න බලාපොරොත්තු වුණු වෙනස්කම් සිදු වෙලාත් නැහැ, ව්‍යවස්ථාදායකයේ බලය සුරක්ෂණය කිරීම සඳහා වූ ක්‍රියාමාර්ග අරගෙනත් නැහැ කියලා. නමුත්, "නිකම් ඉන්න මට අහලා ගියත් ඇති" කියන්නා හා සමානව යම් කිසි වෙනසක්, සංශෝධනයක් මේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට කරන්න මේ පනත් කෙටුම්පත තුළින් කටයුතු කරලා තිබෙනවා.

ඒ තුළින් අපට අවශ්‍ය කාරණය ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා. හැබැයි, ශ්‍රී ලංකා පොදුජන පෙරමුණ තුළ ඉඳලා ස්වාධීන වෙච්ච නිදහස් කණ්ඩායම විධියට මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට අපේ සහාය ලබා දෙන්න අපි තීරණය කරලා තිබෙනවා. ඒ හා සමානවම කියන්නට ඕනෑ, මේ සභාවේ කතා කරපු බොහෝ කථාවලින් අපිට දකින්න ලැබුණේ අතීතයේ දී ඡන්දය පාවිච්චි කරපු විධියේ ආදිතව බව. මූලාසනාරූපී ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද අපි පාවිච්චි කරන ඡන්දයත්, හෙට දවසේ පාරාවළුල්ලක් වෙයි ද, මේ පාවිච්චි කරන ඡන්දයේ සුපිරිසිදු බව සුරැකෙයි ද කියන එක පිළිබඳ කුතුසක් අප හදවත් තුළ තිබෙනවා. ඒ වාගේම, මේ සංශෝධනයට කාරක සභා අවස්ථාවේ ගෙන එන්නා වූ සංශෝධනවලදී ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ලබා දුන් තෙතික සීමා තුළ ඒ කටයුතු කරයි කියලා අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ අනුව මෙම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ජයග්‍රහණය කිරීම සඳහා අපේ දායකත්වය ලබා දීමට අපි සූදානම්. හැබැයි, අවුරුදු 44ක් තිස්සේ විසි වනාවකට අධික වාර ගණනක් සංශෝධනය වෙච්ච මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තුළ තවදුරටත් අපි ඉන්නවා ද කියන එක අපි මේ අවස්ථාවේ හිතන්න ඕනෑ. අපේ රටට අවශ්‍ය, ජාති, කුල, ආගම් හේද යන මේ සියල්ලම පසෙක දාලා සැමටම සාධාරණත්වය ඇති කරන්නට පුළුවන් අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් බව මගේ අදහසයි.

මූලාසනාරූපී ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් මේ රටේ ඉතිහාසය ගැන මතක් කළා. යහ පාලන ආණ්ඩු සමයේ මේ රට පුරා යමින් අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සකස් කරන්න උත්සාහ කළා. ඒ වාගේම, හිටපු ජනාධිපති ගරු ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මැතිතුමාත් අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙන ඒම සඳහා කටයුතු සූදානම් කළා. ඒ සඳහා අවශ්‍ය මූලික කටයුතු සියල්ල සූදානම් කරලා, අවශ්‍ය තොරතුරු කැටි කරගෙන සිටින නිසා වැඩි කාලයක් නොගොස් නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙන ඒම සඳහා අවශ්‍ය කටයුතු කරන්නට අපේ අහිතව අධිකරණ අමාත්‍යවරයාට හැකියාව හා ශක්තිය ලැබෙයි කියලා විශ්වාස කරනවා. මොකද, එතුමන් තුළ ඒ සඳහා කැපවීමක් සහ උත්සාහයක් තිබෙන බව අපි දන්නවා. එතුමාත් එක්ක අපි ඒ ගැන සාකච්ඡා කරලා තිබෙනවා.

පුද්ගලයන්ගේ අවශ්‍යතා අනුව, දේශපාලන පක්ෂවල අවශ්‍යතා අනුව මේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන සිදු

වෙන එක, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ගෙන එන එක අපි නවත්වන්නට ඕනෑ. මේක රටේ ජනතාවගේ අවශ්‍යතාව වාගේම, මේ රටේ හෙට දවසේ ඉපදෙන්න ඉන්න දරුවන්ගේ අනාගතය සුරක්ෂිත කිරීම සඳහා වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් මිස, පක්ෂ සුරක්ෂිත කිරීමටවත්, නායකයන් ආරක්ෂා කිරීමටවත් වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් නොවිය යුතුයි කියලා මා විශ්වාස කරනවා. අපි හැම දාම මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ දැක්කේ මෙවන් සංශෝධන ගෙනෙනකොට ආණ්ඩු පක්ෂයේ විශාල ප්‍රමෝදයක්. හැබැයි, අපට අද ඒක දකින්නට නැහැ. අද මේ විවාදය පවතින අවස්ථාවේ ආණ්ඩු පක්ෂයට කලීකයන් නැහැ. මම දන්නේ නැහැ, හෙට මේ ගරු සභාවේ මොකක්ද වෙන්න යන්නේ කියලා. හැබැයි, සාධනීය වෙනසක් රට තුළ වෙනවා නම්, රටේ ජනතාව බලාපොරොත්තු වෙච්ච වෙනසක් සිදු කරන්න සූදානම් නම්, ඒ සඳහා ඒකරාශීව එක්සත්ව, එක්සිත්ව අත්වැල් බැඳගෙන මෙම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ජයග්‍රහණය කළ යුතුයි කියන තැන අපි ඉන්නවා. අද අපි මේ තීන්දුව ගත්තේ නැත්නම්, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව අපගේ ඡන්දය ප්‍රකාශ නොකළහොත් හෙට අනිද්දා වෙනකොට මේ රටේ ජනතාව අප කෙරෙහි තිබූ විශ්වාසය බිඳ වැටෙනවා නො අනුමානයයි. ඒ නිසා මම ස්වාධීන කණ්ඩායමේ මන්ත්‍රීවරයකු විධියට නැවතත් අවධාරණය කරන්න කැමතියි, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ මතයට අනුව, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ නියෝගයට අනුව කටයුතු කරන්නේ නම්, අපගේ ශක්තිය මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව ලබා දෙන බව. ඒ බව කියමින් මා නිහඬ වනවා.

බොහොම ස්තූතියි.

ගරු මූලාසනාරූපී මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු වීරසුමන වීරසිංහ මහතා.

[අ.හා. 4.23]

ගරු වීරසුමන වීරසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு வீரசுமன வீரசிங்கம்)
(The Hon. Weerasumana Weerasinghe)
බොහොම ස්තූතියි, මූලාසනාරූපී ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

1978දී ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා ගෙනාපු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අපි දැන් 22වෙනි පැලැස්තරයත් දාන්න සූදානම් වෙලා ඉන්න වෙලාව. මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන මේ සමාජයේ කතිකා ගණනාවක් නිර්මාණය වුණා. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කඩිමුඩියේ අභිමතයෙන් ගෙනා ව්‍යවස්ථාවක්; ජනවරම මංකොල්ල කාලා ගෙනාපු ව්‍යවස්ථාවක්. සරල බහුතර ඡන්ද ක්‍රමයෙන් පත් වෙච්ච පාර්ලිමේන්තුව ඒ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනැල්ලා, මේ රට විධායක බලයක් සඳහා ගමන් කරවමින් මේ රටේ ජන සමාජයම බරපතළ අර්බුදයකට, බේදවාචකයකට පත් කළා. ඒ තුළ ගෙනාපු විවෘත ආර්ථිකයත්, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයත් මේ රට දැවැන්ත අර්බුදයකට පත් කරන්න දැවැන්ත ලෙස හේතු වුණාය කියන කාරණාව තමයි පසු ගිය 44 වසර පුරා ඉතිහාසය කියවනකොට අපට පෙනෙන්න තිබෙන්නේ.

1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කියන්නේ, ඇමෙරිකානු ව්‍යවස්ථාවේ, ප්‍රංශ ව්‍යවස්ථාවේ, එංගලන්ත ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙන කරුණු එකතු කරපු, විධායක බලයත් එකතු කරපු ව්‍යවස්ථාවක්. මේ ගෙනෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මගින් ඒකට පැලැස්තර 21ක් දැමීමත් ජනතාවගේ ඕනෑකම් සම්පූර්ණයෙන් ම ඉෂ්ට කරන සංශෝධනයක් බවට මේ සංශෝධනය පත් වෙච්ච

[ගරු විරසුමන විරසිංභ මහතා]

කියලා අපි විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. විශේෂයෙන් විධායක ජනාධිපති ධුරයේ තිබෙන බලතල අහෝසි කරන්නට මිනිසුන්ට තිබෙන ඕනෑකම මේ තුළින් ඉෂ්ට නොවන බව පැහැදිලිව කියන්න ඕනෑ.

හැබැයි, අපි මේ මොහොතේ වර්තමාන අධිකරණ අමාත්‍ය ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමාට අපේ ස්තුතිය පුද කරනවා. මොකද, එතුමා ස්වාධීන මන්ත්‍රීවරයකු විධියට අපේ කණ්ඩායමේ ඉන්න වෙලාවේ, එතුමා ගත්ත උත්සාහයක ප්‍රතිඵලයක් විධියට තමයි අධිකරණ ඇමතිවරයා විධියට අද එතුමා මේ පනත් කෙටුම්පත මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළේ. මම දන්නේ නැහැ, හෙට මේක සම්මත වෙයිද, නැද්ද, මොකක්ද වෙන්නේ කියන කාරණාව. හැබැයි, මේ පනත් කෙටුම්පත පාර්ලිමේන්තුවේ විවාදයට ගන්නා තත්වයට ගෙනෙන්නේ ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ මහත්සිය හා ඕනෑකම නිසායි. එතුමා අධිකරණ ඇමති නොවුණා නම්, සහතික වශයෙන්ම මේ විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනෙන්නේ නැහැ, මේකටත් කපුටා කොටනවා සත්තයි. ඒ දේ නොවී අද මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන ඒම පිළිබඳව අපේ ගෞරවනීය ස්තුතිය එතුමාට පුද කරනවා.

රීළඟ කාරණාව තමයි, මේකට අපි කැමැති වෙන්න ප්‍රධාන ම හේතුව. අපි විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව අත ඉස්සුවා. මගේ දේශපාලන ජීවිතය අවුරුදු 27ක්. මගේ පක්ෂ දේශපාලනයත් අවුරුදු 27ක්. ක්‍රියාකාරී දේශපාලනයක් විධියට, පූර්ණකාලීන දේශපාලනයක් විධියට මගේ දේශපාලනයේදී විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව අත උස්සපු එක තමයි මම කරපු ලොකුම දේශපාලන අත්වැරද්ද. ඒ විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව අත උස්සපු නිසා ජන සමාජයෙන් අපට ලොකු විරෝධයක් එල්ල වුණා. විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව අත උස්සපු නිසා පසුගිය කාලයේ ඇති වුණු සිදුවීම්වලට අපිත් වග කියන්න ඕනෑ කියලා සමාජයේ බරපතල විවේචනයක් තිබෙනවා. හෘදය සාක්ෂියට එකඟව හෙට මේ විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව ඡන්දය දීලා ඒ සිදු වුණු වැරද්ද නිවැරදි කර ගන්න අවස්ථාවක් අපට තීර්මාණය වෙනවා කියා අපි හිතනවා. අපි විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට ඡන්දය දුන්නේ ඇයි කියලා මේ ගරු සභාවේදී ගරු මුජිබුර් රහුමාන් මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රශ්න කරනකොට ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමාත්, ගරු වාසුදේව නානායකකාර මැතිතුමාත් පැහැදිලිව සඳහන් කළා, අපි විස්සට ඡන්දය දුන්නේ නිකම්ම නිකම්ම නොවෙයි කියලා. එදා ආණ්ඩුව පළමුවෙනි මාසයේදීම ගෙනාපු විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට ආණ්ඩුව තුළ හිඳිමින් ඊට විරුද්ධව කළ හැකි හැම මැදිහත්වීමක් ම කරලා එහි අහිතකර අංශ වෙනස් කරන්න අපි කටයුතු කළා. ඒ නිසා අපි ඉදිරිපත් කරපු යෝජනා දහයෙන් නවයක් පිළිගත්තා. ඒ වාගේම හිටපු ජනාධිපතිතුමා අපට පොරොන්දු වුණා, ද්විත්ව පුරවැසිභාවය කියන කාරණාව නියත වශයෙන් ම එතුමාගේ දෙවැනි පදවි ප්‍රාප්තිය වෙනකොට -ඒ කියන්නේ 2021 නොවැම්බර් මාසය වෙනකොට- අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙනත් අහෝසි කරනවා කියලා. ඒ විතරක් නොවෙයි, හිටපු අධිකරණ විෂය භාර අමාත්‍ය ගරු අලි සබ්බි මැතිතුමා ඒක මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සඳහන් කළා. ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමා කිව්වා වාගේම, විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සිදු කළ අවස්ථාවේ ගරු අලි සබ්බි මැතිතුමා සිදු කළ පිළිතුරු කථාවේදී 2022 ඔක්තෝබර් 22 වැනි දින හැන්සාඩ් වාර්තාවේ නිරු අංක 1775හි මෙසේ සඳහන් කරනවා.

"කෙසේ වෙතත්, මේ පිළිබඳ විශාල කතිකාවක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. වැදගත් ආණ්ඩුවක් හැටියට, ජනතාවගේ මතයට කන් දෙන ආණ්ඩුවක් හැටියට අපේ ආණ්ඩුවේ පක්ෂ නායකයන් පිරිසක් ඊයේ ජනාධිපතිතුමා හමු වී ද්විත්ව පුරවැසියන්ට ජනාධිපතිවරණයට හා මහ මැතිවරණයට තරඟ කිරීමට අවස්ථාව විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හරහා යළි ලබා දීම පිළිබඳ සාකච්ඡා කර තිබෙනවා."

අපි කරපු ඉල්ලීමට එතුමා දක්වපු ප්‍රතිචාරය එදා හැන්සාඩ් වාර්තාවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

"නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව දැනටමත් කෙටුම්පත් කරමින් තිබෙන අතර එය වසරක් ඇතුළතදී සම්මත කරගැනීමට කටයුතු කරන බව ජනාධිපතිවරයා ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. අපි මේ රටට නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙනෙනවා. මෙය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් විතරයි. අපි හැමෝම පිළිගන්නවා, මුළු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවම වෙනස් විය යුතුයි කියලා. අපි දැනටමත් අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හඳුන්වන ජනාධිපති නීතිඥ රොමේෂ් ද සිල්වා මහතාගේ නායකත්වයෙන් යුතුව තවත් ජනාධිපති නීතිඥවරුන් කීපදෙනෙකු ද ඇතුළත්ව 9දෙනෙකුගෙන් සමන්විත විද්වත් කමිටුවක් පත් කර තිබෙනවා."

එදා වෙච්ච පොරොන්දුව 2021 නොවැම්බර් මාසයේ ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ ආණ්ඩුව ඉෂ්ට කළා නම්, අදටත් මේ රටේ ජනාධිපතිවරයා ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මැතිතුමා වෙන්න ඉඩ තිබුණා. එහෙම නම්, මේ රටේ ජන සමාජය මේ තරම් බෙදුණිය තත්වයකට තල්ලු නොවෙන්න තිබුණා. මේ කාරණා නිසා තමයි අපි විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව ඡන්දය දුන්නේ. ඒ කෙසේ වෙතත්, අද නිසැක වශයෙන් ම එදා සිදු වුණු දේ නිවැරදි කර ගන්න මේ විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් අපට අවස්ථාවක් ලැබෙමින් තිබෙනවා.

අනෙක් පසින් බැලුවාම මේ සංශෝධනය ගෙනෙන්නේ අභමිඛයක් විධියට නොවෙයි. මේ සංශෝධනයට පෙළ ගැසුණේ මේ ජන සමාජයේ දහස් ගණනක්, ලක්ෂ ගණනක් මිනිස්සු පාරට බැහැලා අරගළයක් කළ නිසායි. ඒ අරගළයට ප්‍රධාන වුණු කාරණා දෙකක් තිබෙනවා, මූලාසනාරුඬ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. ඔබතුමාත් දන්නා පරිදි එක් කාරණාවක් තමයි, මේ ආර්ථික අර්බුදය විසඳීම සඳහා ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණ ඉල්ලීම. දෙවැනි කාරණාව තමයි, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිසංස්කරණ තුළින් මේ system එක වෙනස් කරන්න කියන කාරණාව. මේක ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණ හා සමානවම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිසංස්කරණත් අවශ්‍ය මොහොතක්. ඒ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිසංස්කරණ සියයට සියයක් මේ විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් ඉෂ්ට නොවුණා වුණත්, මේ තුළින් මේ ප්‍රමාණයක් ඉෂ්ට වෙනවා. ඒක නිසා ජන මනස තේරුම් නොගෙන, ජන සමාජයේ ඕනෑකම තේරුම් නොගෙන කවරෙකු හෝ මේ විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට විරුද්ධ වෙනවා නම්, ඒක මේ ජන සමාජයට පස්ස පැත්ත හැරවීමක් බව මා සඳහන් කරනවා.

මේ විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත සම්මත කරලා විතරක් මේ රටේ ප්‍රශ්න විසඳන්න පුළුවන්ද? ඒ නිසා අපි ආණ්ඩුවෙන් සහ අධිකරණ අමාත්‍ය ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමාගෙන් මම ගෞරවයෙන් කාරණා දෙකක් ඉල්ලනවා. එක, අපට පූර්ණ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණයක් අවශ්‍යයි. මොකද, අවුරුදු 44ක් තිස්සේ පැලැස්තර දාලා තිබෙන මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් මේ රටේ මිනිසුන්ගේ ඕනෑකම් ඉෂ්ට වෙන්නේ නැහැ.

එදා 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ගෙනෙන වෙලාවේ ආචාර්ය ඇන්.ආම්. පෙරේරා මැතිතුමා සඳහන් කළා, මේ තරම් බලතල ප්‍රමාණයක් දුන්නොත්, ඕනෑම කෙනෙක් පිස්සෙක් වෙන්න පුළුවන් කියලා. 1978 ඉඳලා බිහි වුණු හැම විධායක ජනාධිපතිවරයෙකුගේම දේශපාලන ජීවිතයේ අවසානය සිද්ධ වුණේ එතරම් ශුභදායී ආකාරයට නොවෙයි. අඩු වැඩි වශයෙන් ඒ

හැම කෙනෙකුගේම දේශපාලන ජීවිතයට අත්වැනිය ශෝචනීය අවසානයක්. ඒ ශෝචනීය අවසානය මේ රටේ ජන සමාජය සම්පූර්ණයෙන්ම අර්බුදයකට ගෙනයන්න හේතු වූණය කියන කාරණාව තමයි 44 වසරක දේශපාලන ඉතිහාසය තුළ අපට පෙනෙන්න තිබෙන්නේ. ඒ නිසා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණයක් පැහැදිලි වශයෙන්ම අවශ්‍යයි.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා ජනාධිපතිවරයා වෙලා සිටින්නේ අරගලයේ ප්‍රතිඵලයක් විධියටයි. ඒක අහම්බයක් නොවෙයි. ඒ අරගලය නිසා තමයි එතුමාට අගමැතිවරයා බවට පත් වෙන්න පුළුවන්කම ලැබුණේ. එතුමා එතුමාගේ සටන් පායිය වෙනස් කළේ නැහැ. ඒක තමයි "ගෝඨා ගෝ හෝමි" කියන සටන් පායිය. එතුමා අගමැතිවරයා විධියටත් කටයුතු කළා. අරගලය නිසා තමයි එතුමා අනුප්‍රාප්තික ජනාධිපතිවරයා බවට පත් වුණේ. ඒ නිසා අටවන විධායක ජනාධිපති රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමාගෙන් අපි ගෞරවයෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා. එතුමා සැබෑ ලෙසම ජන සමාජය තේරුම් ගන්නා පුද්ගලයෙක් නම්, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත්, අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සඳහා වන ගමනත් ක්‍රියාත්මක කරන්න ඕනෑ. එහෙම නැති වුණොත් එතුමා "අටවන විධායක ජනාධිපතිවරයා" ලෙස හඳුන්වන්නේ නැතුව, "නෙළුම් මාවත විසින් අට වන ලද විධායක ජනාධිපතිවරයා" බවට මේ ජන සමාජයේ හංවඩු ගැහෙනවා. ඒක නිසා නෙළුම් මාවත විසින් අට වන ලද ජනාධිපතිවරයා බවට පත් නොවී මේ ජන සමාජයේ හද ගැස්ම තේරුම් අරගෙන අලුත් ගමනක් යන්න කියන කාරණාව එතුමාට සිහිපත් කරනවා.

අවසාන වශයෙන් මා විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්බන්ධයෙන් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් 225 දෙනාගෙන් ගෞරවයෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා. විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය දෙවැනිවර කියවන අද දවසේ දෙයියන්ගේ නාමයෙන් එකට එකතු වෙලා ඒකට පක්ෂව අත ඔසවන්න, බෙදීමක් ඇති කර ගන්න එපා. එළියේ ජන සමාජය එකතු වෙලා අපි 225දෙනාටම ගහන වෙලාවේ මේ කාරණාව -මේ අවම එකඟතා- සම්බන්ධයෙන්වත් අපි 225 දෙනාම එකට එකතු වෙලා අත ඔසවා මෙම පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගැනීම සඳහා සහයෝගය ලබා දෙන්න කියන ඉල්ලීම මා කරනවා. ඒ වාගේම ඉතිහාසයේ සිට අපි හැම මොහොතේම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය වෙනුවෙන් ලබා දුන් සහයෝගය හා සමානවම මේ කටයුත්ත සඳහාත් අපේ සහයෝගය ලබා දෙනවාය කියන කාරණාව සිහිපත් කරමින් අධිකරණ ඇමතිතුමාට විශේෂයෙන් ස්තූතිවන්ත වෙනවා. මොකද, එතුමාගේ ශක්තිය නොවුණා නම් අද මේ විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ප්‍රස්සක් බවට පත් වෙන්න ඉඩ තිබුණා.

මූලාසනාරුඪ් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මට මේ කාලය ලබා දීම ගැන ඔබතුමාට බොහොම ස්තූතියි.

ගරු මූලාසනාරුඪ් මන්ත්‍රීතුමා
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ගරු විජිත බේරුගොඩ රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා.

[අ.හා. 4.31]

ගරු විජිත බේරුගොඩ මහතා (පිරිවෙන් අධ්‍යාපන රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு விஜித பேருகொட - பிரிவேனாக் கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. Vijitha Berugoda - State Minister of Piriven Education)

මූලාසනාරුඪ් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අධිකරණ අමාත්‍ය ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමා විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත අද දින දෙවැනිවර කියවා සම්මත

කර ගැනීම සඳහා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එතුමා අද උදේ මේ සම්බන්ධයෙන් ඉතා ඵලදායී අදහස් රාශියක් ඉදිරිපත් කළා. විසිදෙවන වතාව කිව්වාට, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මේ සංශෝධනය වන්නේ විසිඑක්වන වතාවට බව අපි දන්නවා.

රටක ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කියන්නේ ජනතා පරමාධිපත්‍ය තහවුරු වන මූලික නීති සංග්‍රහයයි. රටේ මූලික නීතිය තමයි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කියන්නේ. ඕනෑම රටක් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට මුල්තැන දෙනවා නම් පරමාධිපත්‍ය බලය තිබෙන්නේ ජනතාවට. ඒ පරමාධිපත්‍ය බලය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා මේ රටේ ප්‍රධාන ආයතන තුනක් තිබෙනවා. ඒ තමයි අධිකරණය, ව්‍යවස්ථාදායකය සහ විධායකය. මේ ආයතන තුන හරහා තමයි ජනතාවගේ පරමාධිපත්‍ය ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ. ඒ නිසා ජනතාව තමයි උත්තරීතර. ඒ ජනතාවගේ යහපත වෙනුවෙන්, මේ රටේ යහපත වෙනුවෙන් තමයි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තිබෙන්නේ.

අද සිදුවන්නේ මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ විසිඑක්වන සංශෝධනයයි. ඒ කියන්නේ මේ වෙනකොට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව විසි වතාවක් සංශෝධනය වෙලා තිබෙනවා. ඕනෑම ව්‍යවස්ථාවක්, ඕනෑම නීතියක්, ඕනෑම ප්‍රතිපත්තියක් රටේ ජනතාවගේ යහපත වෙනුවෙන්, රටේ ජනතාවගේ අවශ්‍යතා වෙනුවෙන් සංශෝධනය වෙන්න ඕනෑ. හැබැයි, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය වුණේ එහෙම ද?

1978දී ජේ.ආර්. ජයවර්ධන හිටපු ජනාධිපතිතුමා විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය සහිත මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්මත කර ගත්තා. 1994 වෙනකොට මම හිතන විධියට මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව 16 වතාවක් සංශෝධනය වුණා. රටේ ඇදිරි නීතිය දමාගෙන සමහර සංශෝධන සිදු කළා. පළාත් සභාවලට බලය ලබා දීම සඳහා, බලය විමධාගත කිරීම සඳහා දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කළා. වර්තමානය වෙනකොට විසි වතාවක් සංශෝධනය වෙලා තිබෙන මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට විසිඑක්වන සංශෝධනය ඉදිරිපත් වුණත්, එය පාර්ලිමේන්තුවෙන් සම්මත නොවුණු නිසා තමයි විසිදෙවන සංශෝධනය ඉදිරිපත් වුණේ. මේ කටයුත්ත සඳහා අපේ ගරු ආචාර්ය විජයදාස රාජපක්ෂ අධිකරණ අමාත්‍යතුමා මූලිකව මැදිහත් වුණා.

අපේ පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරුන් 225 දෙනෙක් සිටිනවා. ඒ සියලුදෙනාට අද දවසේ මේ සම්බන්ධව ඵලදායීව වාද-විවාද කරන්න අවස්ථාව තිබුණා; ඵලදායී අදහස් හා යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්න අවස්ථාව තිබුණා. හැබැයි, අපි දැක්කා, සමහර මන්ත්‍රීවරුන් වෛරය, ද්වේෂය ව්‍යුරමින් ජනතාව උසි ගත්වන, ඒ වාගේම ප්‍රචණ්ඩත්වයට පොලඹවන අදහස් මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ ප්‍රකාශ කළ බව. එහෙම කරලා අවසානයේ කිව්වේ මේ ව්‍යවස්ථාව සම්මත කරගන්න උදව් කරන්න කියන එක නොවෙයි, අරගලයට ජය වේවා කියලායි.

මේ සෑම දෙයක්ම අරගලයට යට කරන්න දෙන්න බැහැ. ශ්‍රී ලංකා පොදුජන පෙරමුණ විධියට අපි සුදානම් විශේෂයෙන්ම මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳව සාධනීයව, ශුභවාදීව කටයුතු කරන්න. යහ පාලන ආණ්ඩුව කාලයේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවා. ඒ අවස්ථාවේ හිටපු ජනාධිපතිතුමා සඳහන් කළේ, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත් එක්ක මැතිවරණ ක්‍රමයේ සංශෝධනයකුත් ඇති කරනවා කියලයි. වර්තමාන මැතිවරණ ක්‍රමය සම්බන්ධයෙන් බරපතල චෝදනා තිබෙන බව අපි දන්නවා. මේ මැතිවරණ ක්‍රමය නිසා විශාල මුදලක් වැය වෙනවා. වංචා දූෂණ සිද්ධ වෙනවා. රටේ සම්පත් නාස්ති වෙනවා. ඒ නිසාම වියදම් අඩු කරන, අපේක්ෂකයන්ට සහනයක් වන විධියට ආදර්ශවත් විධියට මැතිවරණ ක්‍රමයක් ගෙනෙන්නට අවශ්‍යයි.

[ගරු විජිත බෙරුගොඩ මහතා]

විශේෂයෙන්ම මතක් කරන්න ඕනෑ තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය නිර්දේශ කරලා තිබෙනවා, ජනමත විචාරණයකට යොමු කළ යුතු බවට දන්වා ඇති කොටස් සංශෝධනය කරලා තමයි මේ විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කරන්න ඕනෑ කියලා. කවුරු කොහොම කිව්වත් මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය දිහා බැලුවාම අපි දන්නවා, මේකේ සාධනීය කරුණු කාරණා තිබෙන බව. විශේෂයෙන්ම අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව, මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව, විගණන සේවා කොමිෂන් සභාව, ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාව, අල්ලස් හෝ දූෂණ චෝදනා විමර්ශන කොමිෂන් සභාව, ව්‍යවස්ථාදායක සභාව කියන ඒවා සාධනීය දේවල්. නමුත් යහ පාලන කාලයේ මේ කොමිෂන් සභාවලට පත් කරපු සභාපතිවරු ගැන යම් යම් චෝදනා, ඇඟිලි දිගු කිරීම් තිබුණු බව අපි දන්නවා. ඒ නිසා ඒවා පිළිබඳවත් පසු විපරමක් කර ගන්න පුළුවන් විධියට ස්වාධීන පුද්ගලයන් මේවායේ තනතුරුවලට පත් කරන්න ඕනෑ. නමුත් ස්වාධීන කියලා කෙනෙක් නැහැ. ඕනෑම කෙනෙක් තුළ දේශපාලන මතවාදයක් තිබෙනවා. සමහර විට ඒ දේශපාලන මතවාදය පුද්ගල බද්ධ සාධකයක් බවට පත්වෙලා සමහර තීන්දු තීරණ ගන්න වෙනවා. මේ සියලු කොමිෂන් සභා පිහිටුවීමෙන් පසුව, ඒවා තුළින් රටේ ජනතාවට සේවාවක් වෙන විධියට, රටේ ජනතාවගේ අවශ්‍යතා වෙනුවෙන් කටයුතු කිරීමට තමයි බලාපොරොත්තු වෙන්නේ. ඒ අතරින් විශේෂයෙන්ම රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව ශක්තිමත් කරන්නට ඕනෑ. ඒ තුළින් කාර්යක්ෂම සේවාවක් ජනතාවට ලබා දෙන්න ඕනෑ. මේ ආයතන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී විධියට ස්වාධීනව කටයුතු කරන්න ඕනෑ. මේක තමයි අපේ අරමුණ. මේ විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කර ගැනීම හරහා මේ අරමුණු සාක්ෂාත් කර ගන්න අපට පුළුවන් වෙයි කියලා අපි විශ්වාස කරනවා.

විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් මේ පිළිබඳ වටිනා අදහස් රාශියක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ වාගේම, චෝදනා ගණනාවකුත් ඉදිරිපත් කළා. මෙහිදී විශේෂයෙන්ම කියන්න ඕනෑ, ඒකාධිපති විධියට රට පාලනය කරපු රාජ්‍ය නායකයෝ හිටපු බව. ඒවා අපි දැක්කා. මහජන ඡන්දයෙන් තේරී පත් වෙච්ච මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් දින රහිත ඉල්ලා අස්වීමේ ලිපි අරගෙන සාක්කුවේ දාගෙන තමයි එදා ආණ්ඩුව පාලනය කළේ. එවැනි යුගයක් තිබුණා.

ඒ විතරක් නොවෙයි. විශේෂයෙන්ම මතක් කරන්නට ඕනෑ තවත් සිදුවීමක් තිබෙනවා. ඒ තමයි, 1983 මාර්තු මාසයේ 8වැනි දා ජාත්‍යන්තර කාන්තා දියේ හිටපු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරියක් වන විවියන් ගුණවර්ධන මැතිනිය කාන්තාවන් පිරිසක් පිරිවරාගෙන පෙළපාළියක් ගිය වෙලාවේ, ඒ පෙළපාළිය අවහිර කරපු පොලිස් ස්ථානාධිපතිවරයෙකුට විරුද්ධව එතුමිය මානව හිමිකම් කොමිෂමේ නඩුවක් දැමුණා. ඒ නඩුවේ තීන්දුව දුන්නේ ඒ පොලිස් ස්ථානාධිපතිවරයා වරදකරු බවට පත් කරලා, වන්දියකුත් ගෙවන්න කියලායි. හැබැයි, ඒ කාලයේ හිටපු රාජ්‍ය පාලකයෝ මොකක්ද කළේ? ඒ වන්දිය රජයෙන් ගෙවලා ඒ පොලිස් ස්ථානාධිපතිවරයාට උසස්වීමක් දුන්නා. ඒ වාගේම, ස්ත්‍රී දූෂණයකට වැරදිකාරයෙක් වුණු මැරයෙක් නිදොස්කොට නිදහස් කරලා, ඔහුට මුළු දිවයිනටම බලපාන විධියට සාමදාන විනිශ්චයකාර තනතුරකුත් දුන්නා. ඒ කාලයේ එවැනි පාලනයක් තිබුණා. ඒ නිසා අපි තවත් පාර්ශ්වයකට චෝදනා කරන්න කලින්, ඇඟිල්ල දිගු කරන්න කලින්, එහෙම කරනකොට නමුත් වෙනත්ඇඟිලි හතරක් දිගු වෙනවාය කියන එක කල්පනා කරන්න ඕනෑ. ඒ නිසා මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කර ගන්නත්, සියලුදෙනා දිරිමත් කරලා සියලුදෙනාගේ සහයෝගය ලබාගෙන මේ කටයුතු කරන්නත්, මේ වාගේ අවස්ථාවකදී අපි කවුරුත් අදහස් යෝජනා දෙන්න ඕනෑ. අද අපට

ඇත්තටම අවශ්‍ය වෙලා තිබෙන්නේ නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් බව මම විශේෂයෙන්ම මතක් කරන්නට ඕනෑ. ගෝඨාභය රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමාත් එකඟ වුණා අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හදන්න. අපේ වීරසුමන වීරසිංහ මන්ත්‍රීතුමාත්, තවත් මන්ත්‍රීවරු ගණනාවක්ම ඒ බව සඳහන් කළා. ඇත්තටම අපේ රටට නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් අවශ්‍ය වෙනවා. හිටපු ජනාධිපතිතුමා ඒ සඳහා රොමේෂ් ද සිල්වා ජනාධිපති නීතිඥතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් කමිටුවක් පත් කරලා කෙටුම්පතකුත් සකස් කළා. ඒ කෙටුම්පත ජනාධිපතිතුමාට බාර දුන්නා, නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සම්මත කර ගන්න. නමුත් ඒක ක්‍රියාත්මක කරන්න බැරි වුණා.

අපි දන්නවා, දැන් අපේ ආර්ථිකය කඩා වැටී තිබෙන බව. කොවිඩ් -19 වසංගතය, දේශපාලන අර්බුද ආදී ප්‍රශ්න ගණනාවක් මත මේ තත්ත්වය ඇති වුණා. ඒ නිසා ඒ සමහර දේවල් ක්‍රියාත්මක කර ගන්න බැරි වුණා. මූලාසනාරූස් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, රාජ්‍ය නායකයෙකුට විධායක බලතලත් අවශ්‍යයි. මොකද, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අනුව බලය විමධ්‍යගත කරනකොට, පළාත් සභා ක්‍රමය ආරම්භ කරනකොට, රටේ ඒකීයභාවය ආරක්ෂා කිරීම වෙනුවෙන් ජනාධිපතිතුමාගේ බලය අවශ්‍ය වනවා. ආණ්ඩුකාරතුමා හරහා ක්‍රියාත්මක වන්නේ, ඒ බලය. හැබැයි, අත්තනෝමතික විධියට බලය පාවිච්චි කරන්න තිබෙන අසීමිත බලතල ඉවත් කරන්න ඕනෑ. මේ සංශෝධන හරහා ජනාධිපතිතුමාගේ බලතල ප්‍රමාණයක් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට හිමි වනවා. ඒ වාගේම කොමිෂන් සභා ගණනාවකටම හිමි වනවා. ජනාධිපතිතුමාගේ බලතල මේ කොමිෂන් සභා හරහා ක්‍රියාත්මක වනවා. අනෙක් පැත්තෙන් ව්‍යවස්ථා සභාව හරහා ක්‍රියාත්මක වනවා.

හිටපු ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහතාගෙන් චෝදනාවක් තිබුණා, ව්‍යවස්ථා සභාව දේශපාලනීකරණය වුණා; කථානායකතුමාගේ බලයට එය නතු වුණා කියලා. එතුමා එහෙම සඳහන් කළා. ව්‍යවස්ථා සභාවට පත් වන පුද්ගලයෝ ස්වාධීනව කටයුතු කරන්න ඕනෑ. මේ රටේ ජනතාවගේ පරමාධිපත්‍ය බලය නියෝජනය කරන ව්‍යවස්ථා සභාවක් පත් කරන්නේ ඒ තුළින් සාධාරණයක් ඉෂ්ට කරන්නයි. ඒ තනතුරුවලට වියත්, උගත්, රට ගැන හිතන, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන හිතන, බොහොම ස්වාධීනව කටයුතු කරන පිරිසක් පත් කළ යුතු වනවා. ඒ අයගේ කාර්යභාරය පිළිබඳ සොයා බලන, ඒ පිළිබඳ පසු විපරම් කරන ක්‍රමයකුත් ඉතා අවශ්‍ය වනවාය කියන කාරණයන් මේ මොහොතේ සඳහන් කරන්න ඕනෑ.

අපි හෙට විසිදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කලා කියලා, වර්තමානයේ මේ රටේ පවතින ආර්ථික, සමාජයීය, සංස්කෘතික සහ දේශපාලන ගැටලුවලට විසඳුමක් එන්නේ නැහැ. ඒ බව අපි විශේෂයෙන් මතක් කරන්න ඕනෑ. මේ දේශපාලන අස්ථාවරත්වය සමාජයෙන් ඉවත් කරලා, මේ ආර්ථික අභියෝගවලට, ආර්ථික ප්‍රශ්නවලට, සමාජ අභියෝගවලට, සමාජ ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙන්න අවශ්‍යයි. වර්තමාන ජනාධිපතිතුමා ඒ අභියෝගය භාර ගන්නා. එතුමාට විවිධාකාරයෙන් චෝදනා කළත්, මේ අර්බුද අවස්ථාවේ එතුමා ඒ අභියෝගය භාර ගන්නා. එතුමාගේ පක්ෂයට හිමි වුණේ එක පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී මූරයයි. ඒ මන්ත්‍රී මූරයට එතුමා පත්වෙලා පාර්ලිමේන්තුවට ආවා. අවුරුද්දක් ප්‍රමාදවෙලා තමයි ඒත් ආවේ. ඇති වූ අර්බුද තත්ත්වය මත, අග්‍රාමාත්‍ය මූරය භාර ගන්නා ලෙසට විපක්ෂ නායකතුමා ඇතුළු සමහර අයට ආරාධනා කළත් ඒ අය ඒ තනතුර භාර ගන්න කොන්දේසි ඉදිරිපත් කළා. නමුත් එතුමා කොන්දේසි විරහිතව ඒ සඳහා ඉදිරිපත් වුණා. එහි ප්‍රතිඵලයක් විධියට වර්තමානය වනකොට එතුමා ජනාධිපති වශයෙන් පත්වෙලා තිබෙනවා. එතුමා මහජන ඡන්දයෙන් ජනාධිපතිවරයා

[சர்லீமேன்ஜெ இவரன் மலைய]

திரும்பவும் இந்தப் பாராளுமன்றத்திற்கு வரக்கூடாது என்பதற்காக dual citizenship பெற்றவர்கள் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட முடியாது என்ற சட்ட ஏற்பாட்டை நீங்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள். "நான்கரை ஆண்டு களுக்குள் பாராளுமன்றத்தைக் கலைக்க முடியாது" என்றிருந்த சட்ட ஏற்பாட்டை ஏன் நீங்கள் இருபதாவது திருத்தச் சட்டத்தினூடாக "இரண்டரை ஆண்டுகளுக்குள் பாராளுமன்றத்தைக் கலைக்க முடியாது" என்று மாற்றினீர்கள். 'நான்கரை ஆண்டுகள்' என்ற சட்ட ஏற்பாடு இருந்த அரசியலமைப்புக்கான பத்தொன்பதாவது திருத்தச் சட்டமூலத்துக்கு தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினராகிய நாங்கள் ஆதரவாக வாக்களித்தோம். ஏன் நீங்கள் நான்கரை ஆண்டுகளில் இரண்டு ஆண்டுகளைக் கழித்து, இரண்டரை ஆண்டுகளை அக்கால எல்லையை அரசியலமைப்புக்கான இருபதாவது திருத்தச் சட்டத்தில் மாற்றினீர்கள்? இந்த நாட்டின் ஆட்சிக் கதிரைக்கு வந்த ஒவ்வொரு சிங்களத் தலைவனும் தனக்கான அடையாளத்தை நிறுவுவதற்காக அல்லது தன்னை அரசியல் ரீதியாக நிலைநிறுத்திக் கொண்டவதற்காக சுய இலாபம் கருதி இவ்வாறான திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்தார்களே தவிர, நாட்டு மக்களின் நலனுக்காகக் கொண்டுவந்ததாக நான் அறியவில்லை.

கௌரவ நீதி அமைச்சர் அவர்களே, தற்போது நடைமுறையிலுள்ள அரசியல்யாப்பை உருவாக்குவதற்கு ஏ.ஜே. வில்சன் அவர்களும் காரணமாக இருந்தார். எனினும், அவர் பிற்காலத்தில், "நான் ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தனவுடன் சேர்ந்து செயற்பட்டதற்காக மனம் வருந்துகிறேன்" என்று "The Break-Up of Sri Lanka" என்ற புத்தகத்தில் பக்கம் பக்கமாக எழுதினார். அந்தப் புத்தகத்திலுள்ள விடயங்களை இந்த நாட்டிலுள்ள எந்தவொரு சிங்களத் தலைவரோ அல்லது புத்திஜீவியோ இதுவரை நிராகரிக்கவில்லை.

"வழக்கொன்றின் தீர்ப்பை எங்களுக்குச் சார்பாகப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமானால் அல்லது யாருடைய தலையிலேனும் குற்றத்தைப் போட வேண்டுமானால் நீதவானுக்கு car ஒன்றை வாங்கிக்கொடுத்தேனும் அவ்வழக்கின் தீர்ப்பைச் சாதமாகப் பெற்றுக் கொள்வோம்" என்று லலித் அத்துலத் முதலி அவர்கள் கூறியதாக ஏ.ஜே. வில்சன் அவர்கள் அந்தப் புத்தகத்தின் 6ஆவது அத்தியாயத்தில் எழுதியிருக்கிறார். அப்படியென்றால், இந்த நாட்டில் நீதியும் நியாயமும் எங்கே போயிருக்கிறது? எனக் கேட்கிறேன். இரண்டாம் குடியரசு யாப்பைக் கொண்டுவந்த ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன அவர்களும் இன்று உயிரோடு இல்லை; அதற்குப் பங்களிப்புச் செய்த ஏ.ஜே. வில்சன் அவர்களும் உயிரோடு இல்லை. வாழ்க்கையின் இறுதிக் கட்டத்திலிருந்த ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன அவர்களிடம், "இந்த நாட்டில் புரையோடிப்போயிருக்கின்ற இனப்பிரச்சினையை உங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் தீர்த்திருக்க முடியும். ஏனெனில், அப்போது உங்களுக்குப் பாராளுமன்றத்தில் அறுதிப் பெரும்பான்மை இருந்தது. அத்துடன், நீங்கள் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட சனாதிபதியாகவும் இருந்தீர்கள். இப்பொழுது, இந்த நாட்டிலுள்ள இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக நீங்கள் எதனைக் கருதுகிறீர்கள்?" என்று 1995ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதமளவில் "The Sunday Times" பத்திரிகையுடைய நிருபர் ஒருவர் அவரிடம் கேட்டதற்கு, "இலங்கையின் இனப் பிரச்சினைக்கு சமஷ்டி முறையிலான தீர்வுதான் பொருத்தமானது" எனக் கூறியதாக அந்தப் பத்திரிகை செய்தி வெளியிட்டிருந்தது. ஆகவே, தயவுசெய்து முதலில் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற மக்களுடைய மனங்களைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள்! அவர்களுடைய மனங்களில் என்ன இருக்கிறது என்பதைப் பாருங்கள்!

நீங்கள் பொருட்களுடைய விலைகளைக் குறைத்திருப்பதாகச் சில செய்திகள் வெளிவருகின்றன. மலையகத்தில் இருக்கின்ற எங்களுடைய அன்புக்குரிய சகோதரர்களின் ஒரு நாள் சம்பளம் எவ்வளவு? அவர்கள் தங்களுடைய நாட்சம்பளத்தை 600 ரூபாயிலிருந்து 1,000 ரூபாயாக அதிகரித்துத் தருமாறு எத்தனை வருடங்களாக கேட்கிறார்கள்? இலங்கையில் பரந்துவிரிந்த நிலப்பரப்பைக்கொண்ட மலையகப் பிரதேசத்தில் அம்மக்களுக்கு தலா 7 பேர்ச்சல் காணியைக் கொடுக்காது ஏமாற்றியிருப்பது இந்த நாடுதானே! சாதாரணமாக 5 பேரைக்கொண்ட ஒரு குடும்பம் ஒழுங்கான toilet ஒன்றையோ, kitchen ஒன்றையோ கட்டி வாழ முடியாதவாறு, கொழும்பிலுள்ள குடியிருப்புக் காணியைவிட மிகக் குறைந்தளவு இடப்பரப்பைக் கொடுத்து அந்த மக்களை ஏமாற்றியிருப்பதும் இந்த நாடுதானே! இது நாகரிகமற்ற செயற்பாடுதானே! நீங்கள் அவர்களுக்கு ஒவ்வோர் ஏக்கர் காணியை வழங்குங்கள்! அவர்கள் இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்தை நிமிர்த்துவார்கள். 200 ஆண்டுகளாக விவசாய உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற அந்த மக்களிடமுள்ள வினைத்திறன், விவசாய உற்பத்தி சம்பந்தமான ஆற்றலை இந்த நாடு பயன்படுத்த வேண்டுமென்றால், உங்களுடைய பொருளாதாரக் கட்டம் நீங்க வேண்டுமென்றால், அந்த மக்களுக்கு காணிகளைப் பகிர்ந்தளியுங்கள்! அதைச் செய்வதற்கு உங்களுடைய இனவாதம் விடாது; பெளத்த மதவாதம் விடாது. இவற்றையெல்லாம் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டுதானே, நீங்கள் அரசியலமைப்புக்கான திருத்தங்களைக் கொண்டுவருகிறீர்கள். அதாவது, சிலருடைய அரசியல் இருப்புக்காகவும் சிலரை அரசியலிலிருந்து ஒதுக்குவதற்காகவும்தானே நீங்கள் திருத்தங்களைக் கொண்டுவருகிறீர்கள். இது நாகரிகமுள்ள அரசாங்கத்திற்கோ அல்லது இந்த நாட்டில் நிலையானதோர் ஆட்சியை ஏற்படுத்துவதற்கோ பொருத்தமானதாக அமையாது.

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, இந்த நாட்டில் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்படுவதற்குப் பிரதான காரணம், 30 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நடைபெற்ற போர் ஆகும். அந்தப் போரிலே யார் பாதிக்கப்பட்டார்கள்? எத்தனை ஆயிரம் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள்? போர் முடிவடைந்து இன்று 12 ஆண்டுகள் கடந்திருக்கிறது. போர் முடிவடைந்த பிற்பாடேனும், அதற்கான காரணத்தை இந்த நாடு கண்டறிந்திருக்கிறதா? போரில் ஈடுபட்டவர்களுடைய கோரிக்கை என்ன? அதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதையாவது, இந்த நாடு சிந்தித்திருக்கிறதா? அதற்காக இந்த நாட்டிலுள்ள ஒரு சிங்களத் தலைவரேனும் முயற்சியெடுத்திருக்கிறாரா? என்றால், இல்லை! இந்த நாட்டின் ஆட்சிக் கதிரைக்கு மாறி மாறி வருகின்ற அரசியல் தலைவர்கள் தங்களுடைய அரசியல் இருப்பைப் பற்றித்தான் சிந்திக்கிறார்கள். 2010ஆம் ஆண்டு கௌரவ மஹிந்த ராஜபக்ச அவர்கள் இரண்டாவது தடவையாக சனாதிபதியாக வந்தபோது, அவரை இந்த நாட்டிலுள்ள பெரும்பான்மை இன சிங்கள மக்கள் ஓர் அரசனாகப் பார்த்தார்கள்; கட்டித் தழுவினார்கள். அப்பொழுது, அவர் மிகுந்த வல்லமை பொருந்தியவராக இருந்தார்; நாட்டிலுள்ள விகாரைகளுக்கெல்லாம் சென்றார். அவருக்குப் பின்னால், பாரிய மக்கள் கூட்டமே இருந்தது. அந்த நேரத்தில் அவர் நினைத்திருந்தால், இந்த நாட்டிலுள்ள இனப்பிரச்சினைத் தீர்த்திருக்க முடியும். அப்படி அவர் செய்திருந்தால், இன்றும் இந்த நாட்டிலுடைய சனாதிபதியாக அவர் இருந்திருப்பார். அவரிடம் இனவாதமும்

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ் ராஜபக்ஷ)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakse)

Sir, I propose that the Hon. Premnath C. Dolawatte do now take the Chair.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීන්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

අනතුරුව ගරු මයන්ත දිසානායක මහතා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ගරු ප්‍රේමනාත් සී. දොලවත්ත මහතා මූලාසනාරුව විය.

அதன்பிறகு, மாண்புமிகு மயந்த திசாநாயக்க அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு பிரேம்நாத் சி. தொலவத்த அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon THE HON. MAYANTHA DISSANAYAKE left the Chair and THE HON. PREMNATH C. DOLAWATTE took the Chair.

වතුකර ජනතාවගේ ආහාර අනාරක්ෂිතභාවය

பெருந்தோட்ட மக்களின் உணவுப் பாதுகாப்பின்மை
FOOD INSECURITY AMONG PEOPLE OF ESTATES

[අ.භා. 4.59]

ගරු මනෝ ගනේසන් මහතා
(மாண்புமிகு மனோ கணேசன்)
(The Hon. Mano Ganesan)

මූලාසනාරුව ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මගේ කල් තැබීමේ යෝජනාව මූලින්ම ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් ඉදිරිපත් කරලා, ඊට පස්සේ සිංහල භාෂාවෙන් කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා.

Sir, I move,

“Current economic crisis is affecting the plantation worker residents in our country disproportionately more than others. The impact of the economic crisis on this segment had been predicted and interventions sought. But the situation continues to be precarious as per the findings in the reports of following four international organizations:

- (1) Special Report of UN Food and Agricultural Organization and World Food Programme Crop and Food Security Assessment Mission to Sri Lanka.
- (2) Sri Lanka Food Security Monitoring Report of United Nations World Food Programme (WFP).
- (3) Economic Survey Report of Sri Lanka Red Cross and International Committee of the Red Cross.
- (4) Report of UN Special Rapporteur on Contemporary Forms of Slavery, Mr. Tomoya Obokata, submitted at the United Nations Human Rights Council.

Estate sector households record the highest level of food insecurity in the country at 51 per cent while urban sector at 43 per cent and rural sector at 34 per cent.

Existing government social safety mechanisms do not adequately cover the plantation sector leaving them at the mercy of private companies. This has not worked in the past and will not work now.

Circular #DSD/HO/14/SS/05/01/04/2022 dated 17/10/2022 of Samurdhi Development Department calls for applications from the anticipated beneficiaries for the periods September, October, November with Asian Development Bank (ADB) assistance. This circular in Sinhala has not reached the most vulnerable plantation sector.

I propose this House pays special attention to the most vulnerable segment of the Sri Lankan community and the Government seeks the support of our international development partners, i.e. UN organizations and the Governments of India, Britain, USA, EU, Japan, Canada and Australia to implement a social safety affirmative action programme in respect of the alarming food insecurity situation in the plantation sector”.

මූලාසනාරුව ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ කාරණය පිළිබඳව මා ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්න කැමැතියි. සාපේක්ෂව බලනකොට අද මේ රටේ ඉතාම නොදියුණු, හුඟක් අමාරුවේ වැටීවීම් කණ්ඩායමක් හැටියට තමයි වතුකරයේ කම්කරු ජනතාව හඳුනාගෙන තිබෙන්නේ. අපි ඒක කියන්නේ නැහැ. නමුත් අපි ඒක දන්නවා. ජාත්‍යන්තර සමාජ සංවිධාන 4ක් තමයි එහෙම කියන්නේ. මා ඒවා නම් කළා. ජාත්‍යන්තර සමාජ සංවිධාන හතරක් මේ කරුණු දැන් ලෝකයට හෙළි කරලා තිබෙනවා. අපේ තිබෙන තුවාලයක් බලන්න කණ්ණාඩියක් ඕනෑ නැහැ කියන එක කවුරුත් දන්නවා. දැන්, අපට වඩා ජාත්‍යන්තරය ඒ ගැන කියනවා. ඒක තේරුම් ගන්න ඕනෑ. ඒ නිසා මේ කාරණයට ආණ්ඩුවේ අවධානය යොමු කරන්න මා කැමැතියි. මොකද, වැඩි කල් යන්නට පෙර, ඉක්මනින්ම වතුකරයේ ජනතාවට කන්න නැතුව, බොන්න නැතුව මරණ සිදු වෙයි. එහෙම සිදු වෙන්න එපා කියලා මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා. එහෙම වුණොත්, අපි කිව්වේ නැහැයි කියලා කියන්න එපා. අපි කියලා තිබෙනවා. අපි විතරක් නොවෙයි, මුළු ලෝකයම කියලා තිබෙනවා. ඒක තේරුම් ගන්න.

එක්සත් ජාතීන්ගේ විශේෂ වාර්තාකරු වන ටොමෝයා ඔබොකටා මහතා එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කොමිසමට වාර්තා කරලා තිබෙනවා, වතුකරයේ සිදුවන අපරාධ වන්නේ ඒ අය කම්කරුවන් නිසා පමණක් නොවෙයි, ඒ ගොල්ලන් සුළු ජාතීන් නිසාත්, දමිළ ජනතාව නිසාත් කියලා. මේක ඉතා බරපතල තත්ත්වයක්. ඒක තේරුම් ගන්න. ජාතිවාදය පදනම් කරගෙන ඒ කටයුතු වෙනවා නම්, ඒක ඉවසා ගන්න බැහැයි කියලා එතුමා කියලා තිබෙනවා. ඒක තේරුම් ගන්න. දැනට එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ කොළඹ කාර්යාලයේ මානව හිමිකම් සම්බන්ධ ජ්‍යෙෂ්ඨ උපදේශකයකු වන ජුආන් ෆර්නැන්ඩස් මහතාට මේ සම්බන්ධව මා ලිපියකින් දැනුම් දීලා තිබෙනවා. ඒ එක්කම stakeholdersලා සියලුදෙනා සමඟ මේ සම්බන්ධව සාකච්ඡාවක් පටන් ගන්න කියලාත් මා එතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරලා තිබෙනවා.

ආණ්ඩුව මේ සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමු කළේ නැත්නම්, ලබන මාර්තු මාසයේ එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාවට කඳුකර දෙමළ ජනතාවගේ ප්‍රශ්න අරගෙන ගිහිල්ලා සාකච්ඡා කරන්න සිදු වෙනවා. මම එතැනට යන්න කැමති නැහැ. නමුත්, අප ඒ තැනට තල්ලු කරන්න එපා කියලා ඉල්ලීමක් කරන්න කැමතියි.

අනෙක් කාරණය මෙයයි. මේ රටේ වතු කම්කරු ජනතාව වැඩ කරන වතු සමාගම් දෙස බලනකොට, ඒ සමාගම් ලබා ගන්නා ලාභය කම්කරු ජනතාව සමඟ බෙදා ගන්න ලැස්ති නැහැ. ඒ අය හිතාගෙන ඉන්නවා, ඒ භූමිය ඔවුන්ගේ භූමිය කියලා. නමුත්, ඒක රජයේ භූමිය, ජනතාවගේ භූමිය. ඒ අය අයිතිකරුවන් නොවෙයි. ඒ සමාගම් ඉන්නේ බද්දට. නමුත්, ඒ අය අයිතිකාරයන් විධියට හැසිරෙනවා. ඒක ඉතා බරපතල තත්ත්වයක්. ඒ නිසා මේ රටේ වතු කම්කරු ජනතාව නියෝජනය කරන දේශපාලන පක්ෂයක් හැටියටත්, ඒ වාගේම වෘත්තීය සමිති සම්මේලනය හැටියටත් මේ සම්බන්ධයෙන් අපට දැඩි තීන්දුවක් ගන්න සිදුවෙයි කියන එකක් මම මතක් කරන්න කැමැතියි.

මේ ලෝකයේ supply chain කියලා දෙයක් තිබෙනවා. භාණ්ඩයක් නිෂ්පාදනය කරනකොට ඒ නිෂ්පාදනය පටන් ගන්න තැනකනුත්, අවසානයේ ඒක ගිහිල්ලා විකිණෙන තැනකුත් තිබෙනවා. මේ රටේ තේ කර්මාන්තය පටන් ගන්න තැන තමයි අපේ වතු. නමුත්, ඒ තැන්වල සාධාරණත්වය නැහැ; මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය වෙනවා. ඒ වාගේම ඒවා විකුණන තැන London වෙන්න පුළුවන්, Paris වෙන්න පුළුවන්, New York වෙන්න පුළුවන්. ඒ තැන්වලට ගියාම "Ceylon Tea" කියලා

[மேலேயே அனைத்து உறுப்பினர்]

வெளியே. மீ supply chain சிக்கல் காரணமாக ஏற்றுமதி செய்யும் சீனாவுடனான வர்த்தகம் குறைந்துள்ளது. மேலும், சீனாவுடனான வர்த்தகம் குறைந்துள்ளது. மேலும், சீனாவுடனான வர்த்தகம் குறைந்துள்ளது.

மேலும், சீனாவுடனான வர்த்தகம் குறைந்துள்ளது. மேலும், சீனாவுடனான வர்த்தகம் குறைந்துள்ளது.

மேலேயே அனைத்து உறுப்பினர்

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Hon. Presiding Member)

மேலேயே அனைத்து உறுப்பினர் அவர்கள்.

மேலேயே அனைத்து உறுப்பினர்

(மாண்புமிகு மனோ கணேசன்)

(The Hon. Mano Ganesan)

மேலேயே அனைத்து உறுப்பினர் அவர்கள்.

மேலேயே அனைத்து உறுப்பினர் அவர்கள்.

மேலேயே அனைத்து உறுப்பினர் அவர்கள்.

மேலேயே அனைத்து உறுப்பினர் அவர்கள்.

மேலேயே அனைத்து உறுப்பினர்

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Hon. Presiding Member)

மேலேயே அனைத்து உறுப்பினர் அவர்கள்.

[பி.ப. 5.09]

மேலேயே அனைத்து உறுப்பினர்

(மாண்புமிகு எம். உதயகுமார்)

(The Hon. M. Udayakumar)

மேலேயே அனைத்து உறுப்பினர் அவர்கள்.

மேலேயே அனைத்து உறுப்பினர் அவர்கள்.

மேலேயே அனைத்து உறுப்பினர் அவர்கள்.

மேலேயே அனைத்து உறுப்பினர் அவர்கள்.

தொழிலாளர்கள் அதிகமாக உள்வாங்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இதற்கு முன்னர் அரசாங்கம் முன்னெடுத்த அனைத்து நிவாரணத் திட்டங்களிலும் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, தோட்டங்களில் வேலைசெய்கிறார்கள் என்பதைக் காரணங்காட்டி அவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். இது வழமையாகவே நடந்துவருகிறது. சமுர்த்திக் கொடுப்பனவாக இருக்கலாம் அல்லது கொரோனா தொற்றுக் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட நிவாரணமாக இருக்கலாம். இவற்றுக்கான பயனாளிகள் தெரிவின்போது கூட, மலையக மக்களை 'தோட்டத்தில் வேலை செய்பவர்கள்' என்றும் 'தோட்டத்தில் வேலை செய்யாதவர்கள்' என்றும் பிரித்து, பாரபட்சம் காட்டப்பட்டது. இது கண்டிக்கத்தக்க ஒரு விடயமாகும். தற்போது நாட்டில் வழங்கப்படுகின்ற சமுர்த்திக் கொடுப்பனவுக்கான பயனாளிகள் தெரிவிக்கூட, பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாரிய அநீதி இழைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கண்டி மாவட்டத்தில் 96,000 குடும்பங்களுக்குச் சமுர்த்திக் கொடுப்பனவு வழங்கப்படுகிறது. அவற்றில் 7,600 குடும்பங்கள் மட்டுமே பெருந்தோட்ட மக்கள் சார்ந்த குடும்பங்களாகக் காணப்படுகின்றன. அதேபோல, பதுளை மாவட்டத்தில் 75,000 குடும்பங்களுக்குச் சமுர்த்திக் கொடுப்பனவு வழங்கப்படுகிறது. அவற்றில் 10,000 குடும்பங்கள் மாத்திரமே பெருந்தோட்ட மக்கள் சார்ந்த குடும்பங்களாகக் காணப்படுகின்றன. பெருந்தோட்ட மக்கள் அதிகமாக வாழும் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் 53,000 குடும்பங்களுக்குச் சமுர்த்திக் கொடுப்பனவு வழங்கப்படுகிறது. அவற்றில் 16,000 குடும்பங்கள் மட்டுமே பெருந்தோட்ட மக்கள் சார்ந்த குடும்பங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இது பாரபட்சமான ஒரு விடயமாகும்.

நான் ஏற்கனவே கூறியதுபோல, இந்த நாட்டில் அதிகமாக உழைத்து, குறைந்தளவு வருமானம் பெறுகின்ற பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களே போஷாக்கின்மை, வறுமை என்பவற்றில் முன்னிலையிலும் கல்வியில் பின்தங்கியும் இருக்கிறார்கள். மேலும், அவர்களுக்கு ஒழுங்கான சுகாதார வசதிகள் இல்லை; போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லை. கர்பிணித்தாய்மார்கள் வைத்தியசாலைக்குச் செல்வதில் பல்வேறு சிரமங்களை எதிர்கொள்கிறார்கள். அதேபோல, மாணவர்கள் பாடசாலைக்குச் செல்வதில் பல்வேறு கஷ்டங்களை எதிர்கொள்கிறார்கள். இவ்வளவு கஷ்டங்களை அனுபவிக்கும் இம்மக்களுக்குத் தேவையான வசதி, வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்காமல் அவர்களைப் புறந்தள்ளுகிறார்கள். அவர்களது உரிமைகளைக்கூட வழங்காமல் அவர்கள்மீது பாரபட்சம் காட்டப்படுகின்றது. அவர்கள் எப்பொழுதுமே இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாகத்தான் பார்க்கப்படுகிறார்கள். அவர்களும் இந்த நாட்டின் பிரஜைகள் என்ற அடிப்படையில், இனிமேலாவது அவர்கள் சமமாக மதிக்கப்பட வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, உலக உணவுத்திட்டம் செப்டெம்பர் மாதம் 22ஆம் திகதி வெளியிட்ட அறிக்கையில், இலங்கையில் உணவுப் பாதுகாப்பின்மை அதிகளவில் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளிலே இருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இது பாரதூரமான ஒரு விடயமாகும். நாடு பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்கு முகங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற இவ்வேளையில், பெருந்தோட்டப் பகுதிகள் உணவுப் பாதுகாப்பின்மையால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதென உலக உணவுத்திட்டத்தின் அறிக்கையில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதுமட்டுமல்லாமல், இந்த நிலைமை, 2022ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் முதல் 2023ஆம் ஆண்டு

பெப்ரவரி மாதம் வரை மிகவும் கடுமையாக இருக்கும் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஓர் இலாசனார்ஓர் ஓர் இலாசனார்ஓர்

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ஓர் ஓர் இலாசனார்ஓர், ஓர் ஓர் இலாசனார்ஓர்.

ஓர் ஓர். ஓர் ஓர் இலாசனார்ஓர்

(மாண்புமிகு எம். உதயகுமார்)

(The Hon. M. Udayakumar)

Sir, I am finishing off. Please give me just a few seconds.

ஆகையால், மலையக மக்களுக்கான கோதுமை மா நிவாரணம், அரிசி நிவாரணம், உர நிவாரணம், மண்ணெண்ணெய் நிவாரணம் என்பவற்றை உடனடியாக வழங்க வேண்டும். மலையக மக்களின் வாழ்வாதார முன்னேற்றத்தைக் கருத்திற்கொண்டு இவற்றை முறையாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு விசேட ஆணைக்குழு அல்லது சனாதிபதி செயலணி அல்லது பாராளுமன்றத் தெரிசூழ அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் இந்த உயரிய சபையிலே கோரிக்கையாக முன்வைக்க விரும்புகிறேன். இதனை இந்த அரசாங்கம் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன்மூலமாவது பெருந்தோட்ட மக்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணமுடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு, இந்தப் பிரேரணையைச் சமர்ப்பித்த கௌரவ மனோ கணேசன் அவர்களுக்கு மீண்டும் நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன்.

ஓர் இலாசனார்ஓர் ஓர் இலாசனார்ஓர்

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)

ஓர் ஓர் இலாசனார்ஓர், ஓர் ஓர் இலாசனார்ஓர்.

[பி.ப. 5.13]

ஓர் (ஓர் இலாசனார்ஓர்) ஓர். ஓர் இலாசனார்ஓர்

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) வீ. இராதாகிருஷ்ணன்)

(The Hon. (Dr.) V. Radhakrishnan)

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, கௌரவ மனோ கணேசன் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட பெருந்தோட்டப் பகுதியில் வாழுகின்ற மக்கள் முகங்கொடுக்கின்ற உணவுப் பாதுகாப்பின்மை சம்பந்தமான ஒத்திவைப்பு வேளைப் பிரேரணைமீதான விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேசுவதற்கான சந்தர்ப்பம் எனக்கும் கிடைத்திருக்கிறது. உண்மையிலேயே நாங்கள் இந்தப் பாராளுமன்றத்திற்கு வந்தநாள் முதல் இந்நாள்வரை அம்மக்களுடைய அவலநிலை சம்பந்தமாகப் பேசிக்கொண்டோம் இருக்கிறோம். எனினும், அவர்களுக்கு எந்தவிதமான தீர்வும் கிடைக்கவில்லை என்பதுதான் உண்மை! பெருந்தோட்ட மக்கள் இலங்கைக்கு வந்து 200 வருடங்களாகின்றன. இந்த நாட்டின் அரசியலில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டபோதிலும், அவர்கள் 200 வருடங்களாகப் படுகின்ற துன்ப துயரங்களுக்கு இதுவரைக்கும் தீர்வு கிடைக்கவில்லை. இந்த நாடு 1948ஆம் ஆண்டு சுதந்திரமடைந்தது. சுதந்திரமடைந்து 74 வருடங்களுக்குப் பிறகும், எங்களுடைய மக்கள் மிக மோசமான வறுமை நிலையில் இருப்பதையே நாங்கள் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அப்படியென்றால், மாறி மாறி ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்களினால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் கிடைக்கவில்லை என்பதுதான் அர்த்தமாகும். இன்றும் அந்த மக்கள் வீடுகள் இல்லாமல், 'லயன்' அறைகளிலே வாழவேண்டிய சூழ்நிலை காணப்படுகிறது. காணிகள்

[ஒர் (ஃலார்) லி. ராடாக்ரிஷ்ணன் லலல]

பகிர்ந்தளிக்கப்படாமலால், அவர்களுக்குக் காணியும் இல்லை. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரமும் மிக மோசமாக இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 25 'லயன்' அறைகள் ஒரு குடியிருப்புக் கட்டிடத்தில் இருக்கிறது. அங்கு சுகாதார வசதிகள் அறவே இல்லை. அதேபோல், கல்வி வசதியும் மிக மோசமான நிலையில் இருப்பதையே நாங்கள் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இன்று அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பொருளாதார வசதியும் இல்லை. அவர்கள் நாள் முழுவதும் உழைத்தாலும்கூட, 1,000 ரூபாய் சம்பளத்தை மாத்திரமே பெறக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஐந்து பேர் வாழ்கின்ற ஒரு சாதாரண குடும்பத்திற்கு மாதாந்தம் கிட்டத்தட்ட 50,000 ரூபாய் தேவையென்று மத்திய வங்கி சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால், தோட்டத்தொழிலாளர்களுடைய மாதாந்த வருமானம் 20,000 - 25,000 ரூபாயாகவே இருக்கிறது. இந்த நாட்டில் புறந்தள்ளப்பட்ட மக்களாக, மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட மக்களாக அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். இன்று மந்தபோஷணை மிக அதிகமாக நிலவுகின்ற மாவட்டமாக நுவரெலியா மாவட்டம் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம், அங்குள்ள மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் மிக மோசமாக இருக்கின்றமையே ஆகும். இன்று நாங்கள் எந்தவொரு நாட்டினதும் High Commissionஇற்கு அல்லது Embassyஇற்குப் போய் அம்மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவது சம்பந்தமாகப் பேசினால், அங்குள்ளவர்களும் மலையகப் பகுதி அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்றே சொல்கிறார்கள். அந்த மக்களுடைய பிரச்சினை தொடர்பில் அவர்கள் நன்றாகவே அறிந்துவைத்திருக்கிறார்கள். இலங்கை அரசாங்கம் அதற்குப் போதுமான அளவு உந்துசக்தியை வழங்காமலால், அப்பிரதேசம் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருவதாக அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

தற்போதைய சனாதிபதி மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்ஹ அவர்கள் பெருந்தோட்ட மக்களைப் பற்றி நன்கு அறிந்தவர்; புரிந்தவர் என்றே நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் அதிகமான வாக்குகளைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக அவர் அம்மக்கள்மீது மிகவும் அக்கறையாக இருந்திருக்கிறார். அந்த வகையில், பொருளாதார வீழ்ச்சிக்கு மத்தியிலும் அந்த மக்களுடைய எதிர்பார்ப்புகளையும் நலன்களையும் கவனிக்க வேண்டியது மிக அவசியமாகும். அதற்கென சனாதிபதி செயலணி ஒன்றை உருவாக்க வேண்டுமென்பதுதான் எங்களது கோரிக்கையாக இருக்கிறது. இன்று இந்த நாட்டிலே பல அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் - NGOs - செயற்படுகின்றன. அவற்றில் ஏதாவது ஒன்றின்மூலம் மலையகத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

உதாரணத்துக்கு நாங்கள் European Unionமூலமாக 10 வருடத் திட்டமொன்றைக் கொண்டுவந்தோம். அமரர் மங்கள சமரவீர அவர்கள் நிதி அமைச்சராக இருந்தபொழுது, அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்தோம். இன்று அத்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதென்றால்கூட, பல வெளிநாட்டு அரசாங்கங்கள் உதவுவதற்குத் தயாராக இருக்கின்றன. ஆகவே, நீங்கள் அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுமென நாங்கள் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறோம். உதாரணத்துக்கு 5 பிள்ளைகள் இருக்கின்ற குடும்பமொன்றில் ஒரு பிள்ளை மட்டும் மிக மோசமான நிலையில் இருந்தால், அது அந்தக் குடும்பத்திற்கு நல்லதல்ல. இன்று இலங்கையில் சிங்கள மக்கள், முஸ்லிம்

மக்கள், வடக்கு, கிழக்கு வாழ் தமிழ் மக்கள், பெருந்தோட்ட மக்கள் என 4-5 சமுதாயங்கள் இருக்கின்றன. ஆதிவாசிகள்கூட, இன்று நன்றாக இருக்கிறார்கள். ஆனால், பெருந்தோட்ட மக்கள் அவர்களைவிட மோசமான சூழ்நிலையில் வாழ்வதை நாங்கள் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. கௌரவ இராஜாங்க அமைச்சர் தாரக்க பாலசூரிய அவர்களே, நீங்கள் வெளிநாடுகளுடன் தொடர்புகொண்டு, இந்த மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான வசதி, வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்னாள் சனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க அவர்களின் அரசாங்க காலத்திலேதான் முதன்முதலாகப் பெருந்தோட்ட மக்களுக்கென ஓர் அமைச்சு உருவாக்கப்பட்டது. இந்த விடயம் கௌரவ அமைச்சர் சசில் பிரேமஜயந்த அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த அமைச்சின் மூலமாக அங்கு பல அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்வதற்கான வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. "கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பானது போல", பெருந்தோட்ட மக்களுடைய நலன்களைக் கவனிப்பதற்காக ஓர் அமைச்சுகூட இன்று இல்லை. PHDT என்ற ஒரு நிறுவனம் இருக்கிறது. ஆனால், அது எந்தவிதமான அபிவிருத்தியையும் அந்த மக்களுக்குச் செய்வதில்லை. பெருந்தோட்டக் கம்பனிகளிடமிருந்து பணத்தைப் பெற்று, அந்நிறுவனம் தன்னுடைய வேலைகளைச் செய்கிறதே தவிர, பெருந்தோட்ட மக்களுக்கென செய்யவேண்டிய வேலைகளில் எதையும் செய்வதில்லை என்பதே உண்மையாகும். ஆகவே, அம்மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவது தொடர்பில் இந்த நாட்டினுடைய சனாதிபதி அவர்களும் அரசாங்கமும் சேர்ந்து ஒரு திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். அதற்காக வெளிநாடுகளினதும் உலக வங்கியினதும் Asian Development Bankஇனதும் உதவிகளைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இன்று அந்தப் பகுதியில் போக்குவரத்து வசதிகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அதேபோல், சுகாதார வசதிகளும் மிக மோசமாகவே இருக்கிறது.

ஒர் இலாசனார்யல் லன்ஜிவல

(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Hon. Presiding Member)

ஒர் லன்ஜிவலி, டீன் கல்ப டிபசன் கரன். காலடி டிபசன் லெலா நிவென்னை.

ஒர் (ஃலார்) லி. ராடாக்ரிஷ்ணன் லலல

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) வீ. இராதாகிருஷ்ணன்)

(The Hon. (Dr.) V. Radhakrishnan)

பாசுலீல லன்டபேசீசுலல லுனி கரன் லிவலுலன்ல டீன் கடுசுலு கரன்லா கிலல டிப டீன்லா. பாசுலீல லன்டபேசீசுலல ஃலே கலலலலல? லீ லீனிசுன்லே டீடுலல லுடீ லிலா லலல லலல லுலல லுலல. லல லிலா லிவலுலன்லா கலீலலா கரலல லீக லீசுலுலன் ஃலலலன் லீலு. லுல ஃல லிலல கல் கரலல கலலே லலலன் லுலு டிப லேக லீசுலுலன் ஃலலலன் லீலு. டிப லீலலல டீ கரன் லீலு? லீக லீசுலுலன் ஃலலல டீன். டிப லிவலுலன்லா டீ டீ கரன்லல.

லல லீ லுடீல கல் கரன் லலலலலலல லென்னை லுலு, இலாசனார்யல் ஒர் லன்ஜிவலி. லல லிலல லென்லா.

ஃலுடீல.

ஒரு இலாபகாரர் மன்றம்
(மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Hon. Presiding Member)
ஒரு காரக வலுவூட்டி ராஜ் அமைச்சர்.

[5.20 p.m.]

ஒரு காரக வலுவூட்டி மனா (விடேய கமிஷன் ராஜ் அமைச்சர்)
(மாண்புமிகு தாரக்க பாலசூரிய - வெளிநாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. Tharaka Balasuriya - State Minister of Foreign Affairs)

Hon. Presiding Member, at the outset, I want to thank the Hon. Mano Ganesan for bringing this Adjournment Motion. But, may I also say, Sir, that the Hon. Member took somewhat of a racial tone in speaking on that and I am surprised by his attitude too.

Anyway, I completely agree with him and understand that the people in the estate sector are suffering. But, it is not only the people in the estate sector who are suffering; the people with a low income are also suffering. So, at this juncture, to take a racial tone -

ஒரு மனா அமைச்சர் மனா
(மாண்புமிகு மனா கணேசன்)
(The Hon. Mano Ganesan)

I did not say that only they are suffering. All are suffering, but it is the people in the plantation sector, the marginalized people, who are suffering most. That has been identified by international organizations.

ஒரு காரக வலுவூட்டி மனா
(மாண்புமிகு தாரக்க பாலசூரிய)
(The Hon. Tharaka Balasuriya)

But, you did try to insinuate, Hon. Member, that the Government is deliberately neglecting the estate sector and I want to refuse that allegation. That is all I am saying.

ஒரு மனா அமைச்சர் மனா
(மாண்புமிகு மனா கணேசன்)
(The Hon. Mano Ganesan)

That is not an allegation; the UN is saying that. The reports are also there.

ஒரு காரக வலுவூட்டி மனா
(மாண்புமிகு தாரக்க பாலசூரிய)
(The Hon. Tharaka Balasuriya)

Okay, that might be. But, you know very well that before this crisis took place, the estate sector workers were also given Samurdhi. Now, whether there has been a decrease in the number of beneficiaries is something which you have to spell out. - [Interruption.] Okay. The second point is, I am not sure why you want the Minister of Foreign Affairs to answer this Adjournment Motion because food security does not come under that Ministry. But, I just want to make a suggestion. When I was the State Minister of Social Security in charge of Samurdhi, we wanted to introduce a Multidimensional Poverty Index and I certainly think that if we introduce such a scheme, a Multidimensional Poverty Index, the allegations of racism and all those things could be

dropped. But, at this juncture, this is not what we want to hear. We all need to work together in order to solve this problem. However, I will reply on behalf of whatever Ministry concerned.

The estate housing division under the Ministry of Urban Development and Housing has already submitted a concept paper for the approval of the Department of National Planning for creating food security among estate people. The proposal will also be submitted to the World Food Programme.

According to the information received from the Department of Samurdhi Development, the Samurdhi subsidy and other subsidies were given for the months of May, June and July using the funds provided by the World Bank. Treasury funds were used to provide Samurdhi benefits and other regular allowances for the month of August. Arrangements have been made to provide Samurdhi subsidies and other subsidies for the period from September to November using the financial allocations of the Asian Development Bank.

The Circular titled "Food Security and Livelihood Provisions Emergency Assistance Project" bearing No. DSD/HO/14/SS/05/01/04/2022 dated 17.10.2022 has been published in the Tamil language in the official website of the Department of Samurdhi Development. The said Circular has been sent out to all District Samurdhi Directors through WhatsApp so as to inform all the beneficiaries.

ஒரு மனா அமைச்சர் மனா
(மாண்புமிகு மனா கணேசன்)
(The Hon. Mano Ganesan)

I know that. I am not refusing it. But, some estates did not get it because those estates are isolated.

ஒரு காரக வலுவூட்டி மனா
(மாண்புமிகு தாரக்க பாலசூரிய)
(The Hon. Tharaka Balasuriya)

Let me finish my speech. I have the right to reply. That is why I said, Hon. Member, that Samurdhi does not come under the Ministry of Foreign Affairs. I am only answering it. - [Interruption.] Okay. I think the best thing to do is this. I will take this up with my Minister and the President and you also can make your inputs. Then, we can work out some scheme. But, I do not think we really need to apply a racial undertone to this.

The United Nations Special Rapporteur on Contemporary Forms of Slavery, Mr. Tomoya Obokata, visited Sri Lanka from 26th September to 03rd December, 2021. It is recalled that as part of the Government's continuing engagement with the UN system, Sri Lanka has extended a standing invitation to all thematic special procedure mandate holders. Sri Lanka has received 11 special procedure mandate holders during the past seven years since 2015.

In the Report of the Special Rapporteur, he has referred to the living conditions of the workers, especially about housing. Further, in the report, while stating that

[ගරු කාරක බලසූරිය මහතා]

the Government of Sri Lanka had taken a number of steps to upgrade the living conditions of the employees such as the construction of single-standing houses, it was acknowledged that the Government of Sri Lanka is cognizant of and is endeavouring to resolve the remaining challenges of the employees. With regard to support and assistance for Sri Lanka from the UN, the Ministry is in constant engagement with the United Nations Resident Coordinator's - UNRC's - Office in Colombo as well as with related agencies. In early June, 2022, in response to a request from the Government of Sri Lanka, the United Nations launched a "Humanitarian Needs and Priorities Plan" - HNPP - in Sri Lanka, calling for US Dollars 47 million to provide assistance to 1,700,000 people for four months from June to September, 2022. The UNRC's Office is coordinating assistance from the donor community in line with this UN initiative. Among the objectives of the HNPP, there is provision for food assistance, targeted nutrition services and the provision of immediate agricultural support, which allows the resumption of basic productive activities for the maintenance of livelihoods and food and nutrition security.

In addition, in August this year, the United Nations Sustainable Development Cooperation Framework was signed. That Framework which was finalized in partnership with the Government of Sri Lanka represents a commitment of support at a time of severe economic challenges and will guide the work of the UN system in Sri Lanka until 2027. The Framework is flexible and adaptive; that allows regular adjustments and joint-work plans, through which UN contributions are operationalized in line with evolving national priorities. This is, as far as the Ministry of Foreign Affairs is concerned. But, rest assured that I will also speak to the Minister in charge of Samurdhi.

ගරු මනෝ ගනේසන් මහතා

(மாண்புமிகு மனோ கணேசன்)
(The Hon. Mano Ganesan)

I need a response from the Hon. Minister of Foreign Affairs to it.

ගරු කාරක බලසූරිය මහතා

(மாண்புமிகு தரக்க பாலசூரிய)
(The Hon. Tharaka Balasuriya)

Okay. But, it does not come under the Minister of Foreign Affairs. Anyway, I will also speak to the Minister in charge of Samurdhi. Then, he will have a one-on-one discussion with you and see what could be done in order to uplift the conditions of the estate people. But, I would also like to tell you that this is not the time - at this juncture, the country is going through tremendous hardships - to bring up racial issues and all those things to the forefront. Let us all work together and try to uplift the lives of the people of this country.

Thank you.

එකල්හි වේලාව අ. හා. 5.30 ඩියෙන් මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් ප්‍රශ්නය නොවීමසා පාර්ලිමේන්තුව කල් තබන ලදී.

பார்லிமேன்තුව ඊට අනුකූලව, 2022 ඔක්තෝබර් 21වන සිකුරාදා ප. හා. 9.30 වන තෙක් කල් ගියේ ය.

அப்பொழுது, பி.ப. 5.30 மணியாகிவிட்டவே மாண்புமிகு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள் வினா விடுக்காமலேயே பாராளுமன்றத்தை ஒத்திவைத்தார்.

அதன்படி பாராளுமன்றம், 2022 ஒக்டோபர் 21, வெள்ளிக்கிழமை மு.ப. 9.30 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

It being 5.30 p.m., THE HON. PRESIDING MEMBER adjourned Parliament without Question put.

Parliament adjourned accordingly until 9.30 a.m. on Friday, 21st October, 2022.

සැ.සු.

මෙම වාර්තාවේ අවසාන මුද්‍රණය සඳහා ස්වකීය කථාවල නිවැරදි කළ යුතු තැන් දක්වනු ලබන මන්ත්‍රීන් මින් පිටපතක් ගෙන නිවැරදි කළ යුතු ආකාරය එහි පැහැදිලිව ලකුණු කොට, පිටපත ලැබී දෙසතියක් නොඉක්මවා හැන්සාඩ් සංස්කාරක වෙත ලැබෙන සේ එවිය යුතුය.

குறிப்பு

உறுப்பினர் தமது உரையின் இறுதிப் பதிப்பிற் செய்யவிரும்பும் பிழை திருத்தங்களை தமது பிரதியில் தெளிவாகக் குறித்து அதனைப் பிழை திருத்தப்படாத பிரதி கிடைத்த இரு வாரங்களுள் **ஹன்சாட்** பதிப்பாசிரியருக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print of their speeches should be clearly marked in their copy and sent to the Editor of HANSARD within two weeks of receipt of the uncorrected copy.

Contents of Proceedings :

**Final set of manuscripts
Received from Parliament** :

Printed copies dispatched :

හැන්සාඩ් වාර්තා
කොළඹ 5, පොල්හේන්ගොඩ, කිරුළපන පාර, අංක 163 දරන ස්ථානයෙහි පිහිටි
රජයේ ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ පිහිටි රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයෙන්
මිල දී ගත හැක.

මෙම හැන්සාඩ් වාර්තාව www.parliament.lk වෙබ් අඩවියෙන්
බාගත හැක.

ஹன்சாட் அறிக்கையின் பிரதிகளை
இல. 163, கிருலப்பனை வீதி, பொல்ஹேன்கொட, கொழும்பு 5இல் அமைந்துள்ள
அரசாங்க தகவல் திணைக்களத்தின் அரசாங்க வெளியீடுகள் அலுவலகத்தில்
பணம் செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இந்த ஹன்சாட் அறிக்கையை www.parliament.lk எனும் இணையத்தளத்திலிருந்து
பதிவிறக்கம் செய்ய முடியும்.

Hansard Reports can be purchased from the Government Publications Bureau
at the Department of Government Information,
No. 163, Kirulapone Avenue, Polhengoda, Colombo 5.

This Hansard Report can be downloaded from
www.parliament.lk